

Coordonatori:
Liviu-Alexandru CALFA
Ovidiu BOTEZ

Educația outdoor

GHID DE BUNE PRACTICI

MODALITĂȚI DE DEZVOLTARE
COGNITIVĂ, SOCIALĂ, EMOȚIONALĂ ȘI
FIZICĂ A ȘCOLARULUI ȘI
PREȘCOLARULUI

EDITURA CASEI CORPULUI DIDACTIC

VASLUI

2024

Outdoor Education (OE)- Modalități de dezvoltare cognitivă, socială, emoțională și fizică a școlarului și preșcolarului

Referent Științific:

Conf. Univ. Dr. Gianina-Ana MASSARI

Coordonatori:

Prof. Liviu-Alexandru CALFA

prof. Ovidiu BOTEZ

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Educația outdoor : **ghid de bune practici : modalități de dezvoltare cognitivă, socială, emoțională și fizică a școlarului și preșcolarului** / coord.: Liviu-Alexandru Calfa, director Ovidiu Botez. - Vaslui: Editura Casei Corpului Didactic Vaslui, 2024
ISBN 978-630-6534-02-09

I. Calfa, Liviu Alexandru (coord.)

II. Botez, Ovidiu (coord.)

37

**AUTORII ÎȘI ASUMĂ ÎNTREAGA RESPONSABILITATE PENTRU
CONȚINUTUL MATERIALELOR PUBLICATE!**

Aceste materiale au fost realizate sub egida Proiectului Județean „*Outdoor Education-Modalitate de dezvoltare cognitivă, socială, emoțională și fizică a școlarului și preșcolarului*”, proiect aprobat în CAEJ 2024, poziția 58 și coordonat de Școala Gimnazială Nr. 1 Hurdugi

CUPRINS

Introducere.....	1
I. Abordări creative și holistice privind învățarea în aer liber.....	3
I.1. Outdoor Education-Provocare și necesitate a învățământului actual.....	3
I.2. Educația în aer liber: Beneficii, provocări și perspective.....	7
I.3. Integrarea educației outdoor/ outdoor education în conținuturile curriculare din învățământul primar.....	26
I.4. Beneficiile activităților în aer liber în viața școlii-aspecte generale.....	35
I.5. Abordări teoretice privind învățarea în aer liber.....	37
II. Exemple de bună practică educațională din învățământul primar și preșcolar.....	74
II.1. Limbă și comunicare.....	74
II.2. Matematică și științe ale naturii.....	94
II.3. Dezvoltare emoțională și socială.....	124
II.4. Arte vizuale și abilități practice.....	186
II.5. Activități și ipostaze sportive.....	196
II.6. Om și societate.....	205
II.7. Activități extracurriculare.....	212

Introducere

„Outdoor Education (OE) - Modalitate de dezvoltare cognitivă, socială, emoțională și fizică a școlarului și preșcolarului” – proiect județean de succes

**Inspector școlar pentru învățământul primar, prof. Hoha Nicoleta
Inspectoratul Școlar Județean Vaslui**

Educația outdoor presupune o nouă perspectivă asupra învățării și asigură actului educațional un caracter atractiv, aplicat. Aceasta se bazează pe învățarea în aer liber, învățarea experiențială și are ca scop eficientizarea demersului didactic, prin care se urmărește formarea competențelor transferabile în rândul elevilor, poziționarea cadrului didactic ca partener în învățare și implicarea tot mai activă și responsabilă a elevului în propria formare.

Lecțiile de tip outdoor presupun conectarea la mediu, transferul și mobilizarea cunoștințelor și ale abilităților în contexte de viață, experiențe senzoriale, activitate practică, se proiectează pe baza curriculumului nucleu/ la decizia școlii/ combinat și se pot completa cu activitățile de tip indoor, în care se pregătesc și se actualizează noțiunile teoretice necesare sau se formulează reflecții, constatări, concluzii și conceptualizări abstracte, astfel încât ceea ce a fost experimentat să devină învățare.

Pentru că, în cadrul activităților de învățare outdoor, cadrul didactic este cel care inițiază și ghidează învățarea experiențială ca pe o provocare pentru elevi și cel care derijează apoi reflecția, transferul și evaluarea învățării, urmărind permanent atingerea unor obiective și formarea unor competențe specifice/complementare disciplinelor școlare, acesta este pus în situația de a reflecta asupra propriei activități de proiectare și desfășurare a demersului didactic, răspunzând la o serie de întrebări prin care se asigură dacă activitatea proiectată:

- presupune o reală oportunitate de învățare,
- este eficientă în raport cu obiectivul de dezvoltare de competențe urmărit, ceea ce presupune că facilitează o zonă de dezvoltare proximală,
- asigură condiții ca elevii să participe cu motivație și stare de bine la propria lor

- experiență de învățare,
- este adaptată particularităților de vârstă și individuale ale elevilor, dar și condițiilor de mediu,
 - respectă principiul provocării prin alegere și asigură posibilitatea participării tuturor elevilor,
 - asigură elemente care pot inspira reflecție personală și discuție de grup,
 - presupune existența unei variante/ a unei activități de rezervă în situația în care desfășurarea demersului didactic presupune o adaptare din mers,
 - presupune stabilirea unui set de reguli care să fi acceptate și respectate de către toți participanții,
 - presupune ca rolurile și resursele fiecărui participant să fie valorificate într-o continuă și strânsă interacțiune,
 - generează întrebări interpretative de generalizare și de interpretare/asociere cu alte situații similare din viața de zi cu zi, dar și întrebări de aplicare sau transfer,
 - este sigură din punct de vedere al riscului la accidente,

Proiectul județean „Outdoor Education (OE) - Modalitate de dezvoltare cognitivă, socială, emoțională și fizică a școlarului și preșcolarului” a oferit ocazia unor cadre didactice care au avut curajul să încerce această nouă perspectivă asupra învățării de a pune în discuție abordări creative și globale ale educației outdoor în practica educațională. Astfel, prin ghidul de bune practici realizat la finalizarea proiectului, sunt valorificate aceste abordări creative, dar și exemplele de bune practici, care presupun proiectarea și implementarea unor activități de învățare în aer liber, idei de experiențe de învățare outdoor și orientări pentru organizarea unui plan de activități outdoor care să contribuie în mod autentic la dezvoltarea de competențe din curriculumul școlar sau extrașcolar.

I.1. OUTDOOR EDUCATION- PROVOCARE ȘI NECESITATE A ÎNVĂȚĂMÂNTULUI ACTUAL

Școala Gimnazială Nr. 1 Hurdugi, Vaslui
Prof. Înv. Primar Liviu-Alexandru CALFA

Societatea modernă, prin evoluția tehnologiei ne pune în doar câteva secunde în conexiune cu întreaga lume și, în același timp, ne depărtează, cu efecte de durată, tot mai mult de natură, de semenii noștri și chiar de noi înșine. Omul modern, prins de vraja aplicațiilor tehnologice, a rețelelor de socializare, înrobite de viteza cu care acestea se reînnoiesc și se reinventează, uită de sine și de lumea reală. Declinul condiției fizice, pierderea capacității de interrelaționare directă, a abilităților practice, a creativității și imaginației, dificultatea autodisciplinării sunt efecte evidente ale acestei realități.

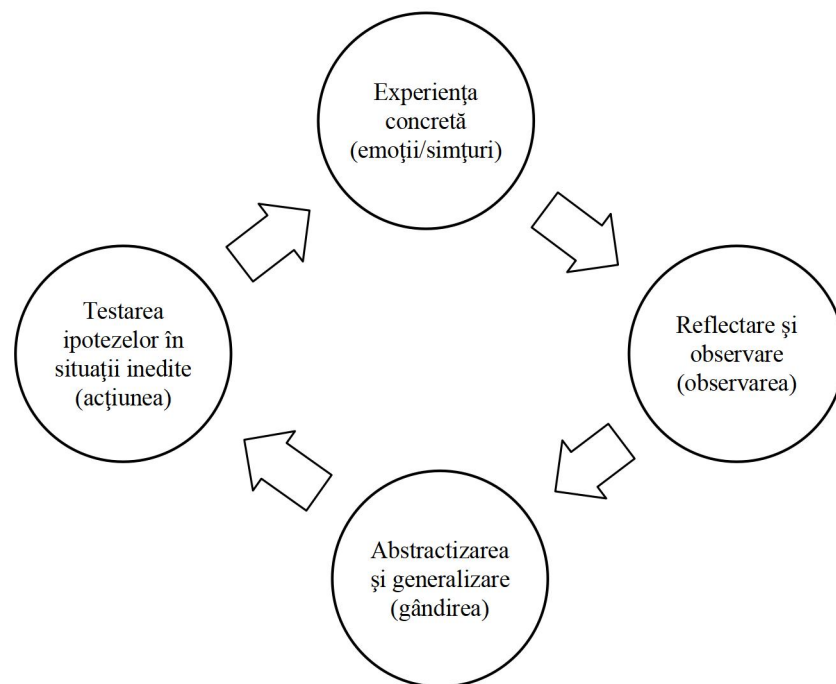
Școala încearcă soluții la aceste problematice și la aglomerarea conținutului învățământului prin eforturi de flexibilizare a programelor, de abordare interdisciplinară a curriculei, de centrare pe competențe și pe valențele practice, aplicative ale conținuturilor și chiar prin introducerea inovațiilor tehnologice în actul învățării.

O abordare cu adevărat inovativă a învățării propune în 1941 Kurt Hahn, fondatorul primei școli de Educație Experiențială Outdoor- Outward Bound. El considera că principala sarcină a educației este de a asigura supraviețuirea curiozității inovatoare, a voinței invincibile, tenacității în atingerea țelului și a compasiunii. Astăzi Outward Bound este cea mai mare organizație mondială de educație prin aventura programată cu filiale în 35 de țări. În România organizația Outdoor Life își propune să urmeze acest model.

În sens larg Educația Outdoor reprezintă procesul educațional desfășurat într-un cadru natural. Sensul restrâns pentru acest concept este dat de suma acțiunilor întreprinse de personalul calificat (traineri, formatori, profesori, instructori), într-un mediu natural/ sălbatic, folosind metode experiențiale, pentru a produce schimbări la nivelul abilităților fizice, intra și interpersonale și al comportamentului față de mediu în rândul participanților .

Educația Outdoor se adresează tuturor celor trei nivele de învățare: cognitiv-abilități de gândire, motric-deprinderi fizice, afectiv- individualizarea unor trăsături de comportament.

Obiectivele unui astfel de program, în funcție de activitățile alese pot avea în vedere învățarea unor lucruri despre mediul înconjurător în care se desfășoară activitatea, relațiile dintre componentele acestuia, aportul personal la protecția mediului, despre propria persoană, propriile limite și cum pot fi depășite, despre comunicarea și colaborarea eficace în cadrul unui grup, noțiuni elementare despre sporturi diverse (alpinism, trekking, ski, orientare, tir cu arcul, parapantă, etc.). Învățarea se face în mod practic, aplicativ, prin experiențe personale la care fiecare mai poate reflecta pentru a extrage învățăturile; este o învățare „cu creierul, mâinile și inima” , cu puternic impact afectiv și, prin urmare, de durată. David Kolb a schițat un ciclu al învățării experiențiale:

Finalitatea programelor de Educație Outdoor nu este dată de obținerea unor diplome, certificate, ci are în vedere obținerea unor schimbări vizibile în comportamentul participanților.

Dintre formele educației, educația outdoor se pliază cel mai bine pe cea non-formală prin faptul că maximizează procesul de învățare minimalizând constrângerea specifică școlii. Cadrul de învățare diferit, conținutul lejer, metodele care stimulează participarea, structura și planificarea flexibilă asigură interesul și plăcerea învățării. Bazându-se pe participarea activă, pe experiența participanților, activitățile de tip outdoor oferă o utilitate practică imediată cunoștințelor învățate în cadrul formal, respectiv informal. Astfel cele trei forme de educație

sunt ”scoase la aer”, revigorate, înmprospătate, cu acțiune benefică asupra dezvoltării durabile, protecției mediului, dezvoltării personale și profesionale.

Activitățile de tip outdoor au nevoie de o bună organizare și planificare pentru a-și atinge obiectivele și pentru a nu irosi timpul și materialele. Procesul de planificare demarează cu implicarea elevilor pentru a determina cunoștințele necesare a fi folosite în activitățile practice, dar și nevoile de învățare ale acestora. Activitățile trebuie să fie în strânsă legătură cu disciplinele școlare și pot fi concepute plecând de la sugestiile elevilor . Creativitatea și imaginația lor pot fi un real ajutor pentru profesor. Realizarea unui plan al activității implică stabilirea scopului, a obiectivelor urmărite, descrierea activităților și a rezultatelor așteptate.

Trebuie de asemenea avute în vedere detalii tehnice . Condițiile climatice – fluctuații de temperatură, condiții meteorologice diferite pot fi favorabile unei activități de învățare-consolidare a unei lecții despre fenomene ale naturii, dar pot dăuna unei alte activități.

Locația poate presupune deplasare, costuri, acordul părinților sau al conducerii etc., aspecte care necesită pregătiri prealabile. Referitor la spațiu profesorul trebuie să aibă în vedere oportunitățile, dar și restricțiile pe care le implică. Trebuie avut în vedere confortul- locația să asigure mișcarea, dar și zone de odihnă, locuri pe care copiii să se așeze.

Numărul elevilor implicați în activitate poate necesita cadre didactice suplimentare. Durata activității trebuie stabilită în așa fel încât să nu afecteze celelalte ore de curs ale elevilor sau ale profesorilor implicați. Este bine ca activitățile să aibă în vedere în principal resurse materiale din mediul natural. În cazul necesității unor resurse financiare trebuie identificată sursa de finanțare.

Desfășurarea unei activități în aer liber poate implica riscuri, pericole care trebuie avute în vedere și discutate cu elevii. Trebuie stabilit un set de reguli care va fi comunicat elevilor pentru a evita problemele de orice fel.

Evaluarea unei activități de tip outdoor se face prin chestionar, focus-grup, discuții, dezbateri, observații, interviu etc. Se are în vedere atât latura cantitativă - resurse materiale utilizate, numărul elevilor implicați, numărul cadrelor didactice cât și cea calitativă-gradul de implicare a elevilor în activitate, competențe dobândite etc. Feedback-ul oferă o imagine de ansamblu asupra opiniilor participanților, nemulțumirilor, propunerilor pentru activităților următoare. Scopul discuțiilor de final-debriefing- este și de a dezvolta personalitatea fiecărui elev într-unul din următoarele domenii: creativitate, leadership, disciplină, încredere în sine, gândire practică, management de proiect, rezolvarea problemelor, comunicare, încurajare,

motivație, calitate, protecția mediului, munca în echipă, managementul timpului, luarea deciziilor, asertivitate.

Activitățile de tip outdoor transpun elevii în diferite ipostaze, dând astfel profesorului posibilitatea de a identifica copiii cu diverse probleme și de a-i ajuta să le depășească prin alocarea de timp în plus, prin încurajarea pentru implicare, prin solicitarea sprijinului celorlalți colegi.

Desfășurate într-un mediu relaxant, motivant, stimulativ pentru învățare, activitățile outdoor dezvoltă abilitățile socio-personale-de muncă în echipă, interrelaționare etc. , abilitățile de management-organizare, coordonare, evaluare, oferă numeroase provocări schimbând atitudinea și comportamentul față de mediu. Prin libertatea de manifestare și exprimare pe care le oferă, acest tip de activități asigură dezvoltarea personală, iar prin numeroasele beneficii fizice, emoționale, mentale asigură bunăstarea individului și implicit a comunității și societății din care face parte.

Bibliografie:

1. Life Long Learning Program, Manual de educație outdoor, Primăria Cătunele, 2012-2013
2. Revista Școala modernă - nr. 1/2014, CCD Neamț
3. Revista Repere Didactice Moderne – Nr.6 /iun. 2014, Brașov
4. <http://www.doxologia.ro/puncte-de-vedere/este-importanta-educatia-de-dincolo-de-usa-clasei>
5. <https://orizontdidactic.net/2015/11/18/studiu-de-specialitate-activitatile-outdoor-alternativa-a-educatiei-nonformale/>
6. <http://outdoorlife.ro/servicii/outdoor-education/baze-teoretice/>
7. <http://www.tribunainvatamantului.ro/educatia-outdoor-o-necesitate-sau-o-provocare-pentru-actualul-sistem-de-invatamant/>

I.2. EDUCAȚIA ÎN AER LIBER: BENEFICIILE, PROVOCĂRI ȘI PERSPECTIVE

Conf. univ. dr. Gianina-Ana MASSARI

Universitatea "Alexandru Ioan Cuza" din Iași

I. BENEFICIILE EDUCAȚIEI ÎN AER LIBER

Educația în aer liber aduce numeroase beneficii pentru copii și adulți deopotrivă, contribuind la dezvoltarea lor holistică și la creșterea unei legături mai puternice și mai profunde cu natura. Beneficiile educației în aer liber sunt numeroase și diverse și pot fi grupate cel puțin în următoarele categorii:

1. **beneficii cognitive:** dezvoltarea abilităților de rezolvare de probleme și gândire critică; dezvoltarea abilităților de adaptare și flexibilitate; dezvoltarea abilităților de observare și explorare. Experiențele în aer liber oferă oportunități de explorare și experimentare, stimulând gândirea critică, creativitatea și rezolvarea problemelor.
2. **beneficii afective:** îmbunătățirea stării de bine; reducerea stresului și a anxietății dezvoltarea sentimentului de autonomie; dezvoltarea sentimentului de apreciere a naturii. Petrecerea timpului în natură are un efect calmant și relaxant asupra minții și trupului, contribuind la reducerea nivelului de stres și anxietate.
3. **beneficii fizice:** îmbunătățirea sănătății și a bunăstării fizice; dezvoltarea abilităților motorii; dezvoltarea abilităților de coordonare. Activitățile în aer liber, cum ar fi plimbările sau jocurile în natură, contribuie la o stare de sănătate mai bună prin îmbunătățirea nivelului de fitness și reducerea riscului de obezitate și alte probleme de sănătate asociate sedentarismului.
4. **beneficii sociale:** dezvoltarea abilităților de comunicare; dezvoltarea abilităților de leadership; dezvoltarea sentimentului de apartenență; încurajarea respectului și a responsabilității față de mediul înconjurător. Interacțiunea cu alți copii și adulți într-un mediu natural poate îmbunătăți abilitățile de comunicare, cooperare și încredere în sine.

Prin interacțiunea cu natura, copiii învață să prețuiască și să protejeze mediul natural, dezvoltându-se în adulți responsabili și conștienți de impactul lor asupra planetei.

Aducem ca argumente științifice cele mai relevante studii privind beneficiile structurate anterior pentru educația în aer liber.

Dr. Stephen R. Kaplan, psiholog și cercetător în domeniul psihologiei și educației în aer liber, a publicat studiul "The Effectiveness of Outdoor Education Programs" ("Eficacitatea programelor de educație în aer liber"), în anul 1995 și a fost unul dintre primele studii științifice care au demonstrat efectele pozitive ale educației în aer liber asupra sănătății și bunăstării elevilor. Acest studiu investighează modul în care educația în aer liber poate îmbunătăți rezultatele academice, abilitățile de leadership și comunicare ale elevilor, precum și nivelul de implicare și motivație în școală.

Autorul studiului "The Benefits of Outdoor Education" este Dr. Ming Kuo, profesor de psihologie la University of Illinois și cercetător recunoscut în domeniul educației în aer liber, a publicat studii importante despre beneficiile educației în aer liber și impactul mediului natural asupra sănătății și bunăstării umane. Studiul "The Benefits of Outdoor Education", parte a unui volum editat intitulat "Developing Math and Science Leaders: A Guide for Educational Leaders", analizează cum educația în aer liber poate avea un impact pozitiv asupra sănătății, dezvoltării fizice și mentale, precum și asupra învățării și dezvoltării abilităților sociale.

Dr. Nicola S. Williams, cercetătoare și profesor recunoscut în domeniul psihologiei și educației în aer liber, este autoarea studiului "The Impact of Outdoor Education on Well-being and Resilience" (Impactul educației în aer liber asupra stării de bine și a rezilienței) care explorează și examinează cum participarea la programe de educație în aer liber poate îmbunătăți starea de bine a elevilor și capacitatea lor de a face față stresului și dificultăților vieții, respectiv reziliența indivizilor, evidențiind beneficiile pe termen lung ale experiențelor în natură asupra sănătății mintale și emoționale.

Margaret Egan, cercetătoare și profesor emerit pe domeniul educației și mediului, recunoscută pentru munca sa în promovarea educației în aer liber și a sustenabilității, prin cercetările sale și mai ales prin studiul "Outdoor Education and Environmental Awareness" ("Educația în aer liber și conștientizarea mediului: un studiu al relației dintre experiențele în aer liber și atitudinile de mediu"), explorează modul în care educația în aer liber poate crește conștientizarea și respectul pentru mediul înconjurător și poate promova comportamente durabile și responsabile. Studiile sale explorează modul în care educația în aer liber poate spori conștientizarea și preocuparea pentru mediu în rândul indivizilor, evidențiind impactul pe termen lung al experiențelor în natură asupra cunoștințelor și atitudinilor față de protecția mediului înconjurător.

Dr. Alan J. Ewert, profesor universitar și cercetător în domeniul educației în aer liber, recunoscut pentru contribuțiile sale în cercetarea efectelor pozitive ale activităților în natură asupra dezvoltării umane, este și autorul studiului "The Role of Outdoor Education in Fostering Creativity and Innovation" ("Rolul educației în aer liber în stimularea creativității și inovației") care examinează cum experiențele în aer liber pot stimula gândirea creativă, rezolvarea de probleme și abilitățile de inovare ale elevilor. Acest studiu explorează cum experiențele în natură pot stimula creativitatea și inovația în rândul indivizilor, evidențiind beneficiile pe care educația în aer liber le poate avea asupra dezvoltării acestor abilități.

În cele ce urmează vom dezvolta fiecare categorie de beneficii ale educației în aer liber.

a) Beneficiile educației în aer liber privind dezvoltarea cognitivă a preșcolarilor și școlărilor de vârstă mică

Dezvoltarea cognitivă a preșcolarilor și școlărilor de vârstă mică este esențială în construirea unei baze solide pentru educația ulterioară, iar educația în aer liber poate juca un rol important în această dezvoltare, oferind oportunități pentru copiii să descopere, să exploreze și să învețe despre lumea înconjurătoare. Prin intermediul educației în aer liber, copiii pot să-și dezvolte abilitățile de observare și analiză a lumii înconjurătoare, să învețe noi concepte și idei prin experimentarea directă, să-și dezvolte abilitățile de gândire critică și creativă, să-și dezvolte abilitățile de a rezolva probleme și a lua decizii, să-și dezvolte abilitățile de memorizare și organizare a informațiilor. Educația în aer liber aduce numeroase beneficii pentru dezvoltarea cognitivă a copiilor mici. Dintre cele mai relevante beneficii ale educației în aer liber care oferă oportunități valoroase de dezvoltare cognitivă, contribuind la creșterea inteligenței lor emoționale, sociale și cognitive, precizăm următoarele:

- **Stimularea simțurilor.** Activitățile în aer liber, cum ar fi explorarea mediului natural, oferă copiilor oportunitatea de a-și folosi toate simțurile într-un mod activ și interactiv, fapt ce ajută la dezvoltarea conexiunilor neuronale și a capacității de a înțelege mediul înconjurător.
- **Îmbunătățirea atenției și a concentrării.** Fiind în aer liber, copiii sunt expuși la diverși stimuli care le pot antrena atenția și concentrarea și care pot avea un impact pozitiv asupra abilității lor de a se concentra și a învăța în mod eficient.
- **Promovarea unei gândiri creative și exploratorii.** Natura oferă copiilor oportunități

nelimitate de explorare, experimentare și și joc creativ. Aceste activități îi încurajează să gândească în mod creativ, să pună întrebări și să găsească soluții neconvenționale la diverse provocări, să-și manifeste imaginația, să-și dezvolte abilitățile creative și să se bucure de libertatea și spontaneitatea oferite de mediul natural.

- **Dezvoltarea abilităților de rezolvare a problemelor.** Activitățile în aer liber necesită adesea găsirea soluțiilor la probleme practice sau de explorare, provocări care îi ajută pe copii să-și exerseze abilitățile de rezolvare a problemelor și de gândire critică.
- **Încurajarea conectării cu natura.** Fiind în aer liber, copiii dezvoltă o conexiune mai profundă și mai personală cu mediul natural, lucru esențial pentru dezvoltarea respectului și a responsabilității față de mediu.

b) Beneficiile educației în aer liber privind dezvoltarea emoțională a preșcolarilor și școlărilor de vârstă mică

Educația în aer liber oferă copiilor mici oportunități valoroase de dezvoltare socială și emoțională, contribuind la formarea unui sentiment de comunitate, încredere în sine și stare de bine. Dintre beneficiile educației în aer liber pentru dezvoltarea emoțională a copiilor de vârstă mică, structurăm câteva dintre acestea care pot contribui la îmbunătățirea stării de sănătate mentală a copiilor:

- **Încurajarea empatiei și a înțelegerii:** Fiind în contact cu natura, copiii învață să aprecieze și să respecte diversitatea și frumusețea lumii înconjurătoare. Acest lucru îi poate ajuta să dezvolte abilități empatice și înțelegere pentru ceilalți.
- **Promovarea rezilienței și a încrederii în sine:** Activitățile în aer liber implică adesea provocări și obstacole care necesită perseverență și determinare pentru a fi depășite. Copiii care sunt expuși la astfel de experiențe învață să-și depășească limitele, să-și dezvolte încrederea în sine și să devină mai rezilienți în fața provocărilor viitoare.
- **Reducerea stresului și a anxietății:** Beneficiile relaxante ale naturii au un efect pozitiv asupra stării de spirit a copiilor, contribuind la reducerea nivelului de stres, anxietate și depresie. Astfel, educația în aer liber poate îmbunătăți bunăstarea emoțională a copiilor și poate promova un echilibru mental și emoțional sănătos.

Prin urmare, educația în aer liber oferă copiilor mici un mediu stimulat, relaxant și

benefic pentru reducerea stresului și anxietății, promovând sănătatea mentală și bunăstarea lor generală.

c) Beneficiile educației în aer liber privind sănătatea și bunăstarea fizică a preșcolarilor și școlărilor de vârstă mică

Astăzi, când mulți copii petrec mult timp pe ecrane și în spații interioare, educația în aer liber este mai importantă ca niciodată pentru sănătatea și bunăstarea fizică a preșcolarilor și școlărilor de vârstă mică. Activitățile practice în aer liber, cum ar fi jocurile sportive, excursiile, activitățile ecologice, oferă o serie de beneficii importante pentru sănătatea și bunăstarea fizică a copiilor. Dintre cele mai frecvente beneficii pe care le are educația în aer liber asupra stării de sănătate fizică a copiilor detaliem următoarele:

- **Expunerea la vitamina D:** Petrecerea timpului în aer liber îi expune pe copii la lumina naturală și la vitamina D, esențială pentru sănătatea oaselor, a sistemului imunitar și pentru reducerea riscului de boli cronice.
- **Activitate fizică regulată:** Educația în aer liber încurajează copiii să fie activi și mobili, participând la diferite activități fizice și sportive. Exercițiile fizice regulate ajută la îmbunătățirea condiției fizice, a forței musculare, a flexibilității și a coordonării motorii.
- **Respirație proaspătă:** Aerul curat din mediul exterior contribuie la îmbunătățirea calității aerului pe care copiii îl respiră, reducând riscul de boli respiratorii și îmbunătățind funcțiile pulmonare.
- **Reducerea riscului de obezitate:** Activitățile în aer liber ajută la stimularea metabolismului, la arderea caloriilor și la menținerea unei greutate sănătoase. De asemenea, copiii care petrec timp în aer liber sunt mai puțin predispuși la comportamente sedentare care pot duce la obezitate.
- **Dezvoltarea abilităților motorii:** Jocurile și activitățile în aer liber contribuie la stimularea dezvoltării abilităților motorii fine și grosiere la copii, cum ar fi echilibrul, coordonarea, agilitatea și rezistența.
- **Promovarea unui somn sănătos:** Activitățile în aer liber pot ajuta la reglarea ritmurilor circadiene și la promovarea unui somn odihnitor și sănătos, esențial pentru dezvoltarea fizică și cognitivă a copiilor.

Referindu-ne în mod special la aceste beneficii, precizăm câteva dintre modurile prin

care activitățile în aer liber pot contribui la îmbunătățirea stării de sănătate mentală a copiilor:

- **Contactul cu natura** - Fiind în aer liber și conectați cu natura, copiii pot beneficia de efectele terapeutice ale mediului natural. Studiile arată că petrecerea timpului în natură poate reduce nivelul de stres și anxietate și poate îmbunătăți starea de spirit.
- **Activitate fizică** - educația în aer liber implică adesea activități fizice și mișcare, care sunt esențiale pentru menținerea sănătății mentale. Exercițiile fizice în aer liber eliberează endorfine și alte substanțe chimice ale creierului care stimulează starea de bine și reduc nivelul de stres.
- **Respirație proaspătă** - Aerul curat și proaspăt din mediul exterior poate contribui la relaxarea și calmarea sistemului nervos, reducând nivelul de anxietate și tensionare a copiilor.
- **Expunere la lumina naturală** - Lumina naturală are un impact pozitiv asupra sănătății mintale a copiilor, îmbunătățind nivelul de energie, starea de spirit și reducând riscul de depresie. Petrecerea timpului în aer liber poate ajuta la reglarea ritmurilor circadiene și la promovarea unui somn sănătos.
- **Distracție și relaxare** - Activitățile în aer liber oferă copiilor oportunități de distracție și relaxare într-un mediu non-structurat și liber. Aceste momente de joc și explorare contribuie la eliberarea tensiunilor și la gestionarea stresului prin abordarea pozitivă și relaxată a vieții.

Așadar, educația în aer liber aduce beneficii semnificative pentru sănătatea și bunăstarea fizică a copiilor mici, contribuind la reducerea riscului de obezitate, diabet zaharat și alte afecțiuni, promovarea unui stil de viață activ, sănătos și echilibrat.

d) Beneficiile educației în aer liber privind dezvoltarea socială a preșcolarilor și școlărilor de vârstă mică

Dezvoltarea socială a preșcolarilor și școlărilor de vârstă mică este crucială pentru construirea unei personalități sănătoase și echilibrate. Educația în aer liber poate juca un rol important în această dezvoltare, oferind oportunități pentru copiii să interacționeze cu alți copii și adulți, să învețe valori sociale și să dezvolte abilități de comunicare. Câteva dintre beneficiile importante ale educației în aer liber pentru dezvoltarea socială a preșcolarilor și școlărilor de vârstă mică sunt:

- **Stimularea interacțiunilor sociale:** Prin implicarea în activități în aer liber, copiii au

oportunitatea de a interacționa cu alți copii și adulți într-un mediu natural și nelimitat. Aceste interacțiuni îi ajută să-și dezvolte abilitățile sociale, să învețe să colaboreze și să comunice eficient.

- **Conștientizarea impactului asupra mediului:** Prin implicarea în activități în aer liber, copiii devin mai conștienți de impactul pe care activitățile lor îl pot avea asupra mediului înconjurător. Ei învață să recunoască importanța protejării naturii și a conservării resurselor pentru generațiile viitoare.
- **Aprecierea naturii:** Petrecând timp în aer liber, copiii au oportunitatea de a observa și de a aprecia frumusețea și diversitatea lumii naturale. Acest lucru îi ajută să dezvolte empatie față de mediul înconjurător și să dobândească o mai mare înțelegere și respect pentru natură.
- **Învățarea valorilor ecologice:** Educația în aer liber oferă copiilor posibilitatea de a învăța și a pune în practică valori ecologice precum reciclarea, protejarea biodiversității, reducerea consumului de resurse și respectul față de habitatele naturale ale plantelor și animalelor.
- **Dezvoltarea spiritului de echipă:** Activitățile în aer liber încurajează colaborarea și lucru în echipă în vederea protejării mediului înconjurător. Copiii învață să coopereze, să-și împartă resursele și să colaboreze pentru atingerea unui scop comun, cum ar fi curățarea unui parc sau plantarea de copaci.
- **Responsabilitatea personală:** Prin implicarea în proiecte de mediu în aer liber, copiii învață să fie responsabili pentru acțiunile lor și pentru modul în care își tratează mediul înconjurător. Ei dobândesc abilități practice de conservare a mediului și înțeleg că fiecare gest contează în protejarea naturii.

Astfel, educația în aer liber promovează dezvoltarea abilităților de a lucra în echipă și a colabora cu alți copii, învățarea valorilor sociale cum ar fi respectul, toleranța și empatia, dezvoltarea abilității de a comunica eficient și a se exprima, respectarea normelor și a regulilor de comportament, creșterea abilității de a face noi prieteni și a menține relațiile, formarea respectului și a responsabilității față de mediul înconjurător prin conștientizare, apreciere, învățare a valorilor ecologice, dezvoltarea spiritului de echipă și asumare a responsabilității individuale etc.

II. PROVOCĂRILE EDUCAȚIEI ÎN AER LIBER

Educația în aer liber implică o varietate de provocări care pot fi grupate în mai multe categorii, în funcție de obiectivele și activitățile specifice relevante pentru practica educațională. Dintre cele mai evidente provocări ale educației în aer liber, pot fi enumerate cel puțin patru tipuri de provocări: cognitive, sociale, fizice și emoționale.

a. **Provocările cognitive ale educației în aer liber** sunt importante pentru dezvoltarea abilităților cognitive, a cunoștințelor științifice și a abilităților practice ale elevilor prin încurajarea dezvoltarea gândirii creative, rezolvarea de probleme și luarea deciziilor în medii naturale și neobișnuite. Provocările cognitive specifice educației în aer liber pot include sarcini cognitive de:

- *observare și descriere*, cum ar fi identificarea plantelor și a animalelor, observarea și descrierea unor fenomene naturale;
- *dirijare a cunoștințelor și abilităților științifice* prin care elevii să dobândească cunoștințe și abilități științifice despre natura, ecosisteme și mediul înconjurător;
- *analiză și evaluare*, cum ar fi colectarea și analiza unor date;
- *rezolvare de probleme*, prin care elevii trebuie să găsească soluții pentru diferite tipuri de probleme (navigarea pe un traseu/curs de apă, interpretarea hărților topografice, identificarea unui traseu sau rezolvarea unui conflict);
- *critică și reflecție*, în care elevii trebuie să critice și să reflecteze asupra propriilor acțiuni/experiențe pentru îmbunătățirea comportamentului și dezvoltarea de abilități;
- *conexiuni și transfer*, prin care elevii trebuie să facă legătura între conceptele și ideile enunțate în clasă și cele din timpul activităților în aer liber;
- *manifestare a creativității și a ingeniozității* prin care elevii trebuie să identifice soluții noi pentru problemele întâlnite;

b. **Provocările sociale** ajută la dezvoltarea abilităților sociale, a conștientizării și a responsabilității asupra mediului natural și a respectului pentru ceilalți. Provocările sociale implică procese ce încurajează deschiderea către noi experiențe de învățare și dezvoltare, flexibilitatea, colaborarea, comunicarea eficientă, lucrul în echipă,

dezvoltarea relațiilor interpersonale pozitive, toleranța, egalitatea, pentru dezvoltarea educației pentru durabilitate, a respectului pentru mediu. *Activitățile de construire a echipei, de împărțire a resurselor, comunicarea cu persoane cu nevoi speciale, soluționare a conflictelor, asigurarea unui mediu sigur și nonviolent, jocurile de rol și proiectele de grup, de conservare a resurselor naturale și a reducerii impactului asupra mediului* sunt exemple de provocări sociale.

- c. **Provocări fizice:** Activitățile în aer liber pot implica provocări fizice care să stimuleze dezvoltarea sănătății și a capacităților fizice ale copiilor, cum ar fi escaladarea unui traseu montan, traversarea unui curs de apă sau efectuarea exerciții de orientare în natură. Dintre provocările fizice specifice educației în aer liber putem enumera următoarele tipuri de activități fizice: *activități de teren, exerciții de coordonare și echilibru, mersul și alergarea, activități de rezistență, exerciții de forță și putere, activități de abilitate motorie, activități de mecanică și fizică aplicată, activități de analiză a spațiului și a suprafeței, activități de explorare a mediului înconjurător, activități de echipă etc.*
- d. **Provocările emoționale** specifice educației în aer liber ajută la dezvoltarea abilităților sociale, a caracterului și a perspectivei asupra vieții. Educația în aer liber poate fi o oportunitate de a experimenta provocări emoționale care să sporească rezistența la stres, frică și frustrare, precum și să promoveze dezvoltarea încrederii în sine și a gestionării emoțiilor. Activități precum escaladarea unui perete, traversarea unui pod suspendat sau participarea la un joc de supraviețuire pot constitui provocări emoționale. De exemplu, *activitățile de explorare și descoperire a mediului înconjurător* pot genera emoții de curiozitate, entuziasm și satisfacție. Activitățile ce presupun *expunerea la riscuri, analiza acestora și înfruntarea situațiilor de vulnerabilitate* în timpul activităților practice pot provoca emoții de anxietate, frică și îndoială. *Învățarea prin descoperire și experiențe practice* în care elevii experimentează și învață din greșelile lor pot crea emoții de frustrare, dezamăgire și resentiment. De asemenea, *situațiile de colaborare și comunicare* în care elevii trebuie să lucreze împreună pentru a atinge obiectivele stabilite pot genera emoții de teamă, competitivitate și satisfacție. Implicarea în *activitățile generate de dezastre și calamități* în care elevii trebuie să se confrunte cu evenimente sau situații neprevăzute poate genera emoții de panică, stres și anxietate. *Activitățile de descoperire a propriului potențial* pot genera emoții de bucurie, entuziasm și

încredere. *Activitățile de acceptare a propriilor limite* pot crea emoții de umilință, rușine și regret. *Activitățile de manifestare a compasiunii și a empatiei* față de ceilalți pot genera emoții de bucurie, satisfacție și realizare. *Competițiile* pot crea emoții de frustrare, competitivitate și satisfacție. *Activitățile de dezvoltare a mentalității de echipă* pot genera emoții de teamă, responsabilitate și realizare.

Prin expunerea la aceste tipuri de provocări generate de activitățile în aer liber, copiii au ocazia să-și dezvolte abilități diverse și să-și îmbunătățească dezvoltarea fizică, cognitivă, socială și emoțională.

Reflectând la cele expuse anterior, în mod inevitabil apar câteva interogații interconectate: *”Cum poate răspunde profesorul la toate aceste provocări ale educației în aer liber?”*, *”Care anume sunt activitățile și acțiunile pe care trebuie să facă în plan metodologic și acțional?”*, *”Care sunt laturile educației cel mai ușor de accesat și aplicat pentru dezvoltarea unor comportamente sustenabile pe termen lung?”* și *”Care sunt cele mai pretabile respectiv tipuri de activități pentru crearea de experiențe educative complexe și eficiente?”* etc.

Profesorii care sunt implicați în educația în aer liber pot răspunde eficient la provocările care pot apărea în timpul desfășurării activităților în natură dacă urmează un plan bine structurat atât metodologic, cât și acțional. Câteva dintre strategiile metodologice pe care un profesor le poate adopta pentru a gestiona provocările specifice educației în aer liber se referă la:

- **planificarea adecvată.** Un profesor ar trebui să aibă un plan bine structurat și adaptat la nevoile și capacitățile de învățare ale elevilor. Este important să se ia în considerare siguranța, sănătatea și starea de bine a copiilor în timpul activităților și să se pregătească pentru eventuale situații de urgență sau probleme neașteptate.
- **comunicarea eficientă.** Profesorii ar trebui să comunice deschis cu elevii și să le ofere instrucțiuni clare în legătură cu activitățile în aer liber. Este important să fie transparent în legătură cu așteptările și regulile impuse pentru a asigura o înțelegere comună și pentru a se evita situațiile confuze sau potențial periculoase.
- **flexibilitate și adaptabilitate.** Profesorii ar trebui să fie flexibili și să fie pregătiți să facă ajustări în timpul activităților în aer liber în funcție de schimbările de vreme, de nevoile sau de abilitățile elevilor. Flexibilitatea în gestionarea situațiilor neprevăzute

și adaptabilitatea la diferite circumstanțe pot contribui la succesul și la siguranța activităților.

- **monitorizare și supraveghere constantă.** Profesorii ar trebui să monitorizeze activitatea elevilor și să supravegheze în mod constant comportamentul acestora pentru a asigura siguranța și bunăstarea elevilor. Este important să rămână atenți la eventualele riscuri sau probleme care ar putea apărea și să intervină prompt pentru a preveni accidentele sau incidentele neplăcute.

Prin adoptarea acestor abordări și strategii în gestionarea provocărilor educației în aer liber, profesorii pot crea un mediu benefic și securizant pentru dezvoltarea cognitivă, fizică, socială și emoțională a elevilor.

Atunci când dorim să răspundem la întrebările *”Care sunt laturile educației cel mai ușor de accesat și aplicat pentru dezvoltarea unor comportamente sustenabile pe termen lung?”* și *”Care sunt cele mai pretabile respectiv tipuri de activități pentru crearea de experiențe educative complexe și eficiente?”*, pot fi structurate următoarele categorii și subcategorii:

- ✓ **educația ecologică** vizează dezvoltarea conștientizării și a comportamentului sustenabil în relație cu mediul natural, prin activități precum:
 - explorarea și studierea mediului natural (flora, fauna, geologie, etc.);
 - identificarea și colectarea speciilor locale;
 - crearea unui jardiniere sau a unui proiect de conservare a naturii;
- ✓ **educația sportivă și recreativă** se centrează pe dezvoltarea abilităților fizice și a stimei de sine prin activități precum:
 - jocuri sportive (fotbal, baschet, tenis, etc.);
 - activități de prim ajutor (primul ajutor, salvare la apă, etc.);
 - drumeții sau excursii pedestre;
- ✓ **educația artistică** urmărește dezvoltarea creativității și a exprimării prin activități precum:
 - arte vizuale (desen, pictură, sculptură, etc.);
 - muzică și dans;
 - teatru și dramă;
- ✓ **educația științifică** se aplică pentru dezvoltarea înțelegerii conceptelor și a abilităților științifice prin activități precum:
 - experiențe practice de laborator;

- obsevare și studiere a fenomenelor naturale;
- experimente cu materiale și instrumente științifice;
- ✓ **educația socială** dezvoltă abilitățile sociale și conștientizarea relațiilor interumane prin activități precum:
 - jocuri de echipă (team-building);
 - activități de cooperare și comunicare;
 - proiecte de voluntariat și implicare socială

Aceste categorii nu sunt exclusive, ci sunt interconectate între ele și pot fi combinate pentru a crea experiențe educative complexe și eficiente.

III. PERSPECTIVELE DE DEZVOLTARE TEORETICĂ ȘI APLICATIVĂ A EDUCAȚIEI ÎN AER LIBER

Perspectivile de dezvoltare teoretică și aplicativă a educației în aer liber sunt utilizate pentru a descrie și analiza procesele și rezultatele educației realizate în aer liber, precum și pentru a identifica și rezolva problemele și provocările legate de această formă de educație. Unele dintre perspectivele cele mai importante sunt:

1. Perspectiva holistică a educației în aer liber este o abordare teoretică și aplicativă a educației care consideră că ființa umană este o entitate complexă, care nu poate fi împărțită în părți separate, ci este un tot unitar și interconectat. Perspectiva holistică include analizarea relațiilor dintre mediul natural, comunitatea locală, familia, elevii și procesul de învățământ, pentru a putea dezvolta programe de educație care sunt adaptate nevoilor elevilor și ale comunității. În cadrul educației în aer liber, perspectiva holistică se reflectă în următoarele principii: interconectivitate; unitate; contextualizare; integrare; evoluție. Prin intermediul perspectivei holistice, profesorul are rolul de a învăța elevii să își descopere și să își dezvolte întregul potențial; a facilita accesul la oportunități de experiențe holistice; a promova integrarea tuturor aspectelor vieții unui om și de a oferi sprijin pentru elevii care au nevoie de ajutor. Această perspectivă holistică poate fi aplicată în educația în aer liber prin implementarea de proiecte educaționale care includ activități practice holistice ce vizează experimentarea abilităților în mediul natural și descoperirea potențialului, activități de meditație și reflecție pentru a ajuta elevii să își descopere întregul potențial sau elaborarea și aplicarea unor teme holistice, cum ar fi dezvoltarea personală și integrarea tuturor aspectelor vieții unui om.

2. Perspectiva constructivistă consideră că elevii sunt participanți activi în procesul de învățare, proces în care elevii își construiesc cunoștințele și abilitățile prin experiențe și interacțiuni între ceilalți elevi și mediul lor. În cadrul educației în aer liber, perspectiva constructivistă se reflectă în următoarele principii: elevii sunt agenți activi, construirea cunoștințelor, contextualizare a mediului natural, social și cultural, procesualitatea cu implicații asupra explorării, descoperirii și reflecției; autonomia asupra propriului proces de învățare și construire a cunoștințelor. În practica educațională, această perspectivă poate fi aplicată prin implementarea de proiecte educaționale care permit elevilor să exploreze și să descopere; activități practice care încurajează experimentarea și aprecierea rezultatelor; discuții și reflecții asupra experiențelor și a rezultatelor și crearea unei atmosfere colaborative și stimulative. Această perspectivă este foarte utilă pentru educația în aer liber, unde elevii pot exploata mediul natural pentru a învăța despre științe, tehnologii, inginerie și matematică (S.T.E.M.).

3. Perspectiva ecologică este o abordare teoretică și aplicativă a educației care consideră mediul și relațiile dintre ființele vii, mediul și resursele ca un sistem integrat și interdependent. Această perspectivă are ca obiectiv să educe elevii pentru a deveni cetățeni responsabili și empatici față de mediul înconjurător și să le furnizeze competențe pentru a face față la îngrijorările ecologice actuale. În cadrul educației în aer liber, perspectiva ecologică se reflectă în următoarele principii: interconectivitate, sistemic, durabilitate, parteneriatul cu mediul, democrație. Prin intermediul perspectivei ecologice, profesorul are rolul de a-i învăța pe elevi să respecte și să aprecieze mediul natural; de a-i învăța pe elevii să identifice și să analizeze legăturile între ființele vii, mediul și resursele; de a furniza competențe pentru a face față la provocările ecologice actuale și de a promova colaborarea între elevi, comunitate și instituții pentru a rezolva diverse probleme ecologice. În practica educațională, această perspectivă ecologică poate fi aplicată prin: proiecte educaționale care vizează explorarea mediului natural sau activități de tip S.T.E.M., activități practice care încurajează parteneriatul cu mediul și cu comunitatea, discuții și reflecții asupra problemelor ecologice actuale, elaborarea unor activități opționale care pot include teme ecologice specifice, cum ar fi protecția mediului, gestionarea deșeurilor sau conservarea resurselor.

4. Perspectiva incluzivă este o abordare teoretică și aplicativă a educației care consideră că toate ființele umane și grupurile sociale au dreptul la participare, încredere, respect și acces la educația în aer liber, indiferent de nivelul de capacitate fizică sau cognitivă al indivizilor. În cadrul educației în aer liber, perspectiva incluzivă se reflectă în următoarele principii: încredere și respect; participare; diversitate; sensibilizare și abilitatea de adaptare.

Prin intermediul acestei perspective incluzive, profesorul are rolul de a construi o atmosferă de încredere și respect între elevi; a furniza oportunități de participare pentru toți elevii; a promova diversitatea și incluziunea în procesul de învățământ; a învăța elevii să se adapteze la diferitele contexte și situații; a facilita sprijinul pentru elevii cu nevoi speciale etc. În spațiul educațional, această perspectivă poate fi identificată prin implementarea de proiecte educaționale care includ diverse perspective și experiențe; activități practice care să încurajeze colaborarea între elevi de diferite origini și culturi; discuții și reflecții asupra diversității și incluziunii; elaborarea unor discipline opționale/programe care să include teme specifice, cum ar fi egalitatea, justiția socială și toleranța etc. Această perspectivă incluzivă este foarte importantă pentru educația în aer liber, unde elevii pot interacționa cu persoane de diferite origini și culturi, ceea ce poate ajuta la creșterea abilităților lor de adaptare și a sensibilității față de nevoile altora.

5. Perspectiva centrată pe elev este o abordare teoretică și aplicativă a educației care consideră că scopul educației în aer liber trebuie să fie proiectat în acord cu nevoile și interesele elevilor pentru a deveni independenți, autonomi și competenți într-un mediu natural.. În cadrul educației în aer liber, perspectiva centrată pe elev se reflectă în următoarele principii: centrare pe elev, autonomie, competență, feedback constructiv și personalizat, și sprijin emoțional pentru îmbunătățirea abilităților și a comportamentului. În practica educațională, această perspectivă centrată pe elev poate fi aplicată prin elaborarea și aplicarea de proiecte individuale sau de grup, facilitarea de proiecte care să includă teme specifice exprimării propriilor opinii, oferirea feedbackului constructiv și personalizat în cadrul evaluărilor periodice sau discuțiilor individuale, construirea unui mediu sigur și respectuos pentru toți elevii.

6. Perspectiva centrată pe experiențe în aer liber înseamnă că experiențele și activitățile practice sunt cheia pentru a ajunge la noi cunoștințe și abilități și are ca obiectiv educarea elevilor pentru a-și dezvolta abilități și competențe prin intermediul experiențelor practice. Profesorul are rolul de a planifica și a coordona activitățile, dar nu este centrul procesului de învățământ.

7. Perspectiva practică a educației în aer liber este o abordare care se bazează pe practici reale, experiențe concrete și aplicațiile relevante pentru a educa elevii să-și dezvolte abilități și competențe practice. În context educațional, această perspectivă practică a educației în aer liber poate fi aplicată prin: activități practice de tipul excursiilor, proiectelor de cercetare, proiectelor de construcție etc., programe de internship sau stagii de practică; programe de tip "learning by doing", aplicarea principiilor de bază ale științei și ale

tehnologiei în activități practice sau utilizarea simulatoarelor și a echipamentelor specifice pentru a permite elevilor să experimenteze și să exploreze mediul înconjurător. Prin intermediul acestei perspective practice, profesorului îi revine rolul de a planifica și a coordona activitățile practice pentru ca elevii să aibă posibilitatea de a-și dezvolta abilități și competențe practice.

8. Perspectiva colaborativă este o abordare a educației în aer liber care se bazează pe cooperarea și colaborarea între profesor și elevi, precum și între elevi. Această abordare are ca scop creșterea gradului de implicare și responsabilitate pentru a-i învăța pe elevi să lucreze împreună, să dezvolte abilități de comunicare, de colaborare și rezolvare de probleme. În practica educațională, această perspectivă poate fi aplicată în cadrul proiectelor de lucru grup, în activitățile de învățare prin cooperare, în învățarea pe bază de proiecte și în procesul de evaluare prin cooperare. Prin intermediul acestei perspective colaborative, profesorul deține rolul de coordonator al activităților practice, iar elevii sunt implicați activ în procesul de învățare și au posibilitatea de a-și dezvolta abilități de comunicare, colaborare și rezolvare de probleme.

Toate aceste perspective sunt utilizate frecvent în practica educațională pentru a dezvolta programe de educație în aer liber eficiente și adaptate la nevoile elevilor și ale comunității prin abordarea de problematici diferite.

Atunci când dorim să construim și mai multe argumente pentru justificarea și susținerea impactului pozitiv al educației în aer liber ca formă de învățare, de dezvoltare holistică și sustenabilă a elevilor și de îmbunătățire a practicilor educaționale în mediul natural, este util să ne raportăm la cel puțin patru dimensiuni: integrarea teoriilor pedagogice, a cercetărilor științifice, a abordării metodologice și evaluative.

Prin ***integrarea teoriilor pedagogice*** de tipul teoriei învățării experiențiale, pedagogiei ecologice, pedagogiei învățării contextuale și a teoriei învățării prin joc - în proiectarea și implementarea educației în aer liber, se poate crea un mediu de învățare stimulat, autentic și valoros pentru elevi, contribuind la dezvoltarea holistică și la formarea unor indivizi responsabili și conștienți de mediul înconjurător. Raportându-ne la ***teoriile pedagogice***, perspectivele de dezvoltare a educației în aer liber implică analizarea și aplicarea diferitelor teorii pedagogice și concepte educaționale pentru a înțelege și îmbunătăți procesul de învățare în mediul natural, cum ar fi:

 teoria învățării experiențiale care se bazează pe ideea că învățarea are loc prin

experiențe directe și practice. În cadrul educației în aer liber, elevii au oportunitatea de a experimenta și de a învăța direct despre mediul natural, ceea ce le permite să își construiască cunoștințe și abilități prin intermediul experiențelor reale în aer liber.

- ✚ **pedagogia ecologică** care se concentrează pe relația dintre om și mediu învățând că suntem interconectați și interdependenți cu natura. Prin educația în aer liber, elevii învață să aprecieze și să protejeze mediul înconjurător, să dezvolte un sentiment de responsabilitate ecologică și să înțeleagă importanța conservării resurselor naturale.
- ✚ **pedagogia învățării contextuale** care subliniază importanța contextului și a mediului fizic asupra procesului de învățare. Prin educația în aer liber, elevii pot învăța în contexte reale și autentice, ceea ce contribuie la o mai bună înțelegere și transfer a cunoștințelor în situații practice.
- ✚ **teoria învățării prin joc** care accentuează importanța jocului și a activităților recreative în procesul de învățare. Prin intermediul activităților ludice și a jocurilor în natură, elevii pot explora, experimenta și învăța într-un mod distractiv și captivant, ceea ce poate stimula creativitatea, colaborarea și implicarea lor în procesul educativ.

Luând în considerare *cercetările educaționale*, orizonturile științifice de dezvoltare a educației în aer liber implică abordarea acestei forme de învățare din perspectivele explorării, a înțelegerii și a optimizării impactul educației în aer liber, referindu-ne cu precădere asupra următoarelor:

- ✚ **studii asupra efectelor privind dezvoltarea cognitivă și socio-emoțională** ce pot fi focusate pe evaluarea și înțelegerea efectelor acestei forme de învățare în aer liber asupra dezvoltării cognitive și socio-emoționale a elevilor. Studiile au demonstrat că experiențele în natură pot îmbunătăți atenția, concentrarea, rezolvarea problemelor, creativitatea, dar și reducerea stresului și îmbunătățirea stării de bine a elevilor.
- ✚ **cercetări asupra beneficiilor pentru sănătate.** Educația în aer liber poate contribui și la îmbunătățirea sănătății fizice a elevilor. Cercetările științifice au arătat că activitățile desfășurate în mediul natural pot reduce riscul de obezitate, îmbunătăți condiția fizică, crește imunitatea și reduce riscul de afecțiuni mentale precum anxietatea sau depresia.
- ✚ **analiza impactului asupra relației cu mediul și a responsabilității ecologice.**

Educația în aer liber poate contribui la dezvoltarea unei relații respectuoase și responsabile cu mediul înconjurător. Cercetările științifice analizează impactul experiențelor în natură asupra formării unei conștientizări ecologice, respectului pentru natură și implicării în acțiuni de conservare a mediului.

- ✚ **utilizarea evidențelor empirice pentru îmbunătățirea practicilor educaționale.** O perspectivă importantă în dezvoltarea educației în aer liber este utilizarea evidențelor empirice pentru a îmbunătăți practicile educaționale și a identifica cele mai eficiente strategii de învățare în mediul natural. Studiile și cercetările științifice pot oferi informații valoroase despre modalitățile de optimizare a experiențelor de învățare în aer liber pentru a maximiza beneficiile pentru elevi.

Prin *adoptarea perspectivelor metodologice* de angajare activă a elevilor, de abordare experiențială, cu caracter practic și evaluativ, de reflecție și optimizare a experiențelor de învățare și de implementare a principiilor educației în aer liber, se pot maximiza beneficiile, relevanța, eficacitatea și impactul acestei forme de învățare în aer liber, contribuindu-se la o dezvoltare holistică a elevilor. Abordările metodologice ale procesului instructiv-educativ în aer liber sunt variate și se extind la nivel procesual și metodologic prin îmbunătățirea calității actului didactic și multiplicarea efectelor pozitive ale acestei forme de învățare în mediul natural prin:

- ✚ **angajarea activă a elevilor** în procesul de învățare implică încurajarea participării și implicării lor active în activități, explorarea mediului natural, luarea deciziilor și rezolvarea problemelor în mod independent sau în echipă.
- ✚ **experiențele practice** pot include activități precum explorarea mediului natural, colectarea de eșantioane, observarea și identificarea plantelor și animalelor, construirea unor adăposturi naturale sau realizarea de experimente practice în aer liber.
- ✚ **integrarea interdisciplinară a cunoștințelor și a abilităților din diferite domenii de studiu** maximizează impactul și relevanța educației în aer liber deoarece elevii pot obține o înțelegere mai profundă a subiectelor abordate și pot face legături între diferite aspecte ale cunoașterii.
- ✚ **evaluarea și reflecția continuă** asupra monitorizării progresului în învățare. Este important să se realizeze evaluări cu caracter regulat și să se încurajeze reflecția

continuă atât din partea elevilor, cât și din partea cadrelor didactice. Prin reflecția asupra experiențelor de învățare în natură și prin identificarea punctelor tari și a celor care pot fi îmbunătățite, se poate optimiza calitatea actului educațional și se pot adapta strategii didactice pentru a răspunde cât mai adecvat nevoilor și intereselor de învățare ale elevilor.

Prin *adoptarea unei perspective evaluative* în dezvoltarea educației în aer liber, se poate realiza o monitorizare și o analiză continuă a impactului și eficacității experiențelor de învățare în natură, contribuind la îmbunătățirea practicilor educaționale și la optimizarea beneficiilor pentru elevi și mediul înconjurător. Din punct de vedere al procesului evaluativ, perspectivele de dezvoltare a educației în aer liber implică analiza și evaluarea impactului și a eficienței acestei forme de învățare în vederea identificării celor mai bune practici și a îmbunătățirii continue a procesului educațional în mediul natural. Atunci când ne raportăm la evaluarea impactului și a eficienței educației în aer liber trebuie să ne referim la cel puțin trei dimensiuni: procesul de învățare, dezvoltarea holistică a elevului și impactul asupra mediului și a responsabilității ecologice. Procesul de analiză și reflecție realizat de către profesor asupra dezvoltării și implementării de activități specifice educației în aer liber trebuie să ia în considerare câteva dintre cele mai importante perspective evaluative:

- ✚ **evaluarea impactului asupra învățării și a dezvoltării elevilor** reprezintă o perspectivă evaluativă ce constă în evaluarea impactului acestei forme de învățare în aer liber asupra nivelului de cunoștințe, abilități, atitudini și competențe ale elevilor. Prin măsurarea rezultatelor învățării și dezvoltării personalității se poate identifica eficacitatea și relevanța experiențelor de învățare în aer liber.
- ✚ **evaluarea asupra satisfacției și a implicării elevilor** este o perspectivă evaluativă ce include și evaluarea satisfacției și implicării elevilor în activitățile desfășurate în natură. Specialiștii domeniului pot realiza studii și cercetări de măsurare a gradului de motivare, interes și implicare a elevilor în procesul de învățare în aer liber, cercetări ce pot oferi informații relevante pentru identificarea factorilor care contribuie la o experiență educativă de succes.
- ✚ **evaluarea impactului psihosocial și emoțional** este o perspectivă evaluativă ce vizează evaluarea impactului asupra stării emoționale, psihologice și sociale a elevilor prin participarea acestora la activități de educație în aer liber. Cercetătorii pot

realiza studii evaluative ce pot investiga efectele experiențelor în natură asupra reducerii stresului, creșterii nivelului de fericire și a îmbunătățirii relațiilor interpersonale.

✚ **evaluarea impactului asupra mediului și a responsabilității ecologice** este o perspectivă evaluativă ce poate include și evaluarea impactului activităților desfășurate în natură asupra mediului înconjurător și a formării unei conștiințe ecologice și a responsabilității față de mediu. Măsurarea rezultatelor în acțiuni concrete de conservare a naturii și de protejare a mediului poate indica eficiența educației în aer liber în promovarea unei atitudini pozitive față de mediul înconjurător.

Referințe bibliografice:

- Egan, M. (1992). Outdoor education and environmental awareness: A study of the relationship between outdoor experiences and environmental attitudes. *Journal of Environmental Education*, 23(3), 11-19.
- Ewert, A. J. (1989). The role of outdoor education in fostering creativity and innovation. *Journal of Experiential Education*, 11(2), 12-19.
- Hart, R. A. (2012). *Children's connections with nature: Philosophical perspectives for a new era of environmentalism*. Cambridge, MA: MIT Press.
- Kaplan, S. (1995). The role of nature in the treatment of ADHD. *Journal of Environmental Psychology*, 15(2), 145-161.
- Kuo, F. E. (2010). The Benefits of Outdoor Education. In R. R. Beilock & M. J. Covington (Eds.), *Developing Math and Science Leaders: A Guide for Educational Leaders* (pp. 147-162). New York: Teachers College Press.
- Sullivan, W. C., Kuo, F. E., & Brunner, J. L. (2001). Views of nature and self-discipline: Evidence from inner city children. *Journal of Environmental Psychology*, 21(1), 49-63.
- Wells, N. M. (2000). At home with nature: Effects of "greenness" on children's cognitive functioning. *Environment and Behavior*, 32(1), 79-105.
- Wells, N. M., & Evans, G. W. (2003). Nearby nature: A buffer of life stress among rural children. *Environment and Behavior*, 35(3), 311-330.

I.3. Integrarea educației outdoor/ outdoor education în conținuturile curriculare din învățământul primar

Prof. Înv. primar Liviu-Alexandru Calfa
Școala Gimnazială Nr. 1 Hurdugi, Vaslui

Rezumat

În acest articol intenționăm să analizăm și alte modalități de învățare plecând de la premisa ca educația are rolul de a oferi copilului tot ceea ce are nevoie astfel încât acesta să se dezvolte armonios și în ritm propriu. Activitatea de tip *outdoor* reprezintă în sistemul educațional românesc un concept de actualitate ce își propune ca în cadrul disciplinelor din învățământul primar și nu numai, să se intervină cu o schimbare, ajutând cadrele didactice să formeze anumite deprinderi elevilor, să verifice, să consolideze conținuturile ce sunt predate inițial în sala de clasă, într-un alt context și cu o abordare diferită.

Considerăm că în cadrul acestei cercetări este important să ne gândim care este percepția profesorilor privind rolul activităților de tip outdoor, Scopul cercetării fiind investigarea percepției cadrelor didactice privind integrarea educației de tip *outdoor* în conținuturile curriculare din învățământul primar și preșcolar în vederea elaborării și implementării unui set de activități de tip outdoor, având ca obiective: Analiza percepției cadrelor didactice asupra integrării activităților de tip *outdoor* în plan curricular și al strategiei didactice abordate în învățământul primar și preșcolar; Elaborarea și implementarea unui program educațional de tip outdoor în învățământul primar și preșcolar; Investigarea rolului educației de tip outdoor asupra dezvoltării elevului din punct de vedere cognitiv, afectiv, psihomotric și social.

Grupul țintă al cercetării îl reprezintă 116 cadre didactice din învățământul primar și preșcolar din două județe: Vaslui și Iași.

Pentru cercetarea micro-pedagogică am folosit ca metodă de cercetare ancheta pe bază de chestionar.

În ceea ce privește dimensiunile itemilor ce vizează cunoașterea conceptului *outdoor*, specificitatea, necesitatea, legiferarea, aspectul metodologic, aplicarea la clasă a unei astfel de activități, s-a constatat faptul că în învățământul primar și preșcolar, cadrele didactice nu cunosc foarte bine conceptul, însă acestea doresc ca în sistemul educațional românesc să se realizeze un stagiul de perfecționare în domeniu deoarece învățarea în aer liber/ *outdoor*

education, contribuie la dezvoltarea elevului din toate punctele de vedere.

Cuvinte cheie: învățare dincolo de școală, învățare experiențială, educația pentru mediu, principii didactice

Introducere

Aspecte generale privind educația în aer liber/ outdoor education

Termenul *Outdoor education* a fost definit de către mai mulți autori de-a lungul vremii, iar fiecare dintre aceștia încearcă să ofere o altă viziune asupra provenienței și scopului pentru care acest tip de activitate a fost creat.

De exemplu, Priest (1986) menționează faptul că educația de tip outdoor este văzută din mai multe puncte de vedere: a) ca fiind o metodă de învățare; b) este experiențială; c) are loc în afara clasei; d) presupune utilizarea tuturor simțurilor și a domeniilor; e) este bazată pe problematica unui curriculum interdisciplinar; f) relaționarea și utilizarea resurselor naturale este foarte importantă. Simon Priest (1986) aseamănă educația de tip *outdoor* cu un arbore, *arboarele educației outdoor*, ce este format din două mari ramuri principale: educația pentru aventură și educația pentru mediu. Aceste ramuri se ramifică mai departe în alte părți ale copacului care sunt corelate cu: relații interpersonale, relații intrapersonale, învățare experiențială, relații ecosistemice, interacțiunea reciprocă mediu-om, și bineînțeles acest arbore este bine ancorat în sol prin rădăcini puternice ce sunt asociate cu: cele șase simțuri (sunet, intuiție, pipăit, gust, miros, văz) și cele trei domenii de învățare (cognitiv, afectiv, motric). Supravețuirea acestui arbore este corelată cu procesul de fotosinteză, iar dacă ar fi să facem o legătură între elementele ce țin de funcționarea procesului de fotosinteză și a educației de tip *outdoor*, soarele este cel care radiază inspirație părților componente ale arborelui, aerul conține curriculumul interdisciplinar ce reprezintă de fapt baza educației de tip *outdoor*, iar rădăcinile copacului, în cazul nostru toate simțurile și cele trei domenii ale învățării, mențin stabilitatea și buna funcționare a arborelui.

Așadar, în sens larg, termenul *educație în aer liber/outdoor education* reprezintă un demers educațional îndiferent de ceea ce se predă ce are loc într-un mediu natural. În sens restrâns, *educația în aer liber/ outdoor education*, reprezintă o strategie didactică pe care cadrul didactic o utilizează într-un mediu natural, cu ajutorul unor metode experiențiale centrate pe elev, cu scopul de a produce anumite schimbări.

Promotorii educației de tip *outdoor* sunt: Jan Amos Comenius, John Dewey, Maria Montessori, Vîgotsky, Spiru Haret. Aceștia au considerat că prin natură, prin spiritul nostru

vom cunoaște toate lucrurile, faptul că activitățile educaționale trebuie să aibă un rost pentru trebuințele de mai târziu ale elevilor, libertatea devine o condiție și o metodă de formare într-un mediu organizat, activizarea elevilor și punerea în practică a cunoștințelor asimilate, învățarea prin interacțiune, sunt esențiale pentru formarea elevului.

Om al practicii, Spiru Haret considera că „trebuie să mai lăsăm drumurile lungi și întortocheate ale teoriilor chiar ale celor pedagogice și să apucăm pe cărări mai scurte ca să ajungem mai iute la cap” (Spiru Haret, 2009, p. 72). În opinia noastră, prin acest *motto*, Spiru Haret și-a orientat toate ideile, contribuțiile și activitățile pe care acesta le-a realizat: crearea unui sistem unitar, armonios de la învățământul primar la cel universitar, asigurarea unui caracter realist practic ce avea ca scop dezvoltarea economiei țării.

Raportându-ne la cele menționate mai sus, menționăm faptul că filozofia lui Haret este una practică, cu predilecție pentru acțiune, pentru fapte, concepte pe care și educația în aer liber/ *outdoor education* le promovează în zilele noastre.

Pentru o bună desfășurare și organizare a procesului de învățământ, profesorul trebuie să respecte și să aplice corect principiile didactice. Aceste principii sunt valabile și pentru activitățile de tip *outdoor* deoarece în derularea activităților sunt implicați aceiași actori ce se îndreaptă spre arta educațională prin responsabilizare reciprocă, dar de această dată locul desfășurării fiind mediul înconjurător. Pornind de la acestea, au fost deduse următoarele caracteristici reprezentative ale educației în aer liber/ *outdoor education*: aplicabilitatea, conștientizare/ responsabilizare, adaptare și integrare.

Aplicabilitatea este asociată cu *principiul integrării teoriei cu practica*, aceasta presupunând valorificarea tuturor cunoștințelor acumulate de elev, în situații concrete, practice de învățare. Caracteristica, *conștientizare/ responsabilizare*, are ca punct de plecare *principiul participării conștiente și active a elevului*, în care subliniem importanța pe care o are elevul în propriul proces de formare-dezvoltare și implicarea activă a acestuia în activitățile educaționale. Specificitatea caracteristicii *adaptare*, reiese din corelarea cu *principiul accesibilității și individualizării*, caracteristică ce urmărește să evidențieze faptul că și în activitățile de tip *outdoor* trebuie să se țină cont de particularitățile de vârstă și individuale ale elevilor și de faptul că sarcinile trebuie să fie accesibile pentru toți elevii. *Integrarea*, caracteristică definitorie a educației de tip *outdoor*, este asociată cu *principiul corelației dintre senzorial și rațional, dintre concret și abstract*, cunoscut și sub denumirea de *principiul intuiției*. Această caracteristică presupune integrarea în cadrul activităților desfășurate în aer liber a acelor elemente care duc la învățare conștientă și valorificarea experiențelor anterioare de cunoaștere a elevilor și unirea acestora cu elemente abstracte.

Structura unei activități outdoor/ outdoor education

În urma unor investigații cu privire la modalitățile de utilizare a activităților de tip *outdoor* în diferite școli din lume, și ținând cont de faptul că posibilitățile de realizare a acestora diferă de la o școală la alta, de la o clasă la alta, de la un profesor la altul, dar mediul înconjurător rămâne singurul aspect comun al acestor activități, Karen Barfood (2013) a publicat împreună cu Eva Skytle în anul 2005, *9 criterii pentru o lecție reușită*. Aceste criterii vizează de fapt modalitatea prin care profesorul poate proiecta o activitate reușită în mediul înconjurător.

Cele nouă criterii sunt: *obiectivul de învățare trebuie să fie clar; activitățile din afara clasei trebuie corelate cu cele de la clasă; elevii trebuie să coopereze; utilizarea unor situații de învățare concrete și relevante cu scopuri vizibile; activitățile trebuie corelate cu acțiunile practice; activitatea și înțelegerea elevului trebuie să se bazeze pe utilizarea mediului înconjurător; activitățile trebuie să includă experiențe senzoriale; lecția trebuie încheiată corespunzător cu o etapă de evaluare, reflectare și înscriere în perspectivă; profesorul trebuie să fie capabil să stea deoparte* (Karen Barfood, Eva Skytle, 2013).

De la formulare de obiective și respectarea curriculumului până la utilizarea unor strategii creative menite ca elevul să fie conectat la acțiuni practice, de la cooperare între elevi și până la participarea profesorului doar ca observator, mediator fără implicare propriu-zisă, de la ieșirea din clasă și utilizarea mediului înconjurător ca loc de desfășurare și pentru a-l face pe elev să aibă experiențe senzoriale până la înțelegerea și reflecția acestora prin sarcini propriu-zise, Karen Barfood, prin aceste criterii, consideră că o lecție în aer liber are rolul de a consolida cunoștințele asimilate în clasă utilizând aceleași principii didactice și documente reglatoare, noutatea acestor activități fiind mediul înconjurător și centrarea pe experiențele elevilor.

În opinia noastră, aceste criterii sunt gândite concentric prin prisma următoarelor coordonate: curriculum –obiective – strategii – tip de activitate –loc de desfășurare – implicarea în activitate a actorilor educaționali: profesorul și elevul.

În spațiul european, activitățile de tip *outdoor* sunt activități frecvente, ce sunt orientate către un scop și bazate pe curriculum.

Potrivit unor cercetări realizate de *Consiliul pentru nutriție și activitate fizică din Norvegia*, s-a constatat faptul că activitățile de tip *outdoor* desfășurate cu elevii din clasele primare au un efect benefic, pozitiv asupra dezvoltării lor, comparativ cu elevii claselor gimnaziale, activitățile fiind destinate și elevilor talentați, celor care au dificultăți în învățare

sau celor care au probleme de comportament.

Micro-cercetare pedagogică: Percepția cadrelor didactice asupra rolului activităților educaționale de tip *outdoor* în învățământul primar și preșcolar

Activitatea de tip *outdoor* reprezintă în sistemul educațional românesc un concept de actualitate ce își propune ca în cadrul disciplinelor din învățământul primar și nu numai să se intervină cu o schimbare, ajutând cadrele didactice să formeze anumite deprinderi elevilor, să verifice, să consolideze conținuturile ce sunt predate inițial în sala de clasă, într-un alt context și cu o abordare diferită.

Micro- cercetarea pedagogică își propune ca sistemul educațional din România să-și schimbe modalitatea de gândire cu privire la educația copiilor de vârstă mică, întrucât considerăm că aceștia au nevoie de strategii diverse și motivante, au nevoie de situații practice de învățare, au nevoie de momente în care aceștia să se poată exprima liber fără a se gândi că poate ceea ce spun este incorect și pot fi notați pe măsură. Este nevoie de o trecere de la teoretizare spre aplicare. Așadar, educația de tip *outdoor* vine în sprijinul copiilor de vârstă mică oferind noi orizonturi educației, ce implică de fapt *spargerea zidurilor* clasei, demonstrând că prin anumite situații concrete de învățare în afara clasei, *outdoor education*, elevul poate fi dezvoltat din punct de vedere cognitiv, afectiv, psihomotric, social.

Considerăm că în cadrul prezentei cercetări este important să ne gândim care este percepția profesorilor cu privire la rolul activităților de tip *outdoor*, întrucât cadrele didactice au cel mai important rol în educația copiilor, și anume, formează copilul de mâine.

Outdoor education poate fi considerat un tip de educație relativ nou în spațiul educațional românesc din punctul de vedere al multor cadre didactice, însă Universitatea „Al. I. Cuza” din Iași prin mai multe programe cum ar fi *Life Long Learning Programme*, prin proiectul *Salvați copiii de abandon și neintegrare-SCAN* sau *Teaching Competences in Real Environments*, alături de experți danezi, au reușit să organizeze cursuri de formare pentru profesori și schimburi de experiență pentru studenți.

Considerăm că prezenta cercetare este de actualitate în spațiul educațional românesc deoarece în literatura de specialitate nu au fost întâlnite cercetări cu privire la rolul activităților de tip *outdoor* din învățământul primar. De asemenea, în ceea ce privește originalitatea prezentei cercetări, menționăm faptul că nu au mai fost întâlnite cercetări care să investigheze percepția cadrelor didactice asupra integrării educației de tip *outdoor* în conținuturile curriculare din învățământul primar și preșcolar.

Scopul acestei cercetări este investigarea percepției cadrelor didactice privind integrarea educației de tip *outdoor* în conținuturile curriculare din învățământul primar și preșcolar în vederea elaborării și implementării unui set de activități de tip *outdoor*.

Obiectivele cercetării:

1. Analiza percepției cadrelor didactice asupra integrării activităților de tip *outdoor* în plan curricular și al strategiei didactice abordate în învățământul primar și preșcolar;
2. Elaborarea și implementarea unui program educațional de tip *outdoor* în învățământul primar și preșcolar;
3. Investigarea rolului educației de tip *outdoor* asupra dezvoltării elevului din punct de vedere cognitiv, afectiv, psihomotric și social.

Grupul țintă al prezentei cercetări îl reprezintă 116 cadre didactice din învățământul primar și preșcolar din două județe: Vaslui și Iași. În județul Vaslui au fost chestionate un număr de 36 de cadre didactice, atât din mediul urban cât și din mediul rural, iar în județul Iași au fost chestionați 80 de cadre didactice din mediul urban și rural (vezi tabelul 1).

Județul	Mediul de proveniență		Genul		Funcția		Nivelul de studii				
	urban	rural	M	F	Cadru didactic în inv. primar	Cadru didactic în inv. Preșcolar	liceal	postliceal	universitar	postuniversitar	doctorale
Iași	38	25	5	40	29	42	3	11	34	18	1
Vaslui	21	32	12	59	22	20	15	7	26	1	0
Total	59	57	17	99	51	62	18	18	60	19	1
116 subiecți											

Tabelul 1: Lotul cercetării

Pentru cercetarea micro-pedagogică am folosit ca metodă de cercetare ancheta pe bază de chestionar. Chestionarul a fost construit cu rolul de a măsura percepția profesorilor în ceea ce privește activitățile de tip *outdoor* și disponibilitatea lor de a introduce acest tip de activitate în conținuturile curriculare din învățământului primar dar și preșcolar.

Chestionarul conține 21 de itemi, 5 dintre ei, având alți sub-itemi iar scala de răspuns, cu excepția ultimilor 2 itemi având 4 variante de răspuns (deloc, mică măsură, mare măsură, foarte mare măsură). Ultimii 2 itemi au două variante de răspuns (da, nu).

Rezultatele cercetării

În cadrul cercetării au fost vizate următoarele aspecte: analiza percepției cadrelor didactice asupra integrării activităților de tip outdoor în plan curricular și al strategiei didactice abordate în învățământul primar și preșcolar; elaborarea și implementarea unui program educațional de tip outdoor în învățământul primar și preșcolar; Investigarea rolului educației de tip outdoor asupra dezvoltării elevului din punct de vedere cognitiv, afectiv, psihomotric și social.

Raportându-ne la aspectele vizate menționate anterior, prezentăm următoarele concluzii:

- În etapa de pretest nu au fost înregistrate dificultăți în ceea ce privește completarea itemilor; valoarea coeficientului de consistență internă a permis utilizarea integrală a instrumentului.
- Ipoteza 1: *Genul subiecților influențează nivelul de integrare al activităților de tip outdoor în conținuturile curriculare din învățământul primar* nu se confirmă;
- Ipoteza 2: *Vechimea în învățământ influențează activitățile de tip outdoor în conținuturile curriculare din învățământul primar* nu se confirmă;
- Ipoteza 3: *Mediul de proveniență influențează nivelul de integrare al activităților de tip outdoor în conținuturile curriculare din învățământul primar* nu se confirmă;
- Ipoteza 4: *Funcția influențează nivelul de integrare al activităților de tip outdoor în conținuturile curriculare din învățământul primar* nu se confirmă;
- Ipoteza 5: *Gradul didactic influențează nivelul de integrare al activităților de tip outdoor în conținuturile curriculare din învățământul primar* nu se confirmă;
- Ipoteza 6: *Nivelul studiilor influențează nivelul de integrare al activităților de tip outdoor în conținuturile curriculare din învățământul primar* nu se confirmă.

În ceea ce privește dimensiunile itemilor ce vizează cunoașterea conceptului *outdoor*, specificitatea, necesitatea, legiferarea, aspectul metodologic, aplicarea la clasă a unei astfel de activități, s-a constatat faptul că în învățământul primar și preșcolar, cadrele didactice nu cunosc foarte bine conceptul, însă acestea doresc ca în sistemul educațional românesc să se realizeze un stagiul de perfecționare în domeniu deoarece învățarea în aer liber/ *outdoor education*, contribuie la dezvoltarea elevului din toate punctele de vedere.

În urma analizei, s-a conceput un program educațional cu exemple de activități *outdoor* la disciplinele *Limba și literatura română, Matematică, Geografie, Istorie* și am structurat modalitățile de evaluare a programului prin prisma a trei perspective: perspectiva cadrului didactic, a elevilor, perspectiva personală (vezi tabelul 2).

Perspectiva cadrelor didactice	Perspectiva copiilor	Perspectiva personală
modalitatea de realizare este eficientă	<i>este distractiv</i>	mediul natural - mediu propice pentru învățare
jocul didactic se pretează cel mai bine pentru acest tip de activitate	<i>gândești liber</i>	elevii sunt puși în situații concrete de învățare
dezvoltarea unor calități morale: cooperare, competiție, prietenie	<i>aerul curat stimulează creierul</i>	contribuie la dezvoltarea unor abilități: lucru în grup, orientare în spațiu
dezvoltarea aspectului practic	<i>se pot învăța multe lucruri în natură</i>	dezvoltarea simțurilor, comunicare interpersonală
impact pozitiv asupra dezvoltării elevilor	<i>învățăm jucându-ne</i>	poate fi aplicată la toate disciplinele

Tabelul 2: Evaluarea programului educațional

Concluzii

Concluzionând, activitățile de tip *outdoor* pot fi aplicate în cadrul tuturor disciplinelor din învățământul primar, mediul natural reprezintă un mediu propice pentru învățare, activitățile de tip *outdoor* contribuie la dezvoltarea elevului din toate punctele de vedere.

Bibliografie:

1. Barfod, K., (2013), *4D în Educație*, Iași: Institutul European;
2. Haret, Spiru, C., (2009), *Operele lui Spiru C. Haret. Vol. VIII*, Iaș: Editura Tipo Moldova;
3. Higgins, P.; Nicole, R. (2002), *Outdoor Learning in Theory and Practice in Outdoor Education. Authentic Learning in the context of Landscapes*, volume II, University of Edinburgh,
<https://docs.google.com/gview?url=http://doxistii.wikispaces.com/file/view/suport+curs.pdf/260607076/suport+curs.pdf&chrome=true>;
4. Higgins, P., (2008), *The role of outdoor learning in sustainability, health and citizenship*, University of Edinburgh,

http://www.docs.hss.ed.ac.uk/education/outdoored/higgins_why_indoors.pdf;

5. Labăr, A. (2008). SPSS pentru Științele Educației. Metodologia analizei datelor în cercetarea pedagogică. Iași: Editura Polirom;
6. Priest, Simon, (1986), *Redefining Outdoor Education: A Matter of Many Relationships*, In *Journal of Environmental*, 17(3), pg. 13-15;
7. Outlines, Socrates programme, (2009), *Outdoor Learning in Elementary Schools. From Grassroot to Curriculum in Teacher Education*, <http://www.outdooreducation.dk/files/foundation%20course%20manual.pdf>.

I.4. BENEFICIILE ACTIVITĂȚILOR ÎN AER LIBER ÎN VIAȚA ȘCOLII

- ASPECTE GENERALE-

Director, prof. Botez Ovidiu
Școala Gimnazială Nr.1, sat Hurdugi
Com. Dimitrie Cantemir

Educația în aer liber este o formă organizată de învățământ care se desfășoară în exteriorul sălilor de curs și pregătește copilul pentru viața în mediul natural, bazându-se pe filozofia, teoria și practica educației experiențiale și a educației ecologice. Educația în aer liber este considerată a fi mult mai motivantă, stimulativă și cu un impact puternic asupra procesului de învățare.

Față de sistemul tradițional de instrucție și educație, educația în aer liber prezintă anumite avantaje:

- mobilizează exemplar resursele corporale și mintale, copiii fiind mult mai sensibili când se află în mijlocul naturii;
- produce efecte educative mai puternice și mai durabile privind dobândirea capacității de stăpânire a unor situații complexe, de inovare, de conducere, de spirit de echipă și de comunicare.

Aceste activități educative se bazează foarte mult pe participarea activă, maximizează procesul de învățare, minimalizând constrângerea specifică școlii, oferă o utilitate practică imediată cunoștințelor învățate, se desfășoară în contexte diferite având un cadru de învățare și un conținut lejer, folosește metode care stimulează implicarea și participarea, are o structură și o planificare flexibilă, procesul învățării este orientat spre participant, se bazează pe experiența participanților.

Atât educația nonformală cât și educația outdoor pot fi integrate cu succes în educația formală cu scopul de a maximiza efectele procesului de învățare. Tendința actuală este aceea de amplificare a celor două forme, mai ales pentru faptul că încorporate, ele conduc la un sistem educativ mult mai valoros din punct de vedere al calității, produc avantaje pe termen lung, permit acoperirea unei game largi de discipline și cel mai important, actul educațional se axează în aceeași măsură și celor care o implementează (în speță cadrelor didactice) și celor care fac obiectul învățării (în speță elevii).

În cadrul activităților în aer liber elevul învață (total) în mod practic, activ, prin experiențe personale la care mai apoi reflectă pentru a extrage învățăturile. Acest mod de învățare, se numește Experiențial “Înveți cu creierul, mâinile și inima!”

“ Ce aud – Uit, Ce văd – Îmi amintesc, Ce fac – Înțeleg”. Un studiu mai modern spune că: “Ne amintim 20 % din ceea ce auzim, 30 % din ceea ce vedem și 90 % din ceea ce facem.”

Idealul educațional, în concepția lui Kurt Hahn, ar putea fi sintetizat în următorul citat: “ Consider că principala sarcină a educației este să asigure supraviețuirea următoarelor calități: o curiozitate inovatoare, o voință invincibilă, tenacitate în atingerea telului, lepădare de sine și deasupra tuturor: compasiune!”

Acest ghid se adresează, în primul rând, cadrelor didactice (educatoare, învățători și profesori), reprezentanților din echipele de conducere ale școlilor și a altor instituții. De asemenea, ghidul reprezintă o resursă utilă tuturor celor interesați de strategiile de eficientizare a aplicării curriculumului național la nivel de școală și de clasă cu sprijinul activităților de tip outdoor cât și organizațiile nonguvernamentale care desfășoară proiecte în școli.

Bibliografie:

1. Ionescu Miron, Radu Ioan, (2001), Didactica modernă, Editura Dacia, Cluj Napoca;
2. Răileanu Daniela, Grama Filofteia, (2010), Aplicațiile noului curriculum pentru învățământul preșcolar, Editura DPH, București;
3. Glava Adina, Glava Cătălin, (2002), Introducere în pedagogia preșcolară, Editura Dacia, Cluj Napoca;
4. Berman, M. G., Jonides, J., & Kaplan, S. (2008) Beneficiile cognitive interacționează cu natura, Psychological Science;
5. Lucaciu, Gh., (2004) Activități recreative, note de curs, Facultatea de Educație Fizică și Sport Oradea;
6. Salade, D., (1998) Dimensiuni ale educației, Editura Didactică și Pedagogică RA, București
7. Catalano, H. (2014), The Implications of the Elements of Outdoor Education in the Preparatory Class, International Journal of Education and Research (IJER).

I.5. ABORDĂRI TEORETICE PRIVIND ÎNVĂȚAREA ÎN AER LIBER

ROLUL EDUCAȚIEI OUTDOOR ÎN DEZVOLTAREA HOLISTICĂ A COPIILOR

Prof. învățământ preșcolar, Sasu Camelia-Rodica

Școala Gimnazială Nr.1, Hoceni, Vaslui

„Pe copil îl educă tot ce îl înconjoară: câmpul, pădurea, râul, marea, munții, rândunelele, cucul. Faceți tot posibilul ca și copiii dumneavoastră să iubească tot ce-i înconjoară, pentru că fără dragostea față de natură și animale omul nu poate să simtă din plin, ceea ce numim, cu cel mai minunat dintre cuvinte – VIAȚA.” (C. MIHĂESCU)

Educația outdoor reprezintă o puternică sursă de experiențe de învățare – un mediu relaxant, liber, fără constrângerile pe care le impun “cei 4 pereți ai unei săli de clasă” poate oferi copiilor nenumărate provocări, astfel că procesul de educare devine puternic, inspirațional și de natură să schimbe comportamente antisociale, să creeze o relație puternică între oameni bazată pe sprijin reciproc.

Activitățile de tip outdoor sunt activități de educație nonformală, menite să familiarizeze copiii cu natura și să le formeze deprinderi și priceperi de cunoaștere prin experiență, bazându-se desigur pe cunoștințele dobândite în activitățile de educație formală.

Grădinița, oricât de bine ar fi organizată, oricât de bogat ar fi conținutul cunoștințelor pe care le comunică preșcolarului, nu poate da satisfacție setei de investigare și cutezanță creatoare, trăsături specifice copiilor. Ei au nevoie acțiuni care să le lărgesc lumea lor spirituală, să le împlinească setea lor de cunoaștere, să le ofere prilejul de a se emoționa puternic, de a fi în stare să iscodească singuri pentru a-și forma convingeri durabile.

Educația în aer liber , outdoor education reprezintă o modalitate captivantă și eficientă de a influența dezvoltarea copiilor din punct de vedere cognitiv, social, emoțional și fizic.

Iată cum poate influența fiecare aspect al dezvoltării:

- **Dezvoltare cognitivă:**

Educația în aer liber oferă copiilor oportunități unice de a-și dezvolta gândirea și înțelegerea lumii înconjurătoare. În aer liber, copiii sunt expuși la o varietate de stimulente naturale care îi încurajează să exploreze și să observe. Ei pot descoperi forme de relief, plante, animale, și alte fenomene naturale, ceea ce le dezvoltă abilitățile de observație și gândire analitică.

De exemplu, în timp ce explorează un pârâu, copiii pot observa cum apa curge, cum formează vârtejuri și cum influențează aceste fenomene altele din jur. Acest tip de observație directă și interacțiune cu mediul îi ajută să-și îmbunătățească abilitățile de observație și gândire analitică.

De asemenea, experiențele practice în natură oferă o modalitate eficientă de învățare. Copiii pot înțelege concepte abstracte, cum ar fi ciclurile naturii sau conceptele științifice, prin intermediul experimentelor și observațiilor făcute în mediu natural.

Ca exemplu, în timpul unei excursii în natură, copiii pot învăța despre ciclurile naturii, despre ecosistemele locale și despre impactul activităților umane asupra mediului înconjurător. Prin experimente și observații făcute în timpul acestor activități, copiii își pot consolida cunoștințele și înțelegerea conceptelor științifice și ecologice. Această abordare de învățare prin experiență oferă oportunități excelente de a conecta teoria cu practica și de a face învățarea mai concretă și mai relevantă pentru copii.

În cadrul activităților matematice, se pot desfășura diverse activități, de la sortare de materiale din natură: flori, castane, frunze, pietre și aranjarea lor în ordine crescătoare, descrescătoare, până la formare de grupe cu un număr dat de elemente, în funcție de sarcina de lucru.

Prin aceste activități, preșcolarul își dezvoltă capacitatea de a opera cu materialul intuitiv, își dezvoltă limbajul matematic, își dezvoltă gândirea, memoria, atenția și nu în ultimul rând spiritul autocritic, dorind să termine repede, bine și mai ales să vadă unde a greșit și de ce, să dea răspunsuri coerente, logice și să argumenteze corect ceea ce vrea să exprime.

Se pot desfășura diverse tipuri de activități outdoor la cunoașterea mediului, cum ar fi: învățarea punctelor cardinale – prin intermediul cărora copiii intră în posesia unor informații inedite despre poziția noastră pe pământ, le explici că nordul este în locul unde vom descoperi mulți mușchi și mucegai pe scoarța copacilor, pe ziduri, iar sudul e în partea opusă, unde totul este uscat, curat, imediat rețin; activități de observare, unde folosim lupa, ca și mijloc de cercetare, rezultatele fiind extraordinare; organizarea unei excursii într-o rezervație naturală sau într-un parc național, unde copiii pot observa și studia biodiversitatea și caracteristicile naturale ale mediului înconjurător.

Excursia, plimbarea și vizita își aduc din plin contribuția la formarea trăsăturilor morale ale copiilor, acestea ocupând un loc important în procesul de formare a personalității lor. Copiii se obișnuiesc cu unele reguli de comportare în colectiv. Ei devin ascultători, li se educă o atitudine conștientă față de cerințele cadrului didactic, față de colectivul de copii, li

se dezvoltă spiritul de organizare și de ordine față de tot ce ceea ce-i înconjoară.

- **Dezvoltare socială:**

Activitățile în aer liber încurajează colaborarea și comunicarea între copii. Ei trebuie să lucreze împreună pentru a rezolva probleme sau pentru a-și atinge obiectivele. De exemplu, în timpul unei excursii în natură, copiii pot fi împărțiți în echipe și li se pot atribui sarcini specifice, cum ar fi identificarea plantelor sau construirea unui refugiu în aer liber. În timp ce lucrează împreună pentru a-și îndeplini sarcinile, ei învață să-și coordoneze acțiunile și să comunice eficient pentru a-și atinge obiectivele.

Interacțiunea în aer liber necesită comunicare eficientă. Copiii învață să-și exprime ideile și să asculte perspectivele celorlalți, copiii învață să respecte mediul înconjurător și să aibă grijă unii de alții, dezvoltând astfel abilități sociale esențiale pentru viața în societate.

Exemple de activități în aer liber pentru dezvoltarea socială:

- Organizarea de jocuri și activități care necesită colaborare și comunicare între copii, cum ar fi construirea unui fort din ramuri sau organizarea unei curse de orientare.
- Implicarea copiilor în proiecte comunitare de îngrijire și protejare a mediului înconjurător, cum ar fi plantarea de arbori sau curățarea unui parc local. Această activitate poate fi organizată de cadrul didactic pentru a înfrumuseța și decora spațiul exterior din curtea grădiniței, unde pot fi implicați și părinți preșcolariilor.

Preșcolarii plantează flori și copăcei ornamentali în grădină și în jardiniere. Fiecare copil când vine la grădiniță urmărește evoluția florilor plantate de ei, le îngrijesc și le protejează, valoarea educativă a acțiunii fiind foarte mare.

- **Dezvoltare emoțională:**

Natura oferă un mediu stimulat și captivant pentru dezvoltarea emoțională și fizică a copiilor. Aerul curat, frumusețea peisajelor naturale și sunetele liniștitoare ale naturii au un efect calmant și relaxant asupra copiilor, reducând stresul și anxietatea. De asemenea, experiențele în aer liber îi ajută să-și conștientizeze și să-și gestioneze emoțiile, copiii sunt expuși la o gamă largă de emoții și își pot dezvolta abilitățile de conștientizare și gestionare a acestora. Succesele în activități în aer liber poate îmbunătăți stima de sine și încrederea copiilor în propriile abilități.

Exemple de activități în aer liber pentru dezvoltarea emoțională:

- „Cu emoțiile la joacă”- este un joc foarte distractiv, care implică domeniul estetic (desen) și domeniul psihomotric. Copiii primesc cretă colorată cu care vor desena pe asfalt diferite fețe, fie la cererea educatoarei, fie vor reproduce emoția, starea de spirit

pe care o trăiesc în acel moment. Pot deasemenea să deseneze fața pe care au avut-o când au fost supărați. Vor umple apoi baloane cu apă și vor arunca la țintă pentru a spăla supărarea sau orice altă emoție. Vor arunca baloane cu apă până vor spăla de tot desenele.

- **Dezvoltare fizică:**

Acest domeniu se pliază cel mai bine cu acest concept de educație outdoor. Unde altundeva poți ține cel mai bine activitățile de educație fizică decât în aer liber? Toate aceste activități contribuie la dezvoltarea fizică și psihică a copilului într-un mod armonios, copiii fiind încurajați să ducă un stil de viață sănătos, anumite probleme de sănătate pot fi prevenite printr-o viață activă ce poate fi modelată în timpul acestor activități.

Activitățile în aer liber îi încurajează pe copii să fie activi și să se miște, sunt esențiale pentru sănătatea și dezvoltarea fizică a copiilor. Copiii pot alerga, sări, escalada și se pot angaja într-o varietate de jocuri și sporturi în aer liber, ceea ce contribuie la dezvoltarea coordonării și a capacităților motorii.

Activitatea fizică în aer liber promovează un stil de viață sănătos și poate ajuta la prevenirea obezității și a altor afecțiuni legate de sedentarism.

Exemple de activități în aer liber pentru dezvoltarea fizică:

- „În grădină ne jucăm și muncim,, : Este o activitate outdoor de educație ecologică în care copiii contribuie direct la îmbunătățirea calității aerului, la înfrumusețarea spațiului verde al grădiniței conștientizând astfel importanța acestuia pentru viața pe Pământ. Muncile pe care le vor executa copiii trebuie să fie adaptate la nivelul lor de dezvoltare psiho-fizică și trebuie să fie precedate de un serios instructaj de protecția muncii. Scopul acestui gen de activități este de a-i responsabiliza pe copii față de calitatea mediului, de a prețui munca și de a conștientiza valoarea muncii.
- Fotbal: jocul de fotbal poate ajuta la dezvoltarea abilităților motorii, a coordonării și a echilibrului. Copiii pot fi încurajați să se implice în jocuri de echipă și să se distreze în aer liber.
- Ciclism: Mersul cu bicicleta poate fi o activitate distractivă și benefică pentru copii. Aceasta le permite să-și îmbunătățească și să-și construiască rezistența fizică și să exploreze mediul înconjurător.
- Jocuri cu mingea: Activitățile care implică mingea, cum ar fi baschetul sau voleiul, pot fi distractive și stimulante pentru copii. Aceste jocuri îi pot ajuta să-și îmbunătățească coordonarea ochi-mână și abilitățile motorii fine.
- Parcuri de aventură: vizitarea parcurilor de aventură în aer liber, care oferă o varietate

de activități de escaladă și tiroliană, pentru a încuraja curajul și încrederea în sine și pentru a dezvolta forța și coordonarea.

Prin urmare, educația în aer liber oferă oportunități excelente pentru dezvoltarea holistică a copiilor, integrând aspecte cognitive, sociale, emoționale și fizice într-un mediu natural și stimulant.

Prin intermediul activităților în aer liber, copiii nu doar învață, ci și se dezvoltă într-un mod echilibrat și armonios, pregătindu-se pentru provocările și oportunitățile vieții. Este important ca educația în aer liber să fie încurajată și susținută în sistemele educaționale, pentru a asigura dezvoltarea integrală a viitoarei generații.

De asemenea, activitățile de tip outdoor reprezintă o modalitate extrem de importantă prin care vizăm starea de bine a copilului. Copiii sunt încântați de activitățile desfășurate în aer liber, deoarece sunt călăuziți spre manifestarea activă a libertății personale de a gândi, simți și acționa potrivit nevoilor, înclinațiilor, intereselor, capacităților și posibilităților individuale ale fiecăruia.

Închei prin a stabili locul și rolul educației de tip outdoor în sistemul de învățământ, așa cum îl vede pedagogul Constantin Cuceș:” Educația din școală rămâne sărăcită dacă nu este complementată de ceea ce se poate adăuga dinafara perimetrului ei; Educația de tip outdoor nu eclipsează educația din sala de clasă, ci îi imprimă o altă demnitate și consistență. Este o formă de stimulare și „împlinire” a ei, prin extensiuni, aplicații, prefațări de noi căutări. O școală inovativă va prelua și integra, în modul ei specific, astfel de situații, le va face aliat, sursă de revigorare, de întărire, de extensiune a ariei ei de acțiune. Și asta, pentru binele școlii și al celor care intră în ea, deopotrivă!”

Bibliografie:

- Curriculum pentru educație timpurie -2019
- Preda, V., „Grădinița altfel”, Editura V&INTEGRAL, București, 2003
- Lifelong Learning Programe , "Manual de educație outdoor", Gorj, 2012-2013
- Herrmann Eve – 100 de activități montessori pentru descoperirea lumii înconjurătoare- Iași, Editura Gamma, 2016

ACTIVITĂȚI DE TIP OUTDOOR – POSIBILITĂȚI ȘI MODALITĂȚI DE ORGANIZARE CU ELEVII DIN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR

Prof. înv. primar, Drăgunoi Camelia
Școala Primară „Ioan Ciomaga” Oțeleni

„Pe copil îl educă tot ce îl înconjoară: câmpul, pădurea, râul, marea, munții, rândunelele, cucul. Faceți tot posibilul ca și copiii dumneavoastră să iubească tot ce-i înconjoară, pentru că fără dragostea față de natură și animale omul nu poate să simtă din plin, ceea ce numim, cu cel mai minunat dintre cuvinte – VIAȚA.” (C. MIHĂESCU)

Într-o societate în care predarea tradițională din clasă domină adesea peisajul de învățare, educația outdoor oferă o gură de aer proaspăt, ducând elevii dincolo de sala de clasă și scufundându-i în mediul natural. Această abordare educațională vizează o sală de clasă în aer liber, dinamică și interactivă, oferind o gamă largă de beneficii și oportunități de învățare pentru elevii de toate vârstele.

Educația outdoor depășește simpla predare a disciplinelor într-un cadru natural. Este o abordare holistică care își propune să stimuleze creșterea personală, socială și de mediu prin învățarea experiențială, care dezvoltă la elevi înțelegerea și aprecierea de sine, a celor din jur și a lumii naturale. Elevul învață totul în mod practic, activ, prin experiențe personale la care mai apoi reflectă pentru a extrage învățăturile. Acest mod de învățare se numește – Experiențial- „Înveți cu creierul, mâinile și inima!” Un vechi proverb chinezesc accentuează eficiența educației experiențiale: „Ce aud-Uit, Ce văd-Îmi amintesc, Ce fac – Înțeleg”. Studii moderne realizate au evidențiat faptul că „ne amintim 20% din ceea ce auzim, 30% din ceea ce vedem și 90% din ceea ce facem”. Angajându-se într-o varietate de activități în aer liber, elevii dezvoltă o conexiune mai profundă cu natura, dobândesc abilități practice, își îmbunătățesc abilitățile de rezolvare a problemelor și își dezvoltă rezistența în fața provocărilor.

Educația în aer liber aduce un element proaspăt și interesant în învățare, captând interesul elevilor și stârnind curiozitatea acestora. Atunci când elevii au natura ca sală de clasă, cum ar fi parcurile, pădurile, spațiile verzi din apropierea școlilor, se creează un cadru activ și captivant pentru explorare, un mod special de predare care îi implică pe elevi și îi încurajează să facă lucrurile direct.

Această abordare practică îi ajută pe elevi să vadă cum ceea ce învață la clasă se raportează la lumea reală, făcându-i mai implicați și mai motivați să învețe. De asemenea, îi ajută pe elevi să se dezvolte în toate aspectele vieții lor, având grijă de corpul lor, emoțiile și conexiunile sociale. Îi încurajează să fie activi și să se miște, ceea ce duce la obiceiuri mai sănătoase și la o stare mai puțin nemișcată. În plus, petrecerea timpului în natură are un efect bun asupra sănătății mintale. Reduce stresul și anxietatea, făcându-i pe elevi să se simtă mai bine în general.

Educația outdoor permite profesorilor să se conecteze cu elevii lor la un nivel mai profund. Ei pot construi relații mai puternice și pot crea un sentiment de unitate. Acest tip de predare implică lucrul împreună și realizarea unor activități practice. Nu numai că îi face pe profesori mai fericiți cu munca lor, ci îi ajută și să învețe mai multe despre lume în timp ce explorează alături de elevi în aer liber.

Proiectarea unor activități educaționale eficiente în aer liber necesită o analiză și o planificare atentă. Crearea de experiențe captivante și de impact în natură poate îmbunătăți considerabil rezultatele învățării pentru participanți.

Integrarea educației outdoor în cadrul curriculumului școlar implică diferite etape de la planificarea procesului și până la implementare.

Atunci când cadrul didactic planifică activități educaționale în aer liber, este important să aibă în vedere crearea de experiențe care pot fi adaptate la diferite obiective de învățare, grupe de vârstă și condiții de mediu. Prin proiectarea activităților care pot fi modificate sau extinse, învățătorii pot adapta diferite niveluri de cunoștințe și abilități în rândul participanților.

În plus, încorporarea mai multor stiluri de învățare și moduri de implicare permite elevilor să se conecteze cu conținutul în moduri care rezonază cu ei personal. Încurajând versatilitatea, activitățile outdoor pot fi adaptate pentru a se potrivi nevoilor și intereselor unice ale diverselor grupuri, asigurându-se că fiecare elev are oportunitatea de a învăța și de a crește. Când organizăm activități în aer liber trebuie să ne asigurăm că elevii noștri se simt confortabil din punct de vedere fizic și emoțional, aspect care contribuie la angajamentul și plăcerea lor generală. Aceasta include purtarea de îmbrăcăminte, încălțăminte și echipament de protecție adecvate pentru a se potrivi condițiilor meteorologice. Este foarte important să ne asigurăm că activitățile educaționale în aer liber funcționează bine. Aceasta înseamnă să alegem și să organizăm resursele, echipamentele și materialele într-un mod inteligent, astfel încât învățarea să decurgă fără probleme. Oferirea de instrucțiuni clare și suficient timp pentru exersare și gândire ajută, de asemenea, ca activitățile outdoor să funcționeze mai bine.

Activitățile de tip outdoor se pot desfășura în afara disciplinei de studiu din planul cadru, dar și în cadrul disciplinei. Voi arăta în continuare modul în care poate fi aplicat acest tip de educație în cadrul unor discipline din planul cadru specifice învățământului primar, ciclul de dezvoltare (clasele III-IV).

În cadrul disciplinei de Limba și literatura română există numeroase lecții ce ar putea fi desfășurate în mediul natural, în aer liber. Aflați în afara sălii de clasă elevii pot crea texte pornind de la un obiect din natură (copac, floare, casă); pot citi pe roluri anumite texte care au fost prezentate inițial în clasă, le pot povesti; pot identifica în mediul natural din jurul lor cuvinte care denumesc diferite părți de propoziție, se pot descrie anumite ființe pe care le descoperă în mediul natural apropiat (o furnică, o buburuză), pot crea versuri /poezii pentru un copac, o floare, o buburuză.

La disciplina Matematică cunoștințele pot fi transmise și consolidate în moduri cât mai diverse. Elevii pot compune și rezolva probleme folosind concret diferite materiale din natură (bețe, pietre, frunze), fiind puși astfel în situația de a evalua în cifre exacte anumite aspecte: elevii vor forma grămezi de pietre de același număr; se calculează numărul de materiale pentru fiecare, apoi se compară construind din bețe semnele „<”, „>”, „=”; folosind diferite materiale din natură elevii pot construi figuri geometrice, pot măsura curtea școlii, terenul de sport folosind unități nonstandard, pot identifica în mediul apropiat din natură diferite lucruri care se aseamănă cu anumite forme/corpur geometrice (terenul de sport se aseamănă cu un dreptunghi, mingea de handbal – sferă); cunoștințele despre fracții pot fi consolidate într-un mod diferit de cel clasic prin realizarea unor desene cu cretă pe asfalt, colectarea unui număr de materiale din natură și împărțirea lor în mod egal unor colegi.

Științe ale naturii – elevul dobândește organizat cunoștințe despre plante și animale, corpuri, informații cu privire la mediul înconjurător, la poluare și consecințele acesteia. Valențele educative ale acestor lecții pot fi puse în valoare prin: activități de plantare și îngrijire a plantelor din grădina școlii, acțiuni de protejare a mediului, drumeții în pădure și construirea unor căsuțe pentru păsărele, observarea fenomenelor din natură (ploia, ninsoarea, roua, bruma, circuitul apei în natură), clasificarea corpurilor.

Pentru cunoștințele teoretice din cadrul disciplinei de Educație civică, se pot realiza diferite simulări: cum trebuie să ne comportăm atunci când suntem într-un autobuz sau într-o sală de spectacol, cum ne comportăm cu lucrurile din mediul înconjurător, dar și cu ființele din jurul nostru, care sunt sentimentele noastre față de anumite ființe. Elevul își formează astfel deprinderi de comportare corectă față de mediul înconjurător, dar și de comportare corectă în societate.

Lecția de predare despre domnia lui Ștefan cel Mare din cadrul disciplinei de Istorie poate fi urmată de o excursie în zona noastră la Statuia lui Ștefan cel Mare de la Băcăuani (Vaslui). Le putem povesti elevilor despre Bătălia de la Vaslui câștigată de Ștefan împotriva turcilor. Într-un cadru special amenajat în curtea școlii putem regiza anumite momente cu conținut istoric ,cum ar fi ,, Moș Ion Roată și Unirea. Elevii vor aprecia mai mult prezentul și vor conștientiza că oamenii sunt responsabili pentru bunăstarea lor și a comunității/societății în care trăiesc.

Lecțiile de Geografie în care vorbim despre formele de relief, despre tipurile de sol, vegetație, ape, faună se pot desfășura cu ușurință în aer liber, folosindu-ne de mediul natural în care ne aflăm le putem explica și exemplifica elevilor anumite noțiuni ce țin de această disciplină. Putem organiza o drumeție în pădurea din zona noastră pentru a studia vegetația, putem întocmi o hartă a localității noastre. Aceste activități outdoor oferă posibilitatea elevilor de a învăța prin experimentare, prin observare la fața locului. Devin astfel mult mai motivați să învețe.

Artele vizuale și abilitățile practice oferă posibilitatea manifestării depline a creativității și sensibilității elevului. Pentru realizarea unor lucrări cu materiale din natură, putem organiza de asemenea, plimbări, drumeții pentru a strânge și sorta frunze, flori, semințe. Lucrările realizate prin diferite tehnici (desen, pictură, colaj), afișe cu mesaj ecologic reprezintă o îmbinare a esteticului cu informația științifică. Unele obiecte realizate din materiale refolosibile prin activități de tip outdoor capătă o valoare artistică.

Activitățile în aer liber din cadrul disciplinei de Muzică și mișcare sunt diverse și plăcute. Elevii pot executa anumite mișcări ritmice după o linie melodică, pot asculta și diferenția sunete din natură și diferite zgomote, se pot organiza concursuri muzicale în aer liber sau putem participa împreună la un concert. Putem descoperi astfel elevii cu talent muzical și îi putem îndruma spre o carieră în acest domeniu.

Educația outdoor oferă o experiență de învățare unică și valoroasă, care permite elevilor să exploreze și să învețe în lumea naturală, celebrează frumusețea naturii și posibilitățile ei nemărginite de învățare. Îi încurajează pe elevi să exploreze, să descopere și să crească în timp ce promovează o conexiune profundă cu mediul. Prin implementarea acestor perspectivelor și strategiilor, cadrele didactice pot crea experiențe de învățare în aer liber transformatoare care inspiră și educă, lăsând un impact de durată asupra vieții elevilor.

Totul este despre a învăța prin acțiune. În loc să doar asculte sau să citească despre ceva, elevii se angajează activ în experiențe practice. Această abordare le permite nu numai să înțeleagă teoriile și cunoștințele predate la clasă, ci și să vadă cum se aplică în situațiile

din viața reală . Făcând și reflectând asupra a ceea ce au învățat, elevii pot face conexiuni mai puternice și pot obține o înțelegere mai profundă a subiectului. Învățarea prin experiență este un instrument puternic care aduce beneficii atât profesorilor, cât și elevilor în călătoria lor educațională.

Educația outdoor oferă un context prielnic pentru dezvoltarea copiilor prin posibilitatea contactului direct cu natura, ceea ce reprezintă un bun prilej de cunoaștere și înțelegere a lumii în care trăim și, totodată, modalitate benefică pentru formarea atitudinilor și comportamentelor dezirabile față de mediu.

Este o puternică sursă de experiențe de învățare într-un mediu relaxant, liber, fără constrângerile impuse de „cei patru pereți ai unei săli de clasă” poate oferi copiilor nenumărate provocări, astfel că procesul de educare devine puternic, inspirațional și de natură să schimbe comportamente antisociale, să creeze o relație puternică între copii, bazată pe sprijin reciproc, ceea ce contribuie la dezvoltarea spiritului de echipă, conexiunea între elev-elev, elev-profesor duce la creșterea gradului de participare activă.

Bibliografie:

Life Long Learning Program ,Manual de educație outdoor, 2012-2013;

Șoitu Laurențiu, Gianina Massari, 4D în Educație, 2013, Institutul European Iași.

Ciolan Lucian ,(2008), Învățarea integrată,fundamente pentru un curriculum transdisciplinar, Ed.Polirom,București;

Jordet A.N.,(2010), What is outdoor learning ,Manual for Foundation Course.

Fida Soluțion, (2014), „Formarea și perfecționarea personalului implicat în operațiunile remedial/corective și preventive”,Suport de curs, Proiectul „Educația-șansa de ați scrie propriul viitor”POSDRU 162/2.2/S140232;

EDUCAȚIA OUTDOOR - UN PAS DINCOLO DE SALA DE CLASĂ

Prof. înv. primar Ionescu Aurelia Fănica
Școala Gimnazială "Mihail Sadoveanu" Galați

Rezumat:

Educația outdoor, sau educația în aer liber, reprezintă o modalitate esențială și inovatoare de a învăța care implică explorarea și interacțiunea cu mediul natural. În cadrul acestui tip de educație, abordările creative și globale joacă un rol crucial în stimularea imaginației, a gândirii critice și a conexiunii cu lumea înconjurătoare. Acest material propune o analiză a importanței abordărilor creative și globale în educația outdoor, evidențiind beneficiile și strategiile specifice utilizate în acest context.

Cuvinte cheie : experiențe multisenzoriale, joc și explorare liberă, proiecte interdisciplinare , artă inspirată de natură, povestire și dramatizare, creativitate, gândire critică, experiență de învățare memorabilă, etc.

Conținut:

Educația outdoor (în aer liber) este o abordare pedagogică inovativă care utilizează mediul natural ca spațiu principal de învățare. Educația în aer liber se bazează pe experiența directă cu natura ca principală metodă de învățare. Depășește limitele sălii de clasă tradiționale, oferind elevilor oportunități unice de a explora, descoperi și experimenta concepte din diverse discipline. Această abordare holistică promovează dezvoltarea durabilă și responsabilitatea socială și îmbină elemente creative cu o perspectivă globală, transformându-i pe elevi din spectatori pasivi în participanți activi la propriul proces de învățare.

Pentru a implementa cu succes educația outdoor în școli, este necesar să existe o planificare adecvată, resurse adecvate și formare pentru cadrele didactice implicate. De asemenea, este important să se ia în considerare aspecte legate de siguranță și sănătate, precum și să se adapteze activitățile la nevoile și abilitățile specifice ale elevilor.

Integrarea educației outdoor în curriculumul școlar poate contribui la îmbunătățirea experienței educaționale a elevilor, le oferă o șansă unică de a se conecta cu natura, de a dezvolta abilități esențiale pentru secolul XXI și de a contribui la construirea unui viitor mai durabil pentru planetă. Asadar, educația outdoor se conturează ca o abordare educațională

inovatoare, cu un impact semnificativ asupra elevilor și a lumii în care trăim.

Abordările creative în educația outdoor oferă o varietate de modalități prin care elevii pot explora natura, își pot dezvolta creativitatea și pot învăța prin experiențe directe și captivante. Implementarea acestor abordări în programele educaționale contribuie la o învățare mai holistică și mai semnificativă pentru elevi. Iată câteva abordări creative în educația outdoor:

Experiențe multisenzoriale:

- **Observarea atentă:** Elevii sunt încurajați să observe detaliile naturii cu toate simțurile. Ei pot descrie textura frunzelor, mirosul florilor, sunetul păsărilor sau gustul fructelor.
- **Activități tactile:** Modelarea lutului cu elemente naturale, crearea de mandale din pietre și frunze sau pictura cu materiale naturale stimulează simțul tactil.
- **Explorare auditivă:** Ascultarea sunetelor naturii (păsări, vânt, ploaie) poate fi o experiență relaxantă și educativă. Elevii pot crea o compoziție muzicală inspirată de sunetele naturii.
- **Degustare:** Degustarea fructelor și legumelor cultivate în grădina școlii sau identificarea mirosurilor specifice diferitelor plante pot fi experiențe senzoriale memorabile.

Joc și explorare liberă:

- **Crearea de spații de joacă în natură:** Amenajarea unor zone cu materiale naturale (pietriș, lemn, frunze) le permite copiilor să exploreze liber și să își imagineze diverse scenarii de joc.
- **Vânătoare de comori:** Organizarea unei vânătoare de comori cu indicii legate de elemente din natură (copaci, flori, insecte) stimulează curiozitatea și spiritul de aventură.
- **Construcții din materiale naturale:** Utilizarea elementelor naturale (crengi, frunze, pietre) pentru construirea de forturi, casete sau sculpturi dezvoltă creativitatea și abilitățile motrice.

Proiecte interdisciplinare:

- **Realizarea unui ierbar:** Elevii pot colecta plante, le pot identifica și le pot clasifica, creând un herbariu personal.
- **Studierea unui ecosistem local:** Elevii pot observa și descrie un ecosistem local (pădure, parc, lac) din perspectiva mai multor discipline (biologie, geografie, chimie).
- **Crearea unui jurnal de natură:** Elevii pot nota observațiile despre flora și fauna din

zonă, pot desena sau fotografia elementele naturii și pot reflecta asupra experiențelor trăite.

Artă inspirată de natură:

- Desen și pictură: Elevii pot crea desene sau picturi inspirate de frumusețea naturii (peisaje, flori, animale).
- Sculptură: Utilizarea elementelor naturale (lemn, pietre, frunze) pentru crearea de sculpturi land art poate fi o experiență artistică unică.
- Muzică și poezie: Elevii pot compune o melodie sau pot scrie o poezie inspirată de sunetele și imaginile din natură.

Povestire și dramatizare:

- Spuneri de povești: Utilizarea legendelor și miturilor legate de natură poate fi o modalitate distractivă de a învăța despre tradiții și folclor.
- Dramatizări: Elevii pot dramatiza scene din viața animalelor sau pot inventa povești inspirate de elementele naturii.
- Teatru de păpuși: Crearea de păpuși din materiale naturale și inventarea de povești cu personaje inspirate din natură pot fi activități creative și interactive.

Abordările globale în educația outdoor oferă elevilor oportunități unice de a învăța despre probleme importante la nivel global, de a dezvolta o perspectivă holistică asupra lumii și de a cultiva o atitudine de respect pentru diversitate și responsabilitate față de mediu. Iată câteva abordări globale :

Dezvoltare durabilă:

- Educația outdoor oferă o platformă ideală pentru a învăța despre principiile dezvoltării durabile. Elevii pot observa direct impactul acțiunilor umane asupra mediului și pot explora soluții pentru a proteja resursele naturale.
- Proiecte practice: Elevii pot participa la proiecte de ecologizare a spațiului verde din jurul școlii, de plantare a copacilor sau de colectare selectivă a deșeurilor.
- Comportament responsabil: Educația outdoor poate inspira elevii să adopte un stil de viață sustenabil, reducând consumul de energie și resurse, alegând produse ecologice și respectând mediul natural.

Cetățenie globală:

- Educația outdoor poate facilita înțelegerea interconexiunii dintre oameni și natură la nivel global. Elevii pot învăța despre problemele de mediu globale, precum schimbările climatice, poluarea și defrișările.

- Proiecte interculturale: Elevii pot colabora cu elevi din alte țări pentru a realiza proiecte comune de educație outdoor, axate pe probleme globale.
- Perspective diverse: Educația outdoor poate promova toleranța și respectul pentru diversitate, ajutând elevii să înțeleagă diferitele perspective și tradiții legate de natură.

Diversitate culturală:

- Experiențele din natură pot fi integrate cu învățarea despre diferite culturi și tradiții legate de mediu. Elevii pot afla despre legende, folclor și obiceiuri legate de natură din diverse culturi.

Parteneriate globale:

- Colaborarea cu școli din alte țări pentru proiecte comune de educație outdoor poate facilita schimbul de experiențe și perspective. Elevii pot participa la schimburi de elevi, la programe online de colaborare sau la proiecte de cercetare comune.

Educația outdoor nu se rezumă la simple plimbări în natură. Implementarea sa eficientă necesită planificare, creativitate și o perspectivă globală. Iată câteva exemple concrete care demonstrează diversitatea și impactul educației outdoor:

Un laborator viu: Grădinile botanice oferă un spațiu ideal pentru observarea atentă a plantelor, studierea diversității speciilor și a adaptărilor la diferite medii. Elevii pot participa la proiecte de plantare a copacilor, amenajare a spațiilor verzi sau crearea de grădini verticale, contribuind la conservarea biodiversității. Totodată, atelierelor tematice pot aborda diverse teme, precum fotosinteza, polenizarea sau importanța plantelor pentru mediu.

Călătorie în sălbăticie: Drumețiile prin parcuri naționale oferă elevilor ocazia de a explora diverse habitate naturale, de a observa animale sălbatice în mediul lor natural și de a învăța despre importanța conservării naturii. Experiența campingului îi învață pe elevi despre abilitățile de bază necesare supraviețuirii în natură, precum construirea unui adăpost, aprinderea focului sau găsirea hranei. În același timp, programele educaționale interactive pot aborda probleme precum poluarea, defrișările sau schimbările climatice.

Cunoașterea lumii: Participarea la programe de educație outdoor în alte țări le permite elevilor să exploreze noi medii naturale, să descopere culturi diverse și să își dezvolte perspectivele interculturale. Proiectele comune cu elevi din alte țări pot contribui la abordarea problemelor globale de mediu, precum schimbările climatice sau conservarea speciilor pe cale de dispariție. În plus, programele de schimb intercultural oferă elevilor oportunități de a-și dezvolta abilitățile de comunicare, colaborare, adaptabilitate și respect pentru diversitate.

Există numeroase platforme online care oferă materiale educaționale, planuri de lecție și ghiduri practice pentru implementarea educației outdoor. Platformele online pot facilita conectarea profesorilor și elevilor din diferite locații, oferind oportunități de schimb de experiență și colaborare. Utilizarea diverselor instrumente online, precum jocuri interactive, simulări sau aplicații mobile, poate contribui la o învățare mai captivantă și interactivă.

În concluzie, abordările creative și globale în educația outdoor oferă o alternativă inovativă și captivantă la educația tradițională, contribuind la formarea unor generații responsabile, conștiente de problemele globale și implicate activ în construirea unui viitor mai bun pentru noi toți.

Webografie :

<https://plei.ro/blog/educatie-natura/>

<https://iteach.ro/experientedidactice/educatia-in-aer-liber>

<https://edict.ro/educatie-in-natura-invatarea-prin-experienta/>

Activități outdoor-Sursă de experiență de învățare

Prof. Ene Vali, Școala Gimnazială
„Mihail Sadoveanu,, Galați

Motto-ul educației outdoor: ”Înveți cu creierul, mâinile și inima !”

Educația outdoor este un concept relativ nou în contextul educativ românesc. Această formă de educație se bazează pe învățarea în aer liber, învățarea experiențială (înveți cu creierul mâinile și inima). Activitatea outdoor presupune contactul direct cu natura, protejarea mediului în condițiile în care asistăm la poluarea mediului, la distrugerea pădurilor, la dispariția unor plante și viețuitoare. Totodată viața copiilor se învârtă tot mai mult în zona tehnologiei și nu văd posibilă învățarea în afara tehnicii. Activitățile outdoor reprezintă o sumă de experiențe de învățare, un mediu natural, relaxant, liber, plin de viu, ceea ce-l inspiră pe copil, îl ajută să intre în relație cu ceilalți. Programele de educație outdoor se desfășoară în natură și au de cele mai multe ori, un caracter nonformal.

În educația outdoor, copilul învață în mod practic, activ, prin experiențe personale la care mai apoi reflectă, pentru a extrage învățături. Acest mod de învățare, caracteristic educației outdoor, este unul experiențial. Întrucât acest tip de educație are loc în cadrul unui proces elaborat, are la bază ținte/obiective care se realizează prin activități structurate și organizate în timpul programului școlar și conduce la rezultate dezirabile, tinde și poate să facă parte integrantă a educației formale.

Educația outdoor se adresează următoarelor nivele de învățare: afectiv, motric, cognitiv.

Prin activitățile de tip outdoor se dobândește:

- dezvoltarea complexă (globală, multilaterală) a copiilor;

- călirea organismului; dobândirea și menținerea sănătății; recrearea copiilor;
- cunoștințe sporite despre mediul înconjurător;

- identificarea relațiilor dintre componentele mediului și modalitățile în care se poate contribui la protecția sa;
- o mai bună cunoaștere a propriei persoane, a propriilor limite și cum se pot depăși;
- comunicare îmbunătățită și colaborare în cadrul unui grup;
- dezvoltarea creativității și a capacității de a găsi soluții practice la probleme concrete; capacitate de adaptare;

Sarcinile cadrului didactic sunt orientate în următoarele direcții:

- Să creeze situații de învățare concretă în mediul înconjurător, valorificând cunoștințe, deprinderi și atitudini pozitive, dobândite în context formal, nonformal sau informal;
- Să faciliteze contactul copiilor cu materiale naturale cât mai diverse, pe care să le poate explora cu toate simțurile, pentru a le cunoaște, a și le apropia, a le aprecia/îndrăgi;
- Să stimuleze însușirea și dezvoltarea unor calități motrice, prin exersarea acestora, în condițiile mediului natural sălbatic sau cât mai aproape de acesta;

Educația outdoor presupune ca procesul de predare – învățare - formare să se petreacă în natura și spații sociale/culturale. Obiectivul unui asemenea tip de educație îl reprezintă plasarea în cadrul vieții cotidiene a elementelor pe care elevii le învață la școală, dezvoltarea spiritului practic și a adaptării la situațiile concrete de viață, modalități de înțelegere a elementelor educaționale predate la grupă;

Educația outdoor reprezintă o puternică sursă de experiențe de învățare – un mediu relaxant, liber, fără constrângerile pe care le impun “cei 4 pereți ai sălii de clasă”; poate oferi copiilor nenumărate provocări, astfel că procesul de educare devine puternic, inspirațional și de natură să formeze și să schimbe comportamente;

Activitățile de tip outdoor trebuie să fie atent planificate și proiectate, în funcție de obiectivele pe care cadrul didactic urmărește să le realizeze cu elevii, prin activități concrete și contact nemijlocit cu materiale din natură.

În momentul desfășurării acestor activități copilul se simte stăpân pe sine comunică, își exprimă liber trăirile, opiniile, nevoile, se va simți băgat în seamă. Activitățile outdoor sunt menite să atragă copilul, să-i stimuleze curiozitatea, să-l implice activ în învățare, ajutându-l, totodată să conștientizeze responsabilitățile fiecăruia dintre noi de a conserva și proteja, de a deveni un adult ce promovează principiile ecologice

Bibliografie:

1. ***, (2010), *Manualul 100 de idei de educație nonformală*, Organizația Națională Cercetării României în parteneriat cu Asociația Creativ.
2. [http://www.tribunainvatamantului.ro/educatia-outdoor-o-necesitate-sau-o-provocare-pentru-actualul sistem de învățământ](http://www.tribunainvatamantului.ro/educatia-outdoor-o-necesitate-sau-o-provocare-pentru-actualul-sistem-de-invatamant)

Rolul jocului didactic pentru dezvoltarea copilului preșcolar

prof. Osman Diana-Petronela
Grădinița cu Program Normal Bărboși

Rezumat

Prin investigarea și documentarea detaliată, lucrarea își propune să ofere o înțelegere profundă a rolului și impactului jocului didactic în promovarea unei învățări eficiente și a unei dezvoltări sănătoase în primele etape ale vieții copilului.

Cuvinte-cheie: joc didactic, metodă activă, intelect, personalitate, eficiență.

Jocul didactic este activitatea prin care copilul explorează și învață despre lumea reală, reușind să se adapteze la provocările acesteia, să acționeze cu încredere și curaj, să accepte atât succesul, cât și eșecul. Este elementul central al unui preșcolar de succes, dar și fundamentul dezvoltării și învățării copilului (Avram S., și colab., 2004).

Jocul este activitatea care definește copilăria și care își găsește motivația și satisfacția în propriul său act. În contrast cu procesul de învățare, jocul nu urmărește explicit dobândirea de noi cunoștințe sau alte rezultate ale învățării, iar față de muncă, jocul nu are ca scop obținerea de bunuri materiale.

Atunci când vorbim despre jocul didactic, accentul cade pe caracterul său educativ, care devine o parte inseparabilă și esențială a acestuia. Prin intermediul unui anumit volum de cunoștințe și prin implicarea în acțiuni atât obiectuale, cât și mentale, jocul didactic își manifestă natura instructivă (Iftimie G., 1976).

Ca metodă, procedeu și mijloc de formare și dezvoltare a personalității copilului preșcolar în grădiniță, jocul ocupă un loc central în programul zilnic, având un rol semnificativ în procesul de învățare educativă.

Datorită diversității lor în ceea ce privește caracterul și conținutul, jocurile sunt extrem de numeroase și variate, fiind clasificate astfel:

- jocuri libere spontane inițiate de copii;
- jocurile didactice sau dirijate.

Jocurile didactice sau dirijate au un rol crucial în îndeplinirea sarcinilor educative în grădiniță. Ele facilitează procesul de asimilare, fixare și consolidare a cunoștințelor, iar prin caracterul lor formativ, influențează dezvoltarea copilului (Lespezeanu M., 2007).

Scopul jocului didactic

Jocul didactic are scop dublu: pe de o parte, să ofere copiilor instruire într-un

domeniu specific, iar pe de altă parte, să suscite interesul pentru activitatea respectivă prin intermediul elementelor distractive caracteristice jocului.

Cerințele și metodica desfășurării unui joc didactic sunt:, introducerea în activitate, prezentarea și intuirea materialului, anunțarea temei activității, explicarea și demonstrarea jocului, executarea jocului didactic de către copii, complicarea jocului didactic, încheierea jocului didactic.

Indiferent de grupa la care se desfășoară jocul didactic, educatoarea trebuie să fie riguroasă în descrierea și organizarea acțiunilor jocului, să indice clar modul de utilizare a materialelor didactice, să precizeze sarcinile copiilor și să formuleze regulile jocului într-un mod precis și concis. Este important să evite excesul de vorbire și să folosească un limbaj simplu, acompaniat de gesturi și mimici adecvate. Dacă observă abateri de la scopul jocului, educatoarea trebuie să solicite copiilor să repete acțiunile și să le îndeplinească corect. Respectând aceste aspecte, jocul își poate atinge scopurile și obiectivele propuse.

Pe durata jocului, educatoarea trebuie să acționeze ca un intermediar în stabilirea unor relații sănătoase între participanții la joc. Este important să crească ritmul jocului treptat, să evite pauzele lungi și perioadele de inactivitate, și să intervină în mod activ pentru a menține energia jocului la un nivel ridicat. Educatoarea trebuie să-și gestioneze intervențiile cu maximă atenție pentru a menține cursivitatea atât în jocul didactic, cât și în jocul-exercițiu. Pe durata desfășurării jocului, educatoarea nu ar trebui să rateze nicio ocazie de a interveni în acțiunile copiilor, fie prin exprimare verbală, mimă sau gesturi sugestive, cu scopul de a stimula sau corecta comportamentul lor. Este esențial ca fiecare joc, fie el didactic sau de exercițiu, să-și atingă scopul specific propus.

Rolul jocului didactic în dezvoltarea copilului

1. Contribuția jocului didactic la dezvoltarea intelectuală a copilului:

Prin intermediul jocului, copilul acumulează cunoștințe noi și își dezvoltă imaginația. În cadrul formării operaționale mentale, fiecare mecanism cognitiv furnizează informațiile necesare pentru procesare și pregătește terenul pentru dezvoltarea mecanismelor cognitive ulterioare. Copilul este încurajat să-și dezvolte imaginația și să-și exprime impresiile, părerile și dorințele folosind jocul.

2. Contribuția jocului la dezvoltarea morală a copilului

La vârsta preșcolară, copilul nu poate distinge între bine și rău și nu este capabil să înțeleagă valorile de referință. Accentul este pus pe formarea lui conform valorilor pozitive și pe corectarea sau îndepărtarea celor negative.

Jocurile de exercițiu, jocurile de rol, cele de imaginație și jocurile cu reguli îi oferă

copilului posibilitatea de a lucra cu principalele valori morale, aplicând norme și reguli.

3. Contribuția jocului la dezvoltarea fizică a copilului

Jocul reprezintă o modalitate excelentă de a-și exersa capacitatea de exprimare și de a-și dezvolta creativitatea. La baza jocului se află fantezia și abilitatea de a crea.

În cadrul jocului didactic sunt implicate procese psihice precum gândirea, care cuprinde operațiile de analiză, sinteză, comparație, generalizare, memoria, atenția, spiritul de observație, voința, imaginația și limbajul. Jocul didactic reprezintă un tip de joc care consolidează și verifică cunoștințele dobândite de către copii. Acesta are atât o componentă informativă, cât și una formativă.

Jocul didactic aduce cu sine și o valoare educativă importantă:

- ✓ Influențează comportamentul copiilor, în special prin intermediul regulilor, ajutându-i să învețe conduita civilizată.
- ✓ Constituie o modalitate de socializare și dezvoltare a relațiilor interpersonale.
- ✓ Specificul jocului didactic.

Jocul didactic trebuie să întrețină în mod constant caracteristicile sale de joc, în timp ce se adaptează la specificul activității didactice.

Componentele jocului didactic sunt: conținutul jocului, sarcina de joc, elemente de joc sau acțiunea de joc, regulile jocului.

1. Conținutul jocului

Este alcătuit din cunoștințele anterioare dobândite de copii în cadrul activităților comune cu întreaga grupă, provenind din domenii diverse.

2. Sarcina jocului

Poate să se manifeste sub forma unei provocări de gândire, recunoaștere, denumire, reconstituire, comparație sau ghicire. Aceasta reprezintă problema intelectuală centrală pe care copiii trebuie să o soluționeze.

3. Elemente de joc sau acțiunea de joc

Acestea sunt modalități prin care jocul devine o activitate plăcută și distractivă, incluzând elemente precum momente de anticipare, aplauze, ghicitori, competiție, mișcare, surprize și mișcări imitative.

4. Regulile jocului

Ele concretizează scopul didactic și indică modul în care problema intelectuală poate fi abordată și rezolvată.

Organizarea și desfășurarea jocului didactic

Jocul didactic reprezintă o formă de învățare organizată, care îmbină aspectele

instructive-educative cu cele distractive. Jocul este în sine o metodă didactică, putând fi realizat atât ca o activitate independentă, cât și ca parte a altor tipuri de activități.

Etapele jocului didactic:

1. Introducerea în activitate
2. Anunțarea temei și a obiectivelor urmărite
3. Desfășurarea activității
4. Jocul de probă
5. Executarea jocului (exemplificarea)
6. Variantele de joc
7. Încheierea jocului

1. Introducerea în activitate

Implică captarea atenției copiilor și stimularea interesului pentru activitate.

Această etapă se poate realiza prin diferite procedee cum ar fi: folosirea unor scurte povestiri, o surpriză/o noutate, scurte dialoguri pe tema jocului, ghicitori sau versuri, prezentarea materialului didactic folosit, introducerea unui personaj (marioneta, siluetă), prezentarea unor elemente care vor fi fundamentale în desfășurarea jocului, în funcție de conținutul și tema abordată, reactualizare cunoștințelor, exemplificare.

2. Anunțarea temei și a obiectivelor urmărite

Educatorea va comunica direct titlul jocului și obiectivele acestuia, formulându-le într-un mod accesibil și înțeles de către copii.

3. Desfășurarea activității

Educatorea va descrie acțiunea jocului în mod clar pentru a fi înțeleasă de către copii. Indicațiile privind desfășurarea activității vor fi clare și precise motivându-i pentru activitate. Împreună cu explicațiile jocului, se vor prezenta sarcinile și regulile acestuia într-un mod clar și se va urmări respectarea lor de către copii.

4. Jocul de probă

Jocul de probă reprezintă o etapă esențială înaintea începerii propriu-zise a jocului. Acesta permite evaluarea înțelegerii preșcolariilor cu privire la succesiunea etapelor de joc și aplicarea regulilor.

5. Executarea jocului (exemplificarea)

Educatorea va da semnalul de începere a jocului și va monitoriza atât îndeplinirea sarcinilor, cât și respectarea regulilor. Copiii care întâmpină dificultăți în îndeplinirea sarcinilor vor primi sprijin. Elementele de joc vor fi integrate pentru a crea o atmosferă

plăcută și pentru a stimula participarea. Sarcinile jocului vor fi ajustate în funcție de dificultate și complexitate, iar educatoarea va încuraja participarea activă a cât mai multor copii.

6. Variantele de joc

Creșterea nivelului de dificultate a jocului didactic poate fi realizată prin diverse metode, cum ar fi: adăugarea de reguli noi, redimensionarea spațiului de joc, creșterea complexității sarcinilor, introducerea de elemente surpriză, limitarea resurselor, creșterea gradului de competiție.

7. Încheierea jocului

Această etapă poate fi realizată prin diverse procedee: jocuri libere cu materiale și jucăriile folosite în joc, interpretarea unui cântec sau recitarea unei poezii legate de tema jocului, acțiuni impuse de tema jocului (strângerea materialelor, finalizarea unor lucrări practice).

Se vor face aprecieri asupra desfășurării jocului și asupra atitudinii copiilor în timpul jocului.

Clasificarea jocurilor didactice

Dupa conținutul lor, jocurile didactice pot fi grupate în:

- ✓ Jocuri didactice pentru cunoașterea mediului înconjurător;
- ✓ Jocuri didactice pentru educarea limbajului;
- ✓ Jocuri didactice cu conținut matematic;
- ✓ Jocuri didactice pentru însușirea unor norme de comportament civilizate;
- ✓ Jocuri didactice pentru însușirea unor norme de circulație rutieră.

Materiale folosite în timpul jocului didactic

- Jucării educative: puzzle-uri, cuburi de construcție, forme geometrice, jocuri de asociere etc.
- Materiale de artă și creație: creioane colorate, plastilină, hârtie colorată, acuarele etc.
- Obiecte din mediul înconjurător: fructe și legume de jucărie, obiecte din natură etc.
- Jocuri de rol: costume și accesorii pentru diferite profesii sau personaje.
- Materiale didactice: fișe de lucru, cărți cu imagini, tablă și cretă etc.
- Materiale muzicale: instrumente muzicale mici, CD-uri cu cântece pentru copii etc.

Acestea sunt doar câteva exemple de materiale folosite în jocul didactic, iar selecția

lor depinde de obiectivele specifice ale activității și de interesele și nevoile copiilor implicați.

În concluzie, jocul didactic facilitează asimilarea, consolidarea și verificarea cunoștințelor, influențând în mod pozitiv dezvoltarea personalității copilului. Este o activitate atractivă și accesibilă, esențială pentru sarcinile instructiv-educative în învățământul preșcolar.

Bibliografie:

1. Anghelache V., 2017 – „*Metodica activităților instructiv-educative din grădiniță. Ghid pentru examenele de definitivat și grade didactice*”, Editura didactică și pedagogică R.A, București.
2. Avram S., Miha E., Său Z., 2004 – „*Jocul didactic pentru preșcolari*”, Editura Terra, Focșani.
3. Breben S., 2008 – „*Metode interactive de grup*”, Editura Ares, București.
4. Cerghit I., 2006 – „*Metode de învățământ*”, Editura Polirom, Iași.
5. Ionescu M., Radu I., 2001 – „*Didactica modernă*”, Editura Dacia, Cluj-Napoca.
6. Iftimie G., 1976 – „*Jocuri logice pentru preșcolari și școlari mici*”, Editura Pedagogică, București.
7. Lespezeanu M., 2007 – „*Tradițional și modern în învățământul preșcolar*”, Editura Omfal Esențial, București.
8. ***MECT, *Curriculum pentru educația timpurie*, București, 2019.

EDUCAȚIA OUTDOOR – METODĂ DE STIMULARE A CREATIVITĂȚII ELEVILOR DIN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR

Prof. înv. primar CÎRCEANU ELENA
Școala Gimnazială „Mihail Drumeș” Balș

Educația outdoor este un concept relativ nou în contextul educativ românesc, însă ea începe din ce în ce mai mult să capteze interesul actorilor educaționali din sistemul de învățământ formal. Termenul de outdoor, poate include educația pentru mediu, activități recreative, programe de dezvoltare personală și socială, drumeții etc.

Un aspect important al educației outdoor este acela că poate contribui la creșterea nivelului de bunăstare al indivizilor. Pe lângă nevoile de bază ale unei persoane, există și o serie de nevoi la care educația outdoor poate răspunde și anume: nevoia de a fi respectat, inclus social, de a fi activ și responsabil, nevoia de a te simți în siguranță.

Nevoia de a se simți respectat—derularea de diferite activități în aer liber încurajează copilul să se simtă în largul său, astfel el va fi mult mai deschis, va comunica, își va exprima propriile opinii, se va simți băgat în seamă și va simți că deciziile sale contează pentru ceilalți; elevii pot fi consultați cu privire la diferite jocuri sau activități.

Nevoia de a fi activ—implicarea în diferite activități sportive, jocuri, plimbări tematice, nu va aduce decât beneficii dezvoltării fizice, psihice ale elevului. Jocul este o caracteristică principală a copilăriei, de aceea este important ca elevii să fie stimulați în mod constant să se joace, să alerge, să participe la diferite activități în mod activ.

Nevoia de a fi inclus social—poate cea mai importantă caracteristică a educației outdoor este aceea că este o modalitate de succes de a depăși unele dificultăți ale copilului (psihice, fizice, sociale, emoționale sau economice), astfel încât acesta să fie inclus social, să simtă că aparține unei comunități; se consideră că mediul din interiorul clasei este mai degrabă unul competitiv, în timp ce cel din afara clasei este unul suportiv, care permite copiilor să se exprime, să relaționeze cu ceilalți, să colaboreze.

Învățarea în aer liber este potrivită pentru toate vârstele. În primul rând, a fi în natură este o practică sănătoasă pentru sine. În natură găsim medii care oferă substanțe benefice pentru corp și minte, promovează explorarea senzorială și motorie și au efecte clare și recunoscute asupra eficienței sistemului imunitar. Educația în aer liber este un set de practici de formare care se bazează pe utilizarea mediului extern ca spațiu privilegiat pentru

experiențele copiilor. Mediul extern, în aer liber, este ca "o clasă", care permite dezvoltarea naturală a copilului și exprimarea în diferite moduri (joc, motric, emoțional afectiv, social, expresiv, creativ). Învăță experimentând, în aer liber, prin aventură și explorare. Activitățile în aer liber întăresc sănătatea copiilor lor, reduc riscurile infecțioase- care sunt mai mari în încăperi închise, slab ventilate, foarte încălzite. Mai mult decât atât, petrece timp în aer liber, chiar din punct de vedere fizic, întărește organismul și crește imunitatea. Fără îndoială, spațiul exterior permite copiilor de toate vârstele să-și exprime toată vitalitatea, energia. Ei au nevoie, pentru creșterea și sănătatea lor, să locuiască în spațiul deschis și să-și perceapă propriile lor însușiri corporale: întinde-te pe pământ, ghemuit, stai, ridică-te, fugi, sari, dar, de asemenea, caută colțuri, vizuină, locuințe mici ca forme elementare de trai.

Activitățile care pot fi desfășurate sunt foarte diverse: – Descoperirea, cercetarea și observarea elementelor care constituie mediul natural și identificarea caracteristicilor senzoriale (olfactive, tactile, gustative, vizuale și auditive) care o fac similară cu cea a altora și a celor care o fac unică; - Joc cu material din natură: lemn, pietre, frunze, ace de pin, conuri, pământ; - Joc simbolic (casa și bucătăria, cu pământ și apă) - Jocuri de mișcare cu corzi, anvelope, trunchiuri, plăci de lemn, gresie, roabe pentru transport, saci, etc. - Activități grafice cu elemente naturale: pământ, apă, fragmente din faianță - Crearea unei mici grădini. Este de preferat contactul direct și instinctiv al copiilor cu natura, trăind intens și prezent emoțiile , favorizând astfel o percepție sănătoasă a propriei lumi și a lumii înconjurătoare, calități fundamentale pentru fiecare în învățare. Copiii au posibilitatea de a trăi o varietate de activități agricole tipice (însămânțare, plantare, tăiere, recoltare...) și percep în mod direct lumea, senzorial, dezvoltând interes, voință și curaj. Ei ascultă sunetele, ritmurile și natura, explorarea unui agroecosistem: șanțuri, garduri vii, rânduri, păduri, animale, materiale naturale, ar fi pământ, apă, paie, pietre, frunze.

În cazul disciplinelor școlare, am putea exemplifica oportunitățile diverse pe care le oferă *Matematica*. Prin compunerea sau rezolvarea de probleme, elevii sunt puși în situația de a evalua în cifre exacte anumite aspecte, aceștia dezvoltându-și totodată creativitatea.

Exemple:

- elevii sunt puși să adune o gramadă de pietre din care învățătorul și fiecare dintre ei își vor alege câte una, apoi le compară, desenând cu creta semnele $<$, $>$, $=$;
- copiii sunt scoși în curtea școlii și sunt puși să formeze diferite figuri geometrice, astfel vor învăța într-un mod interactiv;
- acestora li se poate cere să măsoare curtea școlii sau terenul de sport;
- li se solicită elevilor să adune mai multe frunze pe care le găsesc pe jos, să le sorteze pe

grămezi diferite (după culoare, formă, etc). Discutăm despre modul cum diferite criterii de clasificare duc la diferite distribuiri de grămezi. Ce criterii folosim

În acest an școlar, am desfășurat cu elevii clasei a II-a A, de la Școala Gimnazială „Mihail Drumeș” Balș, activități de tip outdoor la mai multe discipline școlare pentru a observa direct anumite obiecte, fenomene, plante, animale, pentru a rezolva probleme la matematică, pentru a desena figuri geometrice sau pentru a efectua anumite măsurători, pentru a vedea linia orizontului, dar și am derulat și activități în cadrul unor proiecte educative: Proiectul eTwinning „NATURE – TOY FACTORY” și Proiectul de Parteneriat Transnațional Educație Online Fără Hotare - „EXPLORĂM NATURA”.

Proiectul „NATURE-TOY FACTORY” a fost demarat cu scopul de a implica cat mai multe scoli in aducerea elevilor in mijlocul naturii, pentru a descoperi materialele oferite de natura, ca suport pentru realizarea jucariilor. și lucrări artistice, permițând astfel copiilor să creeze și să se joace. Lunar, au fost organizate activități de stimulare a creativității elevilor, în realizarea de jucării cu materiale oferite de natură, specifice fiecărui anotimp. În luna noiembrie copiii au realizat jucării, figurine din fructe și legume culese din grădină. În luna decembrie elevii au realizat decorațiuni, globulețe, jucării și felicitări folosind materiale naturale specifice: ramuri de brad, conuri, nuci, castane, frunze. Obiectele realizate au fost prezentate în cadrul unor expoziții, s-au realizat postere, videoclipuri și au fost popularizate pe platforma eTwinning în Twinspace.

Scopul Proiectului de Parteneriat Transnațional Educație Online Fără Hotare - „EXPLORĂM NATURA” a fost acela de a dezvolta capacitățile de observare, explorare și înțelegere a realității din mediul înconjurător, de a stimula curiozitatea pentru investigarea realității înconjurătoare, de a construi relații de prietenie între cadrele didactice și elevii celor două instituții partenere, de a realiza schimburi de informații, de experiențe, de bune practici. În cadrul activității „Naturaliști în cercetare”, copiii au observat direct plante și animale din zona noastră geografică, dar și din alte zone ale lumii, au pus întrebări, au răspuns, au făcut conexiuni cu noțiunile studiate la clasă, au strâns frunze, castane, nuci, conuri de brad, pentru a le studia sau pentru a le folosi la realizarea unor obiecte decorative. Elevii români au vizitat Parcul Nicolae Romanescu, Grădina Zoologică și Grădina Botanică din Craiova, precum și curtea școlii, iar copiii din Republica Moldova au vizitat Grădina Zoologică și Grădina Botanică din Chișinău. Pe baza acestor observații directe s-au desfășurat activități de cercetare, experimente, activități de plantare a unor semințe de legume, s-au întocmit fișe de observații, s-au stabilit concluzii.

Din anul școlar 2015-2016, în programa școlară a ciclului primar, avem o nouă

disciplină – *Joc și mișcare*. Poate fi considerată o completare a educației fizice pentru că disciplina este integrată ariei Educație fizică, sport și sănătate și are rolul de a completa experiențele dobândite la educație fizică și nu pentru că este o disciplină cu o programă diferită. Cred că cel mai mult se bucură elevii din clasele a III-a și a IV-a. La această disciplină se urmărește mai mult potențarea influențelor mișcării sub formă de joc.

Principalele aspecte care atrag la educația nonformală sunt caracterul voluntar al acesteia pe de-o parte, dar și faptul că se bazează mai mult pe practică decât pe teorie. Deși se desfășoară totul într-un mod organizat, persoana în cauză alege de bunăvoie să se implice, fără să aștepte în schimb recompense financiare sau recompense specifice educației formale: notele. De asemenea nu se aplică nici pedepse, cum ar fi absentele, scăderea notei la purtare și altele. Există totuși obiective clare de învățare atașate activităților desfășurate într-un cadru nonformal, dar atingerea lor se realizează într-un alt mod decât acela al predării, care este metoda de bază din institutele de învățământ. Ca efecte majore pe care educația nonformală și le propune să le producă, se pot menționa: creșterea calității actului educațional și a rezultatelor învățării, introducerea obligatorie elementului educativ în proiectarea și desfășurarea activității didactice la fiecare obiect de studiu; proiectarea activităților educative extracurriculare ca aplicații concrete a cunoștințelor acumulate și a abilităților și competențelor formate în cadrul obiectelor de studiu; stimularea interesului elevilor și a cadrelor didactice de a se implica în proiecte și programe educative curriculare, extrașcolare și extracurriculare la nivelul fiecărei unități de învățământ, stimularea și multiplicarea inițiativelor tinerilor în dezvoltarea vieții comunității școlare/comunității; reducerea procentului fenomenelor antisociale, a abandonului și absenteismului școlar; creșterea ratei promovabilității școlare; asigurarea șanselor egale de dezvoltare personală.

Educația nonformală oferă posibilitatea unor altfel de metode, interactive și diversificate, pentru obținerea unor cunoștințe și aptitudini noi, dar și pentru punerea acestora în practică. Câteva exemple de metode folosite în contextul nonformal pot fi: activități de team building, jocuri de rol, dezbateri, brainstorming, jocuri de improvizație. Selectarea metodelor depinde, desigur, de scopul activității respective. Există mai multe avantaje ale implicării în diferite organizații care se ocupă cu educația nonformală.

Primul ar fi acela că apar tot felul de oportunități care îți oferă noi perspective, noi experiențe și te ajută în acest fel să crești pe plan personal.

Alte avantaje sunt libertatea foarte mare care îți este oferită, dar și faptul că îți poți exprima propriile idei, poți auzi altele noi, și cel mai important e că poți învăța doar ceea ce îți place, nu ești obligat în niciun fel să asimilezi lucruri care nu corespund cu opiniile și cu

dorintele proprii. Într-o societate în care tehnologia progresează cu o viteză amețitoare și datorită ei de la cele mai fragede vârste copiii sunt asaltați de adevărate avalanșe de informații, științele educației se orientează din ce în ce mai acut către întoarcerea la natură. După secole în care toate eforturile educatorilor s-au concentrat pe aducerea copiilor între pereții clasei pentru a li se face educație, s-a constatat că nu este cea mai fericită formă de educație și, ca atare, a apărut nevoia acută de altceva, de întoarcerea la natură, ca izvor de educație sănătoasă. Natura, cea pe care conștient sau nu o distrugem încet dar sigur, ne oferă lecții de supraviețuire de neprețuit: a acoperit cu nisip mărețele piramide egiptene, cu vegetație luxuriantă uimitoarele temple mayașe, a populat cu copaci falnici și animale zonele distruse de catastrofa de la Cernobîl. Se pune atunci întrebarea dacă nu cumva viitorul omenirii nu constă, de fapt, în supraviețuirea speciei umane în condiții din ce în ce mai dificile și mai neprevăzute, iar răspunsul la întrebare nu este altul decât cel de întoarcere la natură, ca cel mai bun și eficient educator. Copiii care stau din ce în ce mai mult în casă în fața monitoarelor de orice fel, cunosc natura numai din „poze” și din filme.

În concluzie, ar trebui să ne concentrăm pe dezvoltarea la elevii pe care-i îndrumăm, a unei culturi de petrecere a timpului liber prin educația pentru cunoașterea mediului, pentru conservarea resurselor, pentru aventură, camping școlar, în detrimentul unor distracții facile, oferindu-le oportunități de petrecere a timpului liber prin parteneriate cu diferite instituții sau organizații. Așadar, dacă analizăm etimologic *outdoor* (scoate la aer) înseamnă că fie creăm condiții și ocazii de experiență și practică a lor, fie renunțăm la a crea curente și educații noi, pe care nu le preluăm conform structurii actuale a învățământului, fără să fim atenți la adevărata implicație pentru dezvoltarea multiplelor abilități ale viitorilor învățăcei ai comunității din care facem parte.

ACTIVITĂȚILE OUTDOOR-O MODALITATE EFICIENTĂ DE ÎNVĂȚARE

Prof. Butunoi Daniela- Georgiana

Școala Gimnazială Nr. 1 Ivești

Într-o societate în care tehnologia progresează cu o viteză amețitoare și datorită ei de la cele mai fragede vârste copiii sunt asaltați de adevărate avalanșe de informații, științele educației se orientează din ce în ce mai acut către întoarcerea la natură. După secole în care toate eforturile educatorilor s-au concentrat pe aducerea copiilor între pereții clasei pentru a li se face educație, am constatat cu uimire că nu este cea mai fericită formă de educație și, ca atare, a apărut nevoia acută de altceva, de întoarcerea la natură, ca izvor de educație sănătosă. Natura, cea pe care conștient sau nu, o distrugem încet dar sigur, ne oferă lecții de supraviețuire de neprețuit: a acoperit cu nisip mărețele piramide egiptene, cu vegetație luxuriantă uimitorul temple mayașe, a populat cu copaci falnici și animale zonele distruse de catastrofa de la Cernobîl. Se pune atunci întrebarea dacă nu cumva viitorul omenirii nu constă, de fapt, în supraviețuirea speciei umane în condiții din ce în ce mai dificile și mai neprevăzute, iar răspunsul la întrebare nu este altul decât cel de întoarcere la natură, ca cel mai bun și eficient educator.

Educația nonformală și, implicit, educația outdoor nu este o activitate lipsită de un efect formativ, ci trebuie înțeleasă ca o realitate educațională mai puțin formalizată. Conceptul de educație nonformală este asociat conceptului de „învățare pe tot parcursul vieții” (lifelong learning). Evaluarea în cadrul educației nonformale este realizată de cel care învață, iar abordarea multi-disciplinară a procesului de învățare, ajută copiii să înțeleagă și să aprecieze mediul și legătura lor cu acesta. Dintre toate aceste forme, educația outdoor se pliază cel mai bine cu cea nonformală, întrucât ca și aceasta, educația outdoor se bazează foarte mult pe participarea activă, maximizează procesul de învățare, minimalizând constrângerea specifică școlii, oferă o utilitate practică imediată cunoștințelor învățate, se desfășoară în contexte diferite având un cadru de învățare și un conținut lejer, folosește metode care stimulează implicarea și participarea, are o structură și o planificare flexibilă, procesul învățării este orientat spre participant, se bazează pe experiența participanților.

Atunci când am abordat acest tip de învățare, ne-am bazat pe propunerea pornind

de la piramida învățării, și anume că cea mai eficientă învățare apare atunci când sunt folosite metode de învățare experiențială (*Inveti cu creierul, mâinile și inima!*), iar la copiii cu dificultăți de învățare este mai eficientă învățarea în context nonformal, cât mai aproape de realitatea înconjurătoare. Aproximarea conținuturilor de copilul cu deficiențe de intelect și adaptarea lor, găsirea celor mai eficiente metode pentru a realiza o învățare facilă au constituit argumente și priorități în abordarea actului învățării.

Obiectivele acestui model de bună practică sunt:

- învățarea multisenzorială, explorând mediul, „learning by doing”
- creșterea motivației pentru învățare și îmbunătățirea rezultatelor școlare prin studierea matematicii, științei și artelor în mediul înconjurător
- dezvoltarea abilităților personale și sociale prin activități în aer liber

înțelegerea beneficiilor pentru sănătate, dobândite prin organizarea învățării în aer liber.

Tema activității pe care ne-am propus-o a fost "Pământul". Cu această ocazie elevii ai claselor V- VIII au vizitat rezervația naturală Lepșa unde copiii au studiat formele de relief, au observat tipuri de soluri, au făcut experimente. Am folosit o abordare investigativă, asociind teoria și practica și astfel am investigat aerul, proprietățile și aplicațiile sale, am mers la Cascada Putnei, s-au observat malurile, vegetația și animalele din preajma apelor, apoi am discutat despre „Pădurea ca ecosistem” - formele de relief, tipuri de copaci din pădure, animale, urmând ca la întoarcere copiii să realizeze portofoliul activității și o machetă a ecosistemului vizitat.

Principalele metode folosite au fost formarea practică, munca de cooperare, diverse activități de învățare prin descoperire, reflecții individuale și de grup, precum și discuții. Conținutul tematic s-a bazat pe "învățare prin practică", combinată cu "reflecția asupra acțiunii". Metode noi de predare a disciplinelor în mijlocul naturii *learning by doing*, au îmbinat utilul cu plăcutul, eliminând stresul (abordări interactive, cross-culturale, jocuri de rol, activități de teambuilding). Atmosfera pozitivă, schimbul și distracția au făcut parte din procesul de învățare, care s-a desfășurat în principal în aer liber, aproape de natură, în peisajul rural și urban, geografie, istorie și științe sociale.

Abordată transdisciplinar, învățarea a devenit mai ușoară și relaxantă, conducând la rezultate mai bune decât cele dintr-un mediu competitiv datorită acțiunii „learning by

doing", completată de:

- • Un cadru natural mai plăcut, mai relaxant în care copiii s-au manifestat mai liber, autentic, unde au avut posibilitatea de a prezenta un comportament firesc, necenzurat de formalismul și rigiditatea instituțiilor școlare;
- Un mediu mai provocator/ stimulator care a răspuns curiozității naturale/firești a copiilor, a incitat la investigare, cercetare, rezultând cunoaștere, învățare reală, practică;
- Contactul direct cu natura, în acest mod copiii având posibilitatea interacțiunii cu elementele mediului înconjurător fără vreo mijlocire, fără substitute, fără simulare artificială;
- Dezvoltarea personală a celor implicați, care, își pot evalua, măsura forțele proprii, își pot învinge temerile, depășii convingeri personale și dificultăți de învățare, pot trece bariere sociale etc.;
- Mișcarea implicată de activitățile de tip outdoor a asigurat o dezvoltare fizică dezirabilă care reprezintă de asemenea un beneficiu major, duce la o sănătate corporală și mentală mai mult decât semnificativă care la rândul-le influențează funcționarea corespunzătoare a organelor interne și a organismului în ansamblu;
- Dezvoltarea socio-emoțională armonioasă este o altă rezultată a acestui tip de educație deoarece prin relațiile interpersonale stabilite între participanți (copil-copil, copil-adult) s-a dezvoltat spiritul de echipă, de fair-play, apartenența la un grup social, a crescut gradul de implicare/participare activă, s-au intensificat relațiile sociale, s-au diversificat și au nuanțat formele comunicării sociale/ personale;
- Exersarea aptitudinilor mai puțin vizibile/ cunoscute care nu pot fi observate/ exersate în sala de clasă;

Educația în aer liber este o abordare holistică a învățării. Prin implementarea învățării în aer liber, ne așteptăm ca elevii să fie mai motivați, învățarea de lungă durată și atractivă, prevenind abandonul școlar și părăsirea timpurie a școlii. De cele mai multe ori activitățile de acest tip sunt reduse la plimbări în natură și ecologizarea unor spații verzi din apropierea unității școlare, la plantat puieți, adunat frunze, castane sau conuri, excursii la monumente istorice, jocul liber sau organizat în curtea

școlii/grădiniței ori în parcul din vecinătatea instituției sau poate dacă timpul permite se mută mobilierul din clasă în curte și se desfășoară acolo lecția/activitatea în stil clasic. Este timpul să conștientizăm beneficiile și facilitățile acestui tip de educație, „să părăsim prisma” instituției/ clădirii pentru a ne aventura cu puțină creativitate și imaginație în natura ce încă ne înconjoară, „să rupem barierele” înălțate de rutină, indiferență, comoditate și uneori de necunoaștere, și, să oferim copiilor noștri o alternativă interesantă și mai atractivă.

În urma diseminării acestui tip de activitate, s-au desprins următoarele minusuri:

- Lipsa unei legislații clare și a unor norme metodologice de aplicare coerente care să reglementeze acest tip de educație și care să stabilească locul în curriculumul școlar;
- Reticența la nou, la schimbare a multor cadre didactice, precum și riscurile aferente activităților organizate în aer liber pe care cadrele didactice nu sunt dispuse să și le asume din teamă, comoditate sau presiuni sociale din partea colegilor, a direcțiunii sau a părinților copiilor;
- Formarea inițială și/sau continuă insuficientă a cadrelor didactice în ceea ce privește activitățile de tip outdoor.
- Educația outdoor a permis un nivel ridicat de creativitate/ ingeniozitate, atât din partea organizatorului, al coordonatorului cât și din partea participanților, în ceea ce privește proiectarea activității, conceperea acesteia sau în prezentarea diferitelor soluții identificate în rezolvarea problemelor ridicate;
- Latura interactivă a activităților în aer liber a asigurat o mai bună cunoaștere a copiilor, cunoaștere a acestora în diferite ipostaze și situații de învățare pe axa comportament-atitudine- aptitudine.

Bibliografie:

- 1.***, (2008), Curriculum pentru Învățământul preșcolar, București
2. Life Long Learning Program, (2012-2013), Manual de educație outdoor, Primăria Cătunele.
3. Scrisoare metodică pentru anul școlar 2014 - 2015.
4. Susila, I, (1982), Culoarea cea de toate zilele, Editura Albatros, București.

IMPORTANȚA ACTIVITĂȚILOR DE TIP OUTDOOR ÎN CICLUL PRIMAR

PROF. ÎNV. PRIMAR ȚIBULEAC PETRONELA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIHAIL SADOVEANU” VASLUI

Educația „outdoor” este un concept relativ nou în contextul educativ românesc, însă ea începe din ce în ce mai mult să capteze interesul actorilor educaționali din sistemul de învățământ formal. Educația „outdoor” reprezintă o puternică sursă de experiențe de învățare – un mediu relaxant, liber, ce poate oferi elevilor nenumărate provocări, astfel că procesul de educare devine puternic, inspirațional și de natură să schimbe comportamente. Cea mai simplă definiție pentru termenul de „ outdoor” este aceea de activitate în aer liber, în afara spațiului instituțional al școlii. Activitățile de tip outdoor nu sunt activități ale educației formale ce au loc în afara sălii de clasă, ci activități de educație nonformală, menite să familiarizeze copiii cu natura și să le formeze deprinderi și priceperi de cunoaștere prin experiență, bazându-se desigur pe cunoștințele dobândite în activitățile de educație formală.

Obiectivele generale ale educației de tip outdoor sunt:

- ✓ oferă posibilitatea contactului direct cu natura reprezintă o puternică sursă de experiențe de învățare într-un mediu relaxant;
- ✓ oferă elevilor nenumărate provocări, astfel că procesul de educare devine puternic, inspirațional și de natură să schimbe comportamente antisociale;
- ✓ asigură dezvoltarea personală atât al celor care o aplică, cât mai ales al elevilor, prin libertatea de manifestare și exprimare pe care le oferă.;
- ✓ asigură dezvoltarea spiritului de echipă conexiunea între elevi, elevi-profesori

Educația de tip outdoor răspunde atât nevoilor de bază ale individului, cât și celor care îl particularizează în grupul din care face parte:

- ✓ nevoia de a fi respectat;
- ✓ nevoia de a fi responsabil;
- ✓ nevoia de a fi activ;

- ✓ nevoia de a socializa;
- ✓ nevoia de a fi în siguranță.

Educația outdoor trebuie înțeleasă ca o realitate educațională mai puțin formalizată. Conceptul de educație nonformală este asociat conceptului de „învățare pe tot parcursul vieții” (lifelong learning). Evaluarea nonformală este realizată de cel care învață, iar abordarea multi-disciplinară a procesului de învățare, ajută copiii să înțeleagă și să aprecieze mediul și legătura lor cu acesta, pregătește copiii pentru un viitor durabil, analizează problemele pe termen lung ale interdependenței om – natură.

Educația nonformală cât și educația outdoor pot fi integrate cu scopul de a maximiza efectele procesului de învățare, tendința actuală fiind aceea de amplificare a celor două forme, ce conduc la un sistem educativ mult mai valoros din punct de vedere al calității, produc avantaje pe termen lung, permit acoperirea unei game largi de discipline și cel mai important, actul educațional se axează în aceeași măsură și celor care o implementează (în speță educatorului) și celor care fac obiectul învățării (în speță educației).

Educația de tip outdoor începe din învățământul preșcolar și continuă în cel primar și nu numai, având în vedere că activitățile formale, informale și nonformale se desfășoară în afara clasei întotdeauna. Excursiile, plimbările în aer liber, vizitele la muzee au fost mereu prilej de transmitere de informații, priceperi și deprinderi, niciodată nefiind organizate doar de dragul de a fi organizate.

Voi prezenta în continuare patru exemple de activități de tip outdoor, nonformale cu caracter profund formal ce se bazează pe activitatea în echipă putând realiza coeziunea grupului printr-o serie de jocuri de teambuilding. Durata unei activități este de regulă între 30 minute și 120 minute (în funcție de nivelul de vârstă al participanților), se pot organiza runde, se pot da taskuri (sarcini de lucru) suplimentare care cresc dificultatea activității. Prin alcătuirea echipelor se urmărește educarea spiritului de echipă, realizarea identității echipei, dezvoltarea creativității și de ce nu, distracție, fiecare grupă primind câte un nume și în funcție de posibilități se pot folosi tricouri, eșarfe personalizate etc.

1. Fotbal extrem -este un joc care urmărește sincronizare cu echipa, sincronizare cu un coleg, mișcare, energizare, recunoașterea meritelor în cadrul echipei, competiție,

consolidarea relațiilor dintre participanți, spiritul de echipă. Participanții vor fi legați câte doi de picioare (de piciorul stâng, respectiv dreptul colegului). Se vor împărți în două echipe și apoi vor juca fotbal după regulile clasice, numai că trebuie sincronizare maximă pentru că fiecare din cei doi jucători legați va fi practic unul.

2.Vânătoarea de insecte este un joc ce se poate desfășura în anotimpul de primăvară/vară.

Matematica și științele sunt activități foarte agreate de către copii. În general, fiecare unitate școlară, inclusiv din mediul urban are câte un spațiu verde disponibil, ceea ce înseamnă că au numeroase oportunități de a desfășura activități de tip outdoor. O zi frumoasă și însorită de primăvară, vânătoarea de insecte poate fi un bun prilej de a le studia. Pentru început se pregătesc materialele necesare. Pe o foaie se face o listă cu insectele pe care le întâlnim în mod frecvent în spațiul verde al școlii. Nu este nici o problemă dacă în ziua respectivă nu le găsim pe toate. Le voi spune elevilor că vom completa lista cu altă ocazie. Lista se întocmește împreună cu copiii, chiar dacă va include și alte viețuitoare decât insecte. Vom desena în dreptul numelui viețuitoarelor alese spre descoperire, imaginea lor. Se merge afară și „vânătoarea” poate începe. Copiii vor căuta insectele în toată curtea. Cu un marker fiecare copil va nota pe listă câte insecte a găsit. La sfârșit se va face totalul. Elevii învață cel mai bine din experiența proprie. Căutând și găsind insecte, ei observă direct unde se adăpostesc, cum sunt organizate, eventual cu ce se hrănesc. Odată reveniți în sala de clasă, se poate realiza o carte a insectelor în care vor fi consemnate toate concluziile vânătorii.

3.Puterea soarelui

Este greu să le explicăm copiilor ce înseamnă cu adevărat puterea soarelui, de aceea este o activitate outdoor concludentă. Ea se va desfășura în două etape: într-o zi foarte călduroasă de vară și cea de-a doua într-o zi rece, dar însorită de toamnă. Ca material didactic se pot folosi bucăți de folie de aluminiu pe care se așază forșetați fursecuri, se umplu cu bucăți mici de creioane și se scot afară la soare pe farfurii și vor avea la îndemână un ceas pentru monitorizarea timpului. Cât timp copiii construiesc castelul soarelui din nisip, creioanele se topesc la căldura soarelui. Cu ajutorul învățătoarei copiii vor nota în jurnalul grupei în cât timp s-au topit creioanele. Odată topite creioanele, vor fi lăsate la răcit, apoi se vor scoate cu un cutter. Ei vor observa cum s-au amestecat culorile între ele și le vor încerca pe foi de desen. Cu următoarea ocazie se va proceda la

fel și elevii vor compara rezultatele.

4.Culori amestecate -este o activitate este cu atât mai interesantă cu cât se bazează pe acțiuni care de regulă sunt interzise copiilor de către părinți. Acasă nu li se prea permite să se joace cu acuarele și cu apă. La școală, rar li se permite să amestece la întâmplare acuarelele. De aceea o activitate outdoor în care li se permit aceste lucruri nu poate fi decât benefică. Elevii primesc foi de carton pe care vor picta cu acuarele linii în duct continuu, curbe sau frânte, cu cât mai multe culori. Foile vor fi așezate pe asfalt, iar copiii vor ținti foile cu baloane cu apă astfel încât culorile să fuzioneze între ele. Foile se lasă la uscat, iar copiii vor căuta să identifice forme în amestecul de culori. Se poate realiza și cu carioci, dar trebuie să fie de foarte bună calitate, de preferat speciale.

Concluzie-Ce este totuși Educația Outdoor?

În sens larg pot spune ca Educația Outdoor reprezintă procesul educațional, indiferent de subiectul predat/învățat, care are loc într-un cadru natural iar în sensul restrâns reprezintă suma acțiunilor întreprinse de personalul calificat (formatori, profesori, instructori), într-un mediu natural/sălbatic, folosind metode experiențiale, pentru a produce schimbări la nivelul abilităților fizice, intra și interpersonale și al comportamentului față de mediu, în rândul participanților.

Bibliografie:

- Manual de educație outdoor, Lifelong Learning Programme, ANPCDEFP, București, 2010- 2012.

II.Exemple de bună practică educațională din învățământul primar și preșcolar

II.1. Limbă și comunicare

Propunător: VÎRTOSU CONSTANȚA

Școala Gimnazială „Mihail Sadoveanu” Galați

Clasa: a III-a B

Componentele de dezvoltare vizate: dezvoltare cognitivă și socio-emoțională

- Sesizarea unor regularități ale limbii (observarea unor mărci specifice-gen, număr);
- Cooperarea în grup și dezvoltarea abilităților de ascultare activă;

Durata activității: 45 de minute

Titlul activității: *Vânătoare de substantive*

Scopul: consolidarea noțiunii de substantiv prin experiențe de învățare de tip outdoor

Obiective operaționale:

- să recunoască substantivele în situații date;
- să deosebească substantivele comune de cele proprii;
- să identifice substantive din natură, după gen și număr date;
- să colaboreze în grup pentru finalizarea sarcinilor.

Strategia didactică:

Metode didactice: conversația, explicația, demonstrația, jocul didactic

Mijloace de învățământ:

Echipament necesar: -

Materiale necesare: jetoane, coșulețe, coli A3, markere, dispozitiv cu cameră foto, medalii;

Mod de organizare: pe echipe

Resurse financiare (dacă este cazul):-

Resurse bibliografice/web: <https://ghiduri.educd.ro/educa%C8%9Bie-outdoor>

Locul de desfășurare a activității: în curtea școlii

Necesar de documente: programa școlară, planificarea calendaristică/proiectarea unității

Descrierea activității:

Activitate premergătoare: pregătirea materialelor, organizarea clasei;

Organizarea spațiului: delimitarea spațiului, asigurarea condițiilor optime în spațiul destinat desfășurării activității (aranjarea meselor de lucru, distribuirea materialului), eliminarea oricărui risc privind siguranța copiilor;

Explicarea regulilor:

Regulile variantelor jocului:

1. La semnalul dat de fluier, elevii împărțiți în două echipe pornesc în căutarea și strângerea jetoanelor distribuite în spațiul destinat desfășurării activității, conform sarcinii primite (câte 15 substantive comune/proprie). Fiecare echipă primește un coșuleț în care colectează jetoanele. Căutarea durează 10 minute, până la auzul alarmei de telefon, moment în care elevii se opresc, aduc coșulețele și notează substantivele găsite pe postere. Câștigă echipa care a găsit toate jetoanele cu substantive potrivite în timpul alocat sarcinii;

2. Copiii împărțiți în șase echipe, se așază la mese și găsesc câte cinci substantive în mediul apropiat, conform sarcinii primite: masculin - singular/plural, feminin - singular/plural, neutru - singular/plural. Își aleg un membru care să scrie pe poster răspunsurile la sarcina a doua. Câștigă echipa cu cele mai multe „trofee” adunate (răspunsuri corecte).

Pașii activității propriu-zise:

1. *Să pornim la vânătoare!*

- recunoașterea substantivelor comune și proprii sugerate de imaginile de pe jetoane și colectarea acestora în coșulețe;
- scrierea lor pe postere, verificarea și stabilirea câștigătorilor;

2. *Trofee...din natură!*

- identificarea a cinci substantive în mediul înconjurător, conform sarcinii primite (masculine - singular/plural, feminine - singular/plural, neutre - singular/plural), prin lucru colaborativ;
- verificarea răspunsurilor și desemnarea echipei câștigătoare;

Încheierea activității de grup:

- Acordarea medaliilor „Vânători iscusiți” câștigătorilor rundelor 1 și 2;
- Câte unul, pe cărare! - revenirea în sala de clasă;

Etapa individuală de reflecție privind activitatea:

Reflecție elevi:

- Care a fost sarcina?
- Ce ți-a trecut prin minte înainte de a porni la vânătoare?
- Ce provocări/dificultăți ai întâmpinat? Cum puteai evita aceste probleme?
- Cum ți s-a părut această experiență de învățare? Ce ai învățat din ea?

Reflecție profesor:

Activitatea a înlesnit contactul cu natura, învățarea prin joc, corelațiile interdisciplinare (științe, civică, joc și mișcare), solicitând și abilitățile motrice ale copiilor. Cu puține materiale, s-a putut realiza o altfel de abordare, agreată de copii. În sala de clasă, cu o fișă de lucru, activitatea ar fi fost monotona. Cu toate că nu a fost o zi însorită, elevii au transmis că și-ar mai dori astfel de „ieșiri”. Este important să vrem să ieșim din sala de clasă!

Evaluarea activității:

Experiența de învățare a fost distractivă și relaxantă. Copiii au participat cu interes, dorind să fie câștigători. Comunicarea a fost naturală, spontană, ceea ce a determinat o colaborare bună în lucrul pe echipe, angajarea cu responsabilitate în rezolvarea sarcinilor și finalizarea lor cu succes. Obiectivele activității au fost îndeplinite, învățarea devenind mai facilă, mai plăcută. Activitatea în aer liber a contribuit la dezvoltarea cognitivă, socio-emoțională și psiho-motrică a elevilor.

Anexa- Imagini din timpul activității

Spaziul de desfășurare a activității

Echipele rundei I

La vânătoare

Vânătoare de substantive

Câștigători-Runda 1

3B-VIRTOSU C.

Premierea

Câte unul, pe cărare...

Revenirea în sala de clasă

Vîrtosu Constanța/Șc. Gimn., „Mihail Sadoveanu” Galați

Propunător: Miloșovici Marina-Violeta

Școala: Școala Gimnazială Nr. 1 Hoceni/ Structura Bărboși

Clasa: a II-a

- **Componentele de dezvoltare vizate: Dezvoltarea abilităților de învățare prin activități desfășurate în aer liber**

Durata activității: 30 minute

Titlul activității: În grădina cu cuvinte

Scopul: formarea competențelor de scriere corectă a cuvintelor ce conțin grupuri de vocale

Obiective operaționale:

O1- să formeze cuvinte cu silabele date;

O2- să identifice grupurile de vocale din cuvintele descoperite;

O3- să scrie corect cuvinte ce conțin grupurile de litere învățate pe folia întinsă;

O4- să găsească cuvinte din mediul înconjurător care să conțină grupurile de vocale: ea, ia, ie, oa, ua, uă

Strategia didactică:

Metode didactice: conversația, explicația, citirea selectivă, exercițiul, observația, învățarea prin descoperire

Mijloace de învățământ:

Echipament necesar: folie alimentară ca suport de scris, markere, două mese, pătură

Materiale necesare: plicuri, jetoane cu silabe, fișe cu ghicitori, carioci, cârlige, pixuri, fișe de lucru

Mod de organizare: individual, pe grupe

Resurse financiare (dacă este cazul):

Resurse bibliografice: <https://ghiduri.educared.ro/educa%C8%9Bie-outdoor>

<https://educoco-educare.blogspot.com/2017/12/outdoor-education.html>

Locul de desfășurare a activității: grădina școlii

Necesar de documente:

Descrierea activității:

Activitate premergătoare: La prima ora de Comunicare în limba română se predă conținutul nou, "Scrierea corectă a cuvintelor ce conțin grupurile de litere ea, ia, ie, oa, ua, uă", unde elevii descoperă în textul studiat cuvinte ce conțin aceste grupuri de litere, le despart în silabe, formează cuvinte cu acestea, alcătuiesc propoziții, scriu după dictare. A doua oră se continuă fixarea noilor cunoștințe în clasă, 20 de minute și în grădina școlii, 30 de minute.

Organizarea spațiului: se pregătește suportul de scris din folie alimentară între barele porților de fotbal, se așază cele două bănci într-o parte și alta a suportului de scris, într-un copac, pe crengi, se agață cu cârlige de rufe jetoanele cu silabe și plicurile cu ghicitori;

Explicarea regulilor: După realizarea activității în clasă, elevii se așază în rând și se deplasează în grădina școlii. Odată ajunși acolo se vor așeza pe pătura pregătită și vor asculta sarcinile de lucru.

Pașii activității propriu-zise:

Pasul 1- elevii se așază pe păturică pentru a li se explica în ce constă activitatea;

Pasul 2- se culeg plicurile cu ghicitori și jetoanele cu silabe din copaci ;

Pasul 3- se caută răspunsurile la ghicitori și se alcătuiesc, în grup, cuvinte cu silabele de pe jetoane, așezându-le pe mese;

Pasul 4- se scriu cuvintele pe folia alimentară cu carioca și se identifică grupurile de litere învățate;

Pasul 5- elevii revin la mese și primesc o nouă sarcină, rezolvarea fișelor;

Pasul 6- copiii vor trebui să descopere în mediul înconjurător cuvinte ce conțin grupurile de litere învățate și le vor scrie pe folie, apoi vor alcătui cu ele propoziții;

Încheierea activității de grup: elevii se așază în cerc și vor juca ”Jocul silabelor”

Etapa individuală de reflecție privind activitatea: Elevii își vor spune părerea despre activitatea realizată în afara clasei, aducând două argumente pro sau contra.

Evaluarea activității: elevii au trecut de rigiditatea sălii de clasă și au participat cu încredere și curaj la realizarea tuturor sarcinilor de lucru, au fost dezinvolți, au comunicat, s-au sfătuit, dar au respectat regulile impuse. În urma activității și-au însușit mult mai ușor cuvinte ce conțin grupurile de vocale învățate.

CLASA: Pregătitoare

DISCIPLINA: Comunicare în limba română

UNITATEA TEMATICĂ: „Flori pentru mama”

SUBIECTUL LECȚIEI: „Legenda ghiocelului”

FORMA DE REALIZARE: Activitate integrată

TIPUL LECȚIEI: Comunicare, însușire de noi cunoștințe

LOCUL DESFĂȘURĂRII: Parcul Măgura

SCOPUL: Cultivarea sentimentelor estetice și crearea unor stări emoționale în urma contactului direct cu frumusețile și farmecul naturii

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

Comunicare în limba română.

O1- să asculte cu atenție „Legenda ghiocelului”;

O2- să identifice personajele principale ale poveștii (Zapada, Iarba, Macul,Vioreaua, Floarea-soarelui, Ghiocelul);

O3- să alcătuiască propoziții cu cuvintele de pe jetoanele cu ghiociei (amărât, înduioșat, veșmântul, recunoștință);

O4- să formuleze întrebări și răspunsuri în propoziții clare, corecte demonstrând receptarea conținutului poveștii, având ca suport imagini;

Matematică și explorarea mediului

O5- să precizeze caracteristicile specifice anotimpului primăvara, pe baza imaginilor, a textului și a cunoștințelor anterioare;

O6- să numere ghiociei adunați în coșulețe;

O7- să efectueze operații de adunare și scădere în centrul 0-10 cu ghiociei din coșulețe;

O8- să enumere părțile componente ale ghiocelului;

Arte vizuale

O9- să deseneze ghiociei pe asfalt;

Muzică și mișcare

O10- să cânte cântece despre primăvară;

STRATEGIA DIDACTICĂ:

Metode și procedee: conversația, exercițiul, explicația, observația, jocul didactic, aprecierea verbală, evaluarea orală.

Forme de organizare: frontal, individual, grupe,echipe.

Resurse materiale: planșă cu anotimpul de primăvară, imagini cu legenda ghiocelului, cartea cu legenda ghiocelului, ghiociei, jetoane care conțin imagini cu ghiociei, coșulețe, mingi, cretă colorată.

Resurse temporale: 90 de minute

BIBLIOGRAFIE:

- Molan, V.- „Didactica disciplinelor Comunicare în limba română și Limba și Literatura română din învățământul primar”, Editura Miniped, București, 2014
- soft educațional: „O calatorie distractiva prin clasa pregătitoare”, www.edituraedu.ro, 2016
- Programa școlară pentru clasa pregătitoare, Nr. 3418/19.03.2013

1. PREGĂTIREA ACTIVITĂȚII

Voi purta o discuție cu elevii referitoare la activitatea ce se va desfășura astăzi și le voi prezenta câteva informații despre locația aleasă. Astăzi vom face diferite activități în Parcul „Măgura” din orașul nostru care a fost declarat în 2004 rezervație naturală pentru 88 de hectare. Le voi comunica elevilor că în parc se află flori, mulți brazi și fagi de peste 150 de ani, ce impresionează nu doar prin durata de viață, ci și prin înălțimi de peste 50 de metri. Aici se pot vedea mistreți, vulpi și urși, iar primăvara în pădurea din parc viața se manifestă cu întregul său potențial. Parcul cuprinde „Centrul de tratament balnear”, care a fost inaugurat în 2009, „Centrul de informare turistică”, având în componența sa două piscine în aer liber, șapte izvoare minerale cu proprietăți terapeutice, un teren de fotbal cu o pistă de atletism, un abac uriaș cu bile multicolore pentru școlarii care doresc să-și verifice cunoștințele de aritmetică, precum și două spații de joacă minunate pentru copii. După ce vor vizita obiectivele enumerate mai sus, elevii se vor așeza comod pe păturele și băncuțe pentru buna desfășurare a activității.

2. DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

După ce s-au așezat comod toți elevii, prezint o planșă cu imaginea primăverii și le spun două ghicitori despre primăvară și ghiocel.

„ Ziua se mărește,/ Zăpada se topește,/Grădina a-nverzit,/Ce anotimp a sosit?”(Primăvara)

„Eu alung iarna din țară,/Și-aduc dulcea primăvară,/Sunt micuț și frumușel,/Și mă

cheamă ...”(Ghiocel)

Voi purta o discuție cu privire la schimbările din natură în anotimpul primăvara.

- Cum este vremea?
- Care sunt semnele sosirii primăverii?
- Ce flori ați observat aici?
- Ce culoare are și cum este numit ghiocelul?
- Ce alte flori de primăvară mai cunoașteți?
- Ce sărbătorim pe 1 Martie?
- Dar pe 8 Martie?

Se anunță subiectul lecției și obiectivele.

Astăzi, la ora de Comunicare în limba română, vă voi citi „Legenda ghiocelului”, vom discuta despre primăvară, despre primele flori ce apar în acest anotimp, veți afla de ce ghiocelul este vestitorul primăverii, îl vom observa, analiza și desena. Veți formula întrebări și răspunsuri în legătură cu textul și veți număra și calcula câți ghioceli se află în coșulețe cu ajutorul abacului uriaș din parc. Elevilor li se explică ce este o legendă și ce este un abac. Voi citi „Legenda ghiocelului” model, iar pe parcursul citirii, expun imagini în ordinea cronologică cu legenda și explic elevilor cuvintele noi întâlnite. Elevii vor face propoziții cu ele.

amărâtă=tristă

înduioșat= emoționat

veșmântul=haină

recunoștință=mulțumire

Pentru a verifica înțelegerea textului, voi folosi jocul „Aruncă și răspunde“.Elevii vor fi așezați pe iarbă, față în față, iar cel care va începe jocul va trebui să adreseze o întrebare colegului din fața lui, aruncându-i mingea. Cel care primește întrebarea trebuie să răspundă corect, iar în cazul în care nu cunoaște răspunsul, va răspunde elevul care a formulat-o sau un alt copil din altă grupă. Pentru a-i ajuta să pună cât mai multe întrebări, voi agăța pe ramurile unor copăcei imagini cu legenda citită.

Activitatea va continua cu împărțirea elevilor în două echipe și strângerea ghiocelilor din poenița de la marginea parcului. Ghiocelii strânși de fiecare copil vor fi puși într-un coșuleț și vor fi numărați de câte un reprezentant desemnat de fiecare echipă. După ce voi împărți florile în mod egal echipelor, elevii vor avea ca sarcină de lucru să formeze buchețele de câte trei sau cinci ghioceli și să prezinte părțile componente ale ghiocelului.

Pentru activitatea de matematică le voi propune elevilor, jocul „Șotronul matematic”. Din fiecare echipă vor veni câte cinci copii, care trebuie să parcurgă traseul șotronului fără să calce liniile acestuia. Fiecare copil va avea un obiect pe care va trebui să îl arunce pe unul din pătratele desenate, începând cu numărul unu. Dacă obiectul va rămâne pe numărul unu, fără să părăsească chenarul respectiv, elevul va executa săriturile de la numărul unu până la zece și înapoi. În momentul când copilul se întoarce, acesta se va opri la pătratul unde este obiectul, îl va lua și va efectua exercițiul scris în căsuța șotronului. Dacă un copil calcă în afara chenarului, acesta nu va trece la nivelul următor, fiind înlocuit de un alt copil din echipa adversă. Jocul se termină atunci când fiecare copil ales de echipă reușește să parcurgă traseul complet dus-întors până la numărul zece și efectuează corect toate exercițiile de pe pătratele șotronului. Elevii se pot ajuta de abacul gigantic din parc pentru efectuarea calculelor.

3. INCHEIEREA ACTIVITĂȚII

Activitatea se va încheia prin realizarea unor desene minunate cu ghiocei. Fiecare elev va primi cretă colorată și va trebui să deseneze un ghiocel sau un buchet de ghiocei. Toate desenele vor fi premiate cu diplome, iar copiii vor fi serviți cu bomboane de ciocolată și limonadă. Se fac aprecieri verbale, colective și individuale asupra întregii activități. În drum spre casă, se vor cânta cântecele „Primul ghiocel”, „Vine, vine, primăvara” și „Când am fost noi la pădure”.

Imagini din timpul activităților

Avantajele învățării experiențiale în activități de tip outdoor în învățământul primar

Profesor învățământ primar, Dascălu Silvia
Școala Gimnazială Mihail Sadoveanu, Galați

”Pe copil îl educă tot ce îl înconjoară: câmpul, pădurea, râul, marea, munții, rândunelele, cucul. Faceți tot posibilul ca și copiii dumneavoastră să iubească tot ce-i înconjoară, pentru că fără dragostea față de natură și animale omul nu poate să simtă din plin, ceea ce numim, cu cel mai minunat dintre, cuvinte-viața.”

(C. MIHĂESCU)

Rezumat:

Activitățile outdoor sunt definite ca fiind experiențe de învățare în aer liber, într-un cadru natural limitat, atent ales, corespunzător obiectivelor demersului didactic. Ele se pot organiza la diferite discipline și în moduri variate precum: activități sportive, vizite, drumeții, jocuri, activități agricole, experimente, momente din lecții, ateliere de creații, ș.a.

Cadrul didactic care desfășoară activități outdoor este înzestrat cu diferite calități și respectă anumite etape în proiectarea și realizarea acestor experiențe de învățare..

Conținutul următor prezintă avantajele educației outdoor, a învățării experiențiale și exemple de activități outdoor care se pot desfășura la diferite discipline școlare.

Activitățile outdoor presupun valorificarea posibilităților de utilizare a cadrului natural prin strategii diversificate, ca spațiu de învățare și formarea a competențelor la școlari. Aceste activități pot fi desfășurate cu elevii sub forma unor ateliere de creație, lecții sau momente din lecții în natură, activități sportive, excursii, jocuri diverse, acțiuni practic-gospodărești etc.

Activitățile sportive din aer liber sprijină dezvoltarea psihică a copilului, contribuie la formarea emoțională, conturează temperamentul și atitudinile întărind astfel afirmația tematică a specialiștilor, *„educația fizică este fiziologică prin natura exercițiilor sale, pedagogică prin metodă, biologică prin efectele sale și socială prin organizare și activitate, în centrul căreia stă omul.”*

Este binecunoscut faptul că mișcarea ne revigorează, ne sprijină în afirmarea

demnității prin jocuri competitive de echipă, formează spiritul de fair-play, un corp sănătos și contribuie la integrarea în colectiv și la îmbunătățirea comportamentului. Mai mult decât atât sportul îi stimulează copilului motivația, voința, convingerile și îi dezvoltă stima de sine.

Învățământul actual are la bază formarea unor competențe transferabile, abordarea interdisciplinară a conținuturilor și implicarea elevilor în propria instruire, profesorul devenind mentorul, partenerul lor în demersul de învățare.

În cadrul activităților outdoor, profesorul trebuie:

- să-și planifice cu atenție activitatea în funcție de obiectivele urmărite și spațiul potrivit având în vedere contactul nemijlocit cu materialele din natură și strategia didactică corespunzătoare, diversificată;
- să joace rolul unui mentor, să inițieze activitatea și să le permită elevilor să învețe prin descoperire, să lucreze singuri;
- să dețină abilitatea de orientare în spațiu și de a-și ghida elevii;
- să fie capabil de inițiativă, măiestrie și curaj, un exemplu pentru micuți;
- să stimuleze inițiativa, talentul, dăruirea, dorința de cunoaștere și reușita;
- să solicite elevilor feedback pentru activitatea desfășurată;

Activitățile outdoor cuprind cele patru competențe fundamentale din cadrul noii educații a învăța să cunoști (să știi), a învăța să faci, a învăța să trăiești împreună cu ceilalți și a învăța să fii.

Educația outdoor are la bază învățarea în aer liber, învățarea experiențială, care presupune ieșirea din rutina sălii de clasă și implică patru mari acțiuni: a simți, a privi, a gândi și a face.

Învățarea experiențială prezintă următoarele avantaje:

- contribuie la îmbunătățirea rezultatelor școlare;
- stimulează relațiile de grup, colaborarea, cooperarea și socializarea;
- completează educația formală;
- contribuie la educația pentru sănătate;
- implică elevii în activități practice/concrete;
- stimulează autocunoașterea și autoevaluarea ;
- presupune experiențe inedite în aer liber;
- contribuie la formarea stimei de sine și a disciplinei;
- impune stimularea abilităților de comunicare;
- oferă oportunități de integrare socială, în grup de dezvoltare personală și de promovare a talentelor;

- promovează gestionarea emoțiilor;
- dezvoltă diverse aptitudini;
- stimulează interesul de a participa la sarcini inedite;
- formează orientarea în spațiu și dezvoltă diverse competențe specifice.

Activitățile outdoor se pot desfășura la oricare dintre disciplinele școlare.

În cadrul disciplinei de *Comunicare în limba română* se pot organiza activități în aer liber astfel:

- dramatizarea / citirea pe roluri a textului studiat în clasă;
- schimbarea finalului unei povești / a unui text lecturat în clasă;
- inițierea unui dialog tematic dintre o pasăre și o frunzuliță din copac;
- compunerea unui text oral pornind de la un element natural: o frunză, o insectă, ș.a.
- vânătoarea de adjective/ de substantive având la bază elementele naturale din spațiul dat;
- identificarea de obiecte a căror denumiri să conțină: un anumit număr de silabe, de consoane, un anumit sunet inițial ș.a.;
- scrierea unor cuvinte, mesaje tematice scurte cu pietre, cretă, frunze, castane ș.a.
- compuneri de poezii, ghicitori pornind de la elemente naturale, ș.a.

La *Matematică și explorarea mediului* pot fi realizate activități outdoor de tipul:

- formarea unor mulțimi de elemente naturale: pietre, frunze, crenguțe..., punerea în corespondență cu cifra corespunzătoare, compararea acestora folosind simboluri de relație (<, >, =)
- compuneri de probleme după elementele naturale date;
- vânătoarea de numere: identificarea unor numere distribuite pe copaci, gard, după cerințe date, exemplu: cel mai mare număr par de două cifre, ...;
- distribuirea de jetoane cu numere la elevi, iar micuții vor răspunde la comenzi : elevii cu numerele pare un pas în față, numerele impare, în spatele copacului, ș.a.;
- calcul scris cu creta sau cu bățul în nisip;
- măsurarea curții școlii;
- formarea anumitor figuri geometrice din elevi sau elemente naturale;
- clasificarea elementelor naturale după criterii date: formă, mărime, culoare, ș.a.
- distribuirea elementelor naturale (frunze, flori, pietre) după anumite poziții spațiale: așază o castană sub frunză, la al șaselea copac, ș.a.;

La *Științe ale naturii*:

- pot fi observate: fenomenele naturii, ploaie, ninsoare, vânt, ș.a., circuitul apei în

natură;

- participarea la lucrări agricole pentru fixarea cunoștințelor despre plante;
- hrănirea păsărilor și construirea de căsuțe ;
- vizite și excursii: grădini botanice , ZOO, ș.a.
- clasificarea viețuitoarelor pe categorii: insecte, păsări, animale;
- clasificarea plantelor folosind jetoane, ș.a.

BIBLIOGRAFIE:

1. [http://www.tribunainvatamantului.ro/educatia-outdoor-o-necesitate-sau-o-provocare-pentru-actualul](http://www.tribunainvatamantului.ro/educatia-outdoor-o-necesitate-sau-o-provocare-pentru-actualul-sistem-de-invatare) sistem de învățământ
2. Analele Universității “Constantin Brâncuși” din Târgu Jiu, Seria Științe ale Educației, Nr. 2/2009-pag. 65
3. <https://iteach.ro/experientedidactice/activitati-outdoor-in-gradinite-exemple>
4. <https://www.didactic.ro/materiale-didactice/cautare?dosearch=true&type=material&search=activitati%20outdoor&page=1>

MODELE DE BUNE PRACTICI ÎN DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR DE COMUNICARE ALE ELEVILOR

Prof. înv. primar Schuhmann Monica- Elisabeta,

Colegiul Național Bănățean Timișoara

Competențele de comunicare reprezintă un aspect crucial al dezvoltării copiilor în ciclul primar. Abilitatea de a comunica eficient influențează succesul academic al elevilor, relațiile lor interpersonale și capacitatea de a se integra în societate. În acest referat, ne propunem să explorăm modele de bune practici în dezvoltarea competențelor de comunicare la elevii din ciclul primar, evidențiind metode și strategii eficiente care pot fi implementate în școli.

Modele de Bune Practici în Dezvoltarea Competențelor de Comunicare:

1. Promovarea dialogului și dezbaterii în clasă:

- În cadrul lecțiilor, profesorii pot promova dialogul și dezbaterile între elevi pentru a încuraja comunicarea activă și exprimarea liberă a ideilor.
- Folosirea tehnicilor de dezbateri structurate în cadrul unor subiecte relevante pentru copii poate stimula gândirea critică și argumentația într-un mod constructiv.

2. Jocuri de rol și teatru:

- Jocurile de rol și activitățile de teatru oferă elevilor oportunități de a-și dezvolta abilitățile de comunicare verbală și non-verbală într-un mod creativ și interactiv.
- Prin interpretarea diferitelor roluri și situații, elevii își pot îmbunătăți empatia și înțelegerea perspectivei celorlalți.

3. Proiecte de grup și colaborare:

- Proiectele de grup și colaborarea în echipă sunt exemple practice care îi ajută pe elevi să învețe să comunice eficient, să-și împartă ideile și să-și rezolve problemele împreună.
- Lucrul în echipă stimulează cooperarea și construirea relațiilor pozitive între elevi, promovând încrederea și respectul reciproc.

4. Învățarea prin experiență și activități practice:

- Organizarea unor activități practice și experiențe de învățare în afara sălii de clasă poate oferi elevilor contexte reale pentru a-și aplica abilitățile de comunicare.
- Vizitele la muzee, excursiile sau interacțiunea cu comunitatea locală sunt modalități excelente de a încuraja comunicarea și interacțiunea socială în afara mediului academic tradițional.

5. **Promovarea asertivității și a ascultării empatică:**

- Învățarea asertivității și ascultarea empatică sunt abilități esențiale în comunicare. Elevii pot fi învățați să-și exprime opinia într-un mod respectuos și să fie deschiși la ideile și sentimentele celorlalți.
- Promovarea unui climat de clasă bazat pe respect reciproc și înțelegere poate crea un mediu propice pentru dezvoltarea acestor competențe.

6. **Utilizarea tehnologiei în educația digitală:**

- Integrarea tehnologiei în procesul educațional poate fi o modalitate eficientă de a stimula comunicarea și colaborarea între elevi.
- Platformele online, aplicațiile educaționale și proiectele digitale pot facilita comunicarea între elevi și pot oferi un spațiu pentru exprimarea ideilor și feedback-ul constructiv.

Dezvoltarea competențelor de comunicare la elevii din ciclul primar este esențială pentru succesul lor în școală și în viața de zi cu zi. Prin implementarea modelelor de bune practici menționate anterior, școlile pot crea un mediu de învățare stimulat și susținător, în care elevii pot să-și dezvolte abilitățile de comunicare într-un mod integrat și eficient.

Bibliografie:

1. **Popescu, A. (2019).** Educația Comunicativă în Școală: Abordări și Strategii. Editura Didactică și Pedagogică.
2. **Ionescu, D. (2020).** Dezvoltarea Competențelor de Comunicare la Elevii din Ciclul Primar. Editura Universitară.
3. **Andrei, C. (2018).** Comunicare și Colaborare în Învățarea Bazată pe Proiecte. Editura Polirom.
4. **Gheorghiu, M. (2017).** Tehnologia Educațională în Dezvoltarea Competențelor de Comunicare. Editura Ars Docendi.
5. **Constantinescu, R. (2019).** Promovarea Asertivității și a Ascultării Empatice în școală.

DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR DE COMUNICARE ALE ELEVILOR DIN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR-MODALITĂȚI

Prof. înv.primar Tămaș Ramona
Colegiul Național Bănățean, Timișoara

Dezvoltarea competențelor de comunicare la elevii de 11-12 ani este un aspect esențial al educației, având un impact profund asupra succesului lor academic și personal. În această perioadă de tranziție și creștere, elevii încep să își definească identitatea și să interacționeze într-o varietate de contexte sociale și educaționale. În acest referat, ne propunem să explorăm importanța și modalitățile de dezvoltare a competențelor de comunicare la această grupă de vârstă.

La vârsta de 11-12 ani, elevii se confruntă cu noi provocări și oportunități în ceea ce privește comunicarea.

Dezvoltarea unor abilități de comunicare eficiente este esențială pentru:

Relațiile interpersonale: Elevii încep să se implice în relații mai complexe cu colegii de școală, prietenii și familia. Abilitățile de comunicare le permit să stabilească relații sănătoase, să își exprime gândurile și sentimentele și să gestioneze conflictele într-un mod constructiv.

Succesul academic: Comunicarea eficientă este esențială pentru învățare și succesul academic. Elevii trebuie să poată comunica clar și coerent în cadrul discuțiilor în clasă, să își expună ideile și să își argumenteze punctele de vedere.

Dezvoltarea personală: Abilitățile de comunicare contribuie la dezvoltarea încrederii în sine, a empatiei și a rezilienței emoționale la elevi. Capacitatea de a comunica eficient le permite să își exprime nevoile și aspirațiile și să își construiască o identitate solidă.

Modalități de Dezvoltare a Competențelor de Comunicare

Dezvoltarea abilităților de ascultare activă: Elevii ar trebui să fie învățați să asculte cu atenție și să înțeleagă perspectivele celorlalți în timpul conversațiilor și discuțiilor în clasă. Activități precum jocurile de rol, discuțiile în perechi și exercițiile de întrebare-răspuns pot îmbunătăți abilitățile lor de ascultare activă.

Învățarea abilităților de exprimare verbală: Elevii trebuie să fie încurajați să își exprime ideile și sentimentele în mod clar și coerent. Exercițiile de dezbateră, prezentările orale și scrierea esecilor sunt modalități eficiente de a îmbunătăți abilitățile lor de exprimare

verbală.

Dezvoltarea competențelor de comunicare la elevii din ciclul primar este esențială pentru succesul lor în școală și în viața de zi cu zi. Prin implementarea modelelor de bune practici menționate anterior, școlile pot crea un mediu de învățare stimulat și susținător, în care elevii pot să-și dezvolte abilitățile de comunicare într-un mod integrat și eficient.

Dezvoltarea abilităților de comunicare non-verbală: Înțelegerea limbajului non-verbal este la fel de importantă ca și cea a limbajului verbal. Elevii ar trebui să fie educați să recunoască și să interpreteze corect expresiile faciale, tonul vocii și limbajul corpului în interacțiunile sociale.

Promovarea colaborării și lucrului în echipă: Activitățile de grup și proiectele colaborative oferă elevilor oportunități de a lucra împreună și de a comunica eficient pentru a atinge obiective comune. În acest proces, ei învață să își împartă ideile, să negocieze soluții și să rezolve problemele în echipă.

Exerciții de rezolvare a conflictelor: Elevii ar trebui să fie învățați să gestioneze conflictele într-un mod constructiv și respectuos. Exercițiile de rol-play și discuțiile mediate de profesor pot ajuta elevii să învețe strategii de rezolvare a conflictelor și de comunicare eficientă în situații tensionate.

Dezvoltarea competențelor de comunicare la elevii de 11-12 ani este esențială pentru succesul lor pe termen lung în diverse aspecte ale vieții. Educația trebuie să fie centrată pe furnizarea de oportunități de practică și feedback pentru a îmbunătăți abilitățile de comunicare ale elevilor. Prin abordări creative și adaptate la nevoile specifice ale acestor grupe de vârstă, putem contribui la formarea unei generații de comunicatori eficienți și conștienți.

Dezvoltarea competențelor de comunicare în această etapă a vieții lor poate influența în mod pozitiv relațiile cu colegii, relațiile cu adulții, performanța școlară și dezvoltarea personală și socială în ansamblu. O comunicare eficientă le permite să își exprime gândurile, sentimentele și nevoile într-un mod clar și respectuos, să își dezvolte empatia și să își îmbunătățească relațiile interpersonale.

Bibliografie

Popescu, D. (2018). Competențe de comunicare în educația timpurie. Editura Didactică și Pedagogică.

Ionescu, M. (2020). Abilități de comunicare în învățământul primar: teorie și practică. Editura Universitară.

Ministerul Educației și Cercetării. (2019). Curriculum Național pentru Învățământul Primar.

Stan, A., & Georgescu, R. (2017). Dezvoltarea competențelor de comunicare la elevii de vârstă școlară. Editura Polirom.

**Planul-cadru pentru învățământul primar. Ministerul Educației și Cercetării.

II.2. Matematică și Științe ale Naturii

Propunător: prof. înv. primar Antohe Gina

Școala Gimnazială Numărul 28 Galați

Clasa: ID

➤ **Componentele de dezvoltare vizate:**

3.1. Rezolvarea de probleme prin observarea unor regularități din mediul apropiat;

4.1. Formularea rezultatelor unor observații, folosind câțiva termeni științifici, reprezentări prin desene și operatorii logici „și”, „sau”, „nu”;

➤ **Durata activității:** 40 minute

➤ **Titlul activității:** *Povestea unei plante*

➤ **Scopul:** *consolidarea competențelor de lucru în echipă, stimularea interesului pentru explorarea și observarea elementelor din mediului înconjurător;*

➤ **Obiective operaționale:**

- să denumească părțile componente ale unei plante;
- să precizeze rolul fiecărei părți componente în creșterea și dezvoltarea plantei;
- să ordoneze etapele de creștere a unei plantei;
- să identifice factorii de mediu care pot influența dezvoltarea plantelor;

➤ **Strategia didactică:**

- **Metode didactice:** conversația, explicația, exercițiul, jocul didactic,;
- **Mijloace de învățământ:**
- **Echipament necesar:-**
- **Materiale necesare:** planșe, jetoane, coli colorate, markere, sfoară, cârlige, patafix,
- **Mod de organizare:** frontal, individual, pe echipe

- **Resurse financiare:-**

- **Resurse bibliografice:**

<https://rocnee.eu/index.php/dcee-oriz/curriculum-oriz/programe-scolare-front/programe-scolare-in-vigoare>

- *OMEN 3418_MATEMATICA_STIINTE_CLS I_II.pdf*
- <https://ghiduri.educred.ro/educa%C8%9Bie-outdoor>

- **Locul de desfășurare a activității:** grădina din curtea școlii

- **Necesar de documente:** programa școlară în vigoare, planificarea calendaristică, detalierea unității de învățare, proiectul activității outdoor;

Descrierea activității:

Activitate premergătoare: cadrul didactic pregătește materialele necesare desfășurării în condiții optime a activității planificate și organizează colectivul de elevi;

Se vor valorifica observațiile pe care le-au notat elevii ca urmare a realizării experimentului cu boabele de fasole puse la încolțit.

Activitatea a început în clasa prin rezolvarea un exercițiu individual care a condus spre formarea echipelor de lucru. Fiecare elev a efectuat o operație de adunare sau de scădere primită pe o fișă, a rotunjit rezultatul obținut, iar în curte s-a așezat pe băncuța care avea același număr cu cel obținut prin rotunjirea rezultatului.

Organizarea spațiului: profesorul delimitează spațiul, asigură condițiilor optime în această zonă pentru a desfășura eficient activitatea, dar și pentru a asigura siguranța copiilor, distribuie materialele, marchează echipele și simbolurile acestora;

Explicarea regulilor:

- Se vor explica elevilor regulile de comportament care trebuie respectate pe parcursul desfășurării activității în aer liber (să nu alerge, să nu vorbească pe un ton ridicat, să nu împingă colegii, să colaboreze în cadrul echipei);
- Se prezintă pe scurt activitatea ca fiind o întrecere între echipele florilor de primăvară numită „Povestea unei plante” și urmărește valorificarea cunoștințelor despre plante însușite de elevi în cadrul orelor de matematică și explorarea mediului. Întrecerea cuprinde 4 provocări, iar finalizarea corectă a acestora va aduce puncte fiecărei echipe.
- Se vor oferi explicații clare și complete pentru fiecare sarcină de lucru primită, dar și sprijin suplimentar dacă este necesar.
- Se va reaminti importanța colaborării în cadrul echipei, a implicării tuturor membrilor în rezolvarea sarcinilor primite, utilizarea unui limbaj prietenos și a unui ton scăzut în timpul lucrului.

Pașii activității propriu-zise: Povestea unei plante

1. **Formarea echipelor:** se vor forma 4 echipe de câte 5-6 elevi elev ale căror simboluri vor fi flori de primăvară: „Echipa lalelelor”, „Echipa brândușelor”, „Echipa ghioceilor” și „Echipa narciselor”.

2. **Desfășurarea propriu-zisă a activității**

 Provocarea nr. 1- Descoperiți cuvântul secret ordonând descrescător numerele date.

TULPINĂ

RĂDĂCINĂ

FRUNZE

SEMINȚE

- *Ce denumesc aceste cuvinte?*
- *Care sunt părțile componente ale unei plante?*

 Provocarea nr. 2- Spune ce rol are?

Câte un reprezentant de la fiecare echipă va extrage un bilet, va citi informația scrisă și va trebui să identifice partea plantei care este descrisă.

- Rădăcina- Fixează planta în pământ și absoarbe apa cu substanțele

hrănitoare;

- Tulpina- Susține frunzele, florile și fructele și transportă apa de la rădăcină spre frunze și apoi în toată planta;
- Frunza- Are rol în prepararea hranei și este numită bucătăria plantei.
- Floarea- Din ea se formează fructele și semințele.
- Semințele – Are rol în înmulțirea plantelor.

✚ Provocarea nr. 3- Așază imaginile în ordinea corectă respectând etapele de dezvoltare ale plantelor de fasole.

Fiecare echipă primește o sfoară, 6 cârlige, 6 planșe reprezentând etapele de creștere a plantei de fasole și vor avea sarcina de a așeza pe sfoară planșele respectând ordinea corectă a etapelor de creștere reprezentate în imaginile date.

✚ Provocarea nr. 5- Rezolvă problema data!

1. *Aura pregătește o înghețată de fructe la care folosește 47 de căpșuni și cireșe cu 15 mai puține. Câte cireșe folosește la înghețată?*
2. *Împărăteasa are în grădină 42 de trandafiri și cu 31 mai puține crini. Câți crini are împărăteasa în grădină?*
3. *Nenea Dorel a dus la piață 35 de legături de ceapă și 24 de legături de pătrunjel. Câte legături a dus în total la piață?*
4. *În parc s-au plantat 45 de panseluțe și cu 13 mai multe lalele. Câte lalele s-au plantat în parc?*

Încheierea activității de grup:

Se inițiază o discuție de final despre activitatea desfășurată evidențindu-se elementele importante aduse în discuție, se analizează tabelul cu punctele adunate de fiecare echipă, se oferă un feedback pozitiv tuturor și câte un fruct ca recompensă încurajând un stil de viață sănătos.

Fiecare elev a luat o frunză uscată pe care a exprimat prin desen cum s-a simțit pe parcursul activității desfășurate în afara sălii de clasă.

Etapa individuală de reflecție privind activitatea:

Care a fost provocarea cea mai grea?

Ce credeți că ar trebui îmbunătățit?

Ce nu a funcționat foarte bine în cadrul echipei voastre?

Cum v-ați simțit pe parcursul activității?

Reflecție profesor:

Activitatea desfășurată în afara sălii de clasă a valorificat abordarea integrată a conținuturilor specifice clasei întâi. Proiectarea acesteia a fost realizată cu rigurozitate, resursele didactice au fost selectate atent pentru a conduce spre atingerea obiectivelor operaționale propuse. A fost o lecție de consolidare și sistematizarea a conținuturilor specifice disciplinei matematică și explorarea mediului, dar am urmărit și formarea deprinderilor de lucru în echipă, de colaborare, de implicare activă în cadrul echipelor, de promovarea a unor atitudini pozitive în rândul elevilor. Nu am avut parte de o zi însorită, iar acest lucru nu ne-a permis să explorăm așa cum ne-am fi dorit spațiul din natură, dar elevii au fost bucuroși și plăcut surprinși.

Evaluarea activității:

Activitatea outdoor a avut impact pozitiv asupra întregului colectiv. Elevii s-au implicat activ în rezolvarea sarcinilor primite, au colaborat, au comunicat eficient în cadrul echipelor, s-au sprijinit, s-au încurajat și s-au angajat cu responsabilitate în finalizarea cu succes a tuturor provocărilor primite. Acest tip de activitate conduce spre formarea și dezvoltarea competențelor cognitive, afective, socio-emoționale și psiho-motrice ale elevilor și aduce starea de bine în rândul educabililor.

Imagini din timpul activităților

Propunător: DASCĂLU SILVIA

Școala Gimnazială „Mihail Sadoveanu” Galați

Clasa: I D

Componentele de dezvoltare vizate: cognitive și sociale:

-citirea, scrierea și formarea numerelor naturale 0-100

-compararea și ordonarea numerelor până la 100

-formarea deprinderilor de lucru în grup

Durata activității:45 minute

Titlul activității: La vânătoare de comori

Scopul: identificarea numerelor naturale 0-100 prin activități de învățare de tip outdoor

Obiective operaționale:

-să recunoască numerele pare/impare 0-100;

-să ordoneze crescător/descrescător numere naturale 0-100;

-să identifice numere de două cifre după cerințe date, în spațiul stabilit;

-să reprezinte numere de două cifre pe „numărătoare,, cu bețișoare și pietre din spațiul dat;

-să colaboreze în echipă pentru realizarea sarcinilor primite

Strategia didactică:

Metode didactice: conversația, explicația, demonstrația, jocul didactic, cadranele

Mijloace de învățământ:

Echipament necesar:

Materiale necesare: jetoane, cretă, diplome, fișe cu sarcini, ecusoane cu numere

Mod de organizare: frontal, individual, pe echipe

Resurse financiare (dacă este cazul):

Resurse bibliografice: <https://ghiduri.educared.ro/educa%C8%9Bie-outdoor>

Locul de desfășurare a activității: curtea școlii

Necesar de documente: programa școlară, workshop-Activități de tip outdoor, planificare

Descrierea activității:

Activitate premergătoare: pregătirea materialelor necesare

Organizarea spațiului: alegerea spațiului, asigurarea condițiilor optime de desfășurare a activității

Explicarea regulilor:

1. La semnalul dat, fiecare echipă pornește în căutarea „comorilor,, , a numerelor care se află distribuite pe copacii din zona delimitată.
2. Sunt 7 comori/numere de vânat, conform fișei primite/pe grup. (Echipa care va descoperi cele 7 numere va fi desemnată câștigătoarea locului I)
3. Se vânează doar comorile solicitate întrucât riscăm depunctare.

Pașii activității propriu-zise:

- Distribuirea ecusoanelor cu numere- fiecare elev primește un ecuson cu nr. în piept.
- Deplasarea în coloană spre curtea școlii;
- Elevii au format un cerc și la comandă **numerele pare** au făcut un pas în față.
- În linie câte unul numerele pare/impare s-au ordonat **crescător** la comanda dată.
- Formarea echipelor:** Primele 5 nr pare au format echipa 1, următoarele 5 echipa 2 și tot așa cu nr impare , clasa a fost împărțită în 4 echipe de câte 5 membri.

1.La vânătoare: Fiecare echipă a primit fișa cu sarcini și la semnal au pornit la vânătoare.

Fișa cu sarcini: **GĂSIȚI COMORILE:**1.Răsturnatul nr. 43./2.Rotunjitul nr 67./3.Succesorului nr. 54./4.Predecesorul nr. 88./5.Numărul care are cifra zecilor cu doi mai mare decât cifra unităților./6.Cel mai mic număr cu cifra 5 la zeci./7.Cel mai mare număr par de două cifre./8.Reprezintă pe „numărătoare,, cel mai mare număr din grupa ta (zecile cu crenguțe și unitățile cu pietricele).

2.Cadranele cu cretă pe trotuar Elevii au completat individual, pe trotuar, cu creta, cadranele cu sarcini primite oral: 1.reprezentarea nr. din ecuson pe numărătoare cu crenguțe și pietricele,/ 2.succesorul/predecesorul acestuia,/3. răsturnatul/ rotunjitul lui /și 4.compararea acestuia cu un nr mai mic și unul mai mare din formație (la alegere), utilizând simbolurile de relație >,<

Încheierea activității de grup:

- Desemnarea echipelor câștigătoare și oferirea diplomelor/stimulentelor.

Etapa individuală de reflecție privind activitatea:

-Reflecție elevi:

- Care a fost sarcina ?
- Ce gânduri ți-au trecut prin minte înainte de joc?
- Ce dificultăți ai întâmpinat? Cum puteai evita aceste aspecte?

-Ce ai învățat din această experiență? Ți-a plăcut activitatea?

Reflecție profesor:

Acest tip de învățare a promovat contactul cu natura, activitatea preferată a micuților, jocul și abordarea integrată a conținuturilor: matematică, științe ale naturii, joc și mișcare. Nu a solicitat echipament special și resurse financiare deosebite. Activitățile de acest tip elimină „rutina”, zilnică din sala de clasă și stimulează micuții în activități plăcute de învățare.

Evaluarea activității:

Activitatea a încurajat învățarea prin cooperare, rezultat al lucrului pe echipe. Momentul de muncă independentă, completarea cadranelor cu cretă pe trotuar, a evidențiat faptul că obiectivele activității au fost realizate. Produsele activității în aer liber au oferit un feedback pozitiv.

Anexa-Imagini din timpul activității

Numele: înv. Țoncu Maricela -Cerasela

Școala: Gimnazială „N.G.Lupu,, Arsura

Disciplina: Matematică

Titlul temei: „Formarea, citirea, scrierea numerelor cu cifrele romane „I, V, X”

Clasa: a IV-a

Resurse educaționale utilizate:

-umane: 3 de elevi

-temporale: 45’

-bibliografice :

- *** Curriculum pentru învățământul primar, M.E.C.T.S., 2012.
- Programa școlară pentru disciplina Limba și literatura română, clasele a III-a și a IV-a, Anexa nr.2 la Ordinul Ministrului Educației Naționale Nr.5003-2.12.2014.

Locul de desfășurare: Parcul din Comuna Arsura

Materiale necesare pentru desfășurarea activității: bețișoare colorate, materiale din natură (bețe, crenguțe de brad), paie pentru răcoritoare, mingi.

Scopul activității: formarea cifrelor romane utilizând materiale diverse.

Obiectivele activității:

Elevii vor fi capabili:

-să formeze, să scrie, să citească numerele folosind cifrele romane (I, V, X);

-să utilizeze cifrele romane în situații uzuale;

-să realizeze unele modele repetitive, cu obiecte, respectând o regulă dată;

-să scrie cu cifre arabe cifrele romane, utilizând materiale diverse: bețe din natură, bețișoare colorate, paie pentru răcoritoare, crenguțe de brad, mingi.

Mod de lucru/ de realizare: descriere

1. Au fost puse la dispoziție elevilor materiale necesare desfășurării activității.
2. Elevii s-au organizat în grupe.
3. A fost stabilit perimetrul de lucru al fiecărei grupe.
4. Elevii au format, pe zăpadă, numere folosind cifre romane din bețe din natură, bețișoare colorate, paie pentru răcoritoare, crenguțe de brad, apoi au creat corespondența cu cifrele arabe cu ajutorul mingilor/ bețelor colorate.
5. Folosind metoda Turul galeriei, s-a realizat interevaluarea.
6. Au fost apreciate produsele fiecărei grupe.

Rezultate obținute: impresii ale elevilor, fotografii.

Experiențe profesionale de succes desprinse din această activitate:

Activitățile în aer liber sunt preferate de elevi. Acestea oferă elevilor posibilitatea de a se desfășura într-un cadru mai mare decât sala de clasă și să utilizeze materiale din natură pentru o învățare eficientă.

Organizarea pe ateliere de lucru îi învață pe copii să lucreze în echipă, să dezvolte diverse aptitudini, cum ar fi îndemânarea, colaborarea, creativitate (în realizarea sarcinilor date).

În loc de concluzii...

Impresii ale elevilor:

„Mie mi-a plăcut foarte mult, deoarece am confecționat din bețe cifrele romane și că activitatea s-a desfășurat în aer liber. Ne-am distrat și am învățat. A fost minunat!”

”Am făcut activitatea împreună, ca o familie.”

„La activitatea în aer liber, mi-a plăcut cel mai mult că am făcut echipe. A fost o zi de neuitat!”

„A fost ceva nou pentru mine. Mi s-a părut frumos, a fost o oră de matematică combinată cu joc și mișcare.”

„Mie mi-a plăcut pentru că am ieșit în aer liber, am făcut echipe și ne-am distrat.”

„A fost grozav în parc. Am făcut cifre romane, am văzut multe lucruri interesante și am lăsat tehnologia la o parte.”

„Activitatea în aer liber a fost superbă. Am recapitulat cifrele romane, am folosit diverse lucruri, de exemplu: crengi de brad, paie, bețe, bețișoare colorat și mingiuțe.”

„Azi a fost o zi minunată, deoarece am fost în parc și am făcut cifre romane, am lucrat în echipe, am împrumutat obiecte unii de la alții. Eu am învățat cum să lucrezi în grupe în aer liber și m-a impresionat cât de frumos ne-am ajutat între noi. Vă mulțumesc, doamna, pentru această zi superbă!”

Imagini din timpul activităților

Propunător: Prof. învă. preșcolar, Sasu Camelia
Școala: Școala Gimnazială Nr.1, Hoceni/ Grădinița Oțeleni
Grupa: mijlocie

Componentele de dezvoltare vizate:

- Caracteristici structurale și funcționale a lumii înconjurătoare
- Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare

Durata activității: 45 min

Tema anuală de studiu: „Când, cum și de ce se întâmplă?”

Tema proiectului tematic: Primăvara a sosit!

Subtema proiectului tematic: Zvon de primăvara

Titlul activității: Grădinița primăverii

Categoria de activitate: Activitate integrată(DS-Cunoașterea mediului+ DS-Activitate matematică+ DOS-Activitate practică)

Scopul: consolidarea cunoștințelor cu privire la elementele componente ale anotimpului de primăvară, a numeratiei 1-5.

Obiective operaționale:

- să observe mediul înconjurător în anotimpul toamna, folosindu-se de cele 5 simțuri;
- să observe transformările prin care au trecut plantele;
- sa numere in limitele 1-5
- sa asocieze cifra corespunzătoare numărului de elemente dintr-o mulțime, respectiv cantitatea la cifră;
- să descrie ghiocelul și brăduțul, să denumească părțile componente ;
- să enumere elementele de mediu de care au nevoie plantele ca să crească ;
- să planteze ghiocelii și brăduții

Strategia didactică:

Metode didactice: conversația, demonstrația, exercițiul, explicația, jocul, problematizarea, observarea, munca independentă, instructajul verbal, aprecierea verbală

Mijloc de realizare: activitate outdoor

Echipament necesar: trening, adidas.

Materiale necesare: lădițe cu ghiocelii și brăduți, carton, cifre din carton, ustensile de grădinarit pentru copii, stropitori cu apă.

Mod de organizare: frontal, individual, pe grupe.

Resurse bibliografice:

Glava Adina, Pocol Maria, Tataru Lenuta Lolica-, „Educatie timpurie –ghid metodic pentru aplicarea curriculumului preșcolar”, Editura Paralela 45, Pitești, 2009;

Life Long Learning Program ,Manual de educație outdoor, 2012-2013;

Repere metodice utile pentru învățământul preșcolar, vol I, Ed.Delta Cart Educațional, Pitești 2011;

V. Preda, M.Pletea, F.Grama, „Ghid pentru proiecte tematice”, Ed. Humanitas Educațional, 2005;

Locul de desfășurare a activității: curtea grădiniței

Descrierea activității:

Activitate premergătoare:

Primăvara reprezintă un bun prilej de manifestare al activităților outdoor. Într-o lume în care copiii noștri își petrec tot mai mult timp în fața televizoarelor, calculatoarelor, laptopurilor, tabletelor și telefoanelor mobile, grădinița trebuie să vină în sprijinul copiilor, „să-i scoată afară”, la aer curat, să-i încurajeze să se miște, să exploreze, să desfășoare activități atractive. Activitățile outdoor fac parte din educația nonformală, deci mai puține reguli, mai puțină moderare din partea educatoarei, mai multă explorare, mișcare, competiție, voie bună.

Pregătirea copiilor pentru activitate se face în curtea grădiniței . Educatoarea prezintă copiilor într-o formă accesibilă acestora, scopul activității, obiectivele activității, punctele cele mai importante și se precizează necesitatea unui echipament adecvat pentru această activitate, respectiv ghicitoarea :

„Eu alung iarna din țară,

Și-aduc dulcea primăvară,

Sunt micuț și frumușel,

Și mă cheamă ... ,,

Organizarea spațiului

În curtea grădiniței se amenajează trei spații diferite pentru activitate: pe terasa sunt așezați brăduți ,cate unul ,doi,trei,patru sau cinci.Aici copiii trebuie sa-i numere și să atașeze cifra corespunzătoare ; Într-un alt colt al curții grădiniței sunt așezați butuci colorați. Pe fiecare butuc este lipită o cifră. Copiii trebuie să aseze atâția ghiociei cat indică cifra; Apoi intr-un spațiu pregătit,copiii planteaza ghiociei si brăduți, nu inainte ca planuțele sa fie

analizate de copii, observate.

Explicarea regulilor: Copiii vor rezolva sarcinile în echipă sau individual, coechipierii se ajută, se puntează munca în echipă, rapiditatea în rezolvarea sarcinilor, ordinea și disciplina în cadrul activității.

Pașii activității propriu-zise:

La început, copiii sunt familiarizați cu materialele și spațiul de desfășurare a activității, apoi li se transmit scopul, obiectivele, regulile care trebuie respectate. Copiii numără brăduții așezați în cercurile colorate de pe terasă, apoi atașează cifra corespunzătoare. Pe butucii colorați este lipită o cifră. Copiii trebuie să așeze atâtția ghioceli cât indică cifra. Copiii observă cu atenție ghiocelul și brăduțul, părțile componente, discută despre mediul de viață a acestor plante și elementele de mediu de care au nevoie ca să crească. Apoi într-un spațiu pregătit, copiii plantează ghioceli și brăduți. Către sfârșitul activității, copiii se joacă Trenulețul ghiocelilor, respectiv cântă cantecelele „Iarnă, să te duci cu bine!

Încheierea activității de grup:

Copiii sunt apreciați verbal pentru participarea activă la activitate. Ca recompensă, fiecare copil primește un ghiocel pentru a-l planta în grădinița de acasă.

Etapă individuală de reflecție privind activitatea:

- Am reușit să interacționez cu fiecare copil în parte, pe toată durata activității,
- Am oferit fiecărui copil în parte, sprijin pentru dezvoltare personală, respectând ritmul de învățare al acestuia
- Am reușit să apreciez progresul înregistrat de fiecare copil din grupă și să-l fac cunoscut și celorlalți copii, pe durata activității
- Am reușit să ascult, fiecare copil în parte, atunci când acesta și-a manifestat dorința de a comunica cu mine, arătându-i că mă interesează ceea ce îmi spune și oferindu-i feedback imediat.
- Am reușit să sprijin, fiecare copil în parte, pe toată durata programului zilei, pentru a deveni autonom și pentru a manifesta stăpânire de sine.
- Am reușit să sprijin, fiecare copil în parte, să înțeleagă importanța regulilor și respectarea lor în viața personală și în conviețuirea cu ceilalți.
- Am reușit să observ, pe toată durata programului zilei, interacțiunile pe care le are fiecare copil din grupă cu colegii lui.
- Am reușit să sprijin, cel puțin un copil (timid/mult prea expansiv/cu probleme de adaptare/cu probleme de învățare etc.) în a interacționa eficient cu colegii lui.

-Am reușit să pregătesc, pentru ziua curentă, un mediu educațional care să favorizeze interacțiunea copil – copil/grup de copii.

Evaluarea activității: Încântați de frumusețea anotimpului de primăvara, copiii au realizat Grădinița Primăverii cu ghiocei și braduți.

Imagini din timpul activității

Propunător: prof.înv.preșcolar Areș Ginuța
Grădinița cu P.N.”Sf.Nicolae”, loc.Vânători, jud.Galați
Grupa mare

Componentele de dezvoltare vizate:

- *Caracteristici structurale și funcționale ale lumii înconjurătoare
- *Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat
- *Activare și manifestare a potențialului creativ

Durata activității: 60 minute

Titlul activității: *”Cu buburuze pictăm, ne jucăm și corect noi numărăm”*

Scopul:

- * Verificarea și reactualizarea cunoștințelor copiilor referitoare la numărul în limita 1-9;
- *Educarea abilității de a intra în relație cu ceilalți, de a comunica și coopera, de a participa în spirit fair-play la acțiuni realizate individual și în echipă;
- *Dezvoltarea spiritului de echipă în vederea realizării unei activități recreative, de destindere și bună dispoziție a copiilor.

Obiective operaționale:

- Să numere în limitele 1-9 în ordine crescătoare și descrescătoare;
- Să raporteze numărul la cantitate și cantitatea la număr;
- Să găsească vecinii mai mici și mai mari în limitele 1-9 ;
- Să recunoască grupele cu 1-9 buburuze și cifrele corespunzătoare grupei;
- Să recunoască poziția unui obiect(brad) într-un șir, utilizând numeralul ordinal;
- Să utilizeze corect instrumentele și materialele specifice picturii;
- Să picteze materialele(pietrele) puse la dispoziție pentru a realiza tema propusă;
- Să numere pietrele pictate;
- Să coopereze cu colegii de echipă în vederea realizării temei;
- Să evalueze lucrarea proprie și a celorlalți copii, ținând cont de aspectul acesteia.

Strategia didactică:

Metode didactice: explicația, conversația, demonstrația, exercițiul, jocul, turul galeriei, aprecierea verbală

Mijloace de învățământ:

Echipament necesar: îmbrăcăminte și încălțăminte sport, sticle cu apă

Materiale necesare: pietre, cercuri din plastic, cretă, jetoane cu cifre, acuarele, pensule

Mod de organizare: frontal, individual, pe echipe

Resurse bibliografice:

- D. Jucan, O. Chiș „*Ghid de practică pedagogică în învățământul primar și preșcolar*”, Editura Eicon, Cluj Napoca, 2013;
- *Curriculum pentru educație timpurie*, București, 2019.

Locul de desfășurare a activității:

- în sala de grupă
- în curtea grădiniței

Necesar de documente:

*Planificarea anuală - grupa mare

Descrierea activității:**Activitate premergătoare:**

Propun copiilor să căutăm pietre în curtea grădiniței și să le pictăm în buburuze deoarece tocmai am povestit ”Legenda buburuzei” iar copiii au fost foarte încântați de povestea înșușită.

În ziua când am propus această activitate vremea nu ne-a permis să le pictăm la măsuțele din curtea grădiniței, am adus pietrele în sala de grupă și le-am pictat, urmând ca a doua zi să desfășurăm activitatea matematică având ca material didactic pietrele pictate de către copii.

Organizarea spațiului:

În curtea grădiniței am desenat o inimă care a simbolizat dragostea copiilor pentru insecte, în special pentru buburuză.

În sala de grupă am pregătit materialele necesare activității plastice.

Explicarea regulilor:

La jocul matematic propus, preșcolarii vor fi organizați 5 echipe. Fiecare echipă va trebui să formeze grupa de buburuze recunoscând cifra corespunzătoare fiecărei grupe, se va număra crescător și descrescător în limitele 1-9, se vor găsi vecinii numerelor, se vor număra brazii din curtea grădiniței și se va recunoaște poziția lor într-un șir, utilizând numeralul ordinal. Dacă un copil nu știe răspunsul, va putea fi ajutat numai de un membru al echipei sale.

Pașii activității propriu-zise:

Copiii au avut ca sarcină colectarea pietrelor cu forme rotunde sau alungite din curtea grădiniței, pentru a fi pictate. Cu pietrele găsite vor forma conturul unei inimi. Se va explica copiilor ce reprezintă inima pentru corpul uman dar și pentru fiecare ființă de pe pământ și rolul ei în organism. Pentru a asimila cât mai multe informații despre buburuză copiii au observat buburuza atât pe imagini, atlase, cărți precum și prin vizionare de filmulețe educative la calculator.

Pictarea pietrelor s-a realizat în sala de grupă. În realizarea temei s-au folosit două culori- roșu și negru.

În curte copiii au format conturul inimii de data aceasta cu pietrele- buburuze pictate. Se vor anunța regulile și obiectivele urmărite în cadrul jocului didactic, ce urmează a fi desfășurat. În timpul executării jocului, se va urmări realizarea obiectivelor propuse și copiii vor fi sprijiniți pas cu pas în derularea jocului având în vedere algoritmiile aleși. Copiii rezolvă sarcinile jocului. Fiecare răspuns corect va fi aplaudat.

Încheierea activității de grup:

La sfârșitul activității se realizează aprecieri generale și individuale asupra modului de desfășurare al activității și asupra modului de comportare al copiilor atât în sala de grupă cât și în curtea grădiniței.

Etapa individuală de reflecție privind activitatea:

- o pregătire mai riguroasă

Evaluarea activității: Observarea sistematică a comportamentului copiilor, aprecieri verbale, analiza produselor realizate.

Imagini din timpul activității

Propunător: MÎNJINEANU-DIMA MARIANA

Școala Gimnazială „Mihail Sadoveanu” Galați

Clasa: a II-a B

Componentele de dezvoltare vizate: rezolvarea de probleme pornind de la sortarea și reprezentarea unor date

Durata activității: 50 min

Titlul activității: “Micii detectivi”

Scopul: Activitatea vizează descoperirea relațiilor dintre fenomenele mediului înconjurător, responsabilitatea față de natură și cunoașterea de sine prin identificarea cu elemente naturale - printr-o activitate integrată de învățare, ușor de aplicat indiferent de anotimp.

Obiective operaționale: -clasificarea corpurilor, dintr-un mediu de viață, în vii și nevii și înregistrarea concluziilor într-o fișă de observare;

- gruparea unei varietăți de plante și animale pe criteriul apartenenței la un mediu de viață și înregistrarea rezultatelor într-un organizator grafic;

Strategia didactică:

Metode didactice: observarea, problematizarea, exercițiul, analiza, conversația;

Mijloace de învățământ:

Echipament necesar: ținută lejeră

Materiale necesare: fișă de observare, pix, riglă, telefon,

Mod de organizare: pe grupe

Resurse financiare (dacă este cazul):

Resurse bibliografice:

Locul de desfășurare a activității: curtea școlii

Necesar de documente: programă școlară, proiect outdoor

Activitate premergătoare: În lecția anterioară la disciplina Matematică și explorarea mediului, s-au reamintit principalele medii de viață, precum și caracteristici ale plantelor și animalelor din mediile respective.

Organizarea spațiului: Cadrul didactic a pregătit locul de întâlnire al activității, a

adăugat câteva elemente care nu se regăseau în curtea școlii (jucării, dopuri din plută, capace metalice, materiale textile, ș.a), a pregătit fișele de observare, precum și alte materialele necesare activității.

Descrierea activității:

Elevii sunt împărțiți în grupe a câte 3 elevi. Fiecare grupă va primi un plic cu instrucțiuni. Tot în plic vor găsi o listă cu 5 elemente din natură sau propoziții care descriu elemente din natură, pe care participanții la activitatea de educație outdoor le pot găsi cu ușurință în mediul exterior apropiat. Se vor folosi de telefon (pentru a fotografia obiectele care nu pot fi mutate), de lupă pentru a analiza unele corpuri sau ființe, de fișa de observare pe care își vor nota informațiile cerute de învățătoare.

Cadrul didactic le cere să caute fiecare element care apare pe listă și să le fotografieze, să le deseneze sau să le descrie (după caz). Elementele găsite vor fi bifate pe lista atașată. După completarea întregii liste de elemente, echipele se întorc la cadrul didactic într-un loc bine stabilit, și discută cuvintele neînțelese, frazele descriptive dificile, elementele pe care nu au

reușit să le găsească, și motivul acestui fapt, dificultățile întâmpinate pe parcursul căutării lor.

Încheierea activității de grup: Fiecare grupă își va prezenta fișa de observare și concluziile la care a ajuns.

Etapa individuală de reflecție privind activitatea:

De asemenea, elevii vor alege un obiect despre care vor discuta în detaliu, identificând unele caracteristici ale corpului respectiv.

Evaluarea activității: Se fac fotografii, se analizează rezultatele obținute, se fac aprecieri cu privire la modul de îndeplinire a sarcinilor.

Imagini din timpul activităților

BENEFICIILE EDUCAȚIEI DE TIP OUTDOOR PENTRU DEZVOLTAREA STĂRII DE BINE PRIN ACTIVITĂȚI MATEMATICE

Prof. înv. primar Vîrtosu Constanța
Școala Gimnazială „Mihail Sadoveanu”, Galați

Rezumat

Educația outdoor este un model de învățare bazat pe experiență și pe activitatea directă a elevilor cu elementele naturale, într-un mod lipsit de constrângeri, prin care competențele de comunicare, socializare, autonomie și responsabilitate se pot dezvolta mai eficient și mai rapid decât prin orice altă formă de educație.

Implementarea educației outdoor în funcție de ariile curriculare se va remarca prin modul de organizare și desfășurarea a unor activități de acest tip și va reflecta capacitatea de inovație, dar și măiestria pedagogică a cadrului didactic, deschiderea spre integrarea curriculară și spre realizarea celor mai importante competențe specifice diferitelor discipline școlare. Cu cât cadrul didactic reușește transpunerea unor conținuturi integrate la nivel inter-, multi- sau pluridisciplinar în afara sălii de clasă, cu ajutorul unor mijloace și metode diferite, cu atât mai mult educația outdoor va câștiga teren în cadrul educației formale și va asigura starea de bine la școală.

Educația outdoor facilitează experiențe autentice de învățare, implicând educabilul multidimensional – cognitiv, emoțional, social, acțional.

Cuvinte cheie: învățare experiențială outdoor, dezvoltare multidimensională, stare de bine

Educația outdoor este un concept relativ nou în contextul educativ de la noi, însă începe să atragă din ce în ce mai mult interesul actorilor educaționali din sistemul de învățământ formal, luând un avânt deosebit, dispunând și de o consistentă literatură de specialitate, ca și de o practică pe măsură.

Educația outdoor are la bază învățarea prin contactul direct cu elementele naturii, cu mediul înconjurător apropiat. Este o formă de stimulare și împlinire a ei prin extensiuni, aplicații, prefațări de noi căutări. O școală inovativă va prelua și integra, în modul ei specific, astfel de experiențe de învățare, le va face aliat, sursă de revigorare și de întărire, în sensul formării depline a elevilor.

Ținând seama de faptul că bucuria de a învăța determină o stare de bine copilului, cadrele

didactice trebuie să ofere multiple ocazii pentru a stimula și crește interesul pentru studiu și de a asigura bunăstarea emoțională în școli. Atent proiectate și desfășurate, activitățile de tip outdoor pot deveni oportunități atât pentru producerea unei stări emoționale ce favorizează învățarea, cât și o modalitate de a forma și dezvolta competențe specifice curriculumului în vigoare. Astfel, elevii vor trăi un sentiment de satisfacție, vor deprinde competența de a învăța pe parcursul vieții, vor înfrunța provocările și vor adopta atitudini și comportamente sănătoase față de sine, de ceilalți, de natură.

Exemplu de valorificare a învățării de tip outdoor

Clasa a IV-a

Tema – Unități de măsură pentru lungimi

Subtema: Cum aflăm vârsta unui copac?

Locul desfășurării: Pădurea Gârboavele - Galați

Materiale necesare: fișe de observații, metru de croitorie/ruletă, cretă, calculator, telefon/tabletă

Formă de organizare: în echipă

Obiective propuse

La finalul activității, elevii vor fi capabili:

- să utilizeze instrumente și unități de măsură pentru lungimi în realizarea unor măsurători;
- să efectueze transformări ale rezultatelor măsurătorilor, pe baza operațiilor învățate;
- să interpreteze adecvat rezultatele obținute în cadrul măsurătorilor;
- să colaboreze în cadrul grupului pentru finalizarea sarcinilor de lucru.

• **„Cum aflăm vârsta unui copac?”, în cinci pași:**

1. Așază-te cu fața spre trunchiul copacului pe care vrei să-l măsoari;
2. Măsoară 1 m și 30 cm înălțime trunchi copac, de la sol;
3. După măsurare, marchează înălțimea pe trunchi, cu creta;
4. La înălțimea marcată, măsoară circumferința trunchiului, în centimetri;
5. Află vârsta copacului, aplicând formula:

$$\text{Vârsta copacului} = \text{dimensiunea circumferinței} : 2,5.$$

Pentru calcule, folosește un calculator!

- **Extinderi ale activității:**

- recunoașterea speciilor de copaci măsurați și încadrarea lor în tipuri de păduri;
- observarea și descrierea componentelor și particularităților pădurii ca mediu de viață, a relațiilor dintre elementele componente ale acesteia;
- analiza consecințelor acțiunilor negative ale omului asupra pădurii;
- desfășurarea jocului „*Bușteanul*”

Număr de participanți: 5 - 10 elevi

Timp de desfășurare: 10 de minute

Obiective urmărite:

- experimentarea de noi comportamente interpersonale;
- creșterea încrederii față de persoanele cu care interacționează;
- responsabilizarea în raport cu grupul de apartenență.

Regulile jocului:

- elevul-buștean își respectă rolul în joc și va exprima, la final, emoțiile trăite;
- elevii-suport sprijină și poartă „bușteanul” spre ceilalți colegi, rotindu-se în cerc.

Desfășurarea jocului: Se formează câte un cerc format din 5 – 10 elevi. În interiorul cercului se află un elev, care va avea ochii închiși. El se va numi buștean. Elevul din interiorul cercului trebuie să se lase purtat de ceilalți participanți, fără nicio temere. Elevii care formează cercul trebuie să îl sprijine și să îl poarte spre ceilalți colegi.

Facilitățile și beneficiile educației de tip outdoor sunt multiple. Prezentăm câteva dintre acestea:

- explorarea posibilităților de utilizare creativă a cadrului natural pentru organizarea de activități tematice integrate, interdisciplinare;
- stimularea gândirii critice prin punerea copilului în situația de a găsi soluții eficiente la probleme identificate;
- motivarea învățării prin ancorarea experiențelor în situații concrete de viață și creșterea interesului pentru cunoaștere;
- dezvoltarea simțurilor, a motricității prin contactul direct cu materiale din mediul natural;
- dezvoltarea abilităților de lucru colaborativ, de organizare, coordonare, finalizare a lucrului și evaluare a muncii realizate;

- valorizarea elevului creșterea stimei de sine și bunăstării emoționale;
- formarea comportamentului ecologic responsabil al elevilor față de natură și viețuitoarele ei;
- asigurarea dezvoltării personale a copilului prin permiterea manifestării și exprimării libere.

În concluzie, prin experimentarea activităților outdoor, elevii sunt mai aproape de viața reală, devin agenți activi ai învățării și sunt mai motivați. Ei conștientizează faptul că învățarea și dezvoltarea se întâmplă peste tot, punând bazele educației pe tot parcursul vieții și a responsabilității personale pentru propria formare. Considerăm că educația de tip outdoor prezintă avantaje evidente, copiii dezvoltându-se în armonie cu natura.

BIBLIOGRAFIE:

- Henrietta, Torkos, „Dezvoltarea competențelor transversale prin educația outdoor în ciclul achizițiilor fundamentale”, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2021;

SURSE WEB:

- <https://ghiduri.educred.ro/educa%C8%9Bie-outdoor>

Propunător: FOGOROȘ CRISTINA-GABRIELA
Școala: ȘCOALA GIMNAZIALĂ RACoviȚA
Clasa: I

Componentele de dezvoltare vizate:

- *Identificarea plantelor și utilizarea lor în realizarea unui tablou de primăvară*

Durata activității: 2 ore

Titlul activității: Tablou de primăvară din flori naturale

Scopul: identificarea a cât mai multe plante din mediul natural și utilizarea lor armonios în realizarea unui inedit tablou cu flori naturale.

Obiective operaționale:

- **Să recunoască plantele și flora din mediul natural al comunei;**
- **Să identifice câteva întrebuințări ale plantelor culese;**
- **Să realizeze un tablou cu plantele culese;**

Strategia didactică:

Metode didactice: conversația euristică, descoperirea, experimentul, Google Lens, turul galeriei.

Mijloace de învățământ:

Echipament necesar: trening, adidași, coșuleț, ghiozdănel, apă.

Materiale necesare: o bucată de carton, o foarfecă, scotch, folie de plastic alimentară, flori.

Mod de organizare:

Ne-am pregătit materialele necesare și am pornit cu echipamentul pregătit în drumeție pe cel mai apropiat deal al comunei. Am grupat elevii în perechi și am citit instructajul (salutăm oamenii pe stradă, dezvoltând astfel spiritul civic, mergem încolonați vorbind pe un ton potrivit, ne păstrăm energia până ajungem la locul dorit, nu alergăm, nu pinem mâna pe orice planta-există riscul să ne înțepăm, urzicăm etc).

Resurse financiare (dacă este cazul):

Resurse bibliografice:

-<https://www.creatissimo.ro/tablouri-inedite-din-flori-naturale/>

-folosim telefonul cu aplicația Google Lens pentru identificarea denumirilor plantelor necunoscute;

Locul de desfășurare a activității: -o zonă din comuna Racovița denumită „Răzurele”.

Necesar de documente:

-telefon, coșuleț, foarfecă, carton, folie alimentară, scotch.

Descrierea activității:

Activitate premergătoare: În sala de clasă ne pregătim materialele și le așezăm în rucsăcel/ghiozdănel. Venim echipați de acasă cu echipament adecvat drumeției pe o zonă de deal.

Organizarea spațiului: Spațiul este unul natural, liber, plini de flori.

Explicarea regulilor: În prealabil se face un instructaj în ceea ce privește comportamentul în timpul drumeției.

O dată ajunși la fața locului formăm un cerc și prezentăm regulile de desfășurare a activității, obiectivele și scopul:

-formăm perechi și împreună culegem flori interesante, colorate și cu ajutorul aplicației Google Lens încercăm să le identificăm, notăm în carnețel denumirea lor.

-ne alegem un loc unde ne așezăm toate materialele și încercăm să realizăm un tablou de primăvară cu toate florile culese.

Pașii activității propriu-zise:

Pasul 1. Dintr-o cutie veche de carton decupează o ramă dreptunghiulară (sau de orice altă formă) cu ajutorul foarfecei.

Pasul 2. Acoperă cu folie de plastic alimentară partea din spate a ramei și apoi lipește-o cu scotch pe toate laturile.

Pasul 3. Aranjează florile în poziția dorită, presându-le ușor cu mâna. Acoperă-le apoi cu folie de plastic.

Pasul 4. Lipește cu scotch și al doilea strat de folie de plastic.

Pasul 5. Întoarce rama pe față și tabloul este gata. Dacă dorești, poți picta rama într-o culoare asortată sau o poți lăsa așa.

Încheierea activității de grup:

Realizarea tablourilor și prezentarea lor.

Etapa individuală de reflecție privind activitatea:

-se fac aprecieri asupra modului de desfășurare a activității, asupra modului de realizare a lucrărilor.

Evaluarea activității:

-turul galeriei – metoda de evaluarea a lucrărilor.

Imagini din timpul activității

II.3. Dezvoltare emoțională și socială

Cadre didactice: Pușcă Cristina Maria/Păpară Adina Maria - grupa mare
Budescu Aurelia/ Istrate Lidia – grupa mijlocie
Suciu Laura/Buhazi Anca – grupa mijlocie
Director: Roman Alina

Grădinița cu Program Prelungit nr.12 - Mediaș

Componentele de dezvoltare vizate:

- dezvoltarea limbajului și a comunicării: dezvoltarea capacității de receptare a mesajelor orale în contexte de comunicare variate și exprimarea corectă a mesajelor verbale în diferite situații de comunicare;
- dezvoltarea cognitivă: dobândirea de cunoștințe proprii disciplinelor implicate, dezvoltarea gândirii logice;
- dezvoltarea psihomotorie: dezvoltarea deprinderilor motrice implicate în timpul jocurilor propuse;
- dezvoltarea socio-emoțională: dezvoltarea competențelor comunicative, în vederea stabilirii unor relații armonioase cu cei din jur, creșterea stimei de sine, prin implicarea în rezolvarea sarcinilor individuale și de grup.

Durata activității: -o zi

Titlul activității: -verificarea și consolidarea cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor

Scopul: -dezvoltarea creativității și a expresivității verbale;

- consolidarea priceperii și deprinderii de a intra în relație cu ceilalți pentru rezolvarea unor situații problematice;
- dezvoltarea intelectuală, socială, spirituală și fizică, punerea copilului în echilibru cu sine însuși, cu natura.

Obiective operaționale:

- să utilizeze diferite tehnici învățate pentru a rezolva situații reale cu care se confruntă în aer liber;
- să descopere elementele ascunse pe traseu;
- să coopereze cu membrii grupului din care face parte și să accepte coordonarea unui lider.

Strategia didactică:

Metode didactice: conversația, explicația, exercițiul, observația, munca în echipă, brainstormingul, jocul, puzzle, metode moderne.

Mijloace de învățământ:

Echipament necesar: șorțulețe

Materiale necesare: imagini cu personaje din poveștile cunoscute, lipici solid, cartoane colorate, puzzle cu imagini din povești, creioane colorate, coșuleț, buștean, unelte, hărțile traseelor stabilite, embleme specifice celor două grupe de copii, diplome, făina, lapte, ustensile specifice bucătăriei, folosite în realizarea Turțiței.

Mod de organizare: activitate outdoor, frontal, pe grupe, individual.

Resurse financiare (dacă este cazul): - nu este cazul

Resurse bibliografice:

- M.Tăiban, V.Nistor, E.Bârseti, M.Petre, V.Vornicu, A.Berescu, „Cunoștințe despre natură și om” Editura didactică și pedagogică, București, 1979;
- Curriculum pentru educația timpurie a copiilor de la 3 la 6// ani –MECT, București, 2019;

Locul de desfășurare a activității: - curtea grădiniței

Descrierea activității:

Activitate premergătoare:

ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ (ADP):

-PRIMIREA COPIILOR: exersarea deprinderilor de comunicare și relaționare, de ordine și disciplină, de autoservire.

-SALUTUL:

„ La fereastra mea ,de pază,
Dimineața stă o rază,
Sărutând-mi geana stângă,
Vraja viselor mi-alungă,
Si apoi cand mă deșteaptă,
Imi sărută geana dreaptă,
Atunci spun cu încântare:
-Bună dimineața, Soare!
Si mă apuc de-nviore!

-PREZENȚA:

-Fiecare copil are în mână silueta reprezentând grupa care o reprezintă cu fotografia sa și se prezintă: „Bună dimineața! Eu sunt”

Folosind metoda „Cercul discuțiilor”, copiii își rostesc numele și prezintă starea emoțională în care se află:„Bună dimineața, eu sunt și sunt fericit/supărat/trist/vesel...!”

CALENDARUL NATURII :

-Prin metoda R.A.I.(Răspunde – Aruncă – Întrebă!):copiii sunt încurajați să comunice prin întrebări și răspunsuri. Participanții se selectează ad-hoc printr-un joc de aruncare – prindere a unei mingi ușoare. Copilul care aruncă mingea adresează o întrebare copilului care o prinde; acesta răspunde la întrebare, după care o aruncă altui coleg, după același algoritm.

-Se așează jetoanele corespunzătoare la Calendarul naturii,se marchează ziua, luna,anul.

ÎNTÂLNIREA DE DIMINEAȚĂ :

„Dac-aș fi...(personaj din povești), mi-ar plăcea să fiu...”

MOMENT DE ÎNVIORARE în aer liber:

Dacă vreau să cresc voinic,
Fac gimnastică de mic.
Merg în pas alergător,
Sar apoi într-un picior,
Mă opresc,respir ușor,
Intind brațele să zbor.
Toata lumea e a mea
Când m-așez jos la podea.
Asta-i doar un început
Ia priviți cât am crescut !

TRANZIȚII:

Unu, doi, unu, doi,
Mergem tot în pas vioi!
Către centre ne îndreptăm,
Și de lucru ne apucăm!

ANUNȚAREA TEMEI ȘI A OBIECTIVELOR

-,„Vă anunț cu bucurie
Că azi veți face o călătorie,
Veți călători cu mare zor
În lumea poveștilor!
Vă veți juca, vă veți distra,veți cânta,
Dar, cu siguranță, veți și învăța!”

Mesajul zilei de astăzi : „Împreună să lucrăm și personajele din povești ajutăm!”

Organizarea spațiului:

- organizarea traseelor echipelor în curtea grădiniței și a școlii;
- aranjarea măsuțelor cu scăunelele necesare realizării puzzle-urilor;
- pregătirea locului de întâlnire – Întâlnirea tuturor poveștilor

Explicarea regulilor:

- Împărțirea copiilor în două echipe (echipa buburuzelor și echipa veverițelor)
- Copiii recunosc din imagini, personajele din diferite povești specifice vârstei lor.
- S-au pregătit traseele de urmat. Copiii, ajutați de cadrele didactice, se vor orienta după marcajele fiecărui traseu. La punctele marcate vor găsi sarcini de îndeplinit, de a căror realizare depinde finalizarea cu succes a traseului. La fiecare sarcină îndeplinită, copiii vor gasi cate un personaj dintr-o poveste. Copiii vor ajuta aceste personaje, să ajungă la locul de întâlnire a tuturor poveștilor. După terminarea sarcinilor, copiii vor găsi un cuțar cu recompense, unde se află multe șorțulețe. Acolo găsesc un ultim indiciu, care îi trimite la o ultimă sarcină, și anume realizarea personajului din povestea Turțița.
- Ce povești am învățat în cadrul proiectului „Povești cu care crești” și a activității opționale „Lumea poveștilor”?
- Formăm echipele (echipa buburuzelor și echipa veverițelor) și stabilim *responsabilitățile* fiecărui membru din echipă.
- Alegem liderul echipei.
- Fiecare echipă primește o hartă și un traseu de urmat.

Explicarea și demonstrarea jocului:

- O să aveți 3 probe:o proba de recunoscut personaje / relatat pe scurt povestea o să fie mai multe povești pentru consolidarea poveștilor si pregătirea pentru următoarea probă, la care trebuie sa conducă personajele găsite prin curte, la locul lor in cartea potrivită, iar ultima probă o sa fie transformarea copiilor in mici bucătari care realizează un personaj Surpriză dintr-o poveste.
- Urmărind pe hartă traseul marcat ne oprim in zonele cu probe marcate. Ne vor întâmpina personaje din poveștile cunoscute, care ne vor cere ajutorul. Pe traseu o sa aveți ajutorul nostru, al educatoarelor .

-Echipa buburuzelor va urma traseul marcat cu *buburuze* și **echipa veverițelor** traseul marcat *veverițe* .

-Educatorea va citi biletul,va *supraveghea* modul în care voi parcurgeți traseul și îndepliniți sarcinile, iar la sfârșitul misiunii va *acorda diplome de merit*.

-Nu uitati, să luați cu voi personajele găsite in urma rezolvării sarcinilor!

-Se verifică cele necesare pentru parcurgerea traseelor, repartizarea copiilor.

Pașii activității propriu-zise:

- Executarea jocului:

PROBA I

Sarcina didactică:

- să reconstituie imaginea;
- să recunoască povestea din care face parte;
- să denumească personajele din imagine;

-Etape:

- Fiecare echipă are în față cadrul didactic cu câte o planșă cu diferite povești.
- Copiii intuiesc povestea și o relatează pe scurt până când se scurge clepsidra .
- Proba se desfășoară pe rând iar echipa care si incadrează în timp cu relatarea poveștii pe scurt, câștigă.

Fiecare răspuns bun/în timp este răsplătit cu câte o o floare, pe panoul pe care sunt reprezentate ambele echipe.

PROBA a II-a

Sarcina didactică:

- să răspundă la întrebări, ca să elibereze cu succes toate personajele;

Echipa buburuzelor caută în curtea grădiniței traseul marcat cu buburuze și **echipa veveriștelor** traseul marcat cu veverițe. De exemplu, echipa buburuzelor caută jetoane și marcaje cu buburuze, iar cei care găsesc strigă STOP, se opresc și răspund repede la întrebările de pe jeton, în urma cărora eliberează diferite personaje ca, Alba ca Zăpada, piticii, Turțița Fermecată, etc. La fel procedează și echipa cealaltă, iar cei care termină de găsit primii toate jetoanele, și eliberează personajele câștigă proba. Dacă ambele echipe au terminat în același timp de rezolvat sarcinile indicate și au eliberat toate personajele, trec împreună la următoarea probă.

PROBA a III-a

Cântând

*„Haideți, veniți cu noi,
Vom găsi comori, haideți și voi,
Astăzi vom merge toți, cu cei pornim acum
În aventuri cu toții mergem la drum !”*

„Bună ziua, dragi copii!
Vreau, vă rog, să vă gândiți:
De unde oare mă știți?”
„Acum sunt tare supărat,
Cred că știți ce mi s-a întâmplat:
O noapte-ntreagă am tremurat
În curte, până am aflat,
Că voi cei mai isteți copii,
La locul nostru, în cărți ne veți potrivi!”

Sarcina didactică:

- să găsească și să lipească la locul potrivit, în cărți, personajele eliberate la proba anterioară;

Echipele cântă:

*„Haide, echipa mea,
Toți știm cum să procedăm,
Și-acum noi vom putea
Proba să o rezolvăm !”*

Copiii, ghidându-se după indiciile de la probele anterioare, aleg cu ușurință locul potrivit în cărți.

Echipa cântă:

„Bravo, echipa mea,
Împreună am lucrat !
Proba am rezolvat
Și mai departe am plecat !

Pentru rezolvarea probei, fiecare echipă primește o floare pe panou.

PROBA a IV-a

Ambele echipe au de rezolvat câte un puzzle, în urma căruia se află următorul indiciu.

Sarcina didactică:

- să reconstituie imaginea;
- să recunoască povestea din care face parte;
- să recunoască materialele puse la dispoziție.

Pentru aceasta trebuie să rezolve un puzzle cu Turțița, personajul din povestea Turțița fermecată.

Dupa rezolvarea puzzleului, copiii urmaresc săgețile de pe trotuar, care conduc către locul unde se desfășoară ultima probă. Acolo ei găsesc un coșuleț cu șorțulețe, și câteva explicații. Ei au de pregătit aluatul, pentru a realiza personajul Turțița .

Echipa cântă:

„Haide, echipa mea,
Toți știm cum să procedăm,
Și-acum noi vom putea
Proba să o rezolvăm !”

Copiii frământă aluatul, îl pregătesc, îi dau forma necesară Turțiței.

Încheierea activității de grup:

- copiii finalizează sarcina cu succes, iar Turțița este dusă în cuptor la copt urmând ca ei să o ducă acasă la finalul zilei.
- ambele echipe au câștigat.

Etapa individuală de reflecție privind activitatea:

“Copilul rade:

Iubirea și înțelepciunea mea e jocul...”

Lucian Blaga

A ne întreba de ce se joacă copilul înseamnă a ne întreba de ce este copil. Nu ne putem imagina copilăria fără râsetele și jocurile sale. Jocurile didactice cuprind sarcini didactice care contribuie la valorificarea creatoare a deprinderilor achiziționate, la dobândirea, prin mijloace proprii, a unor cunoștințe. Ele angajează întreaga personalitate a copilului, constituind adevărate mijloace de evidențiere a capacităților creatoare, dar angajează și metode de stimulare a potențialului creativ al copilului.

Evaluarea activității:

Se realizează o apreciere verbală asupra modului de implicare și colaborare a fiecărui copil în cadrul echipei, a atenției acordate fiecărei sarcini, cât și a modului exemplar de realizare a sarcinilor.

Se concluzionează: nerespectarea regulilor stabilite încă de la începutul activității, cât și nerealizarea unei sarcini ar fi împiedicat finalizarea traseului.

La sfârșitul activității, pentru că au respectat *Regulile* stabilite pe întregul parcurs al traseelor,

pentru că au rezolvat toate probele, copiii primesc diplome de merit.

Imagini din timpul activității:

Propunător: ENE VALI

Școala Gimnazială „Mihail Sadoveanu” Galați

Clasa: a II-a A

Componentele de dezvoltare vizate:

Dezvoltarea deprinderilor de protejare a mediului înconjurător

Durata activității: 45 minute

Titlul activității: „Detectivii naturii,,

Scopul: formarea de concepte ecologice într-un mod dinamic și empiric, consolidarea competențelor de lucru în echipă și conștientizarea asupra propriilor strategii de protejare a mediului

Obiective operaționale:

- formarea unei bune conduite ecologice;
- dezvoltarea deprinderilor de a păstra natura curată;
- cultivarea sentimentelor de respect și prețuire a mediului înconjurător.

Strategia didactică:

Metode didactice: conversația, explicația, problematizarea, învățarea prin descoperire

Mijloace de învățământ:

Echipament necesar:

Materiale necesare: cretă colorată, saci menajeri

Mod de organizare:

Resurse bibliografice: <https://ghiduri.educred.ro/educa%C8%9Bie-outdoor>

Locul de desfășurare a activității: curtea școlii, sala de clasă

Necesar de documente: programa școlară, planificarea calendaristică/proiectarea unității de învățare, proiect activitate outdoor.

Descrierea activității:

Activitate premergătoare:

Profesorul împreună cu elevii identifică zona cu cea mai mare nevoie de ecologizare din comunitatea locală și stabilesc un plan de acțiune. Acțiunea necesită o discuție preliminară pe baza unor imagini/video despre efectele poluării asupra naturii.

Organizarea spațiului: delimitarea spațiului în curtea școlii, asigurarea condițiilor optime

în spațiul destinat desfășurării activității, eliminarea oricărui risc în ceea ce privește siguranța copiilor.

Pașii activității propriu-zise:

Aventura începe la fața locului, moment în care elevii primesc saci și mănuși pentru a strânge gunoaiile din mediul natural.

Pasul următor vizează realizarea unor elemente estetice din gunoaie care să aibă o poveste (elevii realizează din materiale refolosibile diferite personaje/eroi ai naturii/elemente creative care spun o poveste despre grija față de natură și mai apoi fac sortarea deșeurilor). În final elevii lucrează în echipă pentru a stabili un plan de acțiune pentru reducerea poluării și îl comunică ulterior cu întreaga comunitate.

Încheierea activității de grup: Activitatea se încheie cu realizarea unei expoziții cu machete din materiile reciclabile realizate de către elevi. Toți participanții sunt aplaudați, felicitați și încurajați să participe în continuare la activități de descoperire a mediului înconjurător și în afara activităților școlare și primesc insignele „Detectivul naturii”.

Etapa individuală de reflecție privind activitatea:

Procesarea învățării:

- Care a fost sarcina?
- Care au fost primele gânduri care v-au trecut prin minte înainte să începeți activitatea

de ecologizare?

- Cum v-ați simțit în natură într-un loc plin de gunoaie?
- Care a fost cea mai mare provocare din această activitate?
- Ce putem învăța din această experiență?
- Cum putem reduce/combate poluarea?

Rezultate așteptate și impact: activitatea propusă îi ajută pe copii să experimenteze/exploreze:

- efectele poluării asupra mediului înconjurător;
- potențialele soluții pentru combaterea/reducerea acestui fenomen în comunitatea; locală/globală;
- inovația și creativitatea;
- spiritul cetățenesc.

Imagini din timpul activității

Detectivii naturii

Propunător: GÎRLEANU RAMONA

Școala Gimnazială „Mihail Sadoveanu” Galați

Clasa: CP D

Componentele de dezvoltare vizate:

Dezvoltarea deprinderilor de protejare a mediului înconjurător

Durata activității: 45 minute

Titlul activității: De vorbă cu natura

Scopul: *formarea comportamentului ecologic adecvat prin derularea de acțiuni concrete de protecție a mediului înconjurător.*

Obiective operaționale:

- formarea unei bune conduite ecologice;
- dezvoltarea deprinderilor de a păstra natura curată;
- cultivarea sentimentelor de respect și prețuire a mediului înconjurător.

Strategia didactică:

Metode didactice: conversația, explicația, problematizarea, învățarea prin descoperire

Mijloace de învățământ:

Echipament necesar:-

Materiale necesare: carnețele, pixuri, aparate foto, coli A4, creioane, carioci

Mod de organizare: pe grupe

Resurse financiare (dacă este cazul): banuți necesari achiziționării билетelor de intrare la Grădina Botanică și transport elevi

Resurse bibliografice:

Locul de desfășurare a activității: Grădina Botanică Galați, curtea școlii.

Necesar de documente: programa școlară, planificarea calendaristică/proiectarea unității de învățare, proiect activitate outdoor

Descrierea activității:

Activitate premergătoare: pregătirea materialelor, organizarea colectivului de elevi, prezentarea informațiilor esențiale despre alcătuirea, modul de viață și a factorilor de mediu necesari unei bune dezvoltări a unei plante.

Organizarea spațiului: delimitarea spațiului, asigurarea condițiilor optime în spațiul destinat desfășurării activității, eliminarea oricărui risc în ceea ce privește siguranța copiilor.

Explicarea regulilor: Elevii sunt împărțiți în patru grupe. Fiecare grupă se va poziționa într-o anumită zonă a serei indicată de către cadrul didactic și va avea drept sarcină de lucru identificarea și transcrierea pe carnețele a denumirii plantelor din acea zonă. Nu se acceptă nume incomplete sau scrise greșit, precum și ruperea plantelor.

Pașii activității propriu-zise: Se alege un lider pentru fiecare grup de elevi. Cu ajutorul cadrului didactic aceștia ajung la zonele potrivite. Elevii își stabilesc în grup cine se va ocupa de transcrierea numelor și cine de fotografierea plantelor. Timpul pe care fiecare grupă îl are la dispoziție pentru această sarcină este de 15 minute.

Elevii se întorc împreună cu cadrul didactic în curtea școlii unde sunt rugați să redea în desen o parte din plantele identificate în seră. Aceștia primesc coli albe, carioci, creioane colorate și pe echipe redau plantele observate, ajutându-se de numele acestora notate pe carnețele precum și fotografiile realizate. Liderii de grup prezintă lucrările realizate, precum și fotografiile realizate celorlalți colegi din clasă. Cadrul didactic adresează fiecărei grupe întrebări despre importanța plantelor, modalități de protejare ale acestora, precum și aspecte ce țin de aspectul plantelor observate (frunze, flori, înălțime, culoare, etc.)

Încheierea activității de grup: Activitatea se încheie cu realizarea unei expoziții cu desenele realizate de către elevi, precum și intonarea cântecelului „Floricea de pe șes”. Toți participanții sunt aplaudați, felicitați și încurajați să participe în continuare la activități de descoperire a mediului înconjurător și în afara activităților școlare și primesc insignele „Micul cercetaș”.

Etapa individuală de reflecție privind activitatea:

Reflecție elevi:

- Care a fost sarcina?
- Care a fost cea mai mare provocare din această activitate?
- Care sunt lecțiile pe care le vom aplica în viața de zi cu zi?

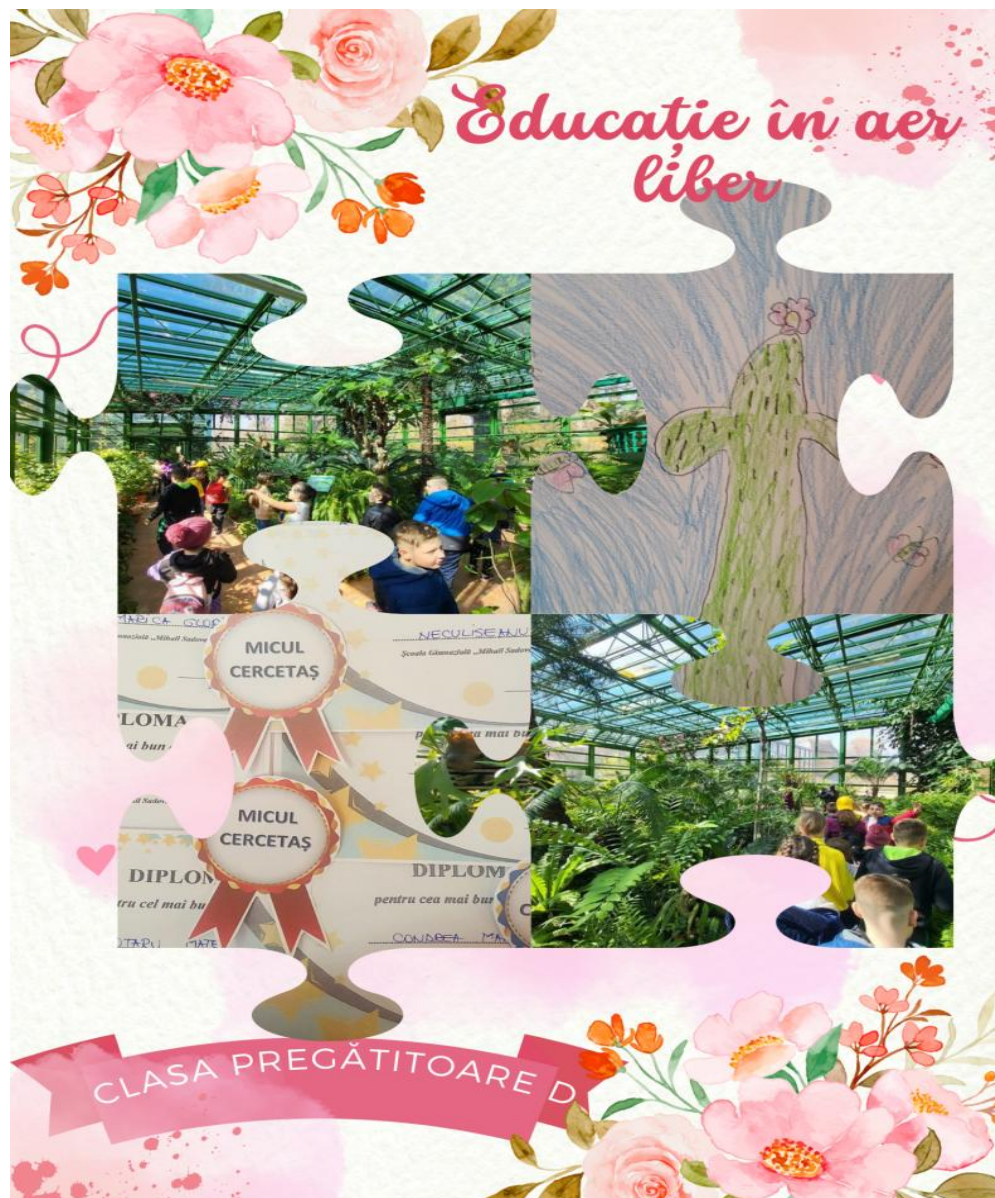
Reflecție profesor:

Acest gen de activitate încurajează elevul să participe la propria formare, să

aprecieze frumusețile mediului înconjurător. Pe lângă identificarea de noi informații, elevul capătă curaj să exploreze un mediu nu tocmai familiar lui. Pentru elevii timizi, activitățile de tip outdoor sunt o manieră minunată de a oferi copilului șansa de a prinde curaj și a se dezvolta, iar pentru cei expansivi este o ocazie bună de a se adapta la normele de conduită ale societății, aflându-se acum în afara sălii de clasă.

Evaluarea activității: Activitatea desfășurată este una benefică, relaxantă pentru copii. Facilitează lucrul în echipe, colaborarea și cooperarea. Evaluarea activității se va realiza prin realizarea unei expoziții în sala de clasă cu lucrările elevilor, precum și un album foto digital cu toate fotografiile realizate de către copii pe parcursul activității.

Imagini din timpul activității

Propunător: IONESCU AURELIA

Școala Gimnazială „Mihail Sadoveanu” Galați

Clasa: P A

Componentele de dezvoltare vizate: stimularea creativității și a spiritului de echipă

Durata activității: 45 min

Titlul activității: Explorând natura și prietenia (activitate Valentine Days)

Scopul: Consolidarea relațiilor de prietenie, stimularea creativității și a spiritului de echipă, cultivarea sentimentelor de dragoste și respect reciproc

Obiective operaționale:

La sfârșitul activității, copiii vor fi capabili să:

- definească prietenia și să identifice calitățile unui prieten bun;
- exprime sentimente de dragoste și apreciere față de prieteni;
- colaboreze eficient în echipă pentru a duce la bun sfârșit sarcini comune;
- realizeze felicitări creative pentru prietenii lor;
- respecte regulile jocului și se implică activ în toate etapele activității.

Strategia didactică:

Metode didactice: observația, experimentul, jocul, explicația, demonstrația, brainstorming

Mijloace de învățământ:

Echipament necesar: Îmbrăcăminte adecvată pentru activități în aer liber

Materiale necesare:

- Creioane colorate
- Foi de hârtie colorată
- Lipici
- Foarfecă
- Bandă adezivă
- Panglică colorată
- Balonase roșii și roz (opțional)

Mod de organizare:

- Activitatea se va desfășura în aer liber, într-un parc sau spațiu verde.

- Copiii vor fi împărțiți în echipe de câte 5-6 elevi.
- Se vor pregăti din timp materialele necesare pentru fiecare etapă a activității.

Resurse financiare (dacă este cazul):-

Resurse bibliografice: <https://ghiduri.educared.ro/educa%C8%9Bie-outdoor>

Locul de desfășurare a activității: curtea școlii

Necesar de documente: programa școlară, proiect de activitate outdoor

Descrierea activității:

Activitate premergătoare:

- Se va realiza o discuție cu copiii despre prietenie, importanța prietenilor în viața noastră și calitățile unui prieten bun.
- Se vor prezenta copiile planșelor cu imagini despre prietenie și se va realiza o scurtă discuție pe baza lor.
- Se vor pregăti materialele necesare pentru fiecare etapă a activității.

Organizarea spațiului:

- Se va amenaja un spațiu de start și de final al traseului.
- Se vor marca punctele de observare și activitate de pe traseu.
- Se vor pregăti materialele necesare pentru fiecare punct de activitate.

Explicarea regulilor:

- Se vor explica copiilor regulile de comportament în aer liber (să nu alerge haotic, să nu strige, să nu rupă florile etc.).
- Se vor prezenta instrucțiunile specifice pentru fiecare punct de activitate.
- Se vor explica copiilor regulile de comportament în aer liber (să nu alerge haotic, să nu strige, să nu rupă florile etc.).
- Se vor prezenta instrucțiunile specifice pentru fiecare punct de activitate.

Pașii activității propriu-zise:

Introducere (5 minute)

1. Adunați copiii într-un cerc și salutați-i cu entuziasm.
2. Explicați-le că ziua de 14 februarie este Valentine's Day, o zi specială în care sărbătorim dragostea și prietenia.

3. Întrebați-i ce știu despre prietenie și dragoste și încurajați-i să împărtășească propriile experiențe.

Activitate 1: Mesaje de prietenie (20 minute)

1. Împărțiți copiii în perechi sau grupuri mici.
2. Oferiți fiecărui grup coli de hârtie colorată, creioane colorate, carioca, lipici și foarfecă.
3. Rugați-i să confecționeze felicitări pentru prietenii lor.
4. Încurajați-i să scrie mesaje sincere și pline de dragoste pe felicitări.
5. Puteți pune muzică veselă în fundal pentru a crea o atmosferă plăcută.

Activitate 2: Jocul inimilor (15 minute)

1. Decorați spațiul cu baloane roșii și roz (opțional).
2. Împărțiți copiii în două echipe.
3. Așezați pe jos, în spațiul de joc, mai multe inimi decupate din hârtie colorată.
4. Legați la ochi un copil din fiecare echipă și dați-i o panglică.
5. Celălalt copil din echipă va ghida copilul cu ochii legați, folosind doar indicații verbale, pentru a aduna cât mai multe inimi.
6. Echipa care adună cele mai multe inimi în timp de 2 minute câștigă jocul.

Activitate 3: Brațe de prietenie (5 minute)

1. Rugați toți copiii să se așeze în cerc.
2. Invitați-i să se țină de mâini cu prietenii lor din dreapta și din stânga.
3. Strângeți mâinile vecinilor voștri și spuneți cu voce tare: "La mulți ani de Valentine's Day, prieteni!"
4. Zâmbiți-vă unii altora și bucurați-vă de sentimentul de prietenie și dragoste.

Încheierea activității de grup:

- Se vor aduna toate grupele la un loc.
- Se va realiza o discuție despre experiența trăită în timpul activității.
- Se vor expune produsele realizate de copii în timpul activității

Etapa individuală de reflecție privind activitatea:

După încheierea activității, fiecare copil va fi încurajat să își exprime gândurile și sentimentele în legătură cu experiența trăită în cadrul activității. Acest moment va oferi oportunitatea pentru reflecție și pentru consolidarea învățămintelor.

Evaluarea activității: se va realiza prin observarea participării active a copiilor, creativitatea în abordarea activităților propuse și dezvoltarea abilităților sociale și emoționale în timpul interacțiunii în grup. De asemenea, se va ține cont de modul în care copiii își exprimă gândurile și sentimentele în etapa de reflecție individuală.

Imagini din timpul activității

Propunător: Prof. Năsui Aura Alina

Școala: Școala Gimnazială „Virgil Caraivan” sat Șuletea

Clasele V-VIII

Componentele de dezvoltare vizate:

- cultivarea responsabilității pentru contribuirea la îmbunătățirea stării mediului înconjurător;
- dezvoltarea abilităților de muncă în echipă;
- întărirea coeziunii de grup;

Durata activității: 4 ore

Titlul activității: *Un copac plantat, o șansă în plus la un mediu de viață adecvat*

Scopul: Scopul activității este ca elevii să conștientizeze importanța protejării mediului înconjurător și a contribuției fiecăruia dintre noi la îmbunătățirea condițiilor în care trăim, aspirând la o lume mai verde și mai puțin poluată.

Obiective operaționale:

- să conștientizeze importanța protejării naturii, a arborilor, în special;
- să contribuie la îmbunătățirea mediului de viață propriu, dar și al celorlalți;
- să-și dezvolte abilitățile de interacțiune socială;
- să adopte o atitudine pozitivă în dezvoltarea relațiilor cu cei din jur;
- să-și dezvolte abilitățile de colaborare în scopul îndeplinirii unor sarcini;
- să-și dezvolte abilitățile de colaborare în scopul îndeplinirii unor sarcini.

Strategia didactică:

Metode didactice: învățarea prin descoperire, problematizarea

Mod de organizare:

Resurse materiale: hârlețe, arbuști, mănuși, puieti.

Locul de desfășurare a activității: pe terenul de sport al localității.

Descrierea activității:

Activitate premergătoare:

Având în vedere faptul că activitatea s-a desfășurat în cadrul Programului național „Școala Verde”, anterior zilei desfășurării acesteia a avut loc o activitate de informare a elevilor cu privire la efectele negative produse de tăierea masivă a pădurilor și tendința de înlocuire a spațiilor verzi cu clădiri și spații betonate. Informarea s-a realizat prin intermediul unor materiale audio-video, dar și prin anumite studii cu privire la diminuarea numărului de copaci prin defrișare.

Organizarea spațiului:

Plantarea de arbori urmează să se desfășoare în jurul terenului de sport al localității Șuletea, iar arbuștii de plantat vor fi puși la dispoziție de Primărie.

Explicarea regulilor:

Elevii au fost instruiți cu privire la modul în care trebuie să folosească ustensilele necesare activității. Li s-au distribuit mănuși de lucru, ustensile de grădinarit, iar arbuștii pentru plantare au fost aduși de angajații primăriei

Pașii activității propriu-zise:

Activitatea a durat aproximativ 4 ore. A început la ora 8:00 și s-a încheiat în jurul prânzului. Elevii s-au deplasat în grup organizat pe terenul de sport aflat la marginea localității. Elevii mai mari au săpat gropi, iar ceilalți au plasat puieții și apoi i-au acoperit cu pământ. Toată activitatea s-a desfășurat cu sprijinul angajaților Primăriei Șuletea

Încheierea activității de grup:

Activitatea s-a încheiat în jurul prânzului. Au fost plantați peste 50 de arbori.

Etapa individuală de reflecție privind activitatea:

La sfârșitul activității ne-am bucurat cu toții de rezultatele muncii. Am făcut fotografii la puieții plantați, sperând ca aceștia să trăiască și să crească, iar peste câțiva ani să ne putem lăuda cu contribuția noastră la îmbunătățirea mediului în care trăim noi și vor trăi copiii noștri.

Evaluarea activității:

Elevii au completat chestionare de evaluare a activității, din analiza cărora a reieșit că a fost o activitate reușită și binevenită, care i-a ajutat să înțeleagă mai bine că e necesar ca

fiecare dintre noi să intervină pozitiv asupra mediului și să contribuie la îmbunătățirea acestuia.

Imagini din timpul activității

Propunător: Prof. Năsui Aura Alina

Școala: Școala Gimnazială „Virgil Caraivan” sat Șuletea

Clasele V-VIII

Componentele de dezvoltare vizate:

- cultivarea responsabilității pentru protejarea mediului înconjurător;
- dezvoltarea abilităților de muncă în echipă;
- întărirea coeziunii de grup;

Durata activității: 4 ore

Titlul activității: *Vreau să trăiesc într-un mediu curat*

Scopul: Scopul activității este ca elevii să conștientizeze importanța protejării mediului înconjurător de către fiecare dintre noi, pentru a contribui la îmbunătățirea condițiilor de trăi, într-o lume în care poluarea ne amenință viața de zi cu zi.

Obiective operaționale:

- să conștientizeze importanța protejării mediului înconjurător prin aruncarea deșeurilor în locurile special amenajate;
- să depășească anumite idei preconcepute, oferindu-și sprijinul pentru curățarea și igienizarea mediului înconjurător;
- să-și dezvolte abilitățile de interacțiune socială;
- să adopte o atitudine pozitivă în dezvoltarea relațiilor cu cei din jur;
- să-și dezvolte abilitățile de colaborare în scopul îndeplinirii unor sarcini.

Strategia didactică:

Metode didactice: învățarea prin descoperire, problematizarea

Mod de organizare:

Resurse materiale: saci de gunoi, mănuși de unică folosință.

Locul de desfășurare a activității: pe străzile și ulițele satului.

Descrierea activității:

Activitate premergătoare:

Având în vedere faptul că activitatea s-a desfășurat în cadrul Programului național „Școala Verde”, anterior zilei desfășurării acesteia a avut loc o activitate de informare a elevilor cu privire la efectele negative produse de aruncarea deșeurilor înafara locurilor special amenajate. Elevii au vizionat materiale audio-video informative și statistici cu privire la amenințările provocate de lipsa educației ecologice a oamenilor.

Organizarea spațiului:

Adunarea deșeurilor din spațiul natural urmează să se desfășoare pe străzile și ulițele localității Șuletea.

Explicarea regulilor:

Elevii au fost instruiți cu privire la deplasarea în grup pe marginea străzilor, pentru a nu periclita circulația rutieră. Li s-au distribuit mănuși de unică folosință și saci menajeri și li s-a atras atenția asupra modului de mânăuire a obiectelor care le pot provoca răni (sticle, așchii, tablă etc.)

Pașii activității propriu-zise:

Activitatea a durat aproximativ 4 ore. A început la ora 8:00 și s-a încheiat în jurul prânzului. Elevii s-au deplasat în grup organizat pe strada principală și pe ulițele satului, adunând deșeurile aruncate în locurile neamenajate special în acest scop. Au intrat și în spațiile publice, precum cel al primăriei, al școlii, al bisericii etc. Atunci când sacii erau umpluți, erau ridicați de angajații Primăriei Șuletea, cu un tractor cu remorcă.

Încheierea activității de grup:

Activitatea s-a încheiat în jurul prânzului. Au fost adunați 120 de saci de gunoi, care au fost preluați de utilajul aparținând primăriei și depozitați într-un loc special până când firma de salubritate i-a luat în primire.

Etapa individuală de reflecție privind activitatea:

Observând cantitatea impresionantă de deșeuri colectată, elevii au înțeles că un gest aparent nesemnificativ (de a arunca un ambalaj sau un pet) din partea noastră, poate produce

un rău incomensurabil mediului și, implicit, nouă înșine, prin afectarea condițiilor de viață.

Evaluarea activității:

Elevii au completat chestionare de evaluare a activității, din analiza cărora a reieșit că a fost o activitate reușită și binevenită, care i-a ajutat să înțeleagă mai bine necesitatea unei educații ecologice solide a copiilor, pentru a-și forma o conduită corectă în ceea ce privește administrarea și colectarea deșeurilor.

Imagini din timpul activității

Propunător: Răducanu Maria

Școala Gimnazială Nr.1 Hoceni

Clasa I

Componentele de dezvoltare vizate: dezvoltare socio- emoțională

Durata activității: 45 min.

Titlul activității: Cursa învingătorilor

Scopul: dezvoltarea încrederii în sine și în propriile abilități

Obiective operaționale:

- Să-și dezvolte abilități de autocunoaștere și intercunoaștere;
- Să răspundă provocărilor cerute făcând asocieri cu elemente din natură;
- Să manifeste încredere în sine și în ceilalți;
- Să participe cu interes la activitate.

Strategia didactică:

Metode didactice: conversația, explicația, observația, jocul didactic

Mijloace de învățământ: fișe cu provocări, bilețele cu mesaj

Echipament necesar: echipament sportiv

Materiale necesare: stegulețe din hârtie, hârtie colorată, baloane, coșuleț cu bilețele pe care sunt scrise numere, bilețele cu mesaj, coardă, bețe, minge.

Mod de organizare: frontal, individual, în perechi

Resurse financiare (dacă este cazul):

Resurse bibliografice:

<https://ghiduri.educared.ro/educa%C8%9Bie-outdoor>

<https://drive.google.com/file/d/19DIt849YhbpUyXbMfmCQM9TtnxCNT2cp/view>

<https://www.orientat.ro/wp-content/uploads/2023/07/Ghid-de-activitati-pentru-elevii-de-primar.pdf>

Locul de desfășurare a activității: curtea școlii

Descrierea activității:

Activitate premergătoare: Jocul se va desfășura în curtea școlii. Se pregătesc materialele necesare desfășurării activității, se umflă baloanele și se introduc bilețelele.

Organizarea spațiului: În curtea școlii se așează, în șir, 12 stegulețe colorate, câte unul pentru fiecare elev. Pe fiecare steguleț este scris câte un număr. Într-un coșuleț se află fișe scrise cu diverse provocări care fac trimitere la conținuturi din discipline din planul cadru de învățământ specific clasei I. La o distanță de aproximativ 5 metri de ultimul steguleț, 2 elevi vor ține o coardă pe sub care copiii vor trebui să treacă fără a o atinge. La capătul traseului se află o sfoară pe care sunt legate baloane colorate. Fiecare balon conține mesaje de felicitare și încurajare.

Explicarea regulilor:

1. Fiecare elev trebuie să extragă din coșuleț un număr.
2. Elevii se așează în șir, în ordinea numerelor extrase, în dreptul stegulețului cu numărul respectiv.
3. Vor extrage din coșuleț un bilet cu provocări.
4. Va citi sarcina scrisă și o va îndeplini. Dacă nu reușește să citească, va fi ajutat de un coleg sau de cadrul didactic.
5. După ce va îndeplini sarcina, își va alege un coleg, iar cu ajutorul a două bețe vor transporta o minge până la sfoara pe care sunt legate baloanele. Dacă vor scăpa mingea vor relua traseul de la început.
6. Cu vârful bățului de la steguleț va înțepa balonul în interiorul căruia se află bilețelele cu mesaje de încurajare și felicitare.

Pașii activității propriu-zise:

Elevii vor fi anunțați că vor participa la o oră de Dezvoltare personală, oră ce se va desfășura într-un alt cadru decât al cel al sălii de clasă și anume în curtea școlii. Vor fi anunțați că vor juca un joc, joc la care vor participa toți elevii, un joc în care fiecare elev se va simți important și valorizat.

Elevii sunt invitați să extragă dintr-un bol câte un bilețel și să se așeze în ordinea numerelor extrase de pe bilețelele, în dreptul stegulețului cu numărul respectiv. Li se explică elevilor că au de parcurs un traseu aplicativ, care are la bază trei sarcini de joc:

1. Va extrage dintr-un coșuleț sarcini cu diverse provocări, o va citi și o va îndeplini.
2. Va trece pe sub o coardă ținută la 50 de cm de sol.
3. Va transporta mingea, cu ajutorul celor 2 bețe , împreună cu colegul ales, până la frânghia cu baloane și va sparge balonul.

Provocări:

- ✓ Spune în ce anotimp suntem. Descrie schimbările care au loc.
- ✓ Măsoară cu pasul distanța dintre două bănci/doi copaci etc.
- ✓ Compară doi copaci pe care îi vezi în depărtare, după criteriile: înălțime, formă, grosimea trunchiului etc.
- ✓ Uită-te în jur și spune trei cuvinte care încep cu litera „c”.
- ✓ Descoperă în jurul tău câte un obiect de culoare: verde, galben, albastru și roșu.
- ✓ Descrie din ce este alcătuită o plantă.
- ✓ Descrie un joc de mișcare și roagă-i pe colegii tăi să ghicească denumirea sa.
- ✓ Relatează o poveste în care este vorba despre emoții.
- ✓ Cântă un cântec despre mama.
- ✓ Recită o poezie despre natură.
- ✓ Gândește-te la eroul tău preferat. Descrie-l pentru ca ceilalți să îl ghicească.
- ✓ Dă exemplul de trei flori de primăvară.

Încheierea activității de grup: La finalul activității fiecare elev va descoperi bilețelul introdus în balon, ceea ce le va crea o stare de bine și le va spori încrederea în sine.

Etapa individuală de reflecție privind activitatea:

Elevii vor răspunde la o serie de întrebări legate de activitatea desfășurată:

- Cum vi s-au părut provocările?
- Cum v-ați simțit să lucrați în echipă cu unul dintre colegi?
- Cum v-ați simțit când ați descoperit mesajul din balon?
- Ce calități ați demonstrat ca urmare a realizării sarcinilor?
- În ce moment a trebuit să aveți încredere în voi?

Evaluarea activității:

- Pe parcursul activității toți elevii au fost implicați în joc;
- Crearea stării de bine;
- Depășirea temerii de a vorbi sau acționa în public;
- Creșterea încrederii în sine.

Imagini din timpul activităților

Propunător: Ciobanu Maricica
Școala: Gimnaziala Nr.1 Hoceni
Clasa: Grupa combinata -nivelul I-II

Componentele de dezvoltare vizate:

Durata activității: 30 min

Titlul activității: „În natură ne jucăm, matematică învățăm”

Scopul: Consolidarea și verificarea cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor psihofizice, matematice și estetice respectiv: variante de mers, formare de mulțimi, explorare a mediului înconjurător prin antrenarea preșcolarilor în găsirea de strategii de acțiune.

Obiective operaționale:

- să observe mediul înconjurător în anotimpul de primăvară;
- să sorteze pietre după mărime, culoare;
- să formeze mulțimi cu 2,5,7,9 elemente;
- să numere crescător și descrescător în limitele 1-10;
- să realizeze grupe cu „tot atâtea” elemente;
- să execute mișcări specifice jocurilor de mișcare;
- să identifice elemente din natură corespondente unei noțiuni date (îngust, lat, înalt, scund)

Strategia didactică:

Metode didactice: conversația, demonstrația, exercițiul, explicația, jocul

Mijloace de învățământ:

Echipament necesar:

Materiale necesare: pietre, crengi, material din natură, casetofon.

Mod de organizare: frontal, individual, pe grupe.

Resurse financiare (dacă este cazul):

Resurse bibliografice:

Ghid pentru proiecte tematice, Activități integrate pentru preșcolari, Didactica Publishing House, 2008;

Glava Adina, „Pocol Maria, Tătaru Lenuța Lolica- „Educație timpurie- ghid metodic pentru aplicarea curriculumului preșcolar”,Editura Paralela 45, Pitești, 2009;

Repere metodice utile pentru învățământul preșcolar, vol I, Ed.Delta Cart Educațional, Pitești 2011;

V. Preda, M. Pletea, F. Grama, „Ghid pentru proiecte tematice”,Ed.Humanitas Educațional 2005;

Curriculum pentru învățământul preșcolar (3-6/ 7 ani);

Revista învățământul preșcolar (nr.1-2/ 2009)

Locul de desfășurare a activității: in curtea grădiniței

Necesar de documente:

Descrierea activității:

Activitate premergătoare:

Salutul: Educatoarea rostește următoarele versuri

„Dimineața a sosit /Și in curte noi am venit / În cerc să ne adunăm / Cu toți să ne salutăm / Bună dimineața!”

Calendarul naturii:

„Ne bucurăm că suntem aici / A-nceput o nouă zi / Cum e vremea dragi copii?”

Împreună cu copiii se stabilesc: ziua, luna și anotimpul în care ne aflăm, aspectele vremii din această dimineață, îmbrăcămintea adecvată pentru această zi.

Organizarea spațiului: Voi crea condițiile necesare unei bune desfășurări a activității, aranjând copiii în semicerc și intonând cântecul „Vine, vine primăvara”

Explicarea regulilor: Voi anunța copiii că urmează să desfășurăm o activitate diferită, o activitate în aer liber, pentru că natura ne învață tot felul de lucruri minunate. Voi spune copiilor să adune pietricele ,crenguțe din curtea grădiniței.

Pașii activității propriu-zise:

Copiii vor fi așezați în semicerc, voi adresa câteva întrebări în vederea reactualizării cunoștințelor :

- Îmi puteți arata un obiect mare?
- Dar unul mic?
- Vedeți în jur un obiect subțire?
- Dar unul gros?

Pentru răspunsurile corecte, copiii primesc stimulente.

Numesc un copil să aleagă pietrele după mărime (mare, mijlocie și mică), voi numi alt copil pentru a forma mulțimi cu (2,4,5,7,9 elemente). Vor număra în ordine crescătoare, descrescătoare, vor așeza crengile după mărime de la mic la mare și de la mare la mic, vor asocia cifra cu numărul de elemente .Copii primesc stimulente.

Încheierea activității de grup:

Voi aprecia pozitiv evoluția copiilor, îi voi evidenția pe cei care s-au implicat activ și îi voi încuraja pe cei care au nevoie.

Etapa individuală de reflecție privind activitatea:

La final, pentru a destinde și a crea o atmosferă plăcută, propun desfășurarea unui joc, și un cântecel., „ Ursulețul doarme” și cântecul „O pisică mititică”.

Evaluarea activității:

Preșcolarii vor forma un trenuleț și vor porni pe la fiecare sarcină pentru a aprecia critic și autocritic, atât lucrările proprii, cât și pe cele ale colegilor. Vor fi aplaudați și felicitați pentru rezultatele frumoase obținute prin muncă.

Imagini din timpul activității

Propunător: MATEI SĂNDINA

Școala Gimnazială „Mihail Sadoveanu” Galați

Clasa: I C

Componentele de dezvoltare vizate: Dezvoltare emoțională și de gestionare a conflictelor

Durata activității: 30 min.

Titlul activității: ”Vulpile, găinile și viperele” - joc

Scopul: Analizarea atitudinilor posibile într-o situație de conflict sau confruntare

Obiective operaționale:

- Examinarea modului de funcționare a unui grup
- Rezolvarea unei probleme sociale
- Familiarizarea cu negocierea și compromisul
- Conștientizarea modului de relaționare într-o situație de conflict.

Strategia didactică:

Metode didactice:conversația, explicația, demonstrația, jocul.

Mijloace de învățământ:

Echipament necesar:-

Materiale necesare: cretă colorată, bilețele de hârtie colorată, panglici de hârtie creponată

Mod de organizare: pe grupe

Resurse financiare (dacă este cazul): -

Resurse bibliografice: <https://ghiduri.educared.ro/educa%C8%9Bie-outdoor>

Locul de desfășurare a activității: curtea școlii

Necesar de documente: programa școlară, planificarea unitatii de invatare, proiect de activitate outdoor

Descrierea activității:

Activitate premergătoare:pregătirea materialelor, organizarea colectivului de elevi;

Organizarea spațiului:delimitarea spațiului, asigurarea condițiilor optime în spațiul destinat desfășurării activității, eliminarea oricărui risc în ceea ce privește siguranța copiilor;

Explicarea regulilor: Sunt marcate cu cretă colorată locurile de refugiu, în care fiecare

echipă își va avea tabăra și în care își va aduce prizonierii capturați. Fiecare echipă are drept de capturare a membrilor altei echipe (vulpile vor prinde găinile, dar vor fi prinse de vipere, viperele vor captura vulpile și vor fi prinse de găini, iar găinile vor fi prinse de vulpi și vor captura viperele).

Pașii activității propriu-zise: Membrii fiecărei echipe se pot refugia în propria casă, unde sunt invulnerabili. Capturarea se face prin simpla atingere, acesta fiind însoțit de cel care l-a capturat la tabăra sa, iar în această perioadă nu poate fi capturat și nici nu poate prinde un alt adversar. Un jucător poate să elibereze dintr-o dată un lanț întreg de prizonieri, prin simpla atingere a jucătorului de la extremă, cu riscul de a putea fi atins. La semnalul profesorului, membrii grupurilor încep să se aventureze în afara taberelor de refugiu și vor încerca să captureze prizonieri, având grijă, în același timp să nu fie capturați. Vom observa interacțiuni verbale de tipul negocierilor, amenințărilor. Un moment de oprire naturală a jocului este atunci când toți membrii unui grup sunt capturați, dar constată că nu mai pot ieși din tabără, fiind direct amenințați de adversari. În momentul în care învingătorii vor conștientiza faptul că nu trebuie să își captureze toți adversarii, deoarece devin vulnerabili, jocul capătă o altă miză.

Încheierea activității de grup: Jocul se încheie în momentul în care elevii conștientizează că trebuie să colaboreze cu membrii unei echipe pentru a se proteja pe sine (de exemplu găina protejează vulpea, prinzând vipera, dar vulpea încearcă să facă prizonieră găina).

Etapa individuală de reflecție privind activitatea:

Ce sentimente ați experimentat în timpul activității?

Ați stabilit o strategie, înainte de a începe să acționați ca și echipă?

Care a fost aceasta?

V-a fost greu /ușor să vă decideți să părăsiți tabăra?

A avut cineva inițiative?

Cum l-a susținut grupul?

Ați lucrat ă grup?

Ce ați constata când ați prins toți adversarii și i-ați dus în tabără?

Ce soluție ași găsit pentru rezolvarea problemei?

Pot fi comunicarea și negocierea soluții pentru gestionarea conflictelor?

Ce ați învățat din acest exercițiu?

De ce anume veți ține cont când veți mai fi într-o situație conflictuală?

Evaluarea activității: Experiența jocului a fost distractivă și relaxantă. Copiii au participat cu interes, fiecare echipă dorind să fie cea câștigătoare. Comunicarea a fost

spontană, dar eficientă, ceea ce a determinat o colaborare bună a echipelor, angajarea cu responsabilitate în rezolvarea sarcinilor și finalizarea acestora cu succes. Obiectivele activității au fost îndeplinite, elevii înțelegând că atunci când ne confruntăm cu o problemă socială, există aspecte ascunse, care nu sunt vizibile imediat și care pot fi rezolvate doar prin comuncare și negociere. Activitatea în aer liber a contribuit la dezvoltarea socio-emoțională și crearea stării de bine a elevilor.

Anexa - Imagini din timpul activității

Propunător: profesor învățământ primar, Țibuleac Petronela

Școala: Gimnazială „Mihail Sadoveanu” Vaslui

Clasa: a II-a A

Componentele de dezvoltare vizate: cognitiv, creativ

Durata activității: interval orar 09-13- faza județeană;

Titlul activității: EVALUAREA INTERDISCIPLINARĂ PRIN INTERMEDIUL ORIENTĂRII TURISTICO-ECOLOGICE

Scopul: dezvoltarea competitivității unui echipaj reprezentativ din punct de vedere teoretic și pragmatic

Obiective operaționale:

O1- să-și formeze un comportament ecologic de ocrotire, protecție a mediului natural;

O2- să aplice cunoștințele acumulate în școală în mediul înconjurător;

O3 să-și îmbogățească cultura generală;

O4- să-și dezvolte spiritul de echipă.

Strategia didactică:

Metode didactice: conversația, explicația, exercițiul

Mijloace de învățământ: plicuri cu subiecte specifice clasei a II- a

Echipament necesar: ținută sportivă, tricouri personalizate, șepci

Materiale necesare: pixuri, sticle de plastic, puncte de control, fluiere

Mod de organizare: în echipe

Resurse financiare (dacă este cazul): plata transportului/a cazării

Resurse bibliografice: Programele școlare din ciclul primar

„ Activități de tip outdoor”- curs

Locul de desfășurare a activității: Pădurea Miclești-Vaslui

Necesar de documente: Proiectul didactic, tabel nominal cu elevii care fac parte din echipaj

Descrierea activității:

Activitate premergătoare: Selectarea elevilor pentru a forma echipajul reprezentant al clasei, în urma unor teste cu sarcini de învățare diferite, asemănătoare biletelor pentru concurs, conform programei școlare pentru clasa a II-a.

Organizarea spațiului: S-a ales locația faza județeană-Pădurea Miclești Vaslui

Explicarea regulilor: Elevii au fost instruiți cu privire la modul de desfășurare a concursului prin explicarea modului de deplasare în pădure, stabilirea exactă a traseului cu cele zece puncte de control unde se vor amplasa plicurile cu subiecte, pe fiecare clasă în parte și unde se vor afla câte două cadre didactice care vor îndruma elevii.

Pașii activității propriu-zise

- Se stabilește ordinea intrării în traseu pentru concursul propriu-zis;
- La interval de 10 minute, după plecarea primului echipaj, fiecare grupă va pleca în traseu până la ultimii participanți;
- Fiecare echipaj va trece pe la fiecare punct de control, unde vor găsi plicurile și vor rezolva sarcinile iar la ultimul punct, cadrele didactice vor strânge toate caietele de sarcini de la echipaje și se vor preda Comisiei de evaluare, alcătuită din opt cadre didactice, ce urmează să facă evaluarea.

Încheierea activității de grup:

- Premierea se face în ordinea punctajului obținut, cu diplome și premii în obiecte;
- poze de grup;
- foc de tabără.

Etapa individuală de reflecție privind activitatea:

- impresii împartășite de copii, legate de activitatea desfășurată.

Evaluarea activității:

- Întocmirea unui album cu fotografiile din activități
- Diseminarea informațiilor privind realizarea activității în cadrul sesiunii cu părinții..

Anexe

Modele de subiecte

Biletul nr.1

1. Găsiți cuvinte cu sens asemănător pentru pădure, vesel, școlar.

2. Completați proverbele

Pazatrece primejdia.....

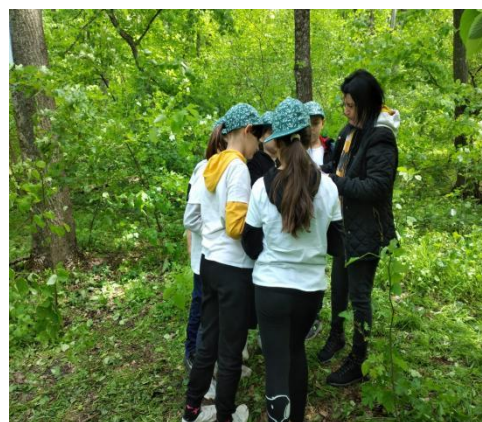
.....faci, bine.....

Biletul nr,2

1. Aflați numărul cu 6 mai mare decât răsturnatul numărului 72.

2. Aflați scăzătorul știind ca dezcăzutul este 100 iar restul este 43.

Imagini din timpul activității

Importanța activităților outdoor în grădiniță din perspectiva dezvoltării emoționale și sociale

Prof.înv.preșcolar Păpară Adina Maria / Pușcă Cristina Maria
Grădinița cu Program prelungit nr.12, Mediaș, jud. Sibiu

„Pe copil îl educă tot ce îl înconjoară: câmpul, pădurea, râul, marea, munții, rândunelele, cucul. Faceți tot posibilul ca și copiii dumneavoastră să iubească tot ce-i înconjoară, pentru că fără dragostea față de natură și animale omul nu poate să simtă din plin, ceea ce numim, cu cel mai minunat dintre cuvinte – VIAȚA.” (C. Mihăescu)

Pornind de la acest citat, ne dăm seama că într-o societate în care tehnologia progresează cu o viteză amețitoare și, datorită ei, de la cele mai fragede vârste copiii sunt asaltați de adevărate avalanșe de informații, științele educației se orientează din ce în ce mai mult către contactul cu natura. Eforturile cadrelor didactice s-au concentrat pe aducerea copiilor între pereții clasei pentru a li se face educație, dar constatăm că nu este cea mai bună formă de educație drept urmare a reapărut întoarcerea la natură, ca izvor de educație sănătosă. Educația outdoor este un concept folosit din ce în ce mai des în contextul educativ românesc, începând să capteze interesul actorilor educaționali din sistemul de învățământ. Există numeroase definiții pentru termenul de educație outdoor, însă pentru a da o explicație simplă și pe înțelesul cititorilor, putem spune că această formă de educație se bazează pe învățarea în aer liber. Termenul de educație outdoor, poate include educația pentru mediu, activități recreative, programe de dezvoltare personală și socială, drumeții, aventură, etc. Învățământul preșcolar poate fi considerat precursor al educației outdoor, având în vedere că activități formale, informale și nonformale se desfășoară în afara grădiniței dintotdeauna. Excursiile, plimbările în aer liber, vizitele la muzee au fost mereu prilej de transmitere către copii de informații, priceperi și deprinderi, niciodată nefiind organizate doar de dragul de a fi organizate. O mare parte dintre părinți apelează la grădinițele care cuprind în programul educațional activități non-formale care se desfășoară în natură sau în spațiile neconvenționale, în afara clasei de studiu. Activitățile outdoor în grădinițe îi stârnesc copilului curiozitatea despre lumea din jur și îi oferă posibilitatea de a explora mediul natural prin joacă. Astfel, copilul începe să se descurce singur, dar în același timp să capete încredere în sine. Jocurile în aer liber îi oferă micuțului timp și ocazie de a se juca cu alți copii de aceeași vârstă, de a forma prietenii și de a construi relații. Copiii au nevoie de oportunități de a descoperi, de a se minuna, de a exersa, de a-și depăși limitele, de a țipa, de a cânta și de a crea, iată de ce este

important ca fiecare copil să aibă parte de activități outdoor în grădiniță, acolo unde își petrece cea mai mare parte din zi.

Prin activitățile outdoor desfășurate în grădiniță copiii învață să își asume riscuri, aspect care îi va ajuta considerabil să-și formeze personalitatea. De asemenea, în timpul jocurilor desfășurate în aer liber, preșcolarii își dezvoltă calitățile motrice cum ar fi forța, viteza, rezistența și mobilitatea. Activitățile outdoor îi ajută pe copii să învețe într-un mod distractiv, copiii pot învăța matematica în sânul naturii, în timp ce numără frunze, flori, ghinde, crengi, conuri sau alte materiale din natură. Scriu cifrele și literele cu ajutorul cretei pe asfalt și învață despre anotimpuri și vreme urmărind schimbările care apar în natură. Eu consider că activitățile outdoor îi pot încuraja pe copii să își dezvolte gândirea independentă, să se adapteze cu ușurință în orice situație, să dețină abilități de rezolvare a problemelor și să își modeleze personalitatea prin oferirea unui mix între educația academică și cea fizică, prin adoptarea unui mod sănătos de viață și a unei dezvoltări armonioase.

Obiectivele generale ale educației outdoor sunt:

-Dezvoltarea abilităților socio-personale: îmbunătățirea spiritului de echipă, îmbunătățirea relațiilor sociale, dezvoltarea competențelor de conducere, etc

-Dezvoltarea abilităților de management: organizare, coordonare, evaluare, atât a celor care o aplică, cât și elevilor.

Caracteristicile cheie ale educației outdoor sunt:

-oferă posibilitatea contactului direct cu natura, în condițiile în care protecția mediului reprezintă un subiect de interes mondial iar urbanizarea masivă a produs un efect nociv asupra mediului și prin faptul că oamenii nu conștientizează impactul pe care acțiunile lor non-ecologice le au asupra mediului => educația outdoor se desprinde ca o modalitate extrem de benefică pentru schimbarea atitudinilor și comportamentelor față de mediu;

-reprezintă o puternică sursă de experiențe de învățare, beneficiind de un mediu relaxant, liber, fără constrângerile pe care le impun „cei 4 pereți ai unei săli de clasă”

-poate oferi elevilor nenumărate provocări, astfel că procesul de educare devine puternic, inspirațional și de natură să schimbe comportamente antisociale, să creeze o relație puternică între oameni bazată pe sprijin reciproc;

-facilitează procesul de învățare al elevilor care întâmpină dificultăți în acest sens => un climat diferit de învățare ce permite elevilor care, în mod usual, întâmpină dificultăți de învățare și au un nivel scăzut de performanță școlară, să devină mai motivați, cu mult mai

capabili;

-asigură dezvoltarea personală atât al celor care o aplică, cât mai ales al elevilor, prin libertatea de manifestare și exprimare pe care le oferă.

-asigură dezvoltarea spiritului de echipă =>conexiunea între elevi, elevi-profesori => creșterea gradului de participare activă, dezvoltarea spiritului cetățenesc activ în rândul ambelor categorii;

-oferă nenumărate beneficii fizice, emoționale, mentale ce asigură bunăstarea individului și, implicit, a comunității și societății din care face parte;

-oferă un cadru stimulativ de învățare prin varietatea mediului;

Educația nonformală și, implicit, educația outdoor nu este o activitate lipsită de un efect formativ, ci trebuie înțeleasă ca o realitate educațională mai puțin formalizată. Conceptul de educație nonformală este asociat conceptului de „învățare pe tot parcursul vieții” (*lifelong learning*).

Evaluarea în cadrul educației nonformale este realizată de cel care învață, iar abordarea multi-disciplinară a procesului de învățare, ajută copiii să înțeleagă și să aprecieze mediul și legătura lor cu acesta. Pregătește copiii pentru un viitor durabil, analizează problemele pe termen lung ale interdependenței om – natură.

Caracteristicile educației nonformale:

-metodele folosite sunt axate pe participarea activă;

-jocul este principalul mijloc prin care sunt îndeplinite obiectivele unei activități de educație nonformală;

-răspunde la întrebarea „Cum?”

-implică mai pregnant comunitatea principalii furnizori de educație nonformală fiind ONG-urile și unitățile comerciale din comunitate.

Activitățile de tip outdoor nu sunt activități ale educației formale ce au loc în afara sălii de clasă, ci activități de educație nonformală, menite să familiarizeze copiii cu natura și să le formeze deprinderi și priceperi de cunoaștere prin experiență, bazându-se desigur pe cunoștințele dobândite în activitățile de educație formală.

Iată câteva activități outdoor pe care noi le-am realizat cu copiii:

„Împreună să lucrăm și personajele din povești ajutăm!” -joc didactic DLC

“Ne jucăm, ne jucăm, matematică învățăm!” joc didactic DS

“Plimbări și jocuri în aer liber”

“A venit iarna drăguța, cu fulgii de nea” – observare- DS

Prin toate activitățile desfășurate, s-au constatat următoarele beneficii directe:

- socializare;
- educare pentru o viață sănătoasă;
- participanții sunt puși în situația de a-și cunoaște și chiar de a-și depăși propriile limite;
- trăirea de experiențe inedite în mijlocul naturii;
- creșterea stimei de sine;
- creșterea disponibilității spre comunicarea cu părinții;
- dezvoltarea personală și la creșterea șanselor de integrare socială a acestora

- gestionarea fricii de vorbit și acționat în public;
- creșterea încrederii în sine;
- trezesc interesul de a participa la sarcini noi și complexe;
- îi încurajează să nu se sperie de situații imprevizibile și să găsească cea mai bună soluție;
- dezvoltă abilitățile de comunicare fiind orientați către cooperare și colaborare, fără de care nu poate fi atins obiectivul comun al echipei;
- copiii învață să recunoască meritele celorlalți, să le respecte ideile, sentimentele și nevoile, îi ajută să învețe din greșeli; nu exista eșec ci doar feed-back la sfârșitul unei activități outdoor.

Educația în aer liber este o formă organizată de învățământ care, prin specificul mediului în care se desfășoară, pregătește copiii pentru viitoarea lor viață în mediul natural, pentru o viață liberă, îi ajută să dezvolte relații mai strânse cu mediul înconjurător, îi învață diferite modalități de învingere a greutăților.

BIBLIOGRAFIE:

Programa activităților instructiv-educative în învățământul preșcolar, Ediție revizuită, Editura DPH, București, 2005;
 Manual de educație outdoor, Primăria Cătunele, 2012-2013;
 Scrisoare metodică pentru anul școlar 2023-2024;

Surse on- line:

<https://ro.scribd.com/home>

<https://iteach.ro/bord-global>

ÎNVĂȚAREA ÎN AER LIBER- AVENTURĂ A CUNOAȘTERII FĂRĂ MANUALE

Profesor învățământ primar Mihaela Radu
Școala Gimnazială „Mihail Sadoveanu” Galați

Motto:

“Ce aud-Uit, Ce văd-Îmi amintesc, Ce fac-Înțeleg”
(proverb chinezesc)

Rezumat

Lucrarea de față prezintă educația outdoor ca modalitate esențială de a oferi elevilor o formare completă și armonioasă. Prin contactul direct cu natura, elevii își dezvoltă o conexiune profundă cu mediul înconjurător, își cultivă abilități esențiale pentru viață și se bucură de o copilărie mai sănătoasă și mai fericită. Învățarea outdoor este o cheie esențială pentru o instruire completă și armonioasă a copiilor. Odată ieșiți din sala de clasă elevii pornesc către o lume fascinantă de cunoaștere și aventură, iar educația este mai mult decât o ieșire în natură, este o filosofie educațională care pune accent pe experiență directă și învățare prin descoperire.

Cuvinte cheie

învățare experiențială, învățare prin descoperire, dezvoltare durabilă, libertate de exprimare, natură, creativitate, colaborare, responsabilitate, conexiune, stare de bine

Conținut

Să ne imaginăm o școală unde pereții clasei sunt copacii falnici, iar tabla este cerul înstelat. Acolo, învățarea nu se mai limitează la pagini de manual, ci se transformă într-o aventură fascinantă în mijlocul naturii. O astfel de învățare oferă elevilor o gamă largă de beneficii, de la o mai bună înțelegere a naturii și a mediului înconjurător, la dezvoltare personală și satisfacția de a petrece timp în aer liber.

Educația outdoor, cunoscută și ca educație în aer liber, este o abordare pedagogică inovatoare care mută învățarea din sala de clasă tradițională în mediul natural, este o modalitate excelentă de a completa educația tradițională și de a oferi elevilor o experiență de învățare holistică și transformativă.

Implementarea programelor educaționale outdoor în școli și comunități poate contribui la o generație mai informată, mai responsabilă și mai conectată cu mediul natural.

Prin contactul direct cu natura, elevii își dezvoltă o conexiune profundă cu mediul înconjurător, își cultivă abilități esențiale pentru viață și se bucură de o copilărie mai sănătoasă și mai fericită.

Spre deosebire de metodele tradiționale, educația outdoor invită elevii să exploreze tainele lumii dincolo de pereții clasei. Prin această abordare inovatoare, copiii își deschid mintea către un univers fascinant, descoperind secretele naturii și ale mediului înconjurător.

Copiii de azi sunt martorii nedumeriți al numeroaselor transformări din mediul înconjurător și pe multe dintre acestea nu le pot înțelege, dar le percep pericolul și efectul distrugător. Interesul și dragostea pentru natură sunt, la majoritatea copiilor, instinctive iar comportamentele și convingerile formate la o vârstă fragedă se păstrează toată viața. Scăpând de rutina zilnică a activităților desfășurate în sala de clasă, activitățile desfășurate în natură capătă un caracter atractiv și mai aplicat. Învățarea outdoor nu înseamnă doar un nou loc al învățării, ea presupune o schimbare de abordare, de viziune asupra desfășurării activităților, o nouă filozofie de acțiune, o nouă perspectivă asupra învățării, o permisivitate ridicată pentru achiziția experiențială și prin punerea în situație.

Această abordare inovatoare nu doar le oferă copiilor o perspectivă mai profundă asupra lumii naturale și a mediului înconjurător, dar contribuie și la dezvoltarea lor personală și la crearea unor amintiri de neuitat.

Indiferent de denumire, educația outdoor este o cheie esențială pentru o educație completă și armonioasă a copiilor.

Beneficiile educației outdoor:

✚ Conexiune cu natura: Elevii descoperă tainele lumii vii, înțelegând mai bine importanța protejării mediului. Elevii explorează direct mediul natural, descoperind plante și animale, observând fenomenele naturii și dezvoltând o apreciere mai profundă pentru frumusețea și complexitatea lumii înconjurătoare.

✚ Dezvoltare personală: Experiențele practice stimulează creativitatea, independența și abilitățile de colaborare. Activitățile în aer liber stimulează creativitatea, rezolvarea problemelor, gândirea critică, colaborarea și comunicarea, oferind copiilor oportunități de a-și depăși limitele și de a-și dezvolta încrederea în sine.

✚ Dezvoltare socială: Elevii învață să interacționeze cu respect și empatie, construind relații durabile. Ei învață să lucreze în echipă, să depășească obstacole, să își gestioneze emoțiile și să ia decizii responsabile.

✚ Bucuria de a învăța: Aerul curat și spațiul liber stimulează curiozitatea, făcând învățarea

mai distractivă și mai eficientă. Experiențele practice și interactive din natură fac învățarea mai distractivă și mai captivantă, sporind motivația elevilor și satisfacția de a descoperi tainele lumii.

✚ Sănătate fizică și mentală: Mișcarea în aer liber îmbunătățește starea de bine și reduce stresul. Petrecerea timpului în aer liber are un impact pozitiv asupra stării de spirit, reduce stresul și anxietatea, îmbunătățește concentrarea și memoria și contribuie la un stil de viață sănătos.

✚ Performanță academică: Studiile demonstrează o creștere a motivației și a rezultatelor la școală.

✚ Dezvoltare socială: Elevii învață să interacționeze cu respect și empatie, construind relații durabile.

✚ Exemple de aplicare:

✚ Educația outdoor poate fi integrată în curriculumul școlar prin diverse modalități, de la excursii și drumeții în natură la proiecte de ecologizare și grădinarit. De asemenea, pot fi organizate tabere de vară sau programe extracurriculare axate pe învățarea în aer liber.

✚ Învățarea outdoor poate fi folosită pentru a crește motivația elevilor, atât în plan curricular, cât și extracurricular.

Iată câteva idei de activități de învățare relevante pentru dezvoltarea competențelor din curriculumul școlar:

- ✓ piese de teatru istoric în aer liber
- ✓ concursuri de creație în aer liber
- ✓ jocuri de rol
- ✓ jocuri tematice pe echipe
- ✓ reconstituiri de evenimente istorice
- ✓ elemente din natură cu forme geometrice
- ✓ investigații științifice în aer liber
- ✓ forme geometrice din natură
- ✓ geometria florilor
- ✓ șezătoare literară de primăvară în grădina școlii
- ✓ expoziție de obiecte confecționate de elevi
- ✓ tabără / schimb intercultural
- ✓ reconstituirea în aer liber a unui moment istoric
- ✓ călători celebri

- ✓ matematica unui traseu montan
- ✓ să măsurăm dimensiunile unei forme de relief
- ✓ concerte
- ✓ târguri de artizanat
- ✓ observații astronomice
- ✓ harta orașului meu
- ✓ ecologizarea cartierului și lupta pentru protejarea mediului – concurs pe echipe
- ✓ trotuarul substantivelor – joc de echipă pe teme geografice/istorice
- ✓ poezii florilor de munte – concurs de poezie
- ✓ matematica și drumul meu spre școală
- ✓ interviuri cu bunicii noștri pe tema tradiției de Paște/Crăciun
- ✓ semnificația unui monument istoric local/national

Educația outdoor nu este o simplă ieșire în natură, ci o filosofie educațională care pune accent pe experiența directă și învățarea prin descoperire.

Haideți să deschidem ușile clasei către o lume fascinantă de cunoaștere și aventură!

Exemplu de activitate outdoor

MERSUL ÎNCREDERII

 Scopul activității: acest joc este o modalitate foarte potrivită de a provoca grupul de elevi să iasă din zona de confort, creând spațiu de construire a încrederii în cel de lângă și în echipă. Participarea la aceste experiențe va ajuta grupul să fie pregătit pentru provocări și mai mari: activități sau proiecte comune.

 Obiectivele de învățare (cunoștințe, abilități, atitudini/valori):

 Participanții vor:

- ✓ Demonstra încredere unii în ceilalți
- ✓ Lucra mai ușor unii cu ceilalți
- ✓ Enumera calitățile colegilor lor

 Aree/Disciplin: Educație civică

 Mărime grupului: 6-25 participanți

 Tipul de resurse necesare: minime (M), elaborate (E), specializate(S): M

Resurse/infrastuctură necesară:

- ✓ Un spațiu afară suficient de mare prin care să se realizeze traseele
- ✓ Bandane pentru a lega la ochi toți participanții
- ✓ Alte materiale pentru delimitarea traseelor: sfoară,

- ✓ mingi, crengi, bănci, hârtie, bețe, marcaje rutiere mici, etc
- ✓ Nivelul de provocare (mic, mediu, mare, ridicat): Mare
- ✓ Durata activității: 40-50 de minute

Activitatea pas cu pas:

Din grupul de participanți se va forma un șir unul în spatele celuilalt cu mâinile pe umerii celui de dinainte. Toți participanții vor fi legați la ochi (sau primul poate vedea - la alegerea facilitatorilor). Șirul astfel format, va trebui să urmeze un traseu ales de către facilitatorii grupului. Scopul este ca întreg grupul să ajungă până la finalul traseului cu ochii închiși și ținându-se unul de celălalt. Chiar dacă este o activitate destul de simplă, această activitate poate provoca emoții intense membrilor grupului mai ales dacă traseul prezintă și câteva peripeții: trecerea pe sub copaci, coborârea de trepte, mirosirea de diverse plante, stropire cu apă, un minut de liniște programată, atingerea a diferite materiale sau elemente din natură, sunete realizate de facilitatori, etc. Rămâne la creativitatea facilitatorilor cum realizează traseul, dar este important să fie suficient de provocator și să provoace participanții să simtă alfel natura din jurul lor în timp ce fac activitatea.

Procesarea învățării:

- ✓ Care a fost sarcina?
- ✓ Care au fost primele gânduri care v-au trecut prin minte înainte să începeți traseul?
- ✓ Cum a fost pentru voi să fiți cu ochii închiși și să parcurgeți traseul?
- ✓ Cum vă simțeți în timpul activității? Ce simțeți în timp ce mergeți cu ochii închiși?
- ✓ Ce sunete din natură ați auzit? Ce mirosuri ați simțit?
- ✓ Ce provocări ați întâmpinat pe traseu? Ce vă amintiți?
- ✓ Care au fost ingredientele care v-au ajutat sau v-au blocat să finalizați sarcina?
- ✓ Ce asemănări ar putea să existe între această activitate și viața de zi cu zi?
- ✓ Ce concluzii am putea extrage din această activitate legată de încredere și lucru în echipă?
- ✓ Ce lecții învățate am putea desprinde din această activitate?
- ✓ Cum ați simțit spațiul fiind legați la ochi?
- ✓ În ce măsură a fost nevoie de încredere în partenerul sau partenerii din fața șirului?
- ✓ De ce este importantă încrederea? Unde aveți nevoie de încredere?
- ✓ Cum am putea folosi pe viitor cele învățate atunci când vom lucra într-o echipă?
- ✓ Ce ați putea învăța despre natura și mediu înconjurător din această activitate?
- ✓ Ce ai dori să păstrezi din cele învățate pe viitor?
- ✓ Ce ai dori să schimbi într-o experiență similară atunci când lucrezi în echipă?

- ✓ În cine îți propui să ai mai multă încredere pe viitor și cum îți propui să faci asta?

Sugestii de acțiune:

- ✓ Ne vom asigura că traseul este palpitant, dar și sigur- astfel încât participanții să nu se accidenteze;
- ✓ Vom puncta importanța faptului că participanții trebuie să stea cu mâinile pe umerii persoanei din față pentru a fi în siguranță;
- ✓ Vom putea crea o poveste frumoasă în jurul acestui traseu: sunteți cercetători care pleacă

într-o călătorie, sau sunteți hobiști pierduți pe o insulă pustie, etc

A fi afară, într-un mediu în continuă schimbare, stârnește curiozitatea copiilor și le oferă noi experiențe senzoriale. În loc să fie lipiți de ecranele digitale, elevii desfășoară proiecte de științe naturale din lumea reală, cultivând o legătură pe tot parcursul vieții cu pământul.

Bibliografie/ sursa:

1. Berman, M. G., Jonides, J., & Kaplan, S. (2008) , Beneficiile cognitive interacționează cu natura, *Psychological Science*, 19(12), 1207-1212;
2. Grigg, R., Lewis, H., (2016), *A to Z of learning outside the classroom*, Bloomsburt Education;
3. Lucaciu, Gh., (2004) *Activități recreative*, note de curs, Facultatea de Educație Fizică și Sport Oradea ;
4. Marioara Neagu.(2008), *Curriculum Cetățenie activă- Modul Diversitate*, Fundația Noi Orizonturi
5. Salade, D.,(1998) *Dimensiuni ale educației*, Editura Didactică și Pedagogică RA, București;
6. Manual Educație outdoor - EDUCATIA OUTDOOR Sursa: outdoor life/servicii/ outdoor - Studocu
7. The importance of going outside for youth education, <https://www.pacificoaks.edu/voices/education/the-importance-of-going-outside-for-youth->

ACTIVITĂȚILE DE TIP OUTDOOR – POSIBILITĂȚI ȘI MODALITĂȚI DE ORGANIZARE CU PREȘCOLARII

Prof. învă. preșc. Gîlea Maricica-Irina
Prof. învă. preșc. Zota Corina
Grădinița cu P.P. Nr. 9 Bârlad

Trăim în epoca vitezei. Suntem din ce în ce mai ocupați și dornici să oferim copilului nostru tot confortul material și poate că uneori nu mai avem timp să-i arătăm cum să se joace, cum să descopere lumea înconjurătoare altfel decât din cărți, cum să colaboreze, să lucreze în echipă, să fie creativ, cum să se bucure din plin, descoperindu-și noi valențe ale personalității sale.

Perioada preșcolară este perioada care se caracterizează prin cele mai profunde și productive însușiri psihice ale individualității, este perioada unei intense receptivități, sensibilități și flexibilități psihice divergente. De aici intervine necesitatea de a exersa și fructifica potențialul creativ al preșcolarului, de a-i forma și dezvolta în mod plener, integral și armonios.

Învățarea prin descoperire, învățarea din propria experiență este una trainică, iar locul ideal pentru acest tip de învățare este spațiul deschis și nelimitat pe care-l oferă natura.

Educația în aer liber se definește ca o combinație de activități în aer liber, de educație de mediu și de dezvoltare socială și personală. Aceasta permite participanților să experimenteze „învățarea activă” într-un cadru natural: rezervație naturală, parc, pădure, orice alt spațiu aflat în afara zidurilor unei clădiri.

Educația în aer liber poate să fie și un instrument pedagogic pentru îmbunătățirea rezultatelor învățării. De exemplu, această formă de educație este benefică în special pentru copiii cu nevoi speciale, deoarece cărțile sunt înlocuite cu alte forme de învățare mai facile.

Obiectivul general al acestui tip de învățare este identificarea și compararea diferitelor abordări privind educația în aer liber, dezvoltarea și introducerea unui nou concept de educație pentru toți.

Educația outdoor presupune ca procesul de predare-învățare-formare să se petreacă în afara școlii, respectiv în natură și spații culturale. Obiectivul unui asemenea tip de educație îl reprezintă plasarea în cadrul vieții cotidiene a elementelor pe care copiii le învață la școală, dezvoltarea spiritului practic și a adaptării la situațiile concrete de viață, modalități de înțelegere a elementelor educaționale predate la clasă.

Toate activitățile ce se desfășoară în grădiniță pun accent atât pe informații, cât și pe utilizarea acestor informații în viața reală și dezvoltarea unor abilități și comportamente în situații concrete. De aceea nu lipsesc ieșirile în aer liber, vizitele organizate în cadrul unor proiecte tematice, drumețiile și excursiile, activități care maximizează efectele procesului de învățare și care arată copilului preșcolar cum să facă ceea ce știe să facă.

Acest tip de educație o completează pe cea formală în modul cel mai plăcut, susținând educația dată în familie și școală și principiile acestei educații prin metode moderne de formare, precum: jocurile de echipă, discuțiile libere, jocurile de rol, brainstorming-ul, metoda grupului de studio, activitățile practice, studiile de caz (situații concrete și soluții), învățarea prin acțiune, experiențe și experimentări, excursii, vizite, organizare de evenimente.

Activitățile outdoor vizează explorarea posibilităților de utilizare a aerului liber și a cadrului natural ca spațiu de învățare și formarea unor deprinderi pentru a lucra tematic, folosind acest spațiu într-un mod interdisciplinar. În acest sens, cadrele didactice trebuie să poată să creeze situații educaționale care să întărească încrederea în sine, ținând cât mai multe activități/ore în aer liber, fără a utiliza manuale.

Activitățile outdoor care se desfășoară cu preșcolarii pot fi organizate sub formă de: ateliere de creație, activități sportive, excursii, jocuri diverse, acțiuni practic-gospodărești etc.

Fiecare activitate în parte are rolul de a aduce copilului experiențe noi, de a-l pune în situația de a găsi soluții singur sau de a aduce copilul în situația de a conlucra cu coechipierii pentru a ajunge la rezultatul dorit.

Organizarea activităților de tip outdoor presupune o pregătire temeinică din partea cadrelor didactice sau instructorilor autorizați, de material didactic special, de locații neconvenționale, de susținere materială, financiară și logistică.

Vom exemplifica doar câteva astfel de acțiuni desfășurate în acest an școlar

✚ **„Laboratorul Curiozității”** – o activitate desfășurată în cadrul Muzeului „Vasile Pârvan” Bârlad, unde copiii au putut afla cum funcționează organele de simț, creierul, dar și părți din lumea vie. De asemenea, experiența „Laborator” a fost o experiență interdisciplinară special concepută pentru a stârni curiozitatea copiilor față de domeniile științei. În „LABORATORUL CURIOZITĂȚII” preșcolarii și-au deschis simțurile pentru a explora știința, au făcut corelații, au răspuns la întrebări și s-au bucurat.

✚ „Primiți cu colindul?” – activitate derulată în pragul sărbătorilor de iarnă în cadrul Primăriei Municipiului Bârlad. Preșcolarii au susținut un program artistic și au fost răsplatiți cu daruri.

Nici o altă activitate desfășurată în grădiniță pe tema sărbătorilor de iarnă nu ar fi trezit atâtea sentimente și trăiri ca cea ce au trăit în momentele în care au colindat, au primit colăcelul sau fructele pentru urările adresate de ei.

✚ „Te iubim, natură dragă!” – Micii grădinari au fost ajutați de doamnele educatoare să planteze flori în curtea grădiniței. Preșcolarii au înțeles ce înseamnă dragostea pentru plante, natură, despre cum se plantează și cum se îngrijesc florile.

✚ „Concurs județean de dans”-

Fantezii de primăvară desfășurat la Casa de Cultură din Bârlad. Preșcolarii grupei mari au participat la competiția de dans intitulată „ Fantezii de primăvară” cu un dans modern. Această activitate a contribuit la formarea laturii estetice și sociale a personalității, la dezvoltarea gustului pentru frumos, urmărind stimularea talentului și a aptitudinilor în domeniul artistic.

Prin toate activitățile desfășurate s-a urmărit socializarea, dar și educarea pentru o viață sănătoasă, trăind totodată experiențe inedite în cadrul feeric al naturii. Pe lângă cultivarea respectului pentru mediul înconjurător, participanții au fost puși în situația de a-și cunoaște și chiar de a-și depăși propriile limite, fapt ce contribuie decisiv la creșterea stimei de sine, la dezvoltarea personală și la creșterea șanselor de integrare socială a acestora.

Există și alte beneficii directe: creșterea disponibilității spre comunicarea cu părinții, gestionarea fricii de vorbit și acționat în public, înțelegerea, acceptarea și respectarea regulilor prezente în familie și societate, îmbunătățirea performanțelor școlare, descoperirea aptitudinilor și talentelor, creșterea încrederii în sine, capacitatea de a se integra rapid într-un grup de copii cu aceiași vârstă, dezvoltarea aptitudinilor de leader.

Aceste activități îi pregătesc pe copii să facă față provocărilor vieții: le trezesc interesul de a participa la sarcini noi și complexe, îi încurajează să nu se sperie de situații imprevizibile și să găsească cea mai bună soluție, își dezvoltă abilitățile de comunicare fiind orientați către cooperare și colaborare, fără de care nu poate fi atins obiectivul comun al echipei. Trecând poduri sau râuri imaginare, copiii învață să recunoască meritele celorlalți, să le respecte ideile, sentimentele și nevoile, îi ajută să învețe din greșeli. Nu exista eșec ci doar feed-back la sfârșitul unei activități outdoor.

Dacă tinerii părinți nu pot, nu știu sau nu vor, noi, cadrele didactice trebuie să ne considerăm răspunzătoare pentru sănătatea fizică și comportamentală a copiilor noștri.

Dacă sistemul nu mai are soluții și înfundă viitoarea societate în fotoliile din fața televizoarelor și a calculatoarelor, noi trebuie să reacționăm și să fim în stare să dăm scenarii alternative de o calitate net superioară. Cât mai mult timp în natură! Să dăm posibilitate copiilor noștri să descopere măcar o parte mică din copilăria noastră în aer liber.

Bibliografie:

MANUALUL DE EDUCAȚIE OUTDOOR, 2013, COMENIUS REGIO PARTNERSHIP
ECO- EDU BEYOND RHETORIC PROJECT, traduc

Jocuri pentru dezvoltarea emoțională și socială a preșcolarilor

Prof. Popa Cristina
Prof. Chirilă Oana-Denisa
Grădinița cu P.P. Nr. 5 Bârlad

REZUMAT

Educația de tip outdoor realizată în grădiniță își pune amprenta asupra dezvoltării fizice, psihice, sociale și asupra personalității preșcolarului, oferind posibilități de a pune în practică noțiunile învățate în sala de grupă, dar și de a-și îmbogăți cunoștințele prin participarea la experimente, jocuri și experiențe noi. Jocul este principala modalitate prin care se pot realiza activități în aer liber și prin care se pot aborda toate domeniile experiențiale cuprinse în curriculumul pentru învățământ preșcolar.

Rolul activităților outdoor este acela de a ajuta copiii să comunice mai ușor, să capete curaj în a-și exprima gândurile, sentimentele, de a-și susține punctul de vedere, exercițiile realizate, indiferent de tip, sunt menite să contribuie la pregătirea pentru integrarea socială a acestora, dar și a personalității.

CUVINTE CHEIE: *educație outdoor, nevoi de bază, strategii, trăsături, jocuri.*

Educația, are sarcina de a pregăti omul, ca element activ al vieții sociale, ca forță de muncă și ca subiect al relațiilor sociale, această funcție fiind specifică educației indiferent de vârsta individului. Educația, se află în strânsă relație cu dezvoltarea, cea din urmă apărând ca efect și premisă a educației. Dezvoltarea, este rezultatul acțiunii tuturor factorilor, între care educația are rolul conducător. Ca acțiune socială conștientă, educația poate stimula și accelera aportul celorlalți factori în procesul dezvoltării. Generând noi forme de activitate cu cerințe ce presupun amplificarea continuă a eforturilor copilului, educația îl obligă pe acesta la o restructurare perpetuă a proceselor și însușirilor psihice, ceea ce impulsionează și consolidează procesul dezvoltării.

Educația de tip outdoor nu sprijină doar procesul de învățare pus în aplicare în cadrul școlii, ci vine în completarea educației formale în școală, oferind copiilor posibilitatea de a pune în practică ceea ce au învățat și chiar să învețe lucruri noi, punând accent pe formarea de deprinderi și comportamente necesare unei bune adaptări la mediu, fiind și o componentă necesară în desăvârșirea personalității.

Strategiile utilizate în cadrul educației outdoor, demonstrează faptul că aceasta este foarte importantă, realizând un succes mai mare prin neimpunerea unor reguli stricte, prin

lipsa notelor și prin punerea la dispoziția copiilor a unor situații în care aceștia nu se simt constrânși și își pot exprima liber sentimentele.

Cu alte cuvinte, activitățile outdoor oferă experiențe variate prin care participanții devin mai comunicativi, mai empatici, mai creativi.

Gradul de implicare a unui copil în activități outdoor poate depinde de: natura temperamentală: introvertit, nesociabil, necomunicativ, timid, pasiv, etc.; gradul de solicitare al sarcinilor; atractivitatea pe care o inspiră educatorul; capacitatea stimulativă a educatorului; atractivitatea pe care o reprezintă activitatea de tip outdoor; gradul de satisfacție pe care îl procură interacțiunea cu ceilalți copii și cu mediul; măsura în care interacțiunea interpersonală poate satisface așteptările, speranțele, aspirațiile acestuia.

Formarea competențelor de comunicare în activități outdoor, presupune formarea următoarelor *deprinderi*: ascultarea activă; dialogare; însușire și folosire a formulelor de politețe; dezvoltarea capacității empatică; dezvoltarea comunicării asertive; respectarea normelor de comunicare orală; cunoașterea limbajului non-verbal și para-verbal;

Educația de tip outdoor, reprezintă acele activități prin intermediul cărora, copiii învață în aer liber, prin explorare. Aceste activități, desfășurate într-o ambianță relaxantă, calmă, plăcută, mențin interesul participanților care își pot manifesta dorința de a învăța prin cooperare, în echipă sau individual.

Strategiile didactice utilizate, se caracterizează prin flexibilitate, adaptându-se la situațiile și condițiile apărute spontan, depinzând de creativitatea, spontaneitatea educatorului, de capacitatea acestuia de a sesiza rapid punctele slabe și de a remedia în timp util erorile.

O altă *trăsătură* caracteristică este caracterul opțional al activităților outdoor, evaluarea acestora fiind „facultativă”, cu accente psihologice, prioritare stimulative, fără note și calificative oficiale.

Educația de tip outdoor, se bazează pe activități diverse și atractive pe teme variate și flexibile, învățarea prin practică, constituind principalul element. Un rol al acestuia este de a evidenția calitățile individuale ale participanților, de a-i încuraja să învețe de la egal la egal, unii de la alții.

Pentru ca educația outdoor să-și atingă scopul, este necesar ca aceasta să îndeplinească anumite *criterii din punct de vedere calitativ*, precum: diversitatea metodelor folosite; implicarea în mod egal al tuturor participanților; găsirea de soluții, prin desfășurarea de activități variate;

De asemenea, ea contribuie la împlinirea unor *nevoi de bază* ale copilului, precum: nevoia de a fi activ (prin implicarea în activități sportive, jocuri, plimbări, etc.); nevoia de a

se simți respectat; nevoia de a fi responsabil (prin primirea de diferite sarcini individuale).

Printre metodele principale utilizate în cadrul educației outdoor, se află *jocul*. Orice copil implicat în astfel de activități face progrese uimitoare. Cel mai adesea, aceste progrese sunt remarcate de părinții a căror copii întâmpină dificultăți în sfera cognitivă, emoțională și a relațiilor cu ceilalți. Astfel, copilul învață rapid să colaboreze, devine creativ și dornic să experimenteze lucruri noi, își modifică gradul de deschidere față de ceilalți. Orice copil este motivat să învețe, jucându-se! Prin joc, se nasc prietenii și afinitățile între copii, jocul presupunând contactul cu ceilalți și experimentarea unor stări pozitive, ducând la apariția sentimentelor de confort și împlinire. Jocul sprijină dezvoltarea copiilor, este o activitate plăcută, voluntară, neconstrânsă de reguli stricte, ce le permite să-și dezvolte și să-și folosească abilitățile existente în mod liber.

Jocurile în aer liber stârnesc curiozitatea copilului despre mediul înconjurător și îi oferă posibilitatea de a explora mediul natural prin joacă, de a căpăta încredere în sine, de a se juca cu alți copii de aceeași vârstă și de a lega prietenii.

Prin joc, copiii sunt puși în situația de a descoperi că natura este un mediu propice pentru a desfășura diverse *tipuri de activități*, precum: jocuri senzoriale, jocuri de comparare, de analiză, clasificare, asociere, orientare în spațiu, etc..

Astfel, copiii pot găsi răspunsuri la întrebări, se descoperă pe ei înșiși, prind curajul de a explora, de a experimenta, de a face lucruri noi.

Activitățile sportive desfășurate în aer liber au rolul de a ajuta copiii să-și recâștige tonusul, aduc beneficii asupra sănătății și îmbunătățesc comportamentul, dezvoltând spiritul competitiv și de echipă, făcându-l mai ambițios și mai disciplinat.

Din categoria jocurilor ce pot fi desfășurate în cadrul activităților de tip outdoor enumerăm:

A. Jocuri de formare a grupului

-*Cartea mea de vizită*”: jocul se desfășoară folosind creioane colorate, carton sau hârtie colorată. Cu ajutorul acestor materiale copiii trebuie să deseneze un simbol, despre ce îi caracterizează (se pot da mai multe criterii după care să aleagă simbolurile). Agățând pe piept „cartea de vizită”, copiii se așază în cerc și își prezintă aceste simboluri explicând de ce a ales acest simbol și ce reprezintă el.

B. Jocuri de introducere

-*„Întâlniri*”: participanții se plimbă, fără să vorbească. Ei trebuie să se „întâlnească” unii cu ceilalți atingându-se cu ajutorul degetelor. Este foarte important ca fiecare să conștientizeze importanța salutului, întâlnindu-se cu toți membrii jocului. Ei stabilesc contact

vizual, se bucură pentru faptul că sunt împreună. Jocul se poate desfășura și prin atingerea umerilor, sau a altor părți ale corpului, regula jocului fiind aceea că nimeni nu are voie să vorbească. Aceste „întâlniri” se pot realiza pe fond muzical.

-„*Căutarea culorilor*”: participanții la joc sunt rugați să îi privească atent pe ceilalți. Ei sunt rugați să caute o anumită culoare, dar nu pe hainele proprii, ci pe ale colegilor.

-„*Jocul siamezelor*”: jocul se desfășoară prin atingerea părților corporale a celorlalți participanți. Copiii își lipsesc anumite părți corporale (ex. piciorul de o mână), rămânând cu părțile lipite și îndeplinind anumite sarcini. De exemplu, să meargă împreună până la un anumit punct, să se aplece, să se îmbrace, etc.

C. Jocuri pentru alcătuirea perechilor

-„*Sunete asemănătoare*”: pentru desfășurarea jocului se pregătesc câte două bilete identice pe care sunt scrise sunete: ex. brrr, zzz, sss, mmm, etc. Biletele sunt împărțite aleatoriu copiilor, ei mișcându-se prin sală, în timp ce emit sunetul scris pe bilețelul extras. Fiecare copil își va găsi partenerul după sunet, mișcându-se împreună prin sală și emițând același sunet până când toți copiii își găsesc partenerul.

-„*Cutiute muzicale*”: jocul presupune introducerea în cutiute a unor obiecte: sare, orez, porumb, monede, etc.. Se vor umple câte două cutii cu aceleași obiecte, care vor fi împărțite în mod aleatoriu participanților la joc. Copiii trebuie să scuture cutiutele și să își găsească partenerul care are în cutie același lucru ca și el, după zgomotul emis de acestea.

-„*Vederi*”: jocul se desfășoară utilizând diverse imagini care sunt tăiate în două jumătăți. Acestea se împart copiilor după care fiecare jucător trebuie să găsească partea care lipsește din „vederea” lui.

D. Jocuri pentru dezvoltarea capacității de a avea încredere unii în alții

-„*Chemarea puilor*”: jocul presupune alcătuirea de perechi de „animale”, unul dintre copii fiind „mama”, iar celălalt „puiul”. Fiecare pereche de animale stabilește un sunet pentru a se recunoaște. „Puii” închid ochii, iar „mamele”, aflate la o distanță mare de ei își strigă puii emițând sunetul stabilit inițial. „Puii” trebuie să meargă cu ochii închiși spre locul în care se află „mamele”, acestea având grijă ca să nu se lovească de altcineva. Singurul mod de comunicare este sunetul stabilit inițial și intonația vocii. După terminarea jocului se schimbă rolurile, în final discutându-se sentimentele și senzațiile apărute în cele două ipostaze.

E. Jocuri pentru dezvoltarea capacității de cooperare-colaborare

-„*Pânza de păianjen*”: pentru desfășurarea jocului este necesar un ghem din ață groasă. Copiii formează un cerc, conducătorul jocului luând în mână ghemul. Acesta ține în mână un capăt al ghemului și apoi aruncă ghemul către un alt copil, în timp ce îi pronunță

numele. Fiecare copil prinde ghemul și apoi îl aruncă altui jucător. Astfel, pe măsură ce se derulează jocul, ghemul se desface unind tot grupul ca într-o rețea. Regula jocului este ca ghemul să fie aruncat pe sub rețea, pentru a nu se încurca așa. La finalizarea jocului se discută despre sentimentul pe care îl au față de legătura realizată executându-se mișcări. De exemplu: „Acum suntem toți legați unul de altul”, „Împreună putem ridica sau coborî rețeaua”, „Putem să ne trimitem mesaje unul celuilalt prin mișcările discrete ale firului”.

- „*Casă, copac, câine*”: jocul se desfășoară alcătuind perechi de copii. Fiecare pereche primește o cariocă și o foaie pe care trebuie să deseneze: în stânga un câine, în mijlocul foii o casă, iar în partea dreaptă un copac. Copiii realizează desenul, ținând împreună carioca. La finalizarea jocului se poate discuta despre: - „Cine a condus mai mult pe celălalt în timpul desenului?”; - „Sunteți mulțumiți de rezultat?”; - „Ce sentimente ați avut în timpul jocului?”

F. Jocuri pentru dezvoltarea comunicării nonverbale

- „*Oglinda*”: pentru desfășurarea jocului copiii sunt așezați în perechi, față în față. Unul dintre copii este „oglindea”, acesta imitând gesturile partenerului care se mișcă încet, fără să vorbească. După un minut, rolurile se schimbă. La finalizarea jocului se discută: „Când a fost mai plăcut? Fiind „oglindea” sau stând în fața oglinzii?”

- „*Cine este regele?*”: jocul se realizează prin stabilirea unor roluri pentru 2-3 copii. Aceștia se retrag, optând pentru rolul de : „rege”, „nebunul curții”, „damă de companie”, „paharnic”, etc. La revenire, copiii exprimă rolul ales, doar prin mișcări, pozițiile corporale, gesturile, ajutându-i pe ceilalți jucători să ghicească copilul care este „regele”.

G. Jocuri pentru dezvoltarea creativității, a fanteziei, a imaginației

- „*Animal haios*” : jocul presupune alcătuirea de perechi. Fiecare copil alege o cariocă de culoarea lui preferată. Perechile desenează pe o foaie un animal haios, neexistent în natură. Unul dintre copii desenează o parte a corpului, al doilea continuând desenul cu o altă parte. Cei doi se completează, până când reușesc să finalizeze animalul. După terminarea desenului cei doi găsesc un nume animalului desenat, vor spune unde trăiește, ce mănâncă, povestesc o întâmplare cu acest animal.

- „*Cel mai frumos/ urât moment*”: pentru desfășurarea jocului se așază într-un săculeț diferite obiecte (carte, batistă, stilou, căciulă, etc.). Copiii sunt rugați să extragă din sac un obiect și să spună care cred că a fost clipa cea mai fericită/ nefericită a obiectului respectiv.

H. Jocuri pentru dezvoltarea autocunoașterii, autoevaluării, imaginii de sine, a exprimării verbale și autoafirmării

- „*Păreră lui*”: în prima parte a jocului, fiecare copil va desena pe o foaie persoana cea mai importantă din viața lui. Pe rând, fiecare copil denumește persoana de pe foaie, încercând să răspundă la întrebarea „Dacă aş întreba pe această persoană (ex. mama ta, educatoarea, bunicul, vecinul, prietenul tău, etc.), ce fel de copil ești tu, ce ar răspunde?” Jocul se termină când fiecare copil a vorbit despre el.

- „*Fotografia mea absentă*”: jocul pornește prin sugerarea ideii: „Fiecare dintre noi am avut în viață momente minunate pe care am fi dorit să le immortalizăm cu ajutorul unui aparat de fotografiat, dacă l- am fi avut la îndemână în acel moment”. Copiii sunt rugați să își amintească unul dintre acele momente și să îl deseneze pe o hârtie. După finalizarea desenului fiecare participant explică ce reprezintă imaginea lui.

I. Jocuri pentru destindere

- „*Poziție incomodă*”: în cadrul jocului membrii grupului își aleg câte o poziție cât mai incomodă, pe care o realizează până numără la 5 și apoi se eliberează din această poziție.

- „*Mimica gusturilor*”: pentru desfășurarea jocului conducătorul grupului stă cu spatele la copii. El spune copiilor cuvinte care exprimă diferite gusturi și mirosuri. Când se întoarce către grup, copiii realizează o mimică asociată gustului sau mirosului respectiv. De exemplu: lămâie, oțet, piper, vanilie, căpșuni, cafea, etc.

J. Jocuri de încheiere

- „*Cadouri*”: pentru desfășurarea acestui joc fiecare copil primește o foaie pe care va desena un „cadou” pentru un membru al grupului. Acesta va ruga un alt copil să „expedieze cadoul” punându-l sub scaunul destinatarului. La sfârșitul jocului fiecare copil va prezenta „cadoul” primit și va încerca să ghicească expeditorul.

- „*Coridorul iubirii*”: jocul se desfășoară prin gruparea copiilor participanți în două coloane. Fiecare copil trece prin acest „coridor”, timp în care este mângâiat de colegii lui. El primește încurajări din partea acestora.

- „*Fotografie în grup-pentru tine!*”: în cadrul acestui joc un copil va sta cu spatele la restul jucătorilor. Membrii grupului se vor așeza într-o poziție fixă la alegere. La semnalul conducătorului de joc, copilul se întoarce și „primește în dar” fotografia grupului.

K. Jocuri pe echipe

- „*Războiul baloanelor*”: jocul se desfășoară pe două echipe, folosind ca și materiale baloane umflate și șnururi pentru fiecare membru al echipei. Fiecare jucător, își leagă balonul umflat de gleznă, scopul fiind acela de a sparge baloanele echipei adverse. Echipa care rămâne cu ultimul balon este câștigătoare, pe măsură ce baloanele se sparg, concurenții sunt

eliminați.

-„*Găsește-ți semenii!*”: jocul se desfășoară fără ca participanții să se împartă în echipe. Fiecare jucător primește o carte de joc pe care o lipește pe frunte, fără ca el s-o vadă, dar care va fi văzută de ceilalți jucători. Jocul este mut, deci jucătorii nu au voie să vorbească. Prin semne, fiecare jucător trebuie să se grupeze în funcție de semnul de pe carte (romb, frunză, treflă, etc.).

-„*Șarpele uman*”: jocul presupune alegerea unui supraveghetor și a unui conducător. În afară de aceștia, ceilalți jucători vor fi legați la ochi. La începutul jocului, se stabilesc semne clare pentru diverse mișcări (stânga, dreapta, în față, în spate, stop), deoarece singura modalitate de comunicare va fi comunicarea non-verbală. Supraveghetorul îi arată conducătorului traseul pe care îl va avea de făcut șarpele, conducătorul fiind cel care va dirija prin semne „șarpele”, fiind situat la coada acestuia.

-„*Prăpastia*”: jocul presupune trasarea unei linii orizontale, ce delimitează uscatul de prăpastie, alături de care va sta un membru al grupului care va fi „arbitrul”. Ceilalți jucători vor fi așezați în șir indian la o distanță mai mare de „prăpastie”. Primul copil din șir va fi legat la ochi, iar când va auzi semnalul „Start!” va fugi spre linie oprindu-se la semnalul „Stop!”. Dacă nu reușește să se oprească la timp, va cădea în „prăpastie” și va lua locul „arbitrului”, care va merge la coada șirului pentru a concura cu ceilalți copii. Jocul se repetă pentru fiecare membru din șir, respectându-se aceleași reguli.

-„*Lego*”: jocul se desfășoară pe echipe de câte cinci membri, fiecare membru primind un cub realizat din piese lego. Toate cuburile se desfac și piesele se strâng toate la un loc, fiecare membru are dreptul să ia o parte, iar mai apoi trebuie să construiască la loc cubul. Membrii nu au voie să ceară piese, ci doar să dea și nu au voie să vorbească.

BIBLIOGRAFIE:

-Maneș, Sabina, „83 de jocuri psihologice pentru animarea grupurilor”, Editura Polirom, Iași, 2008;

-Oprea, Crenguța- Lăcrămioara, „Strategii didactice interactive”, editura Didactică și Pedagogică, R. A., București, 2007;

-Strategia dezvoltării activității educative școlare și extrașcolare;

Outdoor Education-Modalitate de dezvoltare emoțională și socială

Prof. înv. preșcolar: Popa Liliana

Educatoare: Arteni Cătălina

Dezvoltarea copilului în primii ani de viață este un proces deosebit de important și complex, cu implicări profunde asupra vieții sale ulterioare. Educația timpurie, cu accent pe perioada preșcolară și școlară, joacă un rol crucial în promovarea unei dezvoltări integrate, care să acopere multiple aspecte ale vieții copilului. În acest eseu, ne propunem să explorăm modalitățile prin care educația timpurie poate contribui la dezvoltarea cognitivă, socială, emoțională și fizică a copiilor, evidențiind importanța fiecărui aspect și interacțiunile dintre acestea.

Primul și poate cel mai evident aspect al dezvoltării copilului este cel cognitiv. În această etapă, copiii sunt într-o continuă explorare a lumii din jurul lor și a propriilor capacități. Educația timpurie trebuie să ofere copiilor oportunități ample de joc și explorare, care să îi încurajeze să învețe prin experiență directă. Jocurile și activitățile care promovează rezolvarea problemelor și gândirea critică sunt esențiale pentru dezvoltarea abilităților cognitive. De asemenea, stimularea prin lectură și povestirea de povești joacă un rol crucial în dezvoltarea limbajului și a imaginativului copiilor.

Al doilea aspect, cel social, este la fel de important. În mediul preșcolar și școlar, copiii învață să interacționeze cu ceilalți membri ai comunității lor. Oferindu-le oportunități de joc în grup și activități care necesită colaborare, educația timpurie îi ajută pe copii să își dezvolte abilitățile sociale și emoționale. Învățarea abilităților de comunicare, rezolvarea conflictelor și dezvoltarea empatiei sunt aspecte esențiale în acest proces. Interacțiunile cu colegii și adulții din mediul educațional contribuie la formarea identității și a relațiilor sociale ale copiilor.

Dezvoltarea emoțională, al treilea aspect, este adesea subestimată, dar de o importanță crucială. În această etapă, copiii își dezvoltă capacitatea de a recunoaște și gestiona propriile emoții, precum și de a înțelege și de a răspunde la emoțiile celorlalți. Un mediu sigur și de încredere, precum și sprijinul emoțional din partea adulților, sunt fundamentale pentru promovarea unei dezvoltări emoționale sănătoase. Învățarea să facă față eșecurilor și provocărilor, precum și dezvoltarea rezilienței, sunt aspecte importante ale dezvoltării emoționale.

Ultimul aspect este dezvoltarea fizică. Educația timpurie ar trebui să ofere ample

oportunități pentru activități fizice și jocuri care să îi ajute pe copii să își dezvolte abilitățile motorii și să își mențină sănătatea fizică. O alimentație adecvată și odihna sunt, de asemenea, esențiale pentru sprijinirea unei dezvoltări fizice sănătoase. Un program echilibrat, care să includă atât activități fizice cât și odihnă adecvată, este esențial pentru menținerea unei stări optime de sănătate fizică.

Educația în aer liber, cunoscută și sub numele de "outdoor education", este o abordare educațională care utilizează mediul natural și activitățile în aer liber pentru a sprijini învățarea și dezvoltarea holistică a elevilor. Această metodă educativă încurajează experiențele practice, explorarea mediului natural și implicarea activă a elevilor în învățare. Iată câteva aspecte importante ale educației în aer liber și modul în care poate contribui la dezvoltarea copiilor:

Conexiunea cu natura: educația în aer liber oferă copiilor oportunități să se conecteze și să exploreze mediul natural. Interacțiunea cu natura poate promova un sentiment de admirație și respect față de mediul înconjurător și poate contribui la dezvoltarea unei legături mai puternice între copii și mediul natural.

Învățarea experiențială: activitățile în aer liber oferă oportunități de învățare experiențială, în care copiii învață prin experiență directă și participare activă. Acest tip de învățare încurajează explorarea, investigarea și descoperirea și poate fi foarte captivant și memorabil pentru elevi.

Dezvoltarea abilităților practice: activitățile în aer liber pot implica o varietate de abilități practice, cum ar fi orientarea în natură, construirea unui foc sau a unui adăpost, gătitul în aer liber și multe altele. Aceste activități îi pot ajuta pe copii să își dezvolte abilități de supraviețuire și să dobândească încredere în propriile lor capacități.

Promovarea sănătății și a activității fizice: educația în aer liber oferă oportunități de mișcare și activitate fizică în aer liber, contribuind la promovarea sănătății fizice și a bunăstării generale a copiilor. Activitățile fizice în aer liber pot fi și un mijloc excelent de reducere a stresului și a anxietății și de promovare a stării de bine emoțională.

Învățarea colaborativă și dezvoltarea socială: activitățile în aer liber pot promova colaborarea, lucrul în echipă și dezvoltarea relațiilor sociale. Prin participarea la activități în grup în aer liber, copiii învață să își împărtășească ideile, să lucreze împreună pentru a rezolva probleme și să își sprijine colegii în atingerea obiectivelor comune.

ACTIVITĂȚI OUTDOOR ÎN GRĂDINIȚĂ. - EXEMPLE DE BUNE PRACTICI

1. Activitatea outdoor: „Să plantăm flori!”

Pornind de la dezideratul „Să învățăm copiii să iubească plantele”, am desfășurat în grădinița noastră „Săptămâna Verde”, în cadrul căreia am organizat o acțiune de transplantare de flori împreună cu preșcolarii grupei în rondurile din curtea grădiniței noastre.

Obiectivul principal al acestei acțiuni a constat în stimularea dorinței copiilor de a cunoaște și de a se apropia de universul florilor, adoptarea unei atitudini de dragoste și responsabilitate față de flori și îngrijirea acestora.

Copiii, ajutați de părinți și educatoare au achiziționat uneltele necesare acțiunii, semințele, răsadurile și florile preferate în ghivece, de la magazine de specialitate.

Copiii li s-a explicat cum se transplantează corect o floare și importanța folosirii unui pământ de calitate. Împreună, am transplatat plantele din ghivece în rondurile cu pământul special de flori din curtea grădiniței.

Un act educațional complet presupune, pe lângă împărtășirea informațiilor, cultivarea minții, a sufletului și a trupului. Cu această ocazie, copiii și-au îmbogățit orizontul de cunoștințe, această activitate ecologică i-a ajutat să înțeleagă că plantele au nevoie de anumite condiții de dezvoltare: apă, lumină, căldură, pământ bun, că ele trebuie îngrijite de om, că fiecare fenomen este rezultatul unei cauze sau că între fenomene există o legatură și că ele depind unele de altele.

Pregătirea patului germinativ, însămânțarea și plantarea florilor s-au făcut sub atenta îndrumare a educatoarei, astfel copiii au plantat primole, panseluțe, zambile ș.a. S-au precizat copiilor unele aspecte referitoare la rolul florilor în viața oamenilor și la necesitatea protejării naturii în context european.

Împreună cu preșcolarii, ne-am bucurat de lucrurile importante ale vieții, dar și de cele mărunte. O floare, un gest frumos, o întrebare, un răspuns corect sau un simplu zâmbet, lucruri ce ne oferă satisfacții nebănuite. Această experiență nu a fost numai o joacă amuzantă, o acțiune de grădinărit, ci o lecție de respect pentru natură.

Învăță copiii cât de importante sunt florile în viața noastră!!

2. Excursia- activitate outdoor benefică dezvoltării fizice și emoționale a copiilor:

Dacă vrem să dezvoltăm copiilor un sentiment de interconectare cu natura, atunci au nevoie de experiențe pozitive cu lumea de afară. Oferirea de oportunități pentru astfel de experiențe și împărtășirea lor cu copiii reprezintă **esența educației** despre mediul înconjurător.

O plimbare prin parc, drumeții, un urcuș pe un deal, vizitele în aer liber, **o excursie** sunt tot atâtea posibilități de a intra în contact cu natura și oferă avantaje pentru menținerea sănătății fizice și psihice.

Din propria mea experiență, cel mai atractiv mod de a-l apropia pe copil de natură este de a-l duce în mijlocul ei, de a-i simți freacă, vitalitatea prin toate formele ei, copaci, plante, micile viețuitoare, formele de relief, apele, având ocazia de se juca în mijlocul naturii și a o admira.

Scopul nostru este de a-l face pe copil să o aprecieze, pentru că apoi o va și ocroti. O experiență trăită în natură valorează pentru un copil mai mult decât orice explicație, imagine colorată sau film.

Astfel, pornind de la aceste convingeri, am organizat cu preșcolarii grupei/ grădiniței noastre, **o excursie** într-un mediu foarte atractiv pentru aceștia, la Colinele Argeșului, la marginea unei păduri, într-un peisaj feeric, o locație cu un parc amenajat pentru copii.

Aici copiii au avut la dispoziție **trasee de cățărare** amplasate în copaci, spații de joacă în mijlocul naturii, atracția lor a fost **tiroliana**, în care s-a montat fiecare copil, plimbare cu Trenulețul Thomas în poieniță, participarea la Atelierul de ciocolată, unde copiii au cunoscut povestea ciocolatei și au decorat o zână din ciocolată. Astfel s-au bucurat de o zi minunată cu soare, alături de colegii lor.

„Creând amintiri de valoare, vom crea caractere puternice pentru viitor!,,

În concluzie, educația în aer liber este o metodă educațională valoroasă care poate contribui la dezvoltarea holistică a copiilor prin intermediul experiențelor practice, explorării naturii și participării active. Această abordare educațională oferă numeroase beneficii, de la promovarea conexiunii cu natura și a sănătății fizice până la dezvoltarea abilităților practice și sociale. Integrarea educației în aer liber în programele educaționale poate aduce multiple avantaje și poate oferi copiilor experiențe educaționale valoroase și memorabile.

Bibliografie:

-Michiela, Gîgă „*Minte sănătoasă în corp sănătos- Sfaturi practice pentru copii*”, Ed. Coresi, București, 2003.

-Liliana Stan „Educație timpurie – Probleme și soluții” Ed. Polirom, 2016

II.4. Arte vizuale și abilități practice

Valorificarea educației outdoor în cadrul disciplinei arte vizuale și abilități practice

Profesor învățământ primar, Antohe Gina
Școala Gimnazială Numărul 28 Galați

Rezumat

Educația outdoor urmărește eficientizarea demersurilor didactice prin abordări inovatoare, menite să implice activ și motivat elevul în învățare. Activitățile de tip outdoor vizează dezvoltarea abilităților socio-personale, dezvoltarea capacității de a lucra în echipă, de a colabora și de a comunica eficient, îmbunătățirea relațiilor sociale, oferirea unui cadru stimulant și motivant pentru învățare.

Proiectarea activităților de tip outdoor este un proces complex care presupune respectarea unor caracteristici specifice acestui tip de educație. Cadrele didactice pot iniția astfel de activități atât prin intermediul educației formale, cât și nonformale. Acestea trebuie să planifice și să proiecteze cu rigurozitate astfel de activități didactice urmărind atingerea unor obiective de natură cognitivă, afectivă și psiho-motrică. Demersurile de tip outdoor favorizează abordarea conținuturilor în manieră interdisciplinară, aspect caracteristic învățării școlare în perioada ciclului achizițiilor fundamentale. Valorificând conceptele teoretice ale acestui tip de educație, am prezentat o activitate de tip formal, specifică ciclului achizițiilor fundamentale, desfășurată cu elevi de clasă pregătitoare. Abordarea integrată a conținuturilor au condus spre atingerea mai multor competențe generale cuprinse în programa școlară în vigoare.

Cuvinte cheie: educație outdoor, ciclul achizițiilor fundamentale, abordare integrată, interdisciplinaritate;

În contextul educației din țara noastră, educația outdoor este un concept care a început să capteze interesul cadrelor didactice, acestea încercând introducerea acestei abordări și prin intermediul educației formale. Educația outdoor se bazează pe educația în aer liber și vizează dezvoltarea personalității elevilor din punct de vedere cognitiv, socio-emoțional, psiho-motric.

Obiectivele generale ale educației outdoor urmăresc dezvoltarea abilităților socio-personale, îmbunătățirea muncii în echipă, îmbunătățirea relațiilor sociale, asigurarea unui mediu motivant pentru învățare.

Activitățile de acest tip au câteva caracteristici specifice:

- se desfășoară în afara sălii de clasă, într-un cadru natural;
- îl provoacă într-un mod antrenat pe elev să participe, să reflecteze, să învețe cu plăcere;
- implică, de cele mai multe ori, și activități fizice (mai mult decât statul într-o bancă);
- respectă natura și o încorporează în procesul de învățare;
- este ghidată de profesor, acesta fiind un facilitator al învățării;
- experiența de învățare outdoor este urmată de reflecție, generalizare, transfer și evaluarea învățării;
- activitatea va contribui la atingerea unor obiective și competențe specifice disciplinelor școlare;

Clasificarea activităților de tip outdoor se poate realiza în funcție de mai multe criterii. În funcție de contextul de implementare, acestea pot fi: **curriculare**- cu focus pe dezvoltarea competențelor pe discipline școlare și se desfășoară în timpul orelor prin abordări interdisciplinare sau transdisciplinare, **extracurriculare**- cu focus pe competențe complementare curriculum-ului școlar și care se desfășoară în afara orelor și **combinat**-activitățile se întâmplă și în timpul orelor, dar și în afara acestora;

Pornind de la aceste repere teoretice, voi prezenta un demers curricular de tip outdoor care vizează atingerea unor competențe specifice ciclului achizițiilor fundamentale, în cadrul căreia am valorificat principiile educației în aer liber.

Clasa pregătitoare

Aria curriculară: Arte și tehnologii

Disciplina : Arte vizuale și abilități practice

Tema plastică: Linia și punctul

Competențe vizate:

1.2. Identificarea liniei, a punctului, a culorii și a formei în ipostaze familiare, în spațiul înconjurător;

Materiale necesare: cartonașe, săculeț, sfori, cretă colorată;

Forme de organizare: frontal, individual, pe echipe

Durata: 45 de minute

Locul de desfășurare: în curtea școlii

Activitate premergătoare: cadrul didactic pregătește materialele necesare desfășurării în condiții optime a activității planificate și organizează colectivul de elevi;

Organizarea spațiului: profesorul delimitează spațiul, asigură condițiile optime în această zonă pentru a desfășura eficient activitatea, dar și pentru a asigura siguranța copiilor, distribuie materialele, marchează echipele și simbolurile acestora;

Desfășurarea activității:

1. Joc: *Cine observă ceva...* (roșu, rotund, mic, verde, neted, dur, înalt, înclinat, etc)

Acest joc vizează explorarea mediului înconjurător pentru a identifica forme, culori, materiale și texturi variate.

2. Tipuri de linii

Elevii vor extrage câte un cartonaș colorat dintr-un săculeț, apoi se vor grupa în echipe de câte 5 copii în funcție de culoare aleasă. Se vor forma următoarele echipe : echipa roșie, echipa galbenă, echipa albastră, echipa verde și echipa portocalie.

Fiecare echipă va primi câte două sfori pe care le vor folosi pentru a le așeza sub forma unei linii curbe, a unui munte, a unui pătrat, a unui cerc, a unui triunghi, ca o spirală, sub forma semnelui plus sau a semnelui egal, un cerc într-un pătrat, ca o căsuță, etc;

3. Cercurile concentrice- elemente decorative cu linii și puncte

Pentru a realiza această sarcină de lucru, elevii vor parcurge următoarele etape de lucru:

- *Trasarea cercurilor concentrice și a razelor acestora*-de capătul unei sfori se va lega câte o cretă colorată.Elevii vor învăța mai întâi să traseze cercurile concentrice folosind sfoara și creta, apoi vor trasa și razele împărțind cercurile în zone mai mici pe care le vor decora folosind linii și puncte.

- *Decorarea cercurilor cu linii și puncte folosind creta colorată.*

4. Încheierea activității- se face o apreciere asupra produselor obținute în urma desfășurării lucrului în echipă, se va urmări respectarea temei și a indicațiilor primite, dar se va analiza și activitatea elevilor, modul în care au colaborat în cadrul echipelor în vederea rezolvării sarcinii primite. Se va cânta în colectiv „ Cântecul culorilor”

5.Cum te-ai simțit astăzi?

Voi desena pe alee trei chipuri care exprimă emoții diferite: *bucurie, tristețe, uimire* și voi solicita elevilor să se așeze în dreptul chipului care indică cel mai bine emoția trăită pe parcursul desfășurării lecției.

Din aceste poziții, elevii se vor încolona și vor pleca spre sala de clasă.

Activitățile de tip outdoor necesită o bună planificare și proiectare a demersului didactic deoarece urmăresc întotdeauna atingerea unor obiective operaționale. Cadrele didactice trebuie să utilizeze eficient resursele materiale de care dispun, să identifice spațiul optim pentru derularea propriu-zisă a activității, să asigure desfășurarea lecției în condiții de

siguranță, dar să vizeze și atingerea obiectivelor educaționale stabilite.

Acest tip de educație are efecte benefice asupra coeziunii grupului deoarece stimulează comunicarea, colaborarea și intercunoașterea în rândul elevilor. Oferă elevilor nenumărate provocări, astfel că procesul de învățare devine puternic, inspirațional și de natură să schimbe comportamentele antisociale, să genereze relații armonioase între elevi bazate pe sprijin reciproc, acceptare, incluziune.

Bibliografie:

1. Tarkos, Henrietta, *Dezvoltarea competențelor transversale prin educația outdoor în ciclul achizițiilor fundamentale. Studii și abordări aplicative*, Editura Presa Universitară Clujeană, 2021

2. Surse online:

<https://ghiduri.educared.ro/educa%C8%9Bie-outdoor>, accesat: 14 martie 2024

<https://www.slideshare.net/primariacatunele/manual-de-educatie-outdoor>, accesat: 23

martie 2024

Propunător: Cîrceanu Elena

Școala: Școala Gimnazială „Mihail Drumeș Balș”

Clasa: a II-a A

Componentele de dezvoltare vizate:

Durata activității: 45 minute

Titlul activității: Confecționarea unor decorațiuni și jucării cu materiale colectate din natură

Scopul: Implicarea elevilor în activități de tip outdoor pentru a descoperi materialele oferite de natura, ca suport pentru realizarea jucăriilor. și a unor lucrări artistice, permițând astfel copiilor să creeze și să se joace. Desfășurarea de activități cu elevii pentru a înțelege sustenabilitatea mediului înconjurător și pentru a-i face conștienți de importanța de a nu risipi sau distruge materialele naturale pe care le pot folosi ulterior, va facilita ocazia de a explora mediul într-un mod nou, „artistic”, astfel încât copiii să-și dezvolte creativitatea, noi posibilități de explorare a mediului, limbajul, motricitatea fină, concentrarea, atenția la detalii, jocul liber, curiozitatea, lucrul în echipă.

Obiective operaționale:

- ▶ dezvoltarea abilităților de cunoaștere și înțelegere a mediului, precum și stimularea curiozității de a-l investiga;
- ▶ formarea și dezvoltarea deprinderilor de îngrijire și protejare a mediului înconjurător, precum și în vederea educării unei atitudini pozitive față de acesta;
- ▶ realizarea de creații funcționale și/sau estetice (jucării, colaje, creații artistice) folosind diverse materiale și tehnici elementare;

Strategia didactică:

Metode didactice: explicația, conversația, investigația, învățarea prin descoperire, observarea spontană și dirijată, demonstrația, exercițiul;

Mijloace de învățământ: aparat foto, laptop, tabla interactivă etc.

Echipament necesar: mănuși;

Materiale necesare: materiale colectate din natură, lipici, cartoane, acuarele, etc

Mod de organizare: individual, pe echipe;

Resurse financiare (dacă este cazul): -

Resurse bibliografice: -

Locul de desfășurare a activității: Parcul orașenesc, curtea școlii;

Necesar de documente: Proiect de activitate

Descrierea activității:

Activitate premergătoare:

Activitatea de colectare a materialelor din natură a avut loc la începutul lunii noiembrie. Elevii au strâns diferite tipuri de frunze, petale de flori, castane, nuci, ghinde, conuri de brad, din curtea școlii și din parcul orașului. Ulterior acestea au fost sortate și depozitate în cutii.

Organizarea spațiului: Copiii au lucrat în perechi sau în grupe de câte patru elevi, în funcție de complexitatea lucrării, băncile au fost așezate corespunzător.

Explicarea regulilor:

În funcție de lucrarea aleasă elevilor li s-au explicat regulile de lucru, s-au prezentat la tabla inteligentă anumite modele de decorațiuni, jucării, coronițe. S-au stabilit pașii de urmat: pregătirea necesarului de materiale, a instrumentelor de lucru: lipici, foarfece, acuarele, modul de asamblare, sarcinile fiecărui membru al echipei.

Pașii activității propriu-zise:

1. Pregătirea materialelor naturale;
2. Pregătirea instrumentelor de lucru;
3. Realizarea schiței, observarea modelului de urmat;
4. Confecționarea obiectelor.

Încheierea activității de grup:

Expoziția cu lucrări, fotografii;

Etapa individuală de reflecție privind activitatea:
Aprecieri verbală asupra lucrărilor colegilor de clasă

Evaluarea activității:
Portofoliul, fotografii, diplome;

Imagini din timpul activității

Propunător: Stănculețu Janina
Școala:Gimnazială” Mihail Drumeș” Balș-Olt
Clasa: a III-a B

Componentele de dezvoltare vizate:

1.1.Sesizarea elementelor de detaliu ale unui mesaj vizual simplu, exprimat printr-o varietate de forme artistice

1.3. Manifestarea curiozității față de explorarea de mesaje artistice simple, exprimate vizual

2.1. Explorarea unor caracteristici/ proprietăți ale materialelor în diverse contexte

Durata activității: 2 ore (45 minute colectare, analizare,depozitarea materialelor/45minute realizarea decorațiunilor pentru Crăciun)

Titlul activității: Explorăm natura-Decorațiuni pentru Crăciun

Scopul: să descoperim materialele oferite de natură, ca suport pentru realizarea jucăriilor și lucrărilor artistice, permițând astfel copiilor să creeze și joaca

Obiective operaționale:

1) - dezvoltarea abilităților de cunoaștere și înțelegere a mediului, precum și stimularea curiozității de a-l investiga;

2)- formarea și dezvoltarea deprinderilor de îngrijire și protejare a mediului inconjurator, dar și în vederea educării unei atitudini pozitive față de acesta;

3)-realizarea de creații funcționale și/sau estetice (jucării, colaje, creații artistice) folosind diverse materiale și tehnici elementare;

Strategia didactică:

Metode didactice: conversația, aprecierea verbală, demonstrația, experimentul, exercițiul, explicația

Mijloace de învățământ: : coronițe din polistiren, panglică de culori diferite, conuri, frunze, ghinde, pensule, acuarele, lipici;

*Echipament necesar:*mănuși, încălțăminte și îmbrăcăminte adecvată;

*Materiale necesare:*cutii, coșulețe,cărți vechi

Mod de organizare: frontal, în perechi, pe grupe.

Resurse financiare (dacă este cazul):

Resurse bibliografice:

1. Outdoor, o noua perspectiva asupra educatiei prescolarilor, Ghid metodic, Editura Arves
2. Ciolan Lucian ,(2008), „Învățarea integrată,fundamente pentru un curriculum transdisciplinar”,Ed.Polirom,București;

- Locul de desfășurare a activității:
- **indoor**-pregătirea și actualizarea noțiunilor teoretice necesare;
- **outdoor**-desfășurarea efectivă a activității;
- **indoor**- realizarea produselor finale, reflexii,observații,constatări

Necesar de documente:

Descrierea activității:

Activitate premergătoare:

1. Discuții cu elevii pentru a înțelege sustenabilitatea mediului înconjurător și pentru a-i face conștienți de importanța de a nu risipi sau distruge materialele naturale pe care le pot folosi ulterior, va facilita ocazia de a explora mediul într-un mod nou, „artistic”

Noțiuni folosite:

-Științe ale naturii - Explorarea mediului înconjurător, colectarea materialelor din natura

- Colectare de materiale din mediul natural apropiat ;

- Partile componente ale unei plante

- Limba și literatura română - Ghicitori și poezii despre diverse materiale naturale(fructe, legume, seminte)

- Limba engleză (familiarizarea cu numele proiectului, denumirea activității, dezvoltarea vocabularului elevilor cu noi cuvinte, exercitii de pronunție corectă)

Organizarea spațiului:

Depozitul de materiale „Fabrica de Jucării” (activități individuale elev în parcul orașului, activități de colaborare elev-elev sau elev-părinte) pentru a colecta din natură materiale necesare proiectului, specifice fiecărui anotimp și zonei școlare. (presarea florilor și a frunzelor, colectarea semințelor, castanelor, nucilor etc.)

-- Activitate desfășurată outdoor , individuală, în echipe de elevi, în colectiv în împrejurimile școlii:

Explicarea regulilor: Se stabilesc regulile care trebuie respectate atât la ieșirea în natură, cât și în cadrul activității din clasă;

Pașii activității propriu-zise:

1. discuții despre natură, despre importanța colectării materialelor din natură și folosirea lor în lucrări;
2. colectarea, sortarea și depozitarea materialelor;
3. realizarea decorațiunilor.

3.Încheierea activității de grup:

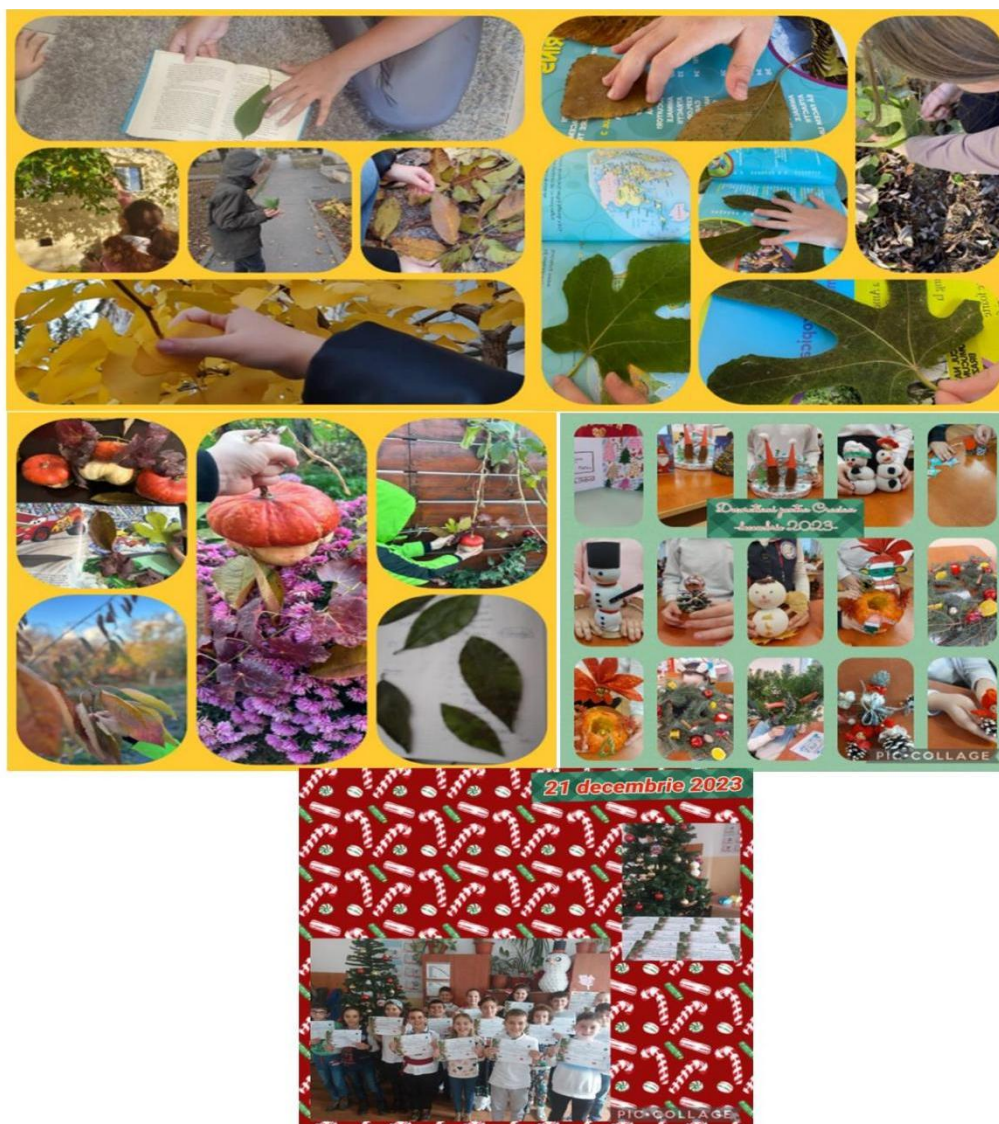
- La finalul activității au fost aplaudați și recompensați cu o diploma.

Etapa individuală de reflecție privind activitatea:

- La finalul activităților, vom discuta despre produsele obținute:
- Ce le-a plăcut?
- Ce-ar trebui îmbunătățit?
- Cum s-au simțit?
- Ce au învățat?

Evaluarea activității: Produsele obținute au fost expuse la școală.

Imagini din timpul activității

II.5. Activități și ipostaze sportive

Propunător: Osman Diana-Petronela

Grădinița cu Program Normal Barboși

Grupa: Mijlocie

Componentele de dezvoltare vizate:

A.1.1. Își coordonează mușchii în desfășurarea unor activități diversificate, specifice vârstei

A.2.1. Utilizează simțurile (văzul, auzul, simțul tactil, mirosul etc.) în interacțiunea cu mediul apropiat

A.2.3. Își coordonează mișcările în funcție de ritm, cadență, pauză, semnale sonore, melodii

B.1.3. Inițiază/participă la interacțiuni pozitive cu copii de vârstă apropiată

C.1.1. Manifestă curiozitate și interes pentru experimentarea și învățarea în situații noi

E.1.3. Construiește noi experiențe, pornind de la experiențe trecute

Durata activității: 25-30 min

Titlul activității: Comorile din curtea grădiniței

Scopul: Asigurarea dezvoltării armonioase a organismului și menținerea sănătății corporale prin satisfacerea nevoii de mișcare

Obiective operaționale:

O1: Să execute corect exercițiile fizice, respectând indicațiile referitoare la mișcarea diferitelor segmente ale corpului;

O2: Să își coordoneze mișcările după indicațiile educatoarei;

O3: Să execute mersul în diferite moduri, pe baza provocării de pe bilet;

O4: Să execute corect deprinderea de săritură, pe baza explicațiilor oferite de către educatoare;

O5: Să depună efort fizic pe tot parcursul activității de educație fizică.

Strategia didactică:

Metode didactice: explicația, demonstrația, conversația, exercițiul, jocul

Mijloace de învățământ: fluier, cretă, bandă, cutiuțe de plastic de culoare galbenă, bilete cu provocări, recompense, boxă, laptop

Mod de organizare: individual, frontal

Resurse bibliografice:

1. *M.E.N. (2019) *Curriculum pentru educație timpurie*.
2. *M.E.N. (2019) *Suport pentru explicitarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care cooperează Curriculum pentru educație timpurie*.
3. Țicaliuc, E., (1976) *Exerciții și jocuri de mișcare pentru preșcolari*. Editura Sport-Turism, București.

Locul de desfășurarea activității: curtea grădiniței

Descrierea activității:**Activitate premergătoare:**

- Adunarea colectivului;
- Alinierea, salutul;
- Verificarea stării de sănătate.

Educatorea va purta o discuție cu preșcolarii despre activitatea ce se va desfășura. Copiii sunt informați că vor participa o activitate în aer liber. Totodată sunt pregătite materialele didactice necesare: fluier, bandă, cretă, cutiuțe de plastic, bilete cu provocări, recompense, minge, boxă, laptop.

„ - Și pentru că știu că voi sunteți niște buni sportivi și vă place mult să vă jucați, vreau să mă ajutați să găsesc comorile ce se ascund în curtea grădiniței noastre....o să vă spun pe parcurs despre ce este vorba... Este bine așa?

- Daaaaaa!

- Să înceapă vânătoarea de comori! ”

Captarea atenției se va realiza prin intermediul unui joc de atenție ce reprezintă pregătirea organismului pentru efort.

Organizarea spațiului:

În curtea grădiniței sunt distribuite cutiuțe de plastic de culoare galbenă în care se află ascunse provocări pentru preșcolari. Sunt pregătite liniile care prezintă START, respectiv FINISH.

Explicarea regulilor:

Traseu aplicativ

„Comorile din curtea grădiniței”

Explicarea și demonstrarea jocului:

Educatorea va porni de la START, în căutarea unei cutiuțe de plastic de culoare galbenă pe care o va lua și va merge la linia de FINISH, acolo va trebui să deschidă cutia și să descopere ce se ascunde în aceasta. Preșcolarul trebuie să rezolve provocarea de pe bilețelele găsite în cutiuță pentru a primi recompensă.

Cu ajutorul unui copil se începe jocul de probă pentru a vedea dacă a fost înțeles de către copii.

La semnalul educatoarei din fluier, primul copil va porni de la START, în căutarea unei cutiuțe.

Jocul se repetă până în momentul în care toți preșcolarii execută traseul.

Pașii activității propriu-zise:

- Preșcolarii sunt aliniați în coloană la linia de START;
- La fluierul educatoarei, preșcolarul pornește în căutarea unei comori;
- Copilul aduce comoara la linia de FINISH, unde trebuie să deschidă cutia și să îndeplinească provocarea existentă pe bilet la indicațiile oferite de către educatoare;
- După rezolvarea provocării, preșcolarul va primi o recompensă care constă într-un stimulent cu față zâmbitoare;

- Serepetă pașii până în momentul în care fiecare preșcolar parcurge traseul;
- La finalul întregii activități, preșcolarii sunt recompensați cu o bomboană.

Încheierea activității de grup:

Joc linistitor, etapa derevenire a organismului
după efort -*Buburuzele*
prind mingea-

Preșcolarii vor fi așezați în cerc în poziția de repaus și vor da mingea din mână în mână, în același timp intonând cântecul: *Înfloresc grădinile.*

Etapa individuală de reflecție privind activitatea:

Preșcolarii au manifestat curiozitate și deschidere față de activitatea desfășurată. Aceștia au reușit să ducă la bun sfârșit provocarea zilei, strângând cu succes toate comorile din curtea grădiniței și au fost recompensați. Pentru a crea o atmosferă cât mai plăcută și relaxantă, propun preșcolarii un joc onomatopeic *Zburăm ca fluturașii, bâzâimca albinușele!*

Evaluarea activității:

Se realizează aprecieri colective și individuale referitoare la comportamentul copiilor pe parcursul activității desfășurate. Copiii sunt așezați în șir și sunt recompensați cu bomboane.

ANEXE

Anexa 1

HAI SĂ NE JUCĂM!

COMORILE DIN CURTEA GRĂDINIȚEI

PROVOCĂRI:

1. Îmbrățișează un copac timp de un minut.
2. Cântă un cântecel.
3. Mergi ca rățușca 30 de secunde.
4. Zboară în jur ca o pasăre.
5. Învârte-te pe loc de 3 ori.
6. Scutură-ți mâinile și picioarele.
7. Dansează pe melodia ta preferată.
8. Fă 3 sărituri în lungime ca un kangur.
9. Atinge-ți vârful degetelor de la picioare de 4 ori.

Imagini din timpul activității:

Beneficii ale dezvoltării armonioase a copilului prin activități în aer liber

înv. Malanca Mihaela
Școala Gimnazială „Anastasie Panu” Huși, Vaslui

Rezumat

Omul este o ființă înzestrată cu voință, rațiune și sentiment, de aceea el trebuie permanent să le hrănească pentru a fi împlinit. Dorim a ne opri asupra rațiunii care implică cunoașterea de la cele mai mici detalii până la cele mai mari adevăruri. Această cunoaștere omul o primește prin educație, indiferent de forma ei. Cele mai cunoscute forme ale educației sunt cea formală, nonformală și informală menite să asigure cunoașterea și învățarea tainelor lumii de mic copil până la maturizare și nu numai. Însă, în ultimii ani, cadrele didactice se confruntă cu mai multe probleme care au ridicat câteva semne de întrebare: De ce copiii nu mai sunt motivați să învețe?, De ce se plictisesc?, De ce lipsesc atât de frecvent de la școală și încă de la vârste fragede? și De ce sunt cazuri în care mulți abandonează școala? Cercetând problema au ajuns la concluzia că singurul răspuns viabil ar fi necesitatea unei schimbări la nivel de abordare a formelor educației. În acest context s-a introdus o nouă formă a educației și anume educația de tip outdoor.

Din punct de vedere etimologic, cuvântul „outdoor” este compus din două cuvinte în limba engleză „out”- afară și „door”- ușă, însemnând „în afara ușii”, astfel, educația outdoor reprezintă un alt fel de educație ce se bazează pe o învățare experiențială în aer liber, în afara ușii sălii de clasă.

Prin această educație copilul își dezvoltă competențele și aptitudinile sociale și fizice și își îmbunătățește în mod cert noțiunile despre geografie și cunoașterea mediului. Multe studii au demonstrat că activitățile în aer liber sunt un mod mai eficient de învățare, deoarece copilul învață prin descoperire. Pentru realizarea acestor activități, cadrele didactice trebuie să creeze oportunități de învățare în aer liber.

Educația outdoor întrunește o serie de caracteristici, precum:
-sporește dezvoltarea personală și socială, atât a cadrelor didactice (parteneriate între clase, școli), cât și a elevilor;

-dezvoltă o relație mai profundă cu natura: protecția mediului reprezintă un subiect de interes mondial, urbanizarea producând un efect nociv asupra mediului și duce la neconștientizarea din partea oamenilor a impactului pe care acțiunile lor non-ecologice le au asupra naturii; în acest context educația outdoor reprezintă o modalitate benefică de a schimba atitudinile și comportamentele față de mediu;

-îi învață pe copii să se accepte unii pe alții, abilitate folositoare și pentru viața de adult;

-reprezintă o puternică sursă de experiențe de învățare, un mediu relaxant, neimpunător, ce le poate oferi elevilor multe provocări menite să schimbe comportamente antisociale și să creeze o relație puternică între oameni bazată pe sprijin reciproc;

-facilitează procesul de învățare al elevilor care întâmpină dificultăți în acest sens, oferind un climat diferit de învățare, implicându-i în diverse activități și crescându-le stima de sine;

-insuflă elementele de bază ale lucrului în echipă, realizând conexiunea între elevi, între elevi și profesori prin creșterea gradului de participare activă;

Educația outdoor se fundamentează pe filosofia lui Kurt Hahn (5 iunie 1886-14 decembrie 1974), fondatorul Outward Bound (organizație de educație în aer liber internațională, non-profit și independentă cu aproximativ 40 de școli din întreaga lume și peste 200.000 de participanți pe an, ce are ca scop stimularea dezvoltării personale și a abilităților sociale) și Wili Unsoeld (5 octombrie 1926-4 martie 1979) un alpinist american, difuzor pentru Outward Bound.

Educația outdoor este prezentă în majoritatea țărilor din lumea întreagă. Cu toate acestea ea poate fi implementată foarte diferit, în funcție de contextul cultural. De exemplu, unele țări, consideră educația în aer liber sinonimă cu educația de mediu, în timp ce altele le tratează distinct. La nivel mondial, țările în care prevalează activitățile în aer liber sunt Marea Britanie (consideră activitățile outdoor importante pentru dezvoltarea fizică, personală și socială a elevilor), Statele Unite ale Americii, Canada (materializează conceptul de outdoor prin programele de tabere și călătoriile, mai ales în lunile de vară), Australia (la nivel de curriculum național s-au elaborat documente pentru proiectarea activităților outdoor, introducându-se în mod obligatoriu în toate școlile) și Noua Zeelandă.

Avantajele activităților outdoor

Cercetătorii au ajuns la concluzia că aceste activități întrunesc o serie de avantaje benefice dezvoltării armonioase a copilului. De pildă, copiii într-o excursie se cunosc mai bine, leagă relații de prietenie și se ameliorează unele neînțelegeri dintre ei. Totodată,

efectele educației outdoor pot fi demonstrate pe termen lung asupra comportamentului copilului: sociabilitatea, îndemânarea, deprinderi de bază pentru întreaga viață. Chris Loynes a sugerat că educația în aer liber este mai mult o experiență de divertisment ce presupune multă creativitate, spontaneitate și vitalitate.

În urma mai multor studii s-a demonstrat că elevii au o atitudine diferită în învățare atunci când sunt implicați în activități în aer liber. Totodată, aceste activități sunt benefice pentru acei copii cu deficit de atenție, cu dificultăți în învățare, cu hiperactivitate sau alte deficiențe. Cu ajutorul educației outdoor copiii au fost mai motivați pentru a învăța să scrie, să citească și să socotească. Ceea ce este cu totul deosebit în cadrul acestor activități este partea de reflecție, în care participanții se pot autoevalua, interevalua, pot emite păreri proprii (gândire critică), pot analiza, explica și pot spune ce au simțit în timpul activității.

Pentru a înțelege mai bine cele spuse anterior, în rândurile ce urmează vom expune câteva exemple de activități outdoor cu toate cele trei părți componente: proiectarea, desfășurarea propriu-zisă și reflecția.

Activitatea 1

„Grădinarii”

Pasul 1: constituirea echipelor

Pasul 2: explicarea regulilor; în cadrul jocului avem un vânzător care vinde flori, doi cumpărători și mai multe flori (copii). Cumpărătorii cumpără toate florile de la vânzător. Echipa cu cele mai multe flori cumpărate câștigă.

Pasul 3: plantarea propriu-zisă a florilor

Activitatea 2

Fotbal extrem

Explicarea regulilor:

În principiu regulile sunt aceleași ca și ale fotbalului clasic, cu mici excepții:

- cei doi parteneri vor fi legați de picioare (cu eșarfe) și nu vor avea voie să se dezlege până la sfârșitul jocului;
- partenerii trebuie să se sincronizeze maxim, pentru că fiecare din cei doi jucători legați va fi practic unul;
- elevii nu vor avea voie să se împingă;

- jucătorii nu vor avea voie să atingă mingea cu mâna;
- echipele vor coopera pentru a da un gol.

Pașii activității propriu-zise:

1. Elevii vor fi legați câte doi de picioare (de piciorul stâng, respectiv piciorul drept al colegului)
2. Perechile formate se vor împărți în două echipe.
3. Elevii vor începe să joace fotbal după regulile clasice până ce una dintre echipe va reuși să dea un gol.

Bibliografie:

Manual de educație outdoor-<http://www.slideshare.net/primariacatunele/manual-de-educatie-outdoor>, 26.04.2016, ora 13:05

Aruștei Stăinoiu Maria Madeleine, *Consilierea preșcolarilor prin strategiile educaționale „outdoor”-alternativă a învățământului tradițional*, Editura Stef, Iași, 2009

Adkins, C., & Simmons, B. (2002). *Outdoor, experiential& environmental education: Converging or diverging approaches?*, ERIC Digest, EDO-RC-02-1. [pdf]

<http://documents.tips/documents/implementarea-educatiei-nonformale-in-educatia-formala-prin-intermediul-562a6b546c900.html>,

II.6. Om și societate

Propunător: RADU MIHAELA
Școala Gimnazială „Mihail Sadoveanu” Galați
Clasa: a IV-a B

Componentele de dezvoltare vizate:

- ❖ Precizarea prin cuvinte proprii a sensului termenilor geografici de bază
- ❖ Raportarea corectă a poziției unor elemente pe reprezentările cartografice
- ❖ Înțelegerea rolului mediului înconjurător pentru viață și activitatea societății

Durata activității: 50 minute

Titlul activității: Natura

Scopul: Activitatea vizează învățarea prin observare, prin experiențe complete și clare de învățare

Obiective operaționale:

O1-cunoașterea naturii prin contact direct (fauna, floră, puncte cardinale);

O2-precizarea poziției școlii pe hartă ale localității;

O3- identificarea modificărilor geografice observabile din realitatea înconjurătoare (anoșimp, starea vremii, defrișări, poluare);

O4-crearea posibilității de învățare prin descoperiri, investigare, cercetare și observație directă;

O5-dezvoltarea deprinderilor de orientare în natură;

O6-dezvoltarea spiritului de echipă;

Strategia didactică:

- ❖ Metode didactice: observația, experimentul, problematizarea, exercițiul, observația dirijată, conversația, dezbateră;
- ❖ Mod de organizare: pe grupe, frontal și individual

Mijloace de învățământ:

- ❖ Echipament necesar: ținută lejeră
- ❖ Materiale necesare: Hârtie și creioane, busole (aplicatie pe telefon), carioca, harta, aparat foto, busola, fișe de lucru cu întrebări
- ❖ Locul de desfășurare a activității: curtea școlii
- ❖ Necesari de documente: programa școlară, planificarea calendaristică/proiectarea unității de învățare, proiect activitate outdoor
- ❖ Resurse bibliografice: <https://drive.google.com/file/d/18UfloBXN-Kx-igE3eyvGionpstRKNYZ1/view>
<https://lrl.org.uk/resources/river-journey/>

Descrierea activității:

Activitate premergătoare: pregătirea materialelor, organizarea clasei;

Organizarea spațiului: delimitarea spațiului, asigurarea condițiilor optime în spațiul destinat desfășurării activității (aranjarea meselor de lucru, distribuirea materialului), eliminarea oricărui risc privind siguranța copiilor;

Explicarea regulilor:

Se explică sarcinile de lucru: citirea bilețelilor, rezolvarea sarcinilor stabilite, așezarea obiectelor în funcție de indicațiile date, colectarea unor materiale găsite pe traseu, folosirea busolei, recunoașterea anumitor elemente.

Se prezintă și criteriile de evaluare a activității fiecărui echipaj: rezolvarea corectă și integrală a sarcinilor stabilite, prezentarea materialelor colectate, analiza desenelor și a dictărilor geografice, manifestarea spiritului de echipă, cronometrarea timpului folosit pentru rezolvarea sarcinilor.

Pașii activității propriu-zise:

Vânătoare de comori la geografie

❖ Materiale:

- Hârtie
- Creioane
- Busolă
- Harta zonei

Instrucțiuni:

1. Se vor ascunde indicii în perimetrul grădinii școlii.
2. Pe fiecare indice, este scrisă o întrebare sau o ghicitoare despre un loc geografic.
3. Elevii sunt împărțiți în echipe și fiecare echipă primește o hartă și un creion.
4. Echipele trebuie să folosească indiciile pentru a găsi locațiile ascunse.
5. Prima echipă care găsește toate locațiile câștigă.

❖ ***Încheierea activității de grup:***

După finalizarea traseului și descoperirea indiciilor, vor fi analizate rezultatele obținute de către fiecare echipă, ca urmare a prezentării acestora, apoi vor fi ierarhizate echipele.

După finalizarea activității outdoor, elevii se vor întoarce în clasă, vor realiza harta traseului parcurs de ei, apoi fiecare echipă prezintă grupului harta realizată.

Se va discuta despre experiențele fiecăruia și se vor acorda diplome

– ***Etapa individuală de reflecție privind activitatea:***

Care a fost sarcina?

Care au fost primele gânduri care v-au trecut prin minte înainte să începeți taseul?

Cum v-ați simțit pe parcursul traseului?

Cum vi s-au părut provocările?

• ***Evaluarea activității:***

Activitatea de învățare în afara clasei, îi apropie pe elevi de natură, le oferă posibilitatea de a învăța prin observare, prin experiențe complete, clare de învățare printr-o abordare holistică a temei, ce se reflectă în toate stilurile de învățare, găsind răspunsuri la toate întrebările și curiozitățile lor. Copiii învață spontan și natural, luând informația din mediu ca pe un întreg

Copiii învață spontan și natural, luând informația din mediu ca pe un întreg și apoi descifrează componentele construind înțelesul.

Imagini din timpul activității clasa a IV-a B

Propunător: Prof. înv. primar Mihai Mădălina-Georgeta

Școala Gimnazială Elena Cuza, Piatra-Neamț

Clasa a IV-a A

Componentele de dezvoltare vizate:

Cultivarea sentimentelor estetice și crearea unor stări emoționale pozitive în urma contactului direct cu frumusețile și farmecul naturii

Cultivarea sentimentelor patriotice și de respect față de personalitățile istorice

Durata activității: 45 minute

Titlul activității: recapitulare

Disciplina: Istorie

Unitatea tematică: Epoci, evenimente și personalități

Subiectul lecției: Recapitulare - Evul Mediu. Figuri legendare de voievozi și domnitori români

Scopul: recapitularea cunoștințelor privind figurile legendare de domnitori români și faptele lor de vitejie

Obiective operaționale:

O1 – să recunoască portretele domnitorilor români în imaginile prezentate;

O2 – să denumească domnitorii români din imagini;

O3 – să precizeze anii de domnie specifici fiecărui domnitor român;

O4 – să completeze anii în care s-au desfășurat bătăliile conduse de domnitorii români;

O5 – să menționeze personalitățile istorice care au participat la aceste bătălii;

O6 – să ordoneze cronologic evenimentele istorice.

Strategia didactică:

Metode didactice: joc didactic, conversația, explicația, demonstrația

Mijloace de învățământ:

Echipament necesar: laptop, imprimantă color, imagini cu domnitori români (Basarab I, Mircea cel Bătrân, Vlad Țepeș, Ștefan cel Mare și Sfânt, Mihai Viteazul), carton, lipici, fișe de lucru.

Materiale necesare: imagini cu domnitori români, fișe de lucru, markere (2 culori pentru fiecare grupă), foișor, frunze, pietricele

Mod de organizare: pe grupe

Resurse bibliografice: Manual de educație outdoor – Liflong Learning Programme 2010-2012

Locul de desfășurare a activității: foișor, parc.

Necesar de documente: Istorie. Manual pentru clasa A IV-a, Autori Maria Mariana Gheorghe, Aurel Constantin Soare, Editura Litera, București, 2021

Descrierea activității:

Activitate premergătoare: Învățătorul va pregăti materialele necesare desfășurării activității în aer liber: imagini cu domnitori români, fișe de lucru, markere (2 culori pentru fiecare grupă), frunze, pietricele, apoi le va prezenta elevilor modul de desfășurare a activității în aer liber. Ei vor fi împărțiți în cinci grupe. Se vor alege liderii pentru fiecare grupă de elevi.

Organizarea spațiului: elevii se vor așeza, în cinci grupe de elevi, la masa din foișor pentru a putea scrie pe fișele ce trebuie completate cu date istorice.

Explicarea regulilor:

Elevii sunt împărțiți în cinci grupe. Jocul didactic va cuprinde trei probe. Liderii grupelor vor completa fișele de lucru cu markerele primite și vor forma, din frunze și pietricele, secolul în care s-a desfășurat evenimentul istoric. Câștigă grupa/echipa care termină prima cele trei probe.

Pașii activității propriu-zise:

1. Fiecare grupă de elevi primește câte o imagine cu un domnitor român pe care va trebui să-l recunoască și să scrie cu markerul verde numele domnitorului și cu markerul negru anii de domnie.
2. Elevii primesc pe fișa de lucru denumirea unei bătălii conduse de unul din domnitorii români și va trebui să scrie anul în care a avut loc evenimentul și personalitățile istorice care au participat la acestea, apoi să le ordoneze cronologic.
3. Din frunze și pietricele va trebui să formeze secolul în care s-a desfășurat fiecare bătălie menționată pe fișa de lucru.

Încheierea activității de grup: Este desemnată grupa/echipa câștigătoare. Se împart premii (ghirlande din conuri de brad, castane) și diplome tuturor participanților.

Etapa individuală de reflecție privind activitatea: Elevii sunt așezați în cerc și fiecare va spune un cuvânt cheie pentru a exprima ceea ce a simțit în cadrul activității desfășurate în aer liber.

Evaluarea activității: Învățătorul va consemna punctele tari și punctele slabe pe care le-a observat în cadrul activității desfășurate.

Imagini din timpul activităților

II.7. Activități extracurriculare

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1 HOCENI
ȘCOALA PRIMARĂ „IOAN CIOMAGA” OȚELENI

„Pe copil îl educă tot ce îl înconjoară: câmpul, pădurea, râul, marea, munții, rândunelele, cucul. Faceți tot posibilul ca și copiii dumneavoastră să iubească tot ce-i înconjoară, pentru că fără dragostea față de natură și animale omul nu poate să simtă din plin, ceea ce numim, cu cel mai minunat dintre cuvinte – VIAȚA.” (C. MIHĂESCU)Â

PROIECT DE ACTIVITATE OUTDOOR

PROPUNĂTOR: Profesor pentru învățământ primar , Drăgunoi Camelia

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: Școala Primară „Ioan Ciomaga” Oțeleni

CLASA: a III-a

COMPONENTELE DE DEZVOLTARE VIZATE

- Dezvoltarea competențelor de relaționare socială prin proiecte desfășurate în mediul natural.
- Dezvoltarea abilităților de management: organizare, coordonare, evaluare;
- Dezvoltarea abilităților de învățare prin activități desfășurate în aer liber

DURATA ACTIVITĂȚII: 90 minute

TITLUL ACTIVITĂȚII: Natura ne învață

SCOPUL: Dezvoltarea abilităților socio-personale: îmbunătățirea spiritului de echipă, îmbunătățirea relațiilor sociale.

Aplicarea cunoștințelor privind părțile de vorbire învățate, sesizarea unor regularități ale limbii prin raportare la mesajele audiate

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- Să precizeze schimbări ale naturii întâlnite în anotimpul primăvara, în urma observării efectuate;
- Să identifice substantivele și adjectivele din mulțimea de cuvinte așezate în copăcei;
- Să realizeze corespondențe între substantiv și adjectiv;
- Să găsească adjective potrivite pentru substantive date;
- Să dea exemple de substantive care denumesc ființe, lucruri, fenomene ale naturii;

- Să rezolve diferite probleme practice.

STRATEGIA DIDACTICĂ:

Metode didactice: Explicația, conversația, exercițiul, observația, jocul, problematizarea, instructajul verbal, aprecierea verbală

Mijloace de învățământ: Limba și literatura română, manual pentru clasa a III-a, Științe ale naturii, manual pentru clasa a III-a, caiete auxiliare.

Echipament necesar: îmbracaminte tip sport (training, adidași), mănuși, unelte de grădină

Materiale necesare: fișe, foi colorate, jetoane cu diferite părți de vorbire, carioci, baloane, răsad de flori, arbuști de liliac, bețe, sfoară, minge, cretă colorată, aparat foto.

Mod de organizare: frontal, individual, pe grupe

Resurse bibliografice:

Life Long Learning Program *Manual de educație outdoor*, 2012-2013;

Șoitu Laurențiu, Gianina Massari, *4D în Educație*, 2013, Institutul European Iași.

Ciolan Lucian (2008), *Învățarea integrată, fundamente pentru un curriculum transdisciplinar*, Ed. Polirom, București;

Jordet A.N., (2010), *What is outdoor learning*, Manual for Foundation Course.

Lifelong Learning Programme, (2013), *Manual de educație outdoor*, Primăria Cătunele

Locul de desfășurare a activității: sala de clasă, curtea școlii, terenul de sport al școlii

DESCRIEREA ACTIVITĂȚII

Activitate premergătoare

Voi purta o discuție cu elevii referitoare la activitatea ce urmează a se desfășura în afara sălii de clasă. Ei sunt informați că vor participa la o activitate în aer liber. În cadrul activității vom împleni cunoștințe însușite la disciplina de Limba și literatura română cât și la Științe ale naturii. Totodată pregătim materialele necesare: fișe, instrumente de scris, jetoane cu părți de vorbire, baloane, minge, altele.

Organizarea spațiului

În curtea școlii vor fi așezați cei trei bușteni mai mari ca și măsuțe și buștenii mici în

formă de creion ca și scaunele. Pe fiecare buștean va fi lipit un balon pe care va fi scris numele grupei; În copăceii de o parte și de alta a terenului vor fi agățate jetoane cu cuvinte ce reprezintă diferite părți de vorbire; Pe terenul de sport vor fi desenate cu cretă 3 flori mari; În lădițe mici va fi pregătit răsadul de ghiocei, arbuștii de liliac, uneltele de grădină; Cu ajutorul unor bețe lungi va fi construit un pătrat mare în interiorul lui fiind alte pătrate mai mici;

Explicarea regulilor

Odată ajunși în curtea școlii observăm mediul înconjurător. Purțăm o discuție cu privire la schimbările din natură în anotimpul primăvara; Cum este vremea? Care sunt semnele sosirii primăverii? Care sunt vestitorii primăverii? În urma discuției purtate vom alege numele grupelor de elevi : Grupa Ghioceilor și Grupa Rândunelelor. Fiecare grupă își va alege un lider care va prezenta răspunsul/decizia finală, membrii grupei vor colabora, se vor respecta, fiecare membru are sarcini de îndeplinit.

Pașii activității propriu-zise

Grupa Ghioceilor va identifica din copăceii din partea dreaptă a terenului substantivele. Grupa Rândunelelor va identifica adjectivele din copăceii din partea stângă. Cele două grupe vor forma apoi perechi de forma substantiv-adjectiv, exemplu: școală primitoare.

Elevii se vor așeza apoi la butuci, împărțiți în trei grupe. Fiecare grupă va avea de scris cât mai multe substantive care denumesc: ființe, lucruri, fenomene ale naturii, pe care le vor descoperi privind în jur, în natură, făcând trimitere la semnele anotimpului de primăvară. Liderul fiecărei grupe va citi apoi cuvintele scrise, vor sparge balonul de pe buștean și vor citi mesajul de felicitare de pe bilețelul din interior.

Ne vom deplasa apoi pe terenul de sport din apropiere unde elevii vor scrie pe petalele unor flori desenate cu cretă pe asfalt, adjective potrivite substantivului scris în interiorul fiecărei flori.

Pe un fond muzical elevii vor sări în căsuțele unui pătrat, doar în acele căsuțe unde avem doar substantive proprii/comune, doar substantive la numărul plural/singular.

În semn de respect față de natură, față de tot ce ne oferă , elevii vor planta ghiocei și puieți de liliac.

Încheierea activității de grup

Activitatea se încheie cu un cântec de primăvară.

Etapa individuală de reflecție privind activitatea

Chestionar elevi:

1. Cum v-ați simțit astăzi ?

2. Ce v-a plăcut cel mai mult?

3. Ce nu ați îndrăgit în cadrul activității?

Evaluarea activității

Activitatea a constituit un bun prilej de socializare, dar și de consolidare a cunoștințelor despre părți de vorbire învățate.

Elevii au învățat să recunoască meritele celorlalți, să le respecte ideile, sentimentele și nevoile. Au observat schimbările care se petrec în natură în anotimpul de primăvară, au pus în practică cunoștințe acumulate în cadrul unor discipline de studiu, au realizat diverse conexiuni.

Se fac aprecieri verbale colective și individuale; Se recompensează elevii cu câte un fruct.

„VREI SĂ FIM PRIETENI?”

Mînjineanu-Dima Mariana
Școala Gimnazială „Mihail Sadoveanu”, Galați

ARGUMENT

Părăsirea timpurii a școlii este un fenomen încă destul de des întâlnit, în ciuda faptului că societatea a evoluat. Prevenirea acesteia este considerată deosebit de importantă, nu numai pentru a combate consecințele negative ale sărăciei și excluziunii sociale asupra dezvoltării copilului, dar și pentru a oferi copiilor mijloacele necesare pentru a întrerupe ciclul de transmitere a dezavantajului între generații.

Elevii părăsesc școala timpuriu din motive diferite, acestea fiind foarte specifice în fiecare caz. Mulți copii părăsesc școala deoarece se confruntă cu probleme financiare, alții din motive personale sau familiale, unii din cauza sănătății sau a dificultăților emoționale; unii tineri nu sunt mulțumiți de educația pe care o primesc – în legătură cu programa școlară, metodele de predare inadecvate nevoilor lor, relația precară cu cadrele didactice sau colegii, agresivitatea sau climatul negativ din școală. Oricare ar fi motivul, școala ar trebui să facă eforturi pentru a combate acest fenomen. Este necesară o „abordare la nivelul întregii școli” în ceea ce privește reducerea părăsirii timpurii a școlii și promovarea succesului școlar pentru toți elevii. Toți actorii din mediul școlar (directorii școlilor, personalul didactic și nedidactic, elevii, părinții și familiile) și actorii externi din învățământ și din afara acestuia au un rol esențial în combaterea dezavantajelor în educație și în prevenirea abandonului școlar.

O modalitate eficientă, care ar ajuta la acest lucru, ar fi activitățile de tip outdoor sau activitățile extrașcolare. Acestea sunt o formă de învățare activă și atrăgătoare pentru elevi, mai ales prin elementul de noutate pe care îl aduc în orice tip de activitate de acest fel, însă cel mai puternic impact îl au asupra formării capacității de relaționare între elevii implicați, care dobândesc astfel o bogată experiență de colaborare și comunicare interumană. Activitățile în aer liber contribuie la îmbunătățirea stării de bine din școală și a interesului față de activitățile școlare și extrașcolare.

SCOPUL PROIECTULUI:

Proiectul - parteneriat are drept scop desfășurarea unor activități comune între cadrele didactice și clasele implicate, în vederea diminuării numărului de elevi care absentează și abandonează școala, precum și creșterea motivației învățării pentru a asigura tuturor elevilor șanse egale la educația de bază.

OBIECTIVE:

- Însușirea noțiunii de relație interumană și înțelegerea importanței acesteia pentru întreaga societate umană, în general, și pentru fiecare individ - adult sau copil, în special;
- Conștientizarea importanței educației în formarea personalității elevului, atât în rândul elevilor cu risc, cât și a familiilor acestora;
- Stimularea motivației învățării prin atragerea la activități de tip outdoor și extrașcolare a elevilor ce provin din familii dezorganizate și cu posibilități materiale reduse;
- Creșterea procentului de promovare la sfârșitul anului școlar;
- Realizarea unor schimburi de experiență între cadrele didactice și diseminarea unor exemple de bune

RESURSE:

umane: elevi, învățătoarele claselor implicate, comunitatea locală;

temporale: mai-iunie ...

financiare: contribuții părintești, autofinanțare, sponsorizări, donații;

spațiale: curtea școlii;

materiale: mici daruri pentru copii, instrumente de scris, foi albe, mingi, cretă colorată

REZULTATE AȘTEPTATE:

Pornind de la ideea „copiii de azi sunt adulții de mâine”, noi, cei responsabili de educația copiilor, trebuie să punem accentul pe transmiterea unui set de repere valorice și culturale și de principii etice care să le asigure dezvoltarea unei identități complexe și bine definite.

Prin fiecare activitate desfășurată se așteaptă conștientizarea importanței educației precum și creșterea interesului elevilor pentru activitățile școlare. Se dorește un feed-back din partea elevilor, în special concretizat prin plăcerea de a participa la activități de colaborare și comunicare și prin manifestarea unor atitudini de altruism. De asemenea, anticipăm reducerea ratei absenteismului școlar, întărirea relațiilor dintre părinți- copii- cadre didactice și optimizarea procesului de predare-învățare-evaluare;

Astfel, ne așteptăm să formăm o dimensiune completă a adultului de „mâine”, capabil să se integreze în societate.

Vom valorifica fiecare moment al activităților noastre punctând faptul că schimbul de idei și sentimente între oameni a fost totdeauna calea spre succesul personal și cheia unei vieți frumoase și împlinite.

METODE ȘI TEHNICI DE LUCRU:

- schimb de experiență între cadrele didactice participante;
- activități comune între cele trei instituții;
- activități extracurriculare;

EVALUAREA PROIECTULUI:

- întâlnirea între elevii celor 2 școli;
- întocmirea de albume cu fotografii însoțite de impresii ale copiilor și ale învățătoarelor, scrisori ale elevilor;
- analiza fiecărei activități și a rezultatelor obținute, în cadrul unei întâlniri online.

STRATEGII DE DEZVOLTARE:

- investiția în resurse umane competente, dornice de autodepășire;
- dezvoltarea profesională a cadrelor didactice;
- dezvoltarea unui învățământ modern, deschis, flexibil;
- inițierea colaborării și prieteniei între elevi și învățătoare din climate sociale diferite;
- evaluarea comportamentelor elevilor pe parcursul activităților;
- evaluarea atitudinii învățătoarelor față de realizarea acestui demers partenerial;
- abordarea unui management axat pe îmbunătățirea continuă a conținuturilor educative și a strategiilor de realizare a proiectului.

Bibliografie:

- <http://www.asociatia-profesorilor.ro/rolul-proiectelor-internationale-in-educatia-interculturala.html>
- www.iteach.ro
- www.etwinning.net

Micul ecologist

Prof. înv. primar Gîrleanu Ramona

Școala Gimnazială „Mihail Sadoveanu”, Galați

Proiectul prezintă exemple de activități de tip outdoor realizat pe parcursul unei săptămâni. Se trec în revistă atât scopul, obiectivele acestor tipuri de activități, cât și exemple clare de activități propuse și realizate în acea perioadă cu elevii claselor II-IV din cadrul „Școlii Gimnaziale „Mihail Sadoveanu” în parteneriat cu Asociația Euro-Asiatică de consultanță și inovare Galați. Elevii implicați participă atât la activități artistice, cât și vizionare de filme, creare de obiecte folosind produse ecologice, precum și vizitarea și analiza directă a plantelor din cadrul Grădinii Botanice „Dimitrie Brandza”, București.

Cuvinte cheie: ecologie, excursie, outdoor, frumuseți, colț verde

MOTTO:

“Adevărata generozitate în viitor constă în a dărui totul naturii în prezent”.

Argument

“Să privim încă o dată pământul acesta drag pe care foșnesc plopii și cântă ciocârliia, să-i arătăm mai mult decât oricând dragostea noastră...Să-i privim munții și păsările în noul de lumină ce s-a deschis asupra lui, să-l învăluim într-o dragoste mai adâncă și mai fierbinte”, spunea Geo Bogza în scrierile de mare încărcătură emoțională, cutreierând cărările acestei țări binecuvântată de Dumnezeu.

Grija față de mediu trebuie să fie o componentă esențială a dezvoltării morale, spirituale, sociale și culturale, a generațiilor actuale. Astăzi, mai mult ca oricând, se impune educarea tuturor cetățenilor în spirit ecologic, în special a tinerei generații, deoarece aceasta va fi atât beneficiarul de mâine cât și factorul de decizie.

La vârsta școlară mică educația ecologică este la fel de importantă ca și educația intelectuală, morală, estetică deoarece le transmite copiilor cunoștințe despre mediul înconjurător, le formează deprinderi de a ocroti și proteja natura, atitudini și comportamente corecte față de mediul înconjurător.

Consider că școala are la îndemână multiple posibilități de realizare a unei bune pregătiri ecologice a copiilor care să se materializeze apoi în formarea unui comportament și a unei culturi ecologice.

Scop :

- determinarea elevilor de a reconsidera modul de a trăi în raport cu natura, de a o proteja, pentru a putea beneficia de darurile vitale ce ni le oferă cu atâta generozitate
- formarea comportamentului ecologic adecvat prin derularea de acțiuni concrete de protecție a mediului înconjurător.
- atenționarea publicului școlar cu privire la consecințele unei conduite neadecvate asupra mediului și înțelegerea de către elevi că viața este posibilă numai într-un mediu nepoluat.

Obiective:

1. dezvoltarea deprinderilor de a păstra natura curată;
2. cultivarea sentimentelor de respect și pretuire a mediului înconjurător
3. însusirea unor comportamente sociale adecvate;
4. creșterea atenției elevilor asupra gradului de poluare în comuna lor
5. implicarea în activități urmărind prevenirea poluării
6. antrenarea copiilor în vederea realizării de lucrări ECO cu mesaje PRO NATURA
7. formarea unei bune conduite ecologice la copii în așa fel încât să vibreze mai mult coarda intimă a sentimentului iubirii lor pentru natură

Grup țintă: elevii claselor II-IV din cadrul Școlii Gimnaziale „Mihail Sadoveanu”, Galați – 150 elevi

Parteneri ai școlii: Asociația Euro-Asiatică de consultanță și inovare, Galați

Resurse umane: elevi, părinți, cadre didactice;

Resurse materiale:

- materiale reciclabile- hârtie, carton, doze de aluminiu, plastic, fire, capace.
- materiale din natură (frunze, semințe, castane, legume), foarfece, lipici, vopsele,

pensoane;

- flip – chart
- aparat fotografic, casetofon, casete audio;
- produse ale copiilor (jucării, desene, albume cu fotografii, portofolii);

Metode: conversația, explicația, problematizarea, învățarea prin descoperire, jocul de rol;

Forme de realizare: experimente, povestiri științifice, activități practice, colecții de materiale din natură, vizionări de filmulețe, expoziții, discuții pe marginea activităților vizionate, scenete ecologice;

Rezultate așteptate:

- competențe de relaționare pozitivă, comunicare și lucru în echipă;
- mecanisme de parteneriat funcționale între elevi, părinți, cadre didactice și membri ai comunității, implicarea acestora în viața școlii;
- realizarea unui “colț verde” în holul școlii;
- diminuarea cantității de deșuri menajere abandonate la întâmplare și mai puțin depozitate în locuri amenajate special;
- folosirea coșurilor ecologice indiferent unde le întâlnesc
- colectarea igienică a deșeurilor folosind saci ecologici și manși
- refolosirea creativă a materialelor reciclabile
- păstrarea sănătății prin evitarea poluării.
- manifestarea la cel puțin 75% din elevii grupului țintă a unui comportament și abilități specifice educației ecologice.

ACTIVITĂȚI PROPUSE

1. Detectivii curățeniei -școala-castelul curățeniei

- pentru o viață și un mediu sănătos- curățenie generală în fiecare clasă, apoi menținerea curățeniei și aerisirea sălilor de clasă
- amenajarea unui *colț verde* în fiecare sală de clasă
- instalarea unor *coșuri de gunoi* desenate și

inscripționate cu mesaje ecologice în fiecare clasă

- *colectarea de hârtie* de către elevii fiecărei clase
- *realizarea unui colt eco în curtea școlii, loc ce va fi decorat cu ghivece de flori realizate și decorate de către copii*

Va fi premiată cea mai ECO clasă ! (clasa care va îndeplini toate activitățile specificate)

2. Frumuseți ... din nimicuri

- activitate practică de realizare a unor obiecte de decor, podoabe, felicitări, jucării, eco-creații folosind materiale reciclabile (hârtie, carton, doze aluminiu, plastic, etc...)
- realizarea unei expoziții cu aceste **frumuseți** pe holul școlii
- realizarea unui afiș în curtea școlii folosind elemente din natură (pe terenul de sport vom

scrie „ȘCOALA-ECO” folosind funze, crengute, căpăcele de la sticle, peturi, etc.

3. Cum te simți ,pământule? De ziua ta vrem să te facem să zâmbești!

- vizionare de documentare/filmulețe cu temă ecologică
- concurs-realizarea de **postere** dedicate Zilei

Pământului pe tema ocrotirii vieții pe pământ și a luptei împotriva poluării

- organizarea unui **colț verde** în unitate cu posterele realizate de către elevi
- adoptarea și afișarea unui **ECO-COD** și a săptămânii micului ecologist, distribuirea de fluturași ECO
- realizarea de activități de ecologizare în curtea școlii și împrejurul acesteia.

4. Răsplata micilor ecologiști

- prezentarea unei scenete ecologice de către elevii claselor a II-a și premierea elevilor
- oferirea de simboluri eco(tricouri, sepci, pixuri, etc.) pentru răsplătirea elevilor participanți

5. Vizităm frumusețile țării noastre!

- organizarea unei excursii la Grădina Botanică din București cu sprijinul Asociației Euro-Asiatice de consultanță și inovare Galați

Evaluare

- proiectul permite să se cunoască mai bine atât copiii cât și părinții, să lucreze împreună, să înțeleagă nemijlocit rolul pe care îl au ei în protejarea naturii
- aprecierea rezultatelor prin premii (premiul special, I, II, III și trei mențiuni la nivelul claselor)

Evaluare internă: expoziții cu lucrări ale copiilor, afișe, postere, chestionare, diplome, realizarea unor portofolii, album foto - un CD, articole publicate în revista școlii „Poienița copilăriei”, pliante, diplome pentru cei mai inimoși mici-ecologiști.

Monitirizarea proiectului

- discutii;
- cd-uri-album cu imagini.
- postarea desfășurării proiectului precum și a rezultatelor obținute, pe site-ul școlii

Diseminarea proiectului

- prezentarea proiectului în cadrul consiliului profesoral și a ședințelor cu părinții

Impactul proiectului

Implementarea acestui proiect va avea impact asupra :

- Grupului țintă prin : -dobândirea unor cunoștințe referitoare la creativitatea școlărilor;

- Scolii ca organizație : - schimbarea atmosferei în școală, creșterea prestigiului unității de învățământ în zonă și în comunitate.

Sustenabilitatea proiectului

Continuitatea proiectului va fi asigurată de :

- continuarea proiectelor ce pot duce la îmbunătățirea actului educațional;
- continuarea anuală a activităților de colaborare școală-părinți;
- menținerea și dezvoltarea parteneriatelor încheiate în cadrul proiectului;
- extinderea bunelor practice prin transformarea în proiect județean sau național.

Bibliografie

1. <https://gradina-botanica.unibuc.ro>
2. www.youtube.com
3. <https://paunaramona83.blogspot.com/search/label/ecologie>

PROIECT EDUCAȚIONAL LOCAL - „SĂ FACEM PĂMÂNTUL SĂ ZÂMBEASCĂ”

Director,
Prof. Tănăsie Alexandru

PROIECT EDUCAȚIONAL LOCAL pentru elevii școlii Colegiul Național Bănățean, Timișoara **TIPUL: EDUCAȚIE ECOLOGICĂ DE PROTECȚIE A MEDIULUI**

MOTTO:

“Adevărata generozitate în viitor constă
în a dărui totul naturii în prezent”.

Propus de prof.înv.primar: **Schuhmann Monica-Elisabeta**

Tămaș Ramona

Perioada : 21.03 2024-5.05.2024

Echipa/coordonatori de proiect :

prof.înv.primar: Schuhmann Monica-Elisabeta- coordonator,

Tămaș Ramona-coordonator

Ghimbășanu Sonia-coordonator

prof. Tănăsie Alexandru-director, responsabil informațional

Argument

“Să privim încă o dată pământul acesta drag pe care foșnesc plopii și cântă ciocârliă, să-i arătăm mai mult decât oricând dragostea noastră...Să-i privim munții și păsările în noul de lumină ce s-a deschis asupra lui, să-l învăluim într-o dragoste mai adâncă și mai fierbinte”, spunea Geo Bogza în scrierile de mare încărcătură emoțională, cutreierând cărările acestei țări binecuvântată de Dumnezeu.

Grija față de mediu trebuie să fie o componentă esențială a dezvoltării morale, spirituale, sociale și culturale, a generațiilor actuale. Astăzi, mai mult ca oricând, se impune educarea tuturor cetățenilor în spirit ecologic, în special a tinerei generații, deoarece aceasta va fi atât beneficiarul de mâine cât și factorul de decizie.

La vârsta școlară mică educația ecologică este la fel de importantă ca și educația intelectuală, morală, estetică deoarece le transmite copiilor cunoștințe despre mediul

înconjurător, le formează deprinderi de a ocroti și proteja natura, atitudini și comportamente corecte față de mediul înconjurător.

Consider că școala are la îndemână multiple posibilități de realizare a unei bune pregătiri ecologice a copiilor care să se materializeze apoi în formarea unui comportament și a unei culturi ecologice.

Scop :

Proiectul își propune:

-să determine elevii să își reconsidere modul de a trăi în raport cu natura, să o protejeze, pentru a putea beneficia de darurile vitale ce ni le oferă cu atâta generozitate și formarea comportamentului ecologic adecvat prin derularea de acțiuni concrete de protecție a mediului înconjurător.

-atenționarea publicului școlar cu privire la consecințele unei conduite neadecvate asupra mediului și înțelegerea de către elevi că viața este posibilă numai într-un mediu nepoluat.

Obiective:

dezvoltarea deprinderilor de a păstra natura curată;

cultivarea sentimentelor de respect și pretuire a mediului înconjurător

însusirea unor comportamente sociale adecvate;

cresterea atenției elevilor asupra gradului de poluare în comuna lor

implicarea în activități urmărind prevenirea poluării

antrenarea copiilor în vederea realizării de lucrări ECO cu mesaje PRO NATURA

formarea unei bune conduite ecologice la copii în așa fel încât să vibreze mai mult coarda intimă a sentimentului iubirii lor pentru natură

Grup țintă: elevii claselor I, a. IV-a,

Echipa/coordonatori de proiect :

prof.înv.primar: Schuhmann Monica-Elisabeta- coordonator,

Tămaș Ramona-coordonator

Ghimbășanu Sonia-coordonator

prof. Tănăsie Alexandru-director, responsabil informațional

Parteneri: Comitetul de părinți

Resurse umane: elevi, părinți, cadre didactice;

Resurse materiale:

materiale reciclabile- hârtie, carton, doze de aluminiu, plastic, fire, capace....

materiale din natură (frunze, semințe, castane, legume), foarfece, lipici, vopsele, pensoane;

flip – chart

aparatur fotografic, casetofon, casete audio;

produse ale copiilor (jucării, desene, albume cu fotografii, portofolii);

Metode: conversația, explicația, problematizarea, învățarea prin descoperire, jocul de rol;

Forme de realizare: experimente, povestiri științifice, activități practice, drumeții, colecții de materiale din natură, vizionări de diapozitive, expoziții, discuții pe marginea activităților vizionate, scenete ecologice;

Rezultate așteptate:

- competențe de relaționare pozitivă, comunicare și lucru în echipă;
- mecanisme de parteneriat funcționale între elevi, părinți, cadre didactice și membri ai comunității, implicarea acestora în viața școlii;
- realizarea unui “colț verde” în holul școlii;
- diminuarea cantității de deșeuri menajere abandonate la întâmplare și mai puțin depozitate în locuri amenajate special;
 - folosirea coșurilor ecologice indiferent unde le întâlnesc
 - colectarea igienică a deșeurilor folosind saci ecologici și manșuri
 - refolosirea creativă a materialelor reciclabile
 - păstrarea sănătății prin evitarea poluării.
- manifestarea la cel puțin 75% din elevii grupului țintă a unui comportament și abilități specifice educației ecologice;

ACTIVITĂȚI PROPUSE

1. DETECTIVII CURĂȚENIEI !-școala-castelul curățeniei(perioada 21.03.2024-10.04.2024)

- pentru o viață și un mediu sănătos- curățenie generală în fiecare clasă, apoi menținerea curățeniei și aerisirea sălilor de clasă

-amenajarea unui colț verde în fiecare sală de clasă

-instalarea unor coșuri de gunoi desenate și inscripționate cu mesaje ecologice în fiecare clasă

-colectarea de capace de plastic de către elevii fiecărei clase

Va fi premiată cea mai ECO clasă !(clasa care va îndeplini toate activitățile specificate)

2. FRUMUSEȚI ... DIN NIMICURI (perioada 10.04.2024- 23.04.2024)

- activitate practică de realizare a unor obiecte de decor, podoabe, felicitări, jucării, eco-creații folosind materiale reciclabile(hârtie, carton,doze aluminiu, plastic, etc...)

- realizarea unei expoziții cu aceste frumuseți în sălile de clasă

- aprecierea rezultatelor prin premii (premiul special, I, II, III și trei mențiuni la nivelul claselor: I; cls.a-IV a);

3. CUM TE SIMȚI ,PĂMÂNTULE?

De ziua ta vrem să te facem să zâmbești!(23.04-30.04.2024)

-concurs-realizarea de postere dedicate Zilei Pământului pe tema ocrotirii vieții pe pământ și a luptei împotriva poluării

-organizarea unui colț verde în unitate cu posterele realizate de către elevi

-adoptarea și afișarea unui ECO-COD și a săptămânii micului ecologist,distribuirea de fluturași ECO

- aprecierea celor mai reușite postere prin premii (premiul special, I, II, III- pe școală!)

4. RĂSPLATA MICILOR ECOLOGIȘTI -5.05.2024 festivitatea de premiere

Evaluare:

-proiectul permite să se cunoască mai bine atât copiii cât și părinții,să lucreze împreună,să înțeleagă nemijlocit rolul pe care îl au ei în protejarea naturii

-observarea curentă

-aprecierea rezultatelor prin premii (premiul special, I, II, III și trei mențiuni la nivelul claselor: cls.I; cls. a IV-a; la secțiunea 2; premiul pentru cea mai ECO clasă la secțiunea 1; premiul special, I,II,III pentru cele mai reușite 4 postere, la secțiunea 3);

Evaluare internă: expoziții cu lucrări ale copiilor, afișe, postere, chestionare, diplome, realizarea unor portofolii, album foto - un CD, pliante, diplome pentru cei mai inimoși mici-ecologiști

Evaluare externă: părinții,profesorii din școală,

Monitirizarea proiectului:

discutii;

cd-uri, album cu imagini.

Diseminarea proiectului

- prezentarea proiectului în cadrul ședințelor cu părinții;

Impactul proiectului

Implementarea acestui proiect va avea impact asupra :

Grupului țintă prin : -dobândirea unor cunoștințe referitoare la creativitatea școlărilor;

- Școlii ca organizație : - schimbarea atmosferei în școală, creșterea prestigiului unității de învățământ în zonă și în comunitate.

Sustenabilitatea proiectului:

Continuitatea proiectului va fi asigurată de :

continuarea proiectelor ce pot duce la îmbunătățirea actului educațional;
continuarea anuală a activităților de colaborare școală-părinți;
menținerea și dezvoltarea parteneriatelor încheiate în cadrul proiectului;
extinderea bunelor practice prin transformarea în proiect județean sau național.

Bugetul proiectului :Surse de finanțare: fonduri proprii

Cei 3 R: reducere, re folosire,reciclare

ECO-CODUL

Protejarea si nu distrugerea este primul semn al unei apropieri respectuose fata de natura:"Toti să ne purtăm ca niste oaspeti distinsi ai planetei Pământ."

Respect "Legile Naturii" pentru ca si generatiile viitoare sa se bucure de VIATA.

Mă ghidez în viață după proverbul "Curățenia este mama sănătății" si-l aplic atunci când este vorba despre corpul meu, casa mea, scoala mea, clasa mea, curtea scolii, comuna mea , parcul si locurile în care mă recreez.

Cunosc menirea cosurilor de gunoi si le folosesc ca atare: colectez deseurile în mod selectiv si igienic folosind pubele, saci si mănuși.

Îmi folosesc imaginatia si transform unele deseuri în obiecte decorative, utile.

Plantez si îngrijesc cu dragoste florile pentru că ele îmi fac viata mai frumoasă.

Plantez în fiecare primăvară un pom.

Ocrotesc păsările, construindu-le căsuțe pe care le instalez în pomi.

Particip la toate actiunile si demonstratiile pe teme ecologice din scoală si din comună

Nu risipesc nimic, nu arunc nimic ci gândesc și re folosesc!

Imagini din timpul activităților

